VÄCKELSE- OCH HEMLANDSSÅNGER

ANDLIGA SÅNGER
samlade och författade
av
K. G. SJÖLIN

Författarens förlag, Fagerslätt, VÄTTERSNÄS

ÖREBRO
LINDHSKA BOKTRYCKERIET 1927

Förord till den elektroniska utgåvan

K.G. Sjölin (1857-1937) var en produktiv kristen sångförfattare. Hans *Väckelsesånger för affällingar och det slumrande Zion* utkom första gången 1903. Ett separat tillägg utkom 1914-1917. Sjätte upplagan fick titeln *Väckelse- och hemlandssånger* (1923) och den här utgåvan med noter utkom 1927. På **sidan 420** förklaras att sångerna behållit sina nummer från tidigare upplagor, men i denna utgåva har flyttats om så att sånger med samma melodi står intill varandra, för att samma noter inte ska behöva upprepas. Boken digitaliserades i november 2010.

Författarens förord.

Jag ville fånga allt skönt i livet, All sång, allt solljus, som blev mig givet — Men aldrig sol utan skugga var Och aldrig sången fullkomligt klar; Blott brutna toner jag kunde fånga, Blott några solstänk bland skuggor många, Och aldrig, aldrig blev hågen full Av sångens toner och solens gull.

Fagerslätt, *Wättersnäs* i nov. 1926. ***K. G. Sjölin.***

Redigörens förord.

Sången är en makt. Den andliga sången så mycket mer, som den förmår gripa och ge uttryck åt en människas allra heligaste känslor. Sången är hjärtats nyckel. Ofta förmår ett ord, buret på tonernas vingar, tränga ned i hjärtats djup och bliva för den människan ett nyckelord till livsgåtans lösning. Sången är en himmelsk gåva. Som en ljum sommarvind smeker den vårt öra, och i själens djupaste djup låter den oss ana något av himmel redan här på jorden. Kan sången ***så*** *gripa oss, då tystnar varje kritikens röst, då kan också den enklaste sång bliva till*

välsignelse. —

Föreliggande arbete torde av många redan förut vara känt. Av detsamma utgavs nämligen för några år tillbaka en upplaga av såväl text- som melodibok. Kravet på en notbok med fyrstämmig musik har dock alltmer gjort sig gällande. För att tillmötesgå önskemålen härutinnan uppdrog förläggaren åt undertecknad att redigera och delvis arrangera föreliggande sångsamling.

Författarens förord.

Jag ville fånga allt skönt i livet, All sång, allt solljus, som blev mig givet — Men aldrig sol utan skugga var Och aldrig sången fullkomligt klar; Blott brutna toner jag kunde fånga, Blott några solstänk bland skuggor många, Och aldrig, aldrig blev hågen full Av sångens toner och solens gull.

Fagerslätt, *Wättersnäs* i nov. 1926. ***K. G. Sjölin.***

Redigörens förord.

Sången är en makt. Den andliga sången så mycket mer, som den förmår gripa och ge uttryck åt en människas allra heligaste känslor. Sången är hjärtats nyckel. Ofta förmår ett ord, buret på tonernas vingar, tränga ned i hjärtats djup och bliva för den människan ett nyckelord till livsgåtans lösning. Sången är en himmelsk gåva. Som en ljum sommarvind smeker den vårt öra, och i själens djupaste djup låter den oss ana något av himmel redan här på jorden. Kan sången ***så*** *gripa oss, då tystnar varje kritikens röst, då kan också den enklaste sång bliva till välsignelse. —*

Föreliggande arbete torde av många redan förut vara känt. Av detsamma utgavs nämligen för några år tillbaka en upplaga av såväl text- som melodibok. Kravet på en notbok med fyrstämmig musik har dock alltmer gjort sig gällande. För att tillmötesgå önskemålen härutinnan uppdrog förläggaren åt undertecknad att redigera och delvis arrangera föreliggande sångsamling.

Sånger som förut varit arrangerade, införas här helt oförändrade.

Vad harmoniseringen beträffar har denna gjorts med särskild hänsyn till församlingssång. Men för att åt boken ge en så mångsidig användning som möjligt ha också åtskilliga sånger, som ansetts lämpliga härför, harmoniserats med särskild tanke på kör- eller solosång.

Väl medveten om detta arbetes ofullkomlighet och de formella brister, som vidlåda detsamma, vill jag dock hoppas, att dessa sånger skola bliva till rik välsignelse i såväl hem som församling. Give Gud åt denna sångsamling något av andligt värde och heligt allvar, så att vad som möjligen brister i musikaliskt och poetiskt hänseende måtte helt uppvägas av detta! Ja, följe hans rikaste välsignelse sångboken på dess väg ut till våra svenska bygder!

Jönköping i nov. 1926.

Carl-Elow Nordström.

*

fel ?ÖE 1. Sången om Jesus. 1. Jag Som 2. Jag För 3. Jag Och 4. Jag Ut -J. J — JL- X ~i 1 vill ger vill att vill som vill ur bör - ja ljus ut bör - ja fräl - sa bör - ja sa - de: bör - ja gra - vens för gifc|3^g * ♦ i- r V \ V \> ' med sång - en om Je - sus, i mör - ka - ste da - len med sång - en om Je - sus, ett o - lyck - ligt släk - te med sång - en om Je - sus, Se, det är full - kom - nat. med sång - en om Je - sus, 3=£3 seg la - de bo J- Det - ta Och som Som

steg I - från Som på O, vad Han, som ning Och som 12- Fine. Kör. P kling - an bring - ar ned un dö - dens Gol - ga - ta tröst! Det var seg - ran - de trö - står de de fräl rätt - fär der äng -A v v sa - re - namn, dig - het fram. lar - nas sång och djä - vu - lens tvång, off - ra - de sig ä - ven för mig. upp - stod i - gen si - na i - gen. Jag vill Tills jag bör - ja står i US _i/~ att den E*feEÉ§S sj un - ga om him - mel - ska B. C. al Fine. \J \ \ * r i U U i ♦ T I Je - sus Här kö - ren Och -JV-^-i 1 för ti - dens och tå - rar - nas land, e - vigt be - sjung-er . hans namn. J > j n J N h> J v i 5. Jag vill börja med sången om Jesus, När den eviga morgonen gryr. Denna sång, som sjöngs här uppå jorden, Skall för evigt bli älskad och dyr.

Något raskt. i: " 2. Bed och arbeta! $=%=T- 5=t= i tt i i i i Arr. av C.-E. Nordström. II I 1. Bed och 2. Bed och 3. Svi - ker 4. Sy - nes i I rTTT ar - be - ta, ar - be - ta, dig mo - det, dig jor - den så är fast of står du stun - dom vår lag, ta svårt, för - sagd, här hård, Bed och ar - Mö - dan på Se ut - i Her - ren om »EES // mf & * I I be - ta, jor - den or - det sä - den z±=i== * 3=2 I ?2z I ! I än är är ju kraf - ten no - ga i f* — T d=* I det så är har dag! kort. ^EEfE T— *- vård. 1- Snart kom - mer nat - ten, sä - den så Se blott på Je - sus, hur gjor - de Drick ur Guds käl - la väl - di - ga Bed och ar - be - ta en Ii - ten I I I *=£ T- II P ut! han? drag, tid, Snart kom - mer Gör du som Bed och ar Her - ren skall skör Je - be krö i den, ym - nigt till slut. sus, gör vad du kan. ta: Än är det dag. na ver - ket med frid. // mf

opap i skör - dar sist sko - la få. — pjj — T # T — ^- .- i^iäii 5. Tröttna då ej att säden så ut. Kärlekens sade lön ger till slut. Fast nu med tårar säden du sår, .Bed och arbeta, skörda du får. 6. Snart kanske arbetsdagen är slut; Fyll nu din skäppa, tegen så ut! Se nu på Jesus, hur gjorde han? Bed och arbeta; så gjorde han.

3. Tänk på evigheten! Något långsamt Ärr. av C.-E. Nordström, "W^ 1. Män' - ska, du 2. U - tan Gud 3. Him - len mot 4. Je - sus är n som du dig dig -£5=3=*= -• -* — ä — zz^t-D: e!e=: föl ir jer rar Syn - dens bre - da väg, strå - lar, nä - ra Gläd - je Gläd - je I sin Pl^É 3e lös full kors N JL och tom; och skön: ge - stalt, i -#- ÉiS mf su smär - ta, på hans ån - gest, blod och och sång - er, När ditt tim - glas run - nit disk lyc - ka Lam - na him - lens prakt och för - bar - mar, Än hans blod kan två dig I | Jb £ éj jL jL jL

3EE&EEE 0- 0— te 1 ^ r * * \ ^ v v u i ^ ^ i ir c c sår? Flyr du ut, Skall du glans? Skall en vit,. Öpp - na i ii „ i*J __ _ V v v bort från det - ta hjär - ta, Som av kär - lek för dig se'n i änd-lös ång - er Bit-tert kla - ga ut- an an - nan kro-nan smyc-ka, Som åt dig för - va - rad stå hans kär -leks -ar- mar; Syn- da - re, fly dit. fly • h is is I I h * j. k fs js II slår? slut? fanns? dit!

// f L±+ vig - het, Var skall du bo me - len, Där skall jag 1)0 jL h * J jL- J. ±- = =!=&= -m-- %E A. — h n — x — .*= P r. a o vig vig het? het.

10 Tröstefullt. 4. Avfällingens hembjudning. mf -N-- Ärr. av C.-E. Nordströn II -* f- p. +. +. jL v \ i> v t J går snärjd i syn - den s garn par på ditt hjär - tas dörr du har Guds god - het fått" de bitt - - ra sor --ger kvar; =t= m 5- ?• Och, skild från Och frå - - gar, Men likt en Din själ ur -KS- Gud om så du II f *r. of - - ta ho - nom De - - mas vänt till - ba - - ka. ti - - - den mås - - te fa - - ra. grå - ter, Av - - fal - lig son, bort - lup - na glom-nier. Vänd om! Han kal - - lar nu som Du har Hur tomt en gång mot hem-met är allt vad värl - den // mf m barn, förr. gått; har, I Yänd Än Skall Hur rt==: £* om till fa - - ders - du väl kort dess J> - R J. -?- V l> " /T\ Fa - - dem; hjär - - tat det ta bäs - - - ta é han för hem

för - dig för - - jen i G=$=X=ijc=Sr_ =lfc lå - - ter. öm - mar. sa - - ka? va - - ra! pE-pil 5. Du har med Lot ur Sodom gått Men likt hans hustru sett tillbaka! Du andens maningar försmått, Nu himlens fröjd du får försaka. O, arma barn, säg, skall väl du, En saltstod, stanna kvar på heden Då nåden bjudes dig ännu? Kanske din tid är snart förliden. 7. Kom därför hem! du bjudes nu. Se, allt av nåd dig vjirder givet. Kanske i morgon ligger du På båren, blek, och slut är livet.

11 14. Den förlorade sonen. Jag minnes en förfluten tid, En tid av synd och vedermöda, Då i ett liv förutan frid Jag hellre varit bland de döda. Då gick jag, lik en villad son, Långt borta, skild från fadershuset, Och himlens fröjder och dess tron Jag glömde bort för jordegruset. Jag synden älskade, och den Liksom en brand mitt hjärta tärde, Och mot min Gud i himmelen Jag fiendskap i hjärtat närde. Men Gud ske lov, hans ende Son Med blodet

mig från synden köpte, Och då jag än var långt ifrån, Mig Fadern såg och mot mig löpte. 5. Då slöt han mig uti sin famn, Han kysste mig och sade sedan : Mitt barn, jag kallar dig vid namn, Din synd har jag förlåtit redan. 6. Se'n tog han fram den bästa skrud, Sin Sons rättfärdighet och lydnad; Och uti denna som en brud Jag nu hoverar i hans prydnad. 7. Och ring och skor, ja, allt jag fått, Och gödda kalven blivit slaktad, Den sämsta son fått bästa lott Och främst vid bordet blivit aktad. 8. Se, detta allt har Herren gjort. Kan någon kärlek tänkas större! O Gud, min Gud, vad det är stort, Det är ej män'skoverk, o Herre! Och samma nåd skall han ännu Mot syndare som mig bevisa. Förlorat barn, ack, komme du, Du skulle det få se och prisa. 199. Hoppets ros. Dröj kvar vid korset än en tid! Snart stundar vår, och livet knoppas, Och hoppets ros slår ut med frid. Så bida då en tid och hoppas! Så vattna då din fagra ros En tid, om än med längtans tårar! Och snart skall vintern fly sin kos För fridens ljusa, varma vårar. Med Herrens vänner vaka, bed! Misströsta ej, fast kall är tiden. Din älsklingsros, som lades ned, Föryngrad skall gå fram ur striden. 4. Vid hennes grav så mången stått Och tänkt: min ros ej mer jag finner. Men snart han henne återfått; I hjärtat glädjens låga brinner. 5. Så bida då, tills morgon gryr Med sol och ljus kring gråa kullen, Och när så töcknet från dig flyr, Din ros står upp ur tåremullen. 6. Så hoppas då i aftonstund, I senan natt, i morgontimma! Och snart gör nådens sol sin rund, Då ljus och hopp du får förnimma. K. G. S. 296. På furstefolkets vagnar. Tar ej försagd, sjung Herrens lov Och höj din blick dit upp mot ljuset! Du medlem är av Kungens hov Och av det rika fadershuset. Med furstevagnar går din färd På kungsväg hem till evig ära, Fast här igenom syndig värld. Där skall du livets krona bära. Du är Guds barn, märk detta väl — Den högsta titel, som kan givas. Lev då som sådan, ej som träl. I trasor klädd du bör ej trivas. Du adlad blev på korsets stam, Från Kristus dina anor komma. Av Anden född, du fördes fram Till barnarätt med Herrens fromma. När så din Fader kallat dig Från neslig skam till evig ära, Så färdas ej på syndens stig, Då furstevagnen vill dig bära. Men vill du äga denna lott Att så till himmelriket fara, Det är ett enda villkor blott: Att i dig själv ett intet vara. K. G. S.

11 14. Den förlorade sonen. Jag minnes en förfluten tid, En tid av synd och vedermöda, Då i ett liv förutan frid Jag hellre varit bland de döda. Då gick jag, lik en villad son, Långt borta, skild från fadershuset, Och himlens fröjder och dess tron Jag glömde bort för jordegruset. Jag synden älskade, och den Liksom en brand mitt hjärta tärde, Och mot min Gud i himmelen Jag fiendskap i hjärtat närde. Men Gud ske lov, hans ende Son Med blodet mig från synden köpte, Och då jag än var långt ifrån, Mig Fadern såg och mot mig löpte. 5. Då slöt han mig uti sin famn, Han kysste mig och sade sedan : Mitt barn, jag kallar dig vid namn, Din synd har jag förlåtit redan. 6. Se'n tog han fram den bästa skrud, Sin Sons rättfärdighet och lydnad; Och uti denna som en brud Jag nu hoverar i hans prydnad. 7. Och ring och skor, ja, allt jag fått, Och gödda kalven blivit slaktad, Den sämsta son fått bästa lott Och främst vid bordet blivit aktad. 8. Se, detta allt har Herren gjort. Kan någon kärlek tänkas större! O Gud, min Gud, vad det är stort, Det är ej män'skoverk, o Herre! Och samma nåd skall han ännu Mot syndare som mig bevisa. Förlorat barn, ack, komme du, Du skulle det få se och prisa. 199. Hoppets ros. Dröj kvar vid korset än en tid! Snart stundar vår, och livet knoppas, Och hoppets ros slår ut med frid. Så bida då en tid och hoppas! Så vattna då din fagra ros En tid, om än med längtans tårar! Och snart skall vintern fly sin kos För fridens ljusa, varma vårar. Med Herrens vänner vaka, bed! Misströsta ej, fast kall är tiden. Din älsklingsros, som lades ned, Föryngrad skall gå fram ur striden. 4. Vid hennes grav så mången stått Och tänkt: min ros ej mer jag finner. Men snart han henne återfått; I hjärtat glädjens låga brinner. 5. Så bida då, tills morgon gryr Med sol och ljus kring gråa kullen, Och när så töcknet från dig flyr, Din ros står upp ur tåremullen. 6. Så hoppas då i aftonstund, I senan natt, i morgontimma! Och snart gör nådens sol sin rund, Då ljus och hopp du får förnimma. K. G. S. 296. På furstefolkets vagnar. Tar ej försagd, sjung Herrens lov Och höj din blick dit upp mot ljuset! Du medlem är av Kungens hov Och av det rika fadershuset. Med furstevagnar går din färd På kungsväg hem till evig ära, Fast här igenom syndig värld. Där skall du livets krona bära. Du är Guds barn, märk detta väl — Den högsta titel, som kan givas. Lev då som sådan, ej som träl. I trasor klädd du bör ej trivas. Du adlad blev på korsets stam, Från Kristus dina anor komma. Av Anden född, du fördes fram Till barnarätt med Herrens fromma. När så din Fader kallat dig Från neslig skam till evig ära, Så färdas ej på syndens stig, Då furstevagnen vill dig bära. Men vill du äga denna lott Att så till himmelriket fara, Det är ett enda villkor blott: Att i dig själv ett intet vara. K. G. S.

11 14. Den förlorade sonen. Jag minnes en förfluten tid, En tid av synd och vedermöda, Då i ett liv förutan frid

Jag hellre varit bland de döda. Då gick jag, lik en villad son, Långt borta, skild från fadershuset, Och himlens fröjder och dess tron Jag glömde bort för jordegruset. Jag synden älskade, och den Liksom en brand mitt hjärta tärde, Och mot min Gud i himmelen Jag fiendskap i hjärtat närde. Men Gud ske lov, hans ende Son Med blodet mig från synden köpte, Och då jag än var långt ifrån, Mig Fadern såg och mot mig löpte. 5. Då slöt han mig uti sin famn, Han kysste mig och sade sedan : Mitt barn, jag kallar dig vid namn, Din synd har jag förlåtit redan. 6. Se'n tog han fram den bästa skrud, Sin Sons rättfärdighet och lydnad; Och uti denna som en brud Jag nu hoverar i hans prydnad. 7. Och ring och skor, ja, allt jag fått, Och gödda kalven blivit slaktad, Den sämsta son fått bästa lott Och främst vid bordet blivit aktad. 8. Se, detta allt har Herren gjort. Kan någon kärlek tänkas större! O Gud, min Gud, vad det är stort, Det är ej män'skoverk, o Herre! Och samma nåd skall han ännu Mot syndare som mig bevisa. Förlorat barn, ack, komme du, Du skulle det få se och prisa. 199. Hoppets ros. Dröj kvar vid korset än en tid! Snart stundar vår, och livet knoppas, Och hoppets ros slår ut med frid. Så bida då en tid och hoppas! Så vattna då din fagra ros En tid, om än med längtans tårar! Och snart skall vintern fly sin kos För fridens ljusa, varma vårar. Med Herrens vänner vaka, bed! Misströsta ej, fast kall är tiden. Din älsklingsros, som lades ned, Föryngrad skall gå fram ur striden. 4. Vid hennes grav så mången stått Och tänkt: min ros ej mer jag finner. Men snart han henne återfått; I hjärtat glädjens låga brinner. 5. Så bida då, tills morgon gryr Med sol och ljus kring gråa kullen, Och när så töcknet från dig flyr, Din ros står upp ur tåremullen. 6. Så hoppas då i aftonstund, I senan natt, i morgontimma! Och snart gör nådens sol sin rund, Då ljus och hopp du får förnimma. K. G. S. 296. På furstefolkets vagnar. Tar ej försagd, sjung Herrens lov Och höj din blick dit upp mot ljuset! Du medlem är av Kungens hov Och av det rika fadershuset. Med furstevagnar går din färd På kungsväg hem till evig ära, Fast här igenom syndig värld. Där skall du livets krona bära. Du är Guds barn, märk detta väl — Den högsta titel, som kan givas. Lev då som sådan, ej som träl. I trasor klädd du bör ej trivas. Du adlad blev på korsets stam, Från Kristus dina anor komma. Av Anden född, du fördes fram Till barnarätt med Herrens fromma. När så din Fader kallat dig Från neslig skam till evig ära, Så färdas ej på syndens stig, Då furstevagnen vill dig bära. Men vill du äga denna lott Att så till himmelriket fara, Det är ett enda villkor blott: Att i dig själv ett intet vara. K. G. S.

12 Glatt. 5. Härliga dag! Årr. av C.-E. Nordström. ut - - val - sam - las sa - - Ii - plå - - gar da en ::fc ^— t=; _É_ ::: brud; gång land. mer, -#— M S -* * -ft. ^

Vill jag lians vii - - ja full- Från bå - - de nä - - ra och Här - Ii - - ga dag då vi Här - Ii - - ga dag då jag 4- -* m 5. Himmel, du fyller mitt hjärta. Härligt jag skådar min Gud; Evigt där fri från all smärta Höjer jag lovsångens ljud.

13 Värdigt. 6. Jesus, vår klippa i ökenland. Arr. av C.-E. Nordström. II f I II ™ f II f t t j r r < ' ' » » * ' t \ i i r~* l' n ™ %l A aV ? M 6n Vä '" dig b0r ^' Ett fä ' ste ut " i stor-mens tid; Där 2. Om da -gen skug-ga, nat-ten ljus, Ett fä - ste ut - i stor-mens tid Vårt i °° h ™ " sar stor-men ald - rig så, Och ho - tas yi av nöd och strid, Vi 4. O, frals-mngs-khp-pa, Her-re kär, Vi sjun - ga här i tron ditt namn, Till A±- ! 1 1 AAAAl-ALtAJAA A. -rS^ JkJL /L«/ JSTör. / r r r < i i i w ^ * ^ ^ i r $* r t— r i£by. /" 3: g* fruk-ta vi ej nöd och sorg, I rät - ta hem är Her-rens hus, Hos vil-ja ej från bor -gen gå; Där dess vi se dig, som du är, I MAA-^AAL^ m *=t t— r ho-nom har vårt hjär-ta frid. ho-nom har vårt hjär-ta frid. in - ne har vårt hjär - ta frid. e - vig- he- tens säl - la hamn. h ^a> h k l I I Ja. ^05 =il si Je - sus är vårklip-pa i ö - ken-land, I i I u ö - ken-land, i I ! P ö-ken-land, Ja, i ! I i h I I i fWmm^^^^^^mt^ ^tefefefefefefel -#-- 3=3=3 //mf -»-- 1^ P 1^ U I P P I j- I I y J5 p p Je-sus är vårklip-pa i ö - ken-land. Ett fä - ste ut - i gggpsi^É 1 i r stor-mens tid. J> Jfc J> JM JS fc I I J -N ^ J> * V V v v [p £ :t: "0- W-J- t— r reta: ...-(S^

14 7. Klippan. Förnöjsamt Arr. av C.-E. Nordström. 1. I 2. I den den den den klip - - pan, som klip - - pan, som klip - - pan, som klip - - pan, som bru - stit bru - stit bru - stit bru - stit för för för för mig-, mig, mig, mig, Jag Att I Med • II vi - lar så trygg och sä nöjd. räd - da från dö - den min själ, nåd och barm - här - tig: - het stor, gläd-je jag göm - ma mig får; ,N ,N > ,N i* fc I Och den o - ro och strid, Som för- I min Fräl- sa- res sår, Där ej Har jag fan- nit en borg Un- dan Och när him -mel och jord Skall för- mm. ZJ? =5— *- *=- > - h - i =p=pi Kör. f f,— r— i— r-rr-fn*— $rl stör - de min frid, Har för - bytts ut - i o - säg - hg fröjd. stor -men mig når, Jag mig göm - mer och allt är nu val. fa - ror och sorg, Där i trygg - het och frid jag nu boj. gås på Guds ord. Den - na fri - stad för e - vigt be - står. Plpfe 4. —0- 1 i 2 ^=z O, den SzL_ # # __^ 1 Z-J-- - rj— pri

15 \> \> \> I t t V V p „ v klip-pan som bru-stit för mig! Dy-ra klippa, som bru-stit för mig! mig, ja för mi Hur än mig, ja för mig -#— 0—0 0g— ^T-»-I#-tt^— * — 0—0^-T0—0—0 r 0—j-?-0~-.0—* — — 0^-0-- V v v \ t t V " v V V V v V t' te stor-mar - na N N h In - tet ont kan mig nå I den klippan, som brustit för mig. fegEö --t=^ *=%. h N -*- -P- * * IS ^ ty. —0—0 — ff— -^ - T --J; ^ i -*—#-

16 8. Frid vare eder! Stilla, lugnt. Arr. av C.-E. Nordström. vän - - ner män 1 - skan föl - - jer sak - - na - -0-- T" i från ut - dens no - synd - i tår iit=±=; i dens och hans där mf -— ft -fc-r— \ iÖÉ tid. nöd, spår. rann. iiig Han Den Men jor- liv lil o, - den och - la vem EfiEÖE=*E=S rå - - der blott blod har för kret - sen, som är det, som ^ & i n fe A N // V ve - oss va - står der - ut- - rit i - - A. -0 — T I - mö - - da - gju - - tit, sking - rad, bland dem? Och kamp och Han till för sa - - lig" blic - ka I De o - so häp upp, J J> * _,#JL_ :gz -#^=-*- - ro - ning - nad och -i^f och sorg och för oss blev kring ho - nom se, det är >^

17 r~ *= d -*1 r— - J— j • ^ -£- * - ~t P 1 — > \± * -r # — — #i — ' 1 t #5- 0- * v q— i i -*— strid; Men Je - - SUS nal - - kas så ljuv och blid död; Och nar han slu - - tat sin kamp och strid i står; De lyss - - na nu till hans stäm - - ma blid i han. Frid va - - re e - - - der! Han står bred- - vid ~v 1 *- 4: i — — 0S. -t? G r* ; \- i* :- r 5 p - V *" " T — [^

Och Han Då Och : m=- häl - - sar vi - - lar han dem häl - - sar _^ vän - - ligt: stil - - la häl - - sar: ljuv - - ligt: Guds i Guds Guds * I \j * v V J> ' J U z\z—z -i/ frid! Guds gra - - vens frid, Guds frid, Guds frid! frid. frid. frid! ==Sii=;^l På havet brusande vågor svalla, Vår lilla farkost syns gå i kvav. Men Jesus uppstår och bjuder tystnad, Och stilla ligger det vilda hav, Och vika mäste all jordens strid, Då han oss hälsar: Guds frid, Guds frid. Frid vare eder! Så talar Jesus. Tag helge Anden från himlens höjd; Den I förlåten, det är förlåtet, Och uti himlen det bliver fröjd. Men jag far hem efter slutad strid Och lämnar eder min frid, min frid. 7. Tack, Herre Jesus, för frid du giver At trötta duvan i fjärran land! Vi vänta på, att du snart skall komma Och hämta hem oss till fridens strand. Se'n sjunga vi uti evig tid Med saligt jubel: Tack, för din frid!

18 9. Kristi kors. Med känsla. Arr. av C.-E. Nordström. mf JD 5-1. *fc #i -P — i-JzHji^Z=Z- mi- fi— J 1 2. Kris 3. Kris 4. Kris Kris - - ti kors, - ti kors, - ti kors, - ti kors, V ! I där hel - ga bio - det rin - ner o, tröst för de e - - län - - da, du u - - tan sko - ning dö - mer jag ge - nom dig är vor - den Från Guds Hopp för Prak - ten Kors - fäst h i =t Lamm, från Je - su dju - pa sår! dem, vars hopp har gått i kvav! hos en njut-nings-lysten värld, värl - den och den korsfäst mig. , N N h * L Ep§=ÉE& jE$E*=*=&=L Vid din fot be - tung - at hjär - ta Stjär - na, du i syn - da - nat - ten Och allt själv-liv du hos dem ut- Fa - - ra må allt an - nat här på ^ > * -3— \/- t=t- -V-A fin - ner tän - da, töm -mer, jor - den, ' ! i L=EÉ mf dim. mm$M Frid, som allt i värl - den Säk - - ra rädd - nings - boj Som mot här - - lig - - he Her - - re Je - - sus. när £ ? r ö - ver - går. på ti - dens hav. ten ställt sin färd. jag ha - ver dig. -i- J_i m r* r r i Kristi kors, vad smärta utan like Men vad tröst också i dessa ord; Trånga port på vägen till Guds rike r Öppen dock för syndare på jord! 6. Kristi kors! Ja, mäktigt klinge sångea Om hans lidande, hans sår och blod, Som uti sin död tog döden fången Och med evigt liv igen uppstod!

19 114. Konferensbön. 1. Vi samlats här, o, Gud, från skilda trak- ter, En törstig skara, omkring korset böjd. Låt oss få del av himmelrikets krafter Och vattna oss med helgedomens fröjd! 2. Du har oss under flydda åren hugnat Med friska flöden från dig själv, o, Gud. Du bäst av alla våra hjärtan lugnat, Du svarat oss på våra böners ljud. 3. Så möt oss nu på nytt, din skara beder, Och giv oss helig högtid, Herre kär! Gjut Andens kraft i våra hjärtan neder, Låt nåden bliva spord ibland oss här! 4. Låt pingstens flammor varje hjässa krona, Giv smörjeisen från ovan med ditt ord! Låt dina vittnen så din eld få röna, Att korsets kraft bland oss blir sedd och spord! 5. Förlåt vår otro under flydda tider Och rena oss, ditt folk, från synd och brist, Bered oss för ditt möte, vad det lider, Då du i skyn oss hämta skall till sist. 6. Hav tack, o, Gud, för tiden, som försvunnit, Hav tack för vad den i sitt sköte bar! För nåd och aga, som vi ha förnummit, Ett samfällt tack, vår nåderike Far! K. G. S.

20 Milt. 10. Tidstecken. inf >- \ v - - 1. Har du väl märkt hur ti - dens an - de tryc - ker 2. Sag är du va - ken ö - ver ti - dens tec - ken a nA\ * man blan " dar U PP den krist " na lä - ran 4. lill test man rus - tar sig-, och ska - ror sam - las, Och vill för- Och skå - dar I tal och Man de - kla- ±=£=L=l==J=£ = a T T T T v y v v an - de, själ, ja allt? or - dets kla - - ra ljus? skrift och slö - sar med Guds nåd me - rar, man är fest - ligt stämd la - ma allt i Och

Då Och Och ! kor - sets vä - gar ti -dens ström till- skall du se, hur ut - i sis - ta ut - - i allt be - rö - var Je - sus ser på and - ra sam-fund, hur de I E^E =f=F Jr J. ,n t — t? — r x -\— b— tr~ b— *— *-* lyc - ker Samt hind - rar An - dens väk - ten Man som - nar in som ä- - ran. För - ne - kar hand - la ; "Man kan ej bi va liv i belns äkt -ra e - att få ge - - stalt. ett gläd - je - - rus. het och dess råd. re - mit i längd". 5. Har du väl märkt, om Jesus varit nära Vid dessa fester, som jag skildrat har? Du kanske då av detta kunnat lära: Gud hatar fester än i våra da'r. 6. Ar du en pilgrim, som satt ut för himlen, Sök ej din glädje då i Sodoms flärd, Ty vet, att tom i hjärtat från dess vimmel Du får gå över till en annan värld. Vak upp, du kristna folk, se, träden knoppas, Och tecknen tyda: Jesus snart är här! Tag ej ditt liv så lätt och säg du hoppas, Ty det gör världen — men till död det bär. k. a. S.

21 194. Tro Gud om gott! 1 . Tro Gud om gott och räkna med hans kärlek! Han ger det hasta, som dig givas kan. Han gav dig Jesus, och han bar din smälek; Tro Gud om gott! Vem älskar såsom han? 3. Tro Gud om gott ! Sitt barn han ej förgäter, Han älskar ömmare än någon mor, Hans djupa kärlek ingen, ingen mäter, Tro Gud om gott ! Hans famn är vid och stor. 2. Tro Gud om gott! Han trofast är i nöden, Hans löfte fastare än klippan står; Han bär sitt barn igenom själva döden; Tro Gud om gott, och all hans nåd du får. 4. Tro Gud om gott! Låt otron dig ej störa, Men på allt annat må du tvivla här. I med och motgång han dig mäktar föra ; Tro Gud om gott; Snart bärgad står du där. Tro Gud om gott! Hans kärlek kan ej svika, I Kristus allt sitt goda han dig gav, Han älskar barnet alla stunder lika! Tro Gud om gott, och sorgen får sin grav. K. G. S. 201. Försök igen! Försök igen, låt modet icke falla, Om än försöken förut gått i kvav; Försök att lägga dina sorger alla I Kristi kärleks bottenlösa hav! 3. Försök att lägga det, som här dig plågar, Vid Jesu fötter och sen bida blott! Försök att tro på kärleken, som lågar, Och tacka honom för den bästa lott! Försök igen att tro, där hopp ej finnes; Du fostras här för kärlek, hopp och tro. När ingen kämpar, ingen seger vinnes, Ej vapenvila skänker frid och ro. Försök att vila vid hans brustna hjärta Från alla varför, som du ej förstår. Försök att ödmjuk bli i all din smärta, Och varje gåta snart sin lösning får. 5. Försök att se, vad du i Jesus äger, Och vad han är för dig i nödens da'r. Försök att lyssna till vad ordet säger. Och i försöken så du lyckats har. K. G. S.

21 194. Tro Gud om gott! 1 . Tro Gud om gott och räkna med hans kärlek! Han ger det hasta, som dig givas kan. Han gav dig Jesus, och han bar din smälek; Tro Gud om gott! Vem älskar såsom han? 3. Tro Gud om gott ! Sitt barn han ej förgäter, Han älskar ömmare än någon mor, Hans djupa kärlek ingen, ingen mäter, Tro Gud om gott ! Hans famn är vid och stor. 2. Tro Gud om gott! Han trofast är i nöden, Hans löfte fastare än klippan står; Han bär sitt barn igenom själva döden; Tro Gud om gott, och all hans nåd du får. 4. Tro Gud om gott! Låt otron dig ej störa, Men på allt annat må du tvivla här. I med och motgång han dig mäktar föra ; Tro Gud om gott; Snart bärgad står du där. Tro Gud om gott! Hans kärlek kan ej svika, I Kristus allt sitt goda han dig gav, Han älskar barnet alla stunder lika! Tro Gud om gott, och sorgen får sin grav. K. G. S. 201. Försök igen! Försök igen, låt modet icke falla, Om än försöken förut gått i kvav; Försök att lägga dina sorger alla I Kristi kärleks bottenlösa hav! 3. Försök att lägga det, som här dig plågar, Vid Jesu fötter och sen bida blott! Försök att tro på kärleken, som lågar, Och tacka honom för den bästa lott! Försök igen att tro, där hopp ej finnes; Du fostras här för kärlek, hopp och tro. När ingen kämpar, ingen seger vinnes, Ej vapenvila skänker frid och ro. Försök att vila vid hans brustna hjärta Från alla varför, som du ej förstår. Försök att ödmjuk bli i all din smärta, Och varje gåta snart sin lösning får. 5. Försök att se, vad du i Jesus äger, Och vad han är för dig i nödens da'r. Försök att lyssna till vad ordet säger. Och i försöken så du lyckats har. K. G. S.

22 11. Endast i Gud. Stilla och förnöjsamt. öfcfc Arr. av C.-E. Nordström. Il 1. En - dast 2. En - dast 3. Sa - ligt det Gud Gud är har min har min un - - der \ v \ >. v v LfeE själ sin ro, själ sin ro, Ii - vets strid -*-• — *- z&z Han är min Han är min Ha - - va sin fas ta borg; tröst, mitt allt ; ro i Gud, ~ — -t u \j u \j \j r En - dast i ho - nom jag En - dast åt Gud ut - - i Här - ligt att sist få gå IE3EEEÖ: EÖ &F=* -*<- J— * v r-r v v v v v tryggt kan bo öd - mjuk tro hem i frid, Un - der all nöd och sorg. Har jag min väg be - fällt. När han mig sän-der bud. Lar - ma än ii - en - der Han är min klip - pa, mitt En - dast i Gud he - la

23 llnif. .0 0-X. --H- :^: r=r runt omkring, är jag av värl - den dömd, sak - - ra hopp, Ej skall jag väck - la mer. da - gen lång Har jag mitt lug - - na bo, 2ifc— t=t»= Z^F^-t-^TK^L ~T-*- P s ' ^ ^ — i — i Fruk-tar jag lik - Han är min hjälp Tills han mig häm- 1 1 2 * väl för un-der tar från tzpz ^=£ feä

21 12. Död med min Jesus. Stilla, med känsla. 4rr. av C.-jB. Nordström. +.-T— J- Död med min Aid - rig en Aid - rig en Aid - rig en Je - sus! Hans död är strid mot den o - rätt prov -ning, där han ej smär - ta och ald - rig i J * 4 ni JU mig är en min, sker, när, tår, Liv Ald - Ald Ald han - ^g - risr mig en en en mmmsmmiémmÉämk -y- 13-. — # a # — I — mi. 9 t -— < // m/" -i- -I- 0!~ e£e£ ger ut - av kamp, där ej bör - da, som suck, som hans tu full - he - ten se - ger han han ic - ke hjär - ta ej I sin, ger. bär; når; ^=f=r- efef^as J 1 < N P— =P= Skå Ö - Smär - Ald i N ^ JL da jag ver oss tan han rig en får i hans va - jar hans de - lar, min nöd, han ej F 4É =S>= -b- \^Pm^w^mwmm$ här - lig - het kär - leks ba - fräl - sa - re hjäl - pa för - 1 p ^ • k in, Stund ef - ter stund, o ner, Stund ef - ter stund han kär, Stund ef - ter stund han mår, Stund ef - ter stund med v * • V j min Gud, jag är din. i nåd till oss ser. sin nåd mig be - skär. de si - na han går. * 5. Aldrig en svaghet, han ej känner till, Aldrig en sjukdom, han hela ej vill. Stund efter stund, så i ve som i väl, Jesus, min frälsare, bor i min själ. 6. Stund efter stund han i famnen mig bär, Stund efter stund han sitt liv mig beskär; Skåda jag får i hans härlighet in, Stund efter stund, o min Gud, jag är din.

25 Fö rhoppnings fullt. ti 13. Paradiset. Arr. av C.-E. Nordstrom. EG 1. Det förs 2. Till pa ä3. O, tänk s—t* — 2 — S- — S— #•- — S— i^^ ?- ta ra - en Ej pest och t U pa - ra • di - set gång i smit - ta i di - set helt för - svann,) al - la pa - ra finns i hel - gon di - set, det - ta där land, På jor - den För att sin någ - ra nå - gon Ej Ej !Seii=g§Éiii!!ia!isl a j. A. -9 V- ^ r \, " * " 9 \ b), t \ '* \s t \ t ej dess rum man tro - hets - lön av ra - sa där av stor - mar plå - gas I -i i i fin - na kan; Je - sus få; mer som här, fe-berns brand; i j j tEE^-I^E Men Bär Ej Av F högt där ra - sar vin liv ter är «i- o -van finns, Gud va -re ej det on - da mer som rå - der där med snö och ö - ver - flod på den- na Yad vore val all rikedom och glans, Om Jesus, som jag älskar, där ej fanns? Men han är där och rum bereder mig, Han kommer snart och hämtar mig till sig. V* :.Jx=z->-i -f- : i o - - för - åt den som - mar stan - nar gäng- ligt pa - tröt - te Gud i Guds pa - u - - tan - för .1 * L IS * I -ra - dis. be - skär. -ra - - dis. dess port. ;0— i Kom snart, min Jesus, lös de sista band Och för mig hem från detta mörka land! Till dig jag längtar i din pärlesal. För evigt skild från jordens nöd och kval. När skall ditt anlete jag skåda få, När skall ditt namn uppå min panna stå, O, du, mitt ljus i jordens mörka dal, O, du, mitt hjärtas sköna ideal? O, tänk, att även jag har fått en plats I detta land, uti min kungs palats! O, Herre Jesus Kristus, innerlig, Säg, huru kunde du så älska mig? N:r 14, se n:r 4.

26 Stilla. 15. Örtagården. mm Arr. av C.-E. Nordström. ~0 vil i Vi Och Vart En I - - från Och ned 4. Hans Hans - J* ga den lug gå de? tor pro - - fe - - ti - sitt på ån - gest lär - jun till - na - de - a säll-skap jor - - den än - - nu gar, av I Jb -0- ör - - ta - - går - den, Som in vid af - - ton - stim -den Se, vad som nå - - gon frå - ga, Vad % på skall full - - bor - das, Och nu skall en nu has - tar, Han går ett han sig kas - tar, Hans blic - kar mer till - - ta - - ger, Hans bö - ne- va - - ka sva - ga, De som - na, 01 - fö - fär - läg sten gå rop stac- je - - ber re - - ha - de den gas kast till bli kars E9i|:=i_— i get är, ves där: na stund? ned en grund, där - - i - från, him - lens tron. står - - ka re, hjäl - - pa re, . N .^ I -*1 Vi se en hop, som På vil - ken al - - la "Ack, att du den - na När 01 he la ^ — i__ # ii — _'^_i värl-dens i > Hr. kun kal rö - - ta - na - ken - da k T-Ji =*E3E3 skri - der byg - ga to - - ge! syn - der E - En Men Låg mel - lan trä - dens fräls-ning, som är ske din vil - - ja", (|?4 kro . - nor fram, Och fast och sann, Där be - - der han, "Och på hans rygg, då blod -svett rann. Tänk, JL JÉj i - bland al - - la ic - - ke vil - ken ztc

27 dem är en som be - der, Vem är han? Jo: Guds re - na Lamm. ä - - ro verk-lio-t tryg-ga; Och den - na grun-den är Guds Lamm! min o kä - - re Fa - der", Så be - - der milt Guds lé - - na Lamm. smär-ta, som ned - tyn - - ger Det äl - ska - - de Guds dy -- ra Lamm! s# I i N P* ,N N | ,N ,N I Och, bäst det är, en väpnad skara I stilla natten närmar sig, Och många facklor lysa klara För mången uppå okänd stig. Vad vilja de? vi önska fråga, Säg, söka de en enda man? Ja, visst, ty hatets bittra låga, Den brinner till Guds rena Lamm! Han kunde ej med sanning dömas, Men falska vittnen höras må, Och vilda män'skoskarors stämma Hörs: "Låt oss honom korsfäst få! u Han ledes ut och törnekrönes Och bär sitt kors så långt han kan, Men kraften sviker; och där faller Utmattad ner Guds rena Lamm. 6. En stiger fram, en kyss hörs ljuda, Och varje krigare sig rör. Då stiga några fram och gripa En man, som intet motstånd gör. Han föres sedan att bekänna Vad ont han gjort, om någon kan Med något vittne honom fälla, Som rättvist döma kan Guds Lamm. På kullen höras hammarslagen, En män'skoson fastspikas nu Och reses mitt i rövarraden; Han syndat värst, så syns det ju! Och marken började att darra, Då sig en stråle ljus

bröt fram; Ett huvud syns mot bröstet falla, Och nu oskyldigt dör Guds Lamm. 195. O, sköna hem! 2. O, sköna hem i korsets skugga! Där får jag bo och må så väl. Och ifrån nådens himmel dugga Stads nya flöden för min själ. Kör: Guds väsens avbild mig omgiver Med glansen av sitt återsken, Och i dess ljus jag uppfylld bliver Med frid så underbar och ren. O, ljuva hem i korsets armar! Där har jag frid och ljuvlig ro, När oron uti världen larmar, Då får jag trygg vid korset bo. 3. Här får jag tolka, vad jag känner Och bli förstådd i allt så väl, Ty han, som vet, hur synden bränner, Han läka kan en sårad själ. 4. När otron vill min frid förstöra Och känslan skiftar stund för stund, Vid korset får jag ständigt höra Om blodets säkra frälsningsgrund. 5. Vid korset vill jag ständigt vara, Tills Anden säger: Kom! Jag går Då in ibland den frälsta skara, Som Kristi kors besjunga får. K. G. S.

27 dem är en som be - der, Vem är han? Jo: Guds re - na Lamm. ä - - ro verk-lio-t tryg-ga; Och den - na grun-den är Guds Lamm! min o kä - - re Fa - der", Så be - - der milt Guds lé - - na Lamm. smär-ta, som ned - tyn - - ger Det äl - ska - - de Guds dy -- ra Lamm! s# I i N P* ,N N | ,N ,N I Och, bäst det är, en väpnad skara I stilla natten närmar sig, Och många facklor lysa klara För mången uppå okänd stig. Vad vilja de? vi önska fråga, Säg, söka de en enda man? Ja, visst, ty hatets bittra låga, Den brinner till Guds rena Lamm! Han kunde ej med sanning dömas, Men falska vittnen höras må, Och vilda män'skoskarors stämma Hörs: "Låt oss honom korsfäst få! u Han ledes ut och törnekrönes Och bär sitt kors så långt han kan, Men kraften sviker; och där faller Utmattad ner Guds rena Lamm. 6. En stiger fram, en kyss hörs ljuda, Och varje krigare sig rör. Då stiga några fram och gripa En man, som intet motstånd gör. Han föres sedan att bekänna Vad ont han gjort, om någon kan Med något vittne honom fälla, Som rättvist döma kan Guds Lamm. På kullen höras hammarslagen, En män'skoson fastspikas nu Och reses mitt i rövarraden; Han syndat värst, så syns det ju! Och marken började att darra, Då sig en stråle ljus bröt fram; Ett huvud syns mot bröstet falla, Och nu oskyldigt dör Guds Lamm. 195. O, sköna hem! 2. O, sköna hem i korsets skugga! Där får jag bo och må så väl. Och ifrån nådens himmel dugga Stads nya flöden för min själ. Kör: Guds väsens avbild mig omgiver Med glansen av sitt återsken, Och i dess ljus jag uppfylld bliver Med frid så underbar och ren. O, ljuva hem i korsets armar! Där har jag frid och ljuvlig ro, När oron uti världen larmar, Då får jag trygg vid korset bo. 3. Här får jag tolka, vad jag känner Och bli förstådd i allt så väl, Ty han, som vet, hur synden bränner, Han läka kan en sårad själ. 4. När otron vill min frid förstöra Och känslan skiftar stund för stund, Vid korset får jag ständigt höra Om blodets säkra frälsningsgrund. 5. Vid korset vill jag ständigt vara, Tills Anden säger: Kom! Jag går Då in ibland den frälsta skara, Som Kristi kors besjunga får. K. G. S.

16. För Sions skull. Med kraft. f i ~ -c- *• r TT r r- s 1^:3^ _ln\ rty C.-._7. JSordstrc il ^ p ^ -l. k k ^ ^ 1. För Si- - ons skull jag vill ej ti - ga, 2. För Si - - ons skull jag öpp - na vill min H. För Si - - ons skull, till dess rätt - fär - dig - 4. Tills iip - pen - ba - ras skall för al - la I »ej, mun het land S - =0= Jag för Je- Och för Je- Likt mor-gon- Den här -lig- 3__=__L__$__?E#3 =f=* _ 3EEÖE&SÉ =1: ±ba_r ZÉIZ P ^ P r _ — _____ i, ^ p - - <- ni - - sa - lem vill högt för - kun - na: Guds dy - ra ord och löf - ten svi - ka ru - - sa - lem min röst ej spa - - ra, Att ro - pa om en öp - pen re-nings- gå upp för al - - la, Tills likt ett ny-tänt bloss dess sa - 1ig- rod - nan skall het, som Gud nytt vill gi - - va Det folk, som skall en kro - na *i=__4_L4_*_A hans | *| K U * * I v U 1/ T- f l ^ £ ej brunn het hand, Han nåd och frid än vill sitt folk för - E - - mot all synd, hur blod - röd den må Med him-melsk glans skall ö - - ver jor - den di - - a- - dem om -kring hans pan - na Ett un va fal bli i/ na. ra. la. va. ^^_^___E_______fe- 5EyÉ==^ 5. O, broder, syster, vill du vara med, 6. O, gå då ut, bered åt Herren väg, For Sions skull, att ropa, kämpa, strida, Res högt baneret, sjung till Lammet ära Att röja väg, att utså ädel säd Och tröstefullt till dottern Sion säg: Och skördedagens fröjd i tron förbida? Var glad! Din hjälp, din salighet är nära.

29 115. Påskrosen. 1. Det stod en ros med blick så ren och klar, Och hennes hemland skönheten förrådde. Ej fägring fanns, lik den, som rosen bar, Och ingen doft, som så till alla nådde. 2. Hon stod så ensam uppå öde hed, Och ingen vattnade sä fager lilja. När hatets flamma föll på henne ned, Hon viskade: "O Fader, ske din vilja!" 3. Hon tårar göt för mänsklighetens nöd, Fast hennes egen plats var täredalen. Ej någon gav åt henne minsta stöd, Ett kors hon fick, vars tyngd blott ökte kvalen. 4. Vem är den rosen, och var finna den, Som så har burit andras nöd och smärta? Jag vill utköra henne till min vän. Och gömma henne innerst i mitt bjärta. 5. Jo, det är Sarons ros från himmelen;. Böj dig vid korset, och du henne finner. I mörkt Getsemane hon doftar än, Och för ditt bästa hennes hjärta brinner. 6. Ja, kom i tid! Du rosen hämta får, Och genom tron du henne lätt kan finna. På löftets

ängar kvar ännu den står; Men tag den nu, ty den kan lätt för- svinna. K. G. S. 178. Hemlandssång. 1 O, tänk, när himlens portar öppna sig 4. Här skifta moln och solstänk om varann •Jch all vår nöd för evigt har försvunnit, Och ofta blir det natt i jämmerdalen; När ändad är den törnbeströdda stig Men där ej något mörker skymma kan Och tröttad pilgrim sälla målet hunnit! Ty Gud är solen uti fröjdesalen. 2. Då få vi skåda Lammet och vår Gud Och dricka nya vinet i hans rike, Där frälsta skaror höja lovets ljud Och frid och sällhet råder utan like. 3. Här gästar nöd och ofta klagolåt, Och kinden fuktas utav sorgens tårar; Men så ej där, ty slutad är all gråt, Och värk ej finns i evighetens vårar. 5. Då få vi se, vad här vi trodde på Och njuta fullt det himmelskt rena livet. När inför tronen sjungande vi stå, Vårt sälla hopp är härligt uppfyllt blivet. 6. Sen slippa vi att vända om hit ned. Där tider växla och där tider sluta. Då blir ej fråga mer om "krig och fred" Ty ostörd trygghet i Guds hägn vi njuta', K. G. S. 196. Fågeln är fri! 1. Se, buren brast, och fågeln, den blev fri; 3. Med dämpad ton och sällsam melodi Han sjunger glad på löftets gren i lunden, Han sjunger om de redan flydda stunder Och glädjens toner blanda sig däri; Eör bur så trång och nöd som var däri- ' Han ar ej mer av några sorger bunden. Han tackar Gud för nådens stora under.' 2. Mn gren till gren han lyfter vingen glad, 4. Han prövar vingen varje dag till flykt Och. sangen ljuder över berg och dalar, Och vänder ögat ofta emot ljuset, Med hoppets öga riktat mot Guds stad, Där hemmet skymtar, som hans Fader byggt Som om han vore i de gyllne salar. Och vingen lyftes över jordegruset. ' 5. Han sitter ofta invid korsets stam Och sjunger gärna om de dyra såren. När så de orden ljuda: "Se Guds Lamm", Då fuktas ögat utav glädjetåren. K. G. S.

29 115. Påskrosen. 1. Det stod en ros med blick så ren och klar, Och hennes hemland skönheten förrådde. Ej fägring fanns, lik den, som rosen bar, Och ingen doft, som så till alla nådde. 2. Hon stod så ensam uppå öde hed, Och ingen vattnade sä fager lilja. När hatets flamma föll på henne ned, Hon viskade: "O Fader, ske din vilja!" 3. Hon tårar göt för mänsklighetens nöd, Fast hennes egen plats var täredalen. Ej någon gav åt henne minsta stöd, Ett kors hon fick, vars tyngd blott ökte kvalen. 4. Vem är den rosen, och var finna den, Som så har burit andras nöd och smärta? Jag vill utköra henne till min vän. Och gömma henne innerst i mitt bjärta. 5. Jo, det är Sarons ros från himmelen;. Böj dig vid korset, och du henne finner. I mörkt Getsemane hon doftar än, Och för ditt bästa hennes hjärta brinner. 6. Ja, kom i tid! Du rosen hämta får, Och genom tron du henne lätt kan finna. På löftets ängar kvar ännu den står; Men tag den nu, ty den kan lätt för- svinna. K. G. S. 178. Hemlandssång. 1 O, tänk, när himlens portar öppna sig 4. Här skifta moln och solstänk om varann •Jch all vår nöd för evigt har försvunnit, Och ofta blir det natt i jämmerdalen; När ändad är den törnbeströdda stig Men där ej något mörker skymma kan Och tröttad pilgrim sälla målet hunnit! Ty Gud är solen uti fröjdesalen. 2. Då få vi skåda Lammet och vår Gud Och dricka nya vinet i hans rike, Där frälsta skaror höja lovets ljud Och frid och sällhet råder utan like. 3. Här gästar nöd och ofta klagolåt, Och kinden fuktas utav sorgens tårar; Men så ej där, ty slutad är all gråt, Och värk ej finns i evighetens vårar. 5. Då få vi se, vad här vi trodde på Och njuta fullt det himmelskt rena livet. När inför tronen sjungande vi stå, Vårt sälla hopp är härligt uppfyllt blivet. 6. Sen slippa vi att vända om hit ned. Där tider växla och där tider sluta. Då blir ej fråga mer om "krig och fred" Ty ostörd trygghet i Guds hägn vi njuta', K. G. S. 196. Fågeln är fri! 1. Se, buren brast, och fågeln, den blev fri; 3. Med dämpad ton och sällsam melodi Han sjunger glad på löftets gren i lunden, Han sjunger om de redan flydda stunder Och glädjens toner blanda sig däri; Eör bur så trång och nöd som var däri- ' Han ar ej mer av några sorger bunden. Han tackar Gud för nådens stora under.' 2. Mn gren till gren han lyfter vingen glad, 4. Han prövar vingen varje dag till flykt Och. sangen ljuder över berg och dalar, Och vänder ögat ofta emot ljuset, Med hoppets öga riktat mot Guds stad, Där hemmet skymtar, som hans Fader byggt Som om han vore i de gyllne salar. Och vingen lyftes över jordegruset. ' 5. Han sitter ofta invid korsets stam Och sjunger gärna om de dyra såren. När så de orden ljuda: "Se Guds Lamm", Då fuktas ögat utav glädjetåren. K. G. S.

29 115. Påskrosen. 1. Det stod en ros med blick så ren och klar, Och hennes hemland skönheten förrådde. Ej fägring fanns, lik den, som rosen bar, Och ingen doft, som så till alla nådde. 2. Hon stod så ensam uppå öde hed, Och ingen vattnade sä fager lilja. När hatets flamma föll på henne ned, Hon viskade: "O Fader, ske din vilja!" 3. Hon tårar göt för mänsklighetens nöd, Fast hennes egen plats var täredalen. Ej någon gav åt henne minsta stöd, Ett kors hon fick, vars tyngd blott ökte kvalen. 4. Vem är den rosen, och var finna den, Som så har burit andras

nöd och smärta? Jag vill utköra henne till min vän. Och gömma henne innerst i mitt bjärta. 5. Jo, det är Sarons ros från himmelen;. Böj dig vid korset, och du henne finner. I mörkt Getsemane hon doftar än, Och för ditt bästa hennes hjärta brinner. 6. Ja, kom i tid! Du rosen hämta får, Och genom tron du henne lätt kan finna. På löftets ängar kvar ännu den står; Men tag den nu, ty den kan lätt för- svinna. K. G. S. 178. Hemlandssång. 1 O, tänk, när himlens portar öppna sig 4. Här skifta moln och solstänk om varann •Jch all vår nöd för evigt har försvunnit, Och ofta blir det natt i jämmerdalen; När ändad är den törnbeströdda stig Men där ej något mörker skymma kan Och tröttad pilgrim sälla målet hunnit! Ty Gud är solen uti fröjdesalen. 2. Då få vi skåda Lammet och vår Gud Och dricka nya vinet i hans rike, Där frälsta skaror höja lovets ljud Och frid och sällhet råder utan like. 3. Här gästar nöd och ofta klagolåt, Och kinden fuktas utav sorgens tårar; Men så ej där, ty slutad är all gråt, Och värk ej finns i evighetens vårar. 5. Då få vi se, vad här vi trodde på Och njuta fullt det himmelskt rena livet. När inför tronen sjungande vi stå, Vårt sälla hopp är härligt uppfyllt blivet. 6. Sen slippa vi att vända om hit ned. Där tider växla och där tider sluta. Då blir ej fråga mer om "krig och fred" Ty ostörd trygghet i Guds hägn vi njuta', K. G. S. 196. Fågeln är fri! 1. Se, buren brast, och fågeln, den blev fri; 3. Med dämpad ton och sällsam melodi Han sjunger glad på löftets gren i lunden, Han sjunger om de redan flydda stunder Och glädjens toner blanda sig däri; Eör bur så trång och nöd som var däri- ' Han ar ej mer av några sorger bunden. Han tackar Gud för nådens stora under.' 2. Mn gren till gren han lyfter vingen glad, 4. Han prövar vingen varje dag till flykt Och. sangen ljuder över berg och dalar, Och vänder ögat ofta emot ljuset, Med hoppets öga riktat mot Guds stad, Där hemmet skymtar, som hans Fader byggt Som om han vore i de gyllne salar. Och vingen lyftes över jordegruset. ' 5. Han sitter ofta invid korsets stam Och sjunger gärna om de dyra såren. När så de orden ljuda: "Se Guds Lamm", Då fuktas ögat utav glädjetåren. K. G. S.

30 Förtröstansfullt. mf 17. På urtidsklippan. Arr. av C.-E. Nordström. HÉä^S tids - klip - pan - lar trygg på - la stjär - nor på klip - pan -0— ÉZ T"f =jEZZ=jCl fas - - ta År gott att klip - pan; Helt sä - kert fal la Och he - - la vi lar, Har stan - digt la hål den mig värl - den sol och a v ,s US _ K_ __J // V i i *• -% V- V •- #- -y ' V ' \J t !v X -\j Ll 7 - ta - la, - la, lar P Och Och Ståi- Han se - dan det så än - - då sj Lin-ger: y va - ra tung jag klip-pan hem det l still. är. fast. går. N * i N fe > N i N I WÉmwmm Guds lilla barnaskara På klippan byggt sitt bo; Där är så gott att vara, Där finner hjärtat ro. i Du, som i världen vankar Förutan frid med Gud, På klippan kasta ankar Och lyd Guds kärleks bud! 7. Se, klippans fyrbåk lyser! Giv akt, min vän, därpå, Förinnan känslan fryser, Och nåd ej finns att få. Lugnt. 18. Herren kommer! J. Mc Granahan. 1. Nat - tens skuggor sak - ta vi - ka, Mor - gon -- stjär -- nan ljuv- ligt O n iro/l in _ Kal i« _ _ f'Av trn.nfln "NTä r t\ a frä 1 - - ia H fl r fVTl _. O, vad ju - bel in - - för tro-nen. När de fräls - - ta där en 3. Dy re Je - sus, håll mig re - - do Till ditt mö te var - - je .* i i n . N i i i < s i— i z£EZ$e1e

30 Förtröstansfullt. mf 17. På urtidsklippan. Arr. av C.-E. Nordström. HÉä^S tids - klip - pan - lar trygg på - la stjär - nor på klip - pan -0— ÉZ T"f =jEZZ=jCl fas - - ta År gott att klip - pan; Helt sä - kert fal la Och he - - la vi lar, Har stan - digt la hål den mig värl - den sol och a v ,s US _ K_ __J // V i i *• -% V- V •- #- -y ' V ' \J t !v X -\j Ll 7 - ta - la, - la, lar P Och Och Ståi- Han se - dan det så än - - då sj Lin-ger: y va - ra tung jag klip-pan hem det l still. är. fast. går. N * i N fe > N i N I WÉmwmm Guds lilla barnaskara På klippan byggt sitt bo; Där är så gott att vara, Där finner hjärtat ro. i Du, som i världen vankar Förutan frid med Gud, På klippan kasta ankar Och lyd Guds kärleks bud! 7. Se, klippans fyrbåk lyser! Giv akt, min vän, därpå, Förinnan känslan fryser, Och nåd ej finns att få. Lugnt. 18. Herren kommer! J. Mc Granahan. 1. Nat - tens skuggor sak - ta vi - ka, Mor - gon -- stjär -- nan ljuv- ligt O n iro/l in _ Kal i« _ _ f'Av trn.nfln "NTä r t\ a frä 1 - - ia H fl r fVTl _. O, vad ju - bel in - - för tro-nen. När de fräls - - ta där en 3. Dy re Je - sus, håll mig re - - do Till ditt mö te var - - je .* i i n . N i i i < s i— i z£EZ$e1e

31 dfcz=|a=s1==paz=::tE: m i ler, gång stund! Snart Ef - S'en ^ -0- 0- den - ter må S säl ti - jord - - la da - - - gen ran - da: dens ve - - - der - - mö - da och him - - mel fal - - la. i f* , N i» Vil - kens Stäm - ma Fast be- 1 — #-— t. ~0~é— —0-3 te — #^— - t — — t : -H ii^NNj^F // Kör. z^=pz - rig ner. - ger - sång. - hets grund. r i _^ — 1«. "-^m Her kommer, Her - ren mmm å é- — xx -\~ -#-- II kom It m & r r r r '^-r t r u ' r i C i j mer. Än - - ^ das sko la jor-dens stri - der, Bru - den --ZZfi—V-l. _J \-. :— -rt= IÉ1 r — <^ ! i i i r i i i * i • — -t j ' ^ i =9* -£ ?-"=^

Bröl - lop i e vig fröjd och frid.

32 Långsamt. 19. O, Herre, tänk på mig! ffifeiii =3=1- ::q:: // :§:: r ^fep 1. Ack, 2. När 3. Ej 4. Väl | i I i I I •' I I göt min fräl-sa - re sitt blod? Min ko-nung vart han död? Gav så han pin - tes, bad och grät, Var det för mi - na brott, O, un - der då att so - lens sken Sig bak - om mol-nen drog Av må jag fal - la tacksam ner, Väl må i sa - lig skam Mitt 'i i i l l i ö * i \ '^^E^^^g^^^^^É (tdtr|2--:l:zz::t FimH — * — *- -J?l=Zs -l-T-l -i ^ i 0—1-0 # _ .-*•__. _ _ w i 43 // Kör. han sig un - - der sorg, när ö - - ga ut av själ tå - I II så ren och god, Att fräl - sa barm-här - tig - het, O, kär - lek va ska - pa - ren för mi - - na ras, när jag ser Hans biLd pä i i mig ur u - tan syn - der kor-sets nöd? mått! dog. stam! :=t=d I Hjälp, ^ I I 0—T -0 , g)- -fe 12 , M * 1 m —\-* * -& f=— t i-l 2 ='-=t = z=: = r=irt:==t:==t:=:t=:l: _ T ..J 1 1 ;_ mm ---X-yA Je - sus I I i I r I- I I ® I jag blir där - vid, Att tro - get tjä - na dig, Och I I I I I I :£=t:=rt=l= mEEE£ I när du msm VEÉm. 4__j_ i -Äi 0— I- £ i r värl-den -G> -»- i=fc=t ! I I Her - re, tänk 7t=: P å -&±- t zzizqe. vid, O, Jill I t — \-&- — * * *- mig! -.X—+—A—}-. iii

£. Dock sorgens tår ej gälda kan Den skuld, vari jag står. Så tag mig själv, o, Herr©, an, Ej mera jag förmår. 170. Benådningsbrevet 1. Benådningsbrev jag fått av Gud, Min sak har han gjort god Och utvalt mig till Kristi brud För Lammets död och blod. Kör: Benådningsbrevet kom ändå, Och nåd mig skänktes fritt. Nu slipper jag att ängslig gå, Ty jag är domen kvitt. Det står uti mitt nådebrev, Att Sonen gjort mig fri. Ej tolkas kan, hur glad jag blev, Att u nåd u det stod däri. 3. I honom barnaskap jag fått. Och arvslott då jag har, Allt efter Kristi gåvas mått. Av nåd så underbar. 4. Välsignad vare Herren Gud, Som oss välsignat så! Nu brustna strängar giva ljud; Från död till liv vi gå. K. G. S. 33

£. Dock sorgens tår ej gälda kan Den skuld, vari jag står. Så tag mig själv, o, Herr©, an, Ej mera jag förmår. 170. Benådningsbrevet 1. Benådningsbrev jag fått av Gud, Min sak har han gjort god Och utvalt mig till Kristi brud För Lammets död och blod. Kör: Benådningsbrevet kom ändå, Och nåd mig skänktes fritt. Nu slipper jag att ängslig gå, Ty jag är domen kvitt. Det står uti mitt nådebrev, Att Sonen gjort mig fri. Ej tolkas kan, hur glad jag blev, Att u nåd u det stod däri. 3. I honom barnaskap jag fått. Och arvslott då jag har, Allt efter Kristi gåvas mått. Av nåd så underbar. 4. Välsignad vare Herren Gud, Som oss välsignat så! Nu brustna strängar giva ljud; Från död till liv vi gå. K. G. S. 33

34 20. Tidens korthet. Allvarligt. fj fi p r c * r 1. Vår tid 2. Vår tid 3. Vår tid 4. Vår tid är är så dyr - bar, men i - lar så fort, Och så dyr - bar, oeh snart kan - ske don Är så dyr - bar, så dyr - bar men kort; Se så dyr - bar, och snart sjun - ker sol För n N N \ \ < N < N ^ I H^ ~jr m m- — * p T, t- 1 — fr—f f w w \S knap - past man slut båd' för yng - Ung - en al - - la i vet, dig död le - vart och bä - - ver den förres nets far; mig: bort, kväll. V : 3~ De gå, vå - - ra 0, må vi då Och jun g - frun, som Ack, säg, vil - ken 3__=__^ ^¥1 — j — — jr i i fe f — - m t—m zpr=r=z år, så - tro - get går där är då, som flö - ge an - vän - da ro - sor ej med som de bort, Den de pund, Han på kind. Hon vil - le dö Som \. ung - e snart ål - dern ju gav att för - val - ta åt viss - nar likt blom-man i tro - en - de, lyck - lig och b b $ \ " * V V 9 b b

35 ** Kör. "M=m=^$=i I I har. sig. knopp, säll? ai!ggl Ja, de :=£== Ja, ;=É=ff de gå, 4--:= vå - ra år, -w — r J f :r|: vå - - ra år, ZÉZJ JyS-J bru-san - de strömmen, som rul - lan - de våg. Ja, ^ 1 £ J de gå, vå # — 5. Vår tid är så dyrbar, ack, lek den ej bort, Nej allvar i livet nu hav! Se, människor dö utan Gud, utan hopp! Eopa högt: Nu är frälsningens dag!

36 21. Avskedssång. Något lång sa fr*""* mt. ^ k t — -fc- — ^t : — -4n\ «v C.-I^. Nordström. II m f Ef- l — 4-- l. 2. 3. 4. — # — t/ En Far - Ett Välj t* * 1 T av - skeds-hymn väl, god' vän ömt far - - väl där - - för Ii - < N fe i •0" u jag - ner, jäg -vet! nu vi dig Det Ä sjung - a skil - jas bju - der Je - - sus : 1 : 1 U vill, Ett här, Ej här, Som är. Låt _-«i * (i- ? d i* ' kärt far- så där har för- ho - - nom m ~-ä" f# i** : é _..* i» : P- — 027*» * = f = f = i \ ... - 1 * -t?~ t -0- t- K* =*=g=3 I // f i * u v r r >* 5 -- 1 — väl jag hem - - ma ak - - tat bli - - - va m~ hos vad din ons Je - or - själs kar - sus det be fe till; kär; lär D*är ! =1^-* Vi Här Och Ej =LPt= 1/ få nu härs - ka vand- rar hög - - re J- -V b - _^_I. skil - jas syn - der lik - nöjd vis - - het för och och har T- v f * * T T/ 7* 7 i T C 5 t- t T den - - na gång; nöd och död, dröm -mer bort bli - - vit spord Må Där Din Än Je - rå tid den, - su - der kär - - lek fröjd ut - dyr - - bar fin nes bli - i och ut - all ö - dock vår - ver så hans sång ! nöd. kort. ord. ^ i. #. N i N k I .N fc> ,N Jag

funnit livet, det är min fröjd, Jag därför sjunger så glad och nöjd. Stäm irx i sången, höj blicken glad! Snart få vi sjunga uti Guds stad. 6. Till sist farväl uti Herrens hand, Kanske härnäst på den gyllne strand Vi möfs och skiljas då aldrig mer; Med längtans blick jag mot stranden ser.

37 91. Vi suckar du? 1. Min själ, \i suckar och ängslas du? Det passar icke att sörja nu? Se upp mot fästet, där solen ler! Förbundets båge sin färg hon ger. 2. Gå upp till Golgata, se Guds Lamm, Och stränga lyran vid korsets stam, Se'n blicka ut över land och hav Och sjung om honom, som seger gav t 3. Gå ner till stranden, hör böljans svall! Dig vita skummet förtälja skall Om evig trygghet i stormens hot, När hon sig lade vid Mästar'ns fot. 4. Gå till Getsemane örtagård, Där Jesus kämpat en kamp så hård! Här vittnar gräset med dagg så röd, En ängel viskar om hjälp och stöd. 5. Gå bort till graven, där tom den starr En fridens hälsning kring nejden går. Hör Jesu stämma: "Frid vare dig!" Och sorgen flyktar på enslig stig. 6. Till Galileen se'n ställ din färd Och blicka upp emot stjärnors värld! De alla viska ifrån sin trakt: Han kommer åter, ty så han sagt, 7. Gå se'n tillbaka dit Anden kom Och bida löftet på heligt rum! Din vapenrustning, min själ, du får, Och segersången från hjärtat går. K. G. S.

33 Stilla. 22. Vad önskar jag mer? Arv. av C.~E. Nordström. -m- T=T flj 1. Fräl 2. Och 3. När 4. Grå sa - om ut - • ter rens en jag, va - kan - de storm - vind sig mör - ker och han tor - kar o - när dim tå - ga - mar, - ma - ren, r v I - - från Räds jag Hjälp lå Han lä det ej, ter ker -0- T him - mels - ka Gud mig be Gud mig för blö - dan . de — & tfn ' zznzz 1 — _ Ml — _^_ ; 1 -r^i ? r J hö . ga. - skär - - mar. - mm - - ma. så - - ren. 1 i * u f ,m- P -1 \/

39 dim. Och när basunen jag hörer, Jesus på skyar jag ser, Han mig till himmelen förer. Stilla! Vad önskar jag mer? 6. Då har jag slutat på jorden. Längtar ej mera hit ner, Sitter vid himmelska borden, Salig, och önskar ej mer.

40 Med kraft. 23» Ungdomssång. mf wi\ Ärr. -*-" -* Sr u u ' 1 . r un g-- dom Dig- ing - - en 2. Den fäg-ring, Det fanns ej 3. Då fäl - les Men ho - nom 4. Två vä - gar Säg, vil - ket i/ p Tit - - i lo - vat som den doft, ej mång - en man ej finns att mål vill -*r T l> Ii - - vets mång - - a lil - - jan fäg - ring sor - gens å - - - ter gå up väl du t/. vår, år; bar, kvar, tår får, • På, m =*=^ -# — f Din Snart Av Nej, I Om Men Min .&- C.-E. Nordström. -|— * ^-T^ i < tid kan död du dö - - den Ii - - vet, följd av ej i vil - ken vän, ack, N |S J «L_ "TT ju bli kort, bä - res bort. blek - tes ut,, det var slut sak - nad vän, him me - - len. väl - - jer du, säg det nu! Se, blomman ut - - i vå - rens sköt, När tan -ken bort till . da.- len går, O, ungdom, skå - da här din bild! Den e na bär till him - me - len, -0- Hur Vi Den Den mf a tempo. dof - - tan - - de Ii - - ten lil - - är i al - - vä - - gen Je - - sus i* ja lo ar minns, sann; är. m m

41 Den andra går till kvalens rum, Dit rike mannen gick, Ty Gud med evangelium Ej honom frälsa fick. Jag, som nu sjunger dessa ord, Är själv ju även ung, Men äger tröst i Herrens ord, Och Jesus är min kung. Nu är min önskan härmed gjord, Att själv nå livets land, Med dig, som hörer dessa ord, Få vandra hand i hand. O, hroder, syster, vaka, bed, Stå klädd i Andens skrud Och kämpa käckt i Jesu led, Så får du bli hans brud! Se, tiden, hur den skyndar på Likt vinden över hav! Yi snart den andra stranden nå, Vi nalkas ju vår grav; Vårt liv pä jorden är så kort Söm fägringen på hö, Och ung som gammal bäreL bort* Vi måste alla dö. m

42 24. Trasten. Irländsk folkmelodi. Ärr. av C.-E, Nordström. II V * C \tf TT Jag Jag Jag vil - Lind vil - Till vil - Vän -

le ra le de le Hart ' ö *_ft J h ii j* ;: ^ A I <N fs ,n ft ?m^\imkm=jmMm T T da - gen lång, Guds be - ha g, vils - na hem, gen ma ka med hjär - täts på nö - dens Guds frid till mÉiÉÉr-^ zzrpz dag. dem. 3=d - mf * -fe J Vil - le G är - na Se'n jag l=§=|ii^^ sjung - a viss - nar slock - nar om jag; Je - sus och för jor - dens kär, Sjung går, Blott natt, Mång T a min en X iV \J i i — &Z * För textens skull uteslates i vissa strofer denna åttondel och ersattes med paus.. V

43 M #--7 & P- \J—1 p p__ -0- =iå s= iz^zzzzii^zt— jz^=qzzz E*==*=E4I= c ort fa- ta av ders II P -0 2 * 3=* ving - en, Lyf - ter ving - en vin - den: Bort av vin - den hu - set Skall jag strå - la r ^ s ± liÉlIlil :=rizz=Ji— = m och och i _ i - lar i - lar hög - re m hem. hem. ljus. M -pzz

44 25. Guds nåd. Ej för fort. i* Svensk folkmelodi. Ärr. av C.-E. Nordström, Mi f Av Det O Jag —fs — 0* U allt är dy- arm på så ra, och -p_... ~T^r"^ jor - den är gott att få säl - - la stund, ring - - a är, > N ^ fc I -0_ -0 — Dock

Med Då Men , S l)äst all sjä - tror att sin len och le - nöd, man vet 7 va båd' - na att mmi -0 =pn =f *t ~ ' 5 C i *• & l' l \ ? ' * l' i r • • K • • • I ' £ | glad och from Bland natt och dag, Till ploc - ka får På Her - ren mig Och Je - su nå - da - Or - dets mi - na m lil - la här I nå-dens hel-ge-dom. sto - len gå, Om än med bön så svag. fas - ta grund ! Där - till min längtan står. bör - dor bär 1 nåd så hjär - te - lig. // mf .., É— I— 5=- 0— !-#-•. « 1/ \> I 1/ U £ -0- - -0-'- ZtlZ=-0±ZIÉL v Hal - - le - lu ja! Guds nåd är ny för var - je dag Och i . r _zr_"=p:: — i^ — S N N -tr =M«

45 f s r i u ^ ^ g t • ? ti - - den ut, Ja, den tar ald - rig slut. 2 Ji_j_ i ,n * ,K - " P~ v b v t" t" P If tU ' 5. Om motgång möter mig Och tunga dimmor lägras än Uppå min vandringsstig, Det klarnar snart igen. mg ^ m

46 26. Se, Jesus gick här nyss förbi! Livligt. Mel. av K G. Sjölin. Att. av J. Sonesson. «a * 1. Sag mig-, du so-ger-säl - la själ, Hur kan du jub - 1h så? Yar 2. Men var det ic - ke du, som var En lam och fat - tig man, Som 6. Och ar ej du Ti.- me - i son, som blind vid vä - gen satt? Var 4. Men säg mig, var det ic - - ke du, Som skygg och en - sam gicK Och E9Jr£5 It: r <> r t? ^f^f— tr du ej nyss en nyss upp - på en fick du väl din spet- älsk var? Vi syn - dens träl? Hur skall säng man bar, — Och nu syn i - från? Vem gav är då nu så hjär - l ti jag det du spring den - glad dig te I t: :=*= I för - stå? — a kan? — na skatt? — din blick? — 4^4- Kör. rr r i> \ l f 5 r * ?— *— 1~ C- r— ?— *— s 1 Jo, jag är frälst och vor-dehfri, Ty Jo - sus gick här nyss för - bi. Han Det tor - dom var, Nu är jag fri, Ty Je - sus gick här nyss för - bi. Han 1 - trän min blind-het blev jag fri, Ty Je - sus gick här nyss för - bi. Han Jo, den - na vän, som gick för - bi, Han gjor - de mig båd' ren och fri. Han 1— v * i IS I -J— w_. ^

47 " ii -0 »- r ^ i ^ r " r p i ^ -* u los - sat har min bo - jas tvång, Och nu är han min sol och sång. -ÅA 3=*p=ti T -r -0- Och &äg är du ej synderskan, Som grät i Simons hus Och utav frälsningslängtan hrann? Vi är din blick så ljus? — Jo, han, som nyss gick vägen fram, Han frälste mig från synd och skam. Han lossat har o. s. v. 7. Men, skall jag mina ögon tro, Är du ej rövaren. Som livdömd var? — Ack jo, ack jo! Men Jesus blev min vän. Han plånat ut min syndaskuld Och dog för mig så god och huld. Nu sjunger jag hans lov och pris Bland helgonen i paradis. Och även mig, som nyss var död I överträdelse, Han frälsat har ur syndens nöd Med stort förbarmande. Och därför sjunger jag så fri, Att Jesus gick här nyss förbi. Han lossat har o. s. v. Min sång är slut. Nu frågar jag: Säg, viljen icke I, Som lyssnat till dess ton i dag, Av Jesus frälsta bli? Kom, som du är! Ej tveka mer! Hans milda öga på dig ser, Du kan bli frälst, du kan bli fri Just nu, när Jesus går förbi. Eric* wm

48 27. Endast en. Med känsla. Ärr. av C.-E. Nordström. 1. 2. Vem kan lä - ka hjär - te - så - ren Vem kan lät - ta sorg-tjngt hjär - ta! vem kan mig från fall be - va N Los - sa syn-dens hår Bju - da frid i stor- lin - der var - dags - Ii jag råd - vill står och und-rar, Vad som kom-ma skall da •mig vets här- ai^ÉÉÉÉÉåiittésiiÉÉiÉ Må **u. js. -. _z ~2_ - - — — 3- * n"rrru' 'm. i* band, Kärleksfullt av - tor - ka tå-ren, ta - ga fatt min 11 ^ t 'Tr Ta " ga del nt " i min sm ärta, När mig ån^-est strid, Vem kan stads' min bön be - sva - ra, Bringa hjälp i näst, Och när sa - tan mot mig dundrar Och jag ser min I -ga hand •per fatt -tan tid? * be-fäst, ? Endast ? Endast Endast Mäs - ta- IÄZ II f — fr- -ft- V u u :::t: 19- -0~ T- Mäs - ta-rcn från Na - sa - ret, Mäs - ta-ren från Na - sa - ret, Mäs - ta-ren från Na - sa - ret, all - tid nå-gon ut - väa vet. En-dast En-dast En-dast Mäs-ta-

49 II mf •V ., å « _, _s _, " ™l ^ ^ ^ en en en ren jag jag jag från sä - kert sä - kert sä - kert Na sa mm -0-- vet : Je - sus, Mäs - ta - ren från Na - sa - ret. vet: Je - sus, Mäs - ta - ren från Na - sa - ret. vet: Je - sus, Mäs - ta - ren från Na -sa -ret, ret All - tid, all - - tid nå - gon ut - väg vet. -0- -b- f= -0- EF* 3S= =?e=PF äii Samme Mästare att hjälpa Är han än, som förr han var. När mig män'skor vilja stjälpa, Han sin hjälp ej undandra'r. Mästaren från Nasaret Alltid, alltid någon utväg vet. Vem kan mig i döden följa, Då de andra stanna kvar Och när flodens kalla bölja Mörk och hotfull mot mig far? Endast en jag säkert vet: Jesus, Mästaren från Nasaret. mmå

50 28. De heligas hemflykt. Lugnt, med känsla. C.-E. Nordström. -*fc -%- MEMbjfeÖife^I 1. När 2. Ja, 3. Likt 4. Men *te£ U ^ " Ii - vet om - kring oss lik - a - som lär - kor sva - lan om hös - ten] an - das mitt hjär - ta - allt - mer na smy - ga på riks - te i kär - le ty - nar ga de av bort le - fon kens Gud, Och Och Jag Då j-J. -p_: £_4_ -É-I^T- =t=t tf ^m cresc. -# i - _ # i_ * i // f -I 1- - 1 — F värl - den känns lik - nöjd och kall, läm - na en bråd - skan - de värld; sit - ter i tan - kar för - sänkt. bli - ver min värld ic - ke trång. må De he - Ii - ga Och där - för jag Ke'n an - das mitt Hans hjär - ta är =&$=* // dim. |^ U fy U U t/ "0 I L> U U U U £ g f— ~ fly ö - ver land, ö - ver hav

Till Gud, i - från tå - rar och fall. tän - ker, att vi in - om kort Till hem-met få sty - ra vår färd. hjär - ta vid him - me - lens tron, Och läng- e på hem - färd jag tänkt. vid - gat för läng- tan- de brud, Fast vän- tan i - bland kän-nes lång. A J A b i - # m m — — — # i_«_ ^ # ^i v

51 Kör. cresc. f f f t f t t ^ u ^ * i u p v ^ O, '• '• U låt - om oss sö - ka det van - till är Och sli - ta för- s i N i N > N fe J > ^ j N j k < // mf U U , gäng - el - sens band! bz=5ft — K — ** — « — f Här ne - re på jor - den är sorg och be- // P JU_J._4i ^^^ili^i^ll^^ij^liil^^i

52 29. Julhälsning. Fridfullt. Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström, dim. f-fT -*-r- r - r H — p-v-t-tr-^-r — r-e-f- Frid, frid, himmelsk frid! To - nar från äng-lar-nas här - -Ii -ga sång, Frid, frid, himmelsk frid! År nu den lju - vas - te hals - ning till mig, Frid, frid, himmelsk frid! Hör, du som ängslas och suc - kar så tungt, Frid, frid, himmelsk frid! Klin - ge den häls-ning-en vi - - da omkring, liäiÉ mf eresc. SiifiiS r*~fr -£r>i f P r w ÖJj I u * ZÉ=jZ v* Fröj-dar mitt hjär - ta och lät - - tar min gång Här under sor - ger och strid A - ven, min bro -der och sys - ter, till dig Här under sor - ger och strid! Hor, tills ditt hjär -ta blir frid-fullt och lugnt Här under sor - ger och strid. Ba - dan - de gläd - je och här - - Ii - - ga ting Här under sor - ger och strid Ej för fort. 30. Frälsningsarken. 1. Vår fa -der ut - i him-me - len en frälsningsark har bvggt. 2. Yem är den ar -ken då, o, säg? Var fin - na den, ack, var? 3. Av Fadern till vår frälsning sänd, han kom till jor-den ned, 4. Ut - - i den ar - ken Ab - - ra - ham fann vi - la, tröst och ro; I I ^ z*ztz ^JL IL Ärr. av C.-E. Nordström. 1111 i Jo, Här Likt I i i i i T" N=£=SiEll=ö^^=^

52 29. Julhälsning. Fridfullt. Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström, dim. f-fT -*-r- r - r H — p-v-t-tr-^-r — r-e-f- Frid, frid, himmelsk frid! To - nar från äng-lar-nas här - -Ii -ga sång, Frid, frid, himmelsk frid! År nu den lju - vas - te hals - ning till mig, Frid, frid, himmelsk frid! Hör, du som ängslas och suc - kar så tungt, Frid, frid, himmelsk frid! Klin - ge den häls-ning-en vi - - da omkring, liäiÉ mf eresc. SiifiiS r*~fr -£r>i f P r w ÖJj I u * ZÉ=jZ v* Fröj-dar mitt hjär - ta och lät - - tar min gång Här under sor - ger och strid A - ven, min bro -der och sys - ter, till dig Här under sor - ger och strid! Hor, tills ditt hjär -ta blir frid-fullt och lugnt Här under sor - ger och strid. Ba - dan - de gläd - je och här - - Ii - - ga ting Här under sor - ger och strid Ej för fort. 30. Frälsningsarken. 1. Vår fa -der ut - i him-me - len en frälsningsark har bvggt. 2. Yem är den ar -ken då, o, säg? Var fin - na den, ack, var? 3. Av Fadern till vår frälsning sänd, han kom till jor-den ned, 4. Ut - - i den ar - ken Ab - - ra - ham fann vi - la, tröst och ro; I I ^ z*ztz ^JL IL Ärr. av C.-E. Nordström. 1111 i Jo, Här Likt I i i i i T" N=£=SiEll=ö^^=^

53 i r r i n r kj r f r i den få ar-ma syn-da - re till himlen fa - ra tryggt. Je-sus Kristus lie-ter han, i or-det up-pen-har. Tjt - i ar blev för oss hangjord till synd och dog på korsets träd. fågeln, som till näs-tet flyr, fann Jakob där sitt bo. IM ^" ken finnes \ i j i± i^ ii i j i j i j. j^.j^i;,^ Ut - i arken, ut-i arken finnes rum, V £ i Rum för dig*, *-- & ii f ZjTZZil -g—?- *= :iizit:r: I N * & rum för mig. mig, ja, rum för mig Ut - i m X'- ^Éfe _i/_^_ rum, där finnes rum, Rum för dig, ja, rum för dig, rum för mig // mf Ut-i ar ken fin-nes rum, Där är rum för dig och mig. arken, ut-i ar-ken fin-nes rum, där finnes rum, där är rum för dig och mig, 7. I arken trivdes Josef bäst, där Moses fick sin del. Där sjöng kung David glad och nöjd, där levde Daniel. När gamle Simeon fick se den fräls-ningsarken vid, Han ropade av hjärtat glad: Nu far jag hem i frid! I arken fanns för rövaren såväl som Petrus rum, För stackars skökan fanns så väl som för Maria rum. 8. Och än i dag, Gud vare lov, det är liksom i går: För alla arma syndare den arken öp- pen står. 9. Så kom då, innan dörren stängs och du blir lämnad kvar. Gå in i arken, ty blott där du är i gott förvar ! J. B.

54 Glatt. mf 31. Då jag uppvaknar. Arr. av C.-E. Nordström. 1. Då jag upp-vak-nar där hos Gud i höjd, 2. Där får jag mö - ta dem jag äl - skat här, 3. När jag hans an - sik - te där skå - da får, 4. När jag får skå - da Je - sus där en gång, 1 S ^ I ' S ' N > < N - 1 O, säl - la När allt Guds Och med den Som för mig EÉEE5EE&E pi§=£ ~F-t — * — * — * — **-+ — s * — #i — €— t — *- — i— r ~ T - T"T — tr^-f— 1 — r — t— si- 1 — r — r- mor - - gon, då jag e - vigt nöjd Där får åt - nju - ta folk där - up - pe sam - lat är. Då vi för e - vigt ska - - ran, som för tro - nen står, Pri - sar den nåd jag dog, och äng - la - ska - ran mång', Pri - san - den Gud med gt—tz ; * i i %l K yl_ T — i" Ör It: e - vig frid och fröjd! bär - ga - de stå där. und - fått år från år, e - vig ju - bel - sång, Då blir jag till

- freds - ställd. Då blir jag till - freds - ställd. Då blir jag till - freds - ställd. Då blir jag till - freds - ställd. :=ic: *- -t --i — i-

55 Kör. It m Då blir jag till - freda ställd. 4 * * 4 -i i i i Då -r Då blir jag till - freds-ställd "7 Då blir jag till - freds- ' x r — ~N N^ mMmmmmmmi blir jag till - freds-ställd och nöjd. Då blir jag till - freds- h h i M. ± Ji *± ~J*z v ^ lli N N h 4 ^L jt :p ?- m ställd. — J— ställd. him • • ^ me - len, mitt kä - ra 1 -* i -t b ^ J 111 hem. lii och nöjd

56 32. Aftonhymn. Stilla. m — 0^- 3=t -*-•- i T So - lens När på Tröt - - te strå - lar sak - ha - vet lju - vandrarn of 4. En dag när - ma - re Ärr. av C.-E. Nordstrc ~-j 1 1 — i ~7~ ~^r V I -#— ft~ - ta sjun-ka, Af--to-nen för-byts i set slocknar Och sig mör-ker bör-jar - ta fröj-das Ö - - ver so - lens ne-der- till hem-met, Var - est so - len ej I r kväll, te, gång, ner, i §fe= Jor - den kläds i stil - la skymning, Da - gen bju - - - der sitt far- Mång-en sjöman tryggt hörs sjunga: Å - - ter en dag när-ma- f' n ™ % när -ma -re mot må-let, En dag mind - - re, re - - san Ty Guds här-lig-het är lju - set, Natt och mör - - ker blir ej §C h I J> -0-?- :t Jé å. ^ mm^m E- - vigt bor -ta. Dyst - ra skuggor Sam - la sig så småning- Så Guds barn på stor - mig böl - ja; Ar - ken nog skall bä - - ra A - - ven på vår ge - nom - re - sa Till vårt mål, Je - ru Snart skall Ii - vets af - - ton stun-da; Glatt den häl - sas ut sa- av

57 ^ i— i om. Men hur ljuv är den - na tan-ke: En dag när - ma - re mitt hem. dem, Och . de fä var kväll in- stäm-ma : En dag när - ma - re vårt hem. en skymningssång vi sjunga: En dag när - ma - re vårt hem. i Je - sus ha - va Ii - vet, Det blir sis - - ta ste - get hem. lem, Så dem, Som =*fcS t— r ftif — fö-rer. Hem, hem, hem! _»*/\ Äng-lar - nas sång jag hö-rer. is k is Äzzfa^lr-"^- *=* -5t— ä — t- --« 7-5— r^£=r*i=ti=^*=r =rrz=: r r l I Hem, hem, hem! I 1 h V V V 1 '/ Där up-på lug-na ts h« n , h E=3 ^_J^4- i */ 1 f 1 1 itu 1 1 1 1 ^ - — - I stranden SPÉ Vit - kläd - da ska-ror vän - ta I mig hem. \- J J A. A.- #i- ± ±± ± i; i i—±W*zz — i F— 4-1 1 — 4-1 1 b— tLs=£: 1 9 — T-0^=^0 3-

58 33. Stäm upp och sjung som Silas! Något fort mf ~\ H=ö- I i r A Arr . av C.-E. i-i Mordström. ,** , r 1. När o - Ditt hjär 2. När du När ti 3. När du Du ser 4. När mör - j När du — ^59 bad! Snart band och bo - jor lö - ^_.L I= 4^ $=É sas, och du blir -^ — r - F" ~^r -# -J m— ' ^ * f U I ' å - ter -4 glad; Och snart, lik - som för des I sa, skall så - ren läk - ta bli Ocli I f I I ' . I - kas från sor ge P±*= tå fri. När du likt Mästaren får gå mot kors och död till slut Och du med blinde mannen av hämnd blir kastad ut, Snart du med Sadrak, Mesak och Abed- nego sist Skall segerdrucken sjunga, när alla band du mist. Stäm upp etc. K. G. S.

60 34. Nattliga skuggor. Uttrycksfullt. mf H. R. Palmer. X' Soff"r"" ga s , ku ^ or - na sve "P a Sia slö -ja kring Mkoeh ort, Kring A JNatt - h - - ga skuggor sig läg-rat Kring mången, som brann så varm, Och a S? 'r'" ga skuggor sig läg-rat, Be-drö-vad har An-den flytt, Och 4. JNatt -Ii --ga skuggor sig läg-rat, För-sam-ling - ar slumrat in, Och j J> J> J> Js J , J j> 1* f |S I— I ^ K f för - ut så kors- märk-ta för - ut så sov - an - de -m- -0- - 0- bed -jan - de sjä - lar, dräkten ej sv - nes öd - m j u - ka sjä - lar rast-löst man has-tar Som va - kat Nu me - ra T världsdräkt s Och mär-ker U ! V M bön allt - fort. stridens larm. g nu ha prytt. ej . fa - ran sin. h N h h h h -0- -i — 1/ _£_. Aj — m-i-t-^—, — r^r- f— * Slum-ran Slum-ran Slum-ran Slum-ran -# •de -de -de -de lär - jung - a - ska - ra, Lyss-na till väktarens rop. lar-jung - a - ska - ra, K)äd dig i kor-sets färg lär -jung - a - ska - ra, Va - ka och bed en tid, lär -jung - a - ska - ra, Vak - na i fjär - de vakt. Ji-f—f J. * ^ * - h J ^ J: * t? ^ sf i — r \j—^~\/—] — ^v Hör vad Gör dig Följ din Kan - ske ZÉ=JÉ~

61 An-den re - do Mäs - ta ol- - ja V V U för-sam - ling - - en att Mäs - ta - ren re u - - tan - för läg-ret! i lamp-an du sak -nar I sä - { mö - Var va - ken, du lil - la hop! i korsdräkt på Si-ons berg! Där vak - an - de bed och lid! Och rlämt-an - de ljus är släckt! ts h N N rv " — T— *- — * ' 1? P 1 1? 1 t J | A. A ä- T NI p=fc= 5. O. Herre, som makt har att väcka De dina på nytt igen, Uppfyll med din Ande en skara Av blodtvagna kvinnor och män! Slumrande lärjungahjärta, Vakna, hör Jesu röst, Tag mot Anden och kraften från höjden, Drick liv invid Jesu bröst! 6. Nattliga skuggorna vika, Det dagas kring Sions berg, Och lärj ungaskaran, som slumrat, Har iklätt sig korsets färg. Redo att möta sin Herre, Vakande står hans brud; Nu hon fröjdas att följa sin brudgum På skyarna hem till Gud. K. a. S.

62 35. O, hur saligt att tillhöra! Glatt. mf 3E: i. o, 2. Je 3. I 4. Må r hur sus, Guds vi 7 — r — r — f-*— ; » — i

Arr. av C.-E. Nordström. H sa som stad tro ligt min vi get att synd sko föl I till - hö för - lå la bli ja Je ra tit, va sus —0 Her År E Un * ren och vigt der & E3jf=eE -v— -K -4=* _p_i -0- ± .-L _J EÉ=2=fc Je - sus re - dan här, blir min bäs - te vän, fri - a från all nöd. Ii - vets kamp och strid! Men vad skall En - dast ho Ing - en synd Snart han kom det 1C nom vill skall där mer mer för att ke jag

63 Kor. Säl la dag, igliil ~\1Z Efe * * R rpx = r8-i T" jag -* J -t --— T—» P // mf I I =P=tr- J=t ^ =5= g Guds i* :jj= hus får bo \ S _^_ _, II f B K I N_ I dess fröjd, fels r*i= é- ii j_>_-ö_ji zpm 5. Tröttna ej på vädjobanan! Segerpalmen vinkar skön. Snart vi slutat ökenfärden; Håll blott ut i tro och bön!

64 36. Genom porten. 3^ = n* i 1. Gud ske lov! Guds barn jag är, Ut - i bio - det ren och skär, 2. Lju - - sets fa - der, upp till dig Hjärtat suc - kar hö - - ja sig, 3. O, hur skall jag skyn - da glad Ge-nom por - ten till den stad, 4. Snart skall fångslet kros - sat bli Och min an - - de % - - ga fri J* 1 r* — — p— N 1 s Men jag vän - tar Men i di - - na Där den tröt - - te O - - - van stjär-nor och jag läng - tar ar - mar trygg jag ar - bets - man får - na till Fa - derns Jcrrrt —fa*- år från år Snart att vi - - la får, Lu - - tan- e - - vig ro, Där jag lju- - sa hem. E - - vig- svin g - a de mig sys - kon he- - tens |S jN ä. A. upp med fröjd till ditt bröst, har för - - - ut, mor - - gon gryr, ^ ^P&=£ till mitt hem Nju - tan - - de Där mig kro Sång • - en bör _V_. i him-lens höjd, din lju - - va tröst, nan räcks till slut! - jar, sor - gen flyr, < K c ,*^ i -i — -v-

65 ÉU ^ 1 ^ Pi Där Till Till Ge - jag den den - nom väl - komst da - - gen, sta por den - ten N i. —f — hals ' då blic går jag: kar jag r?==li35is I_P p £ 1 av ge . jag till JM_^L min nom i Je Je por > sa - - - ru - sus ten Hg - sa m får. går, tro. lem. .p pn i i uKör. t± T ,n t jv t i_ n ^ r _J— ' ^ é * i , och " i re-nad väl. I I ! I ' ' I I \J V ' I 1 1 ! I Fri från ban-den Säl - la an - den Ge-nom him-la-por-ten går. i ^ -JÉZ I I mm *=t m

66 37. Framåt på knä. Något raskt. ^Irr. at' (a.-E. Nordström- r n mf hN -H^ -fcr- r , cresc. — -N- -fc "t N -n r- n -jl ^' H S ~P J - "•JL ' v - * 1- \ *r i— J ^- ife —\Z2. j " - * —0- i J / r * V V £"

* \ * V. J * 7 * "^ 1. Fram - åt på knä, du kor - sets lil - la ska - ra, Fram - åt om 2. Fram - åt på knä, om kor - set kän - nes tryc - ka! En så - rad 3. Fram - åt på knä! An veck - la ut ha - ne - ret! Mot hel - ga i i 4. Fram - åt P å knä Vi möts av ny - a ö - den Men tro på i i P P , N i i N i s < N (N * i 1 i N & -£l — i^_l — #— P É£ m t <• -f *- : 1- U "- fc: 1 ^ H^ —0-— (jll -f* -w h" —^-^i _*__;! * - -é—z * — ... w J_. 7 ._^.. — 0- — #-— — 0- -1^3 J-J ^n' .^ 1 ^ 1 t p V 1 ^ \> r * u y> UJ,* i stri - den k än - nes het och svår! På kor - sets sma - la väg är ing - en i i hand dig hjälp skrif - ter - nas - per, kri - styr - tik ka ger, Snart vi le, Vi ty tro tes på kor allt, - set ut mot som Gud i e - vig bo - ken i Gud och ny - a seg - rar vinns. Att ren - tvås här med blod är liv i II, 1 1. 1 C =f i- — K k— - É - <* .* i , N ^ 1 P P

1—.* t & é

-4 ,~- -0 0- ~b — V-

tf p_3 U ^| H 3 ^ _G_ m /\

—0 — 0— 0— 0— i - •— ii | 1 _jL_ - H* _.._ ji -Ar — #- 9 n- *— — 2 : — : & v i ^ V -0 _ 7 1 "y f m

*• i j 1 l V V G r U t fft * ra, Den Je - sus gått; tian med i stri - den går. lyc - ka, På and - ra strand ej kor - set tryc - ker mer. skri - vit, Men fräls ning ef - ter död VI ic - ke se. dö - den, Men fräls • ning ef - ter död för oss ej finns. EP ! — 0- — #- -t- 1 I _ — P-

-0-

JL 1 " É--* _fc — m fP 1 1 — £-— t— .1 iz n JJ V t .-& ' dl " .-JET - JJ 5. Framåt på knä i storm och lugna vatten, Framåt i skugga och på brännhet sand ! På knä syns fyren bäst i mörka natten, Pä knä syns staden bäst på solig strand. 6. Framåt på knä! Snart läkas alla såren, Och anden trött får vila ut hos Gud. Ej någon där skall vilseleda fåren, Ej skugga kastas mer på Herrens bud. 7. Framåt på knä, likt Mästaren i striden! Se, hur han beder, lider, segrar, dör, Men korsets väg han valde här i tiden, Den helgar bäst och oss till livet för. K. G. S.

67 38. O, Mästare, bevara . . . Lugnt, gående. Svensk folkmelodi. i±w=~- J _< i ==- ' m f — \ _, _._ 1. O, Mäs -

ta - re, be - va Min båt är ju så Ii 2. Så mång - en själ här dri Och föl - jer du ej med 3. Men en - dast böl - jan för Skall stor - mig re - sa va 4. Jag ser en fyr - båk flarn Och dit jag ställt min re ra Och skyd - da mig allt - fort! ten, Och ha - vet är så stort; ver, Ett vrak på ti - dens hav; mig, Jag sä - kert går i kvav, mig Mot e - vig - he - tens värld, ra För mig en him - mels-färd. -ma Så skön på storm - fri strand, sa Från det - ta ö - de land. p!i& -1—.-I -I J 4—j-A 1—-J& n -A É—i-J-j-J-y-n diEE±*=kz=L+ — — # _*3=j[=t-p.l-« — t— t— U-fa — ±l rb-fc— -.—!- , i t ' i m f i ;== V Och vä - gen mel - lan skä - ren Är o - känd ut - av mig, Och En en - sam själ i värl - den, Mig ald - rig ö - ver - giv! På Vad är all sorg i värl - den E - mot den fröjd du ger! Snart Snart skall jag kas - ta an - kar Och stil - la läg - ga till. Mitt U 1 é -+ -0. _£- J I " sm rrtfc: I ! St5=2=T3 'rt=t g** mf ^ där - för mi - na ö - den Jag dig jag är ju kas - tad I - är all nöd för - svun - nen, Och hjär - ta re - dan läng - tar; Det an - for - tror åt dig. från min mo - ders liv. "ha - vet är ej mer", blir, när Her - ren vill. I I **#* J_ -— s>- m

68 39. På jorden är allt så föränderligt. Ej för fort. Ärr. av C.-E. Nordström. Ii cresc. \J \J \j ♦ U \j v l' £\. J° r / den är allt sä för - än - der -ligt, o, Hur skör är dess 2. Och dof - tar e - mot mig den skö - nas - te ros, Så flyr dock dess ? ?fi , ~* S ? r än ö " " ver mi % so " " len så klart > Av mörk-nan-de 4. All glad-je, som värl-den kan bju - - da up - på, Den ler väl i mm=m & i n « n -% _?_. zlzrAS-T-é ^ZZZMZZZZ tZXZ^Z=^Zrz %. // «/ i* vänskap, fäg - ring sky - ar bör - jan flyk - tig dess ro! En vän är så has - tigt sin kos. En fläck ut - bort -skym - mes den snart; En sky har men svi - ker än - - då'; Ett le - - en ' ^ * ^ ' l al - le - - na be- - i ök - nen har al - le - - na ej • de en - dast kan -m — i J i N , N — É-+— h #-•• — .-? — z:p: __i f — ;,_^ * — *• — *- p_z tö — i — ^" — ~N ii p ' — Kt =s=*- — #~ i K- ly- ^ =*t : ^!r " u stän-dig, gröns-ka mör - ker tros - ta -n- * blott för i min en, Som mig, Den sig, Den själ, Ty i ^ gör grön skyn ler r— *— — #-- mig skar var mot <* i kring • i mig 3-3- _fc b f- : t: tj ^ m. T 0'. r V v i :fca£ -i.—^ x -jL— bio - det rätt - fär - dig och ren. Je - sus; han änd-rar ej sig. Je - sus för - kla -ras för mig. Je - sus, se, då är mig väl, -R y ^ ,n "T^ S=^=* Här kastas vi kring på ett stormande hav Och jorden tar åter vad jorden oss gav, Men tron har dock funnit ett fäste och ser. På Jesus allena och önskar ej mer. Mitt hjärta är aldrig, nej aldrig sig likt, Än varmt och än kyligt, än fattigt, än rikt, Det skiftar beständigt, men ett är dock fast: Det hjärta som en gång för syndare brast.

m 40. Hade jag vingar . . . Knytande. Ärr. av C.~E. Nordström, m*i jag de 1. Ha - de 2. Un - dan 3. Ha - de jag 4. Vi - sa, o, h N *__ És i ving - ar som mörk - nan - - de ving -ar som Her - re, din f\ is fe du - van, sky - - ar, du - van, du - - va I I =£z Vil - - le jag Un - dan en Skul - le jag högt ö - - ver mm s jmf % - - ga så glad Un - dan den i - - lan - - de bull - ran - - de värld, Hän till den ljuv - -Ii - - ga byg - " g a mitt bo Djupt i den skydd - an - -de vå - - gen din stig; Du är min borg och min -0 T 1 h _*j_ 1 n -*._ -# i - -p — -K iwp -Ä- T "fe— T— T i vin - den, Hem till fri - stad Skul - le klip - pan Där får klip - pa, Göm mig, Guds berg jag sty ~ jag vi - ack, göm och Guds - ra -la mig stad. min färd. och ro. i dig!

70 Ej för fort. 41. Jesus lever. =*==* l l f— * Ärr. av C.-E- Nordström. Ii I i e . \ s1 ^, ! e ' ver - Je - sus le - ver, Och han ald - rig and - rar si<r. Visst vill köt - tet va - ra mäk-tigt, Visst är an- den än - nu sva» Hur det mörk-nar, hur det stor - mar, Han är ljus och till -flykt no<? Blott i dy - ra si - do - så - ren, Där finns till - flykt för min själ" TTJ : mm. Fa - der, nio - der, hem och fram - tid, Allt han va - ra vill för mig-, Men min sak är än - dock Her - rens, Och han hjäi - per dag från dag' Han, som hel - ve - tet och dö - den I sin död ock ne - der - slo^-. Men i des - sa är jag sä - ker, Och där är mig allt så väl. n mf é-= =*=&=± Väg, där ing - en väg jag fin - ner, Råd, där in - tet råd jag vet, Och han ger vad jag be - hö - ver, Sär - skilt för var sär-skild tid. Un - der Jo - sti ving - ars skug - ga Är så lugnt, så tryggt, så gott, Synd och sa - tan mås - te vi - ka För det dy - ra bio - dets kraft, m É.- I J=l= =$=E£ __p_.

71 // »«/ Nog för him -len, nog för jor - den, Nog för tid och e - vig - het.- Ny hug - sva - lel - se och styr - ka, Ny för - lå - tel * se och frid. Och jag° är så väl he - skär - mad In - om det - ta fas - ta slott, Och det bio - det har be - stan - digt Sam - ma kraft som förr det haft. " « ' ' *• l l > t I J -i. -^ A O, då vill jag icke sörja! Jesus sörja vill för allt, Och han ger vad jag behöver Och däröver tusenfalt. Fri som blomman på sin tuva Eller fågeln på sin kvist Vill jag leva för att sjunga Blott om dig, o Jesu Krist. Må då Jesussången klinga. ™ Ljuvligt över berg och dal Som ett genljud utav sången Ifrån Lammets bröllopssal; Givs det intet annat ämne För de frälstas sång en gång, O, då vill jag ej på jorden Sjunga någon annan sång! 69. Glödhet frälsning. 1. Jesus, Jesus, kom och döp oss Med

din Andes kraft och glöd, Så att vi må kunna väcka Dem, som dött en andlig död 1 O, låt pingstens flammor skingra Töcknen, som vår blick ha skymt, Kom ibland oss du och vidga hjärtana, som ha förkrympt! Kör: Giv oss nu en glödhet frälsning, Som förtär allt eget jag, Sänd oss nu den helga elden, Herre, döp oss nu i dag! 2. Jesus, dina trogna vittnen, Vilka fordomdags du haft, Sände du din eld från höjden, Döpte dem med himmelsk kraft, Tack, att än du är densamme! Gudakraften har du kvar. Herre, låt den mäktigt falla Över oss nu en och var! 3. Döp oss, att vårt liv kan bliva Ditt, o segerhjälte likt! Döp oss, och vart renat hjärta Skall bli ljust och varmt och rikt. Sedan med förnyad styrka Draga vi de skarpa svärd, Lyfta högre korsets fana, Segra över synd och värld. må

71 // »«/ Nog för him -len, nog för jor - den, Nog för tid och e - vig - het.- Ny hug - sva - lel - se och styr - ka, Ny för - lå - tel * se och frid. Och jag° är så väl he - skär - mad In - om det - ta fas - ta slott, Och det bio - det har be - stan - digt Sam - ma kraft som förr det haft. " « ' ' *• l l > t I J -i. -^ A O, då vill jag icke sörja! Jesus sörja vill för allt, Och han ger vad jag behöver Och däröver tusenfalt. Fri som blomman på sin tuva Eller fågeln på sin kvist Vill jag leva för att sjunga Blott om dig, o Jesu Krist. Må då Jesussången klinga. ™ Ljuvligt över berg och dal Som ett genljud utav sången Ifrån Lammets bröllopssal; Givs det intet annat ämne För de frälstas sång en gång, O, då vill jag ej på jorden Sjunga någon annan sång! 69. Glödhet frälsning. 1. Jesus, Jesus, kom och döp oss Med din Andes kraft och glöd, Så att vi må kunna väcka Dem, som dött en andlig död 1 O, låt pingstens flammor skingra Töcknen, som vår blick ha skymt, Kom ibland oss du och vidga hjärtana, som ha förkrympt! Kör: Giv oss nu en glödhet frälsning, Som förtär allt eget jag, Sänd oss nu den helga elden, Herre, döp oss nu i dag! 2. Jesus, dina trogna vittnen, Vilka fordomdags du haft, Sände du din eld från höjden, Döpte dem med himmelsk kraft, Tack, att än du är densamme! Gudakraften har du kvar. Herre, låt den mäktigt falla Över oss nu en och var! 3. Döp oss, att vårt liv kan bliva Ditt, o segerhjälte likt! Döp oss, och vart renat hjärta Skall bli ljust och varmt och rikt. Sedan med förnyad styrka Draga vi de skarpa svärd, Lyfta högre korsets fana, Segra över synd och värld. må

72 42. Kommen, sjuka, trötta! Värdigt. i m mf z El I 1. Kotn-men, 2. Je - - sus 8. Är du 4. Yng-ling, J :e=*= Arr. av C.-E. Nordström. II — ?— r— j ,* — r— * — ,«- ! -f-^.- SJU - öpp. sjuk ka, nat och vad tröt - häl- - där - tycks i - ta sjä - - lar, so - - brun - nen, av dric - - ker, om brun - nen, ! =«F I, Som, Du Som som av din är » . — __E_i_g. 1_5 — _ # # . — 0-1— — i j -j_d vän - ten Ii - vets häl - - sa fylld med ef - - ter vat - ten å - - ter Je - - su nåd full, får, blod, É=£=g=§=5=b i Och, Ock Det - Är lik-som E - gyp - tens av dig kan bli - va -. ta vat - ten ve - der den verk-ligt av dig* trä - lar, f un -nen, kvic-ker fun-nen? & i. iav. I f ^ -r — **— i— £— 5— r-r-ft-*-y i i Ve - ten e - - der ing - en råd ! För hans nåds och kär -leks skull. Tröt - - te vandrar'n, där han går. Drick, så får du himmelskt mod! J> ^ J> Hö - ren, sjä-lar, hö - ren, sjä -lar! Hö - ren, sjä-lar! hö -ren, sjä -lar! Hö - ren, sjä-lar! hö - ren. sjä - lar! Yng-iing, stan-na, Yngling, stan -na, / * \J u I 11/

73 cresc. l:staggn. i | 2:dra ggn. , , j V V V U 1 V V ¥ \j p l ^_^i ' Här är frå-ga blott om nåd. Här är frå-ga blott om nåd. Brun-nen är av vat-ten full! Brun-nen är av vat-ten full! Här den sju-ke häl - sa får. Här den sju-ke häl - sa får Ba - - da fritt i Je - su blod! Ba - - da fritt i Je - su blod! 5. Unga kvuma, jag dig frågar: Dricker du av källan röd, Eller kanske än du vågar Gå förbi? Se där din död ! Kör: :,: Drick ur källan, :,: Drick just nu ur källan röd! 6. Syndare av alla åldrar, Stånd ocli släkten, hören på! Gud oss alla hjärtligt bjuder. Vi ur källan dricka få! Kör: :,: Hören, alla, :,: Vi ur källan dricka få! 7. Ej är skäl att bliva borta, Då du fått ett sådant bud. Vill än längre du förakta Den, som vara vill din Gud? Kor: :,: Bliv ej borta! :,: Hör, så ropar nu din Gud!

74 43. Jag skall igenkänna honom. Fanny J. Crosby. K Kt ! Jno B. Siveney. I! 1. När mitt livs - verk är än - dat och jag ö - ver flo - den går 2. O, vad jub - lan - de säll - het, då hans an - le - te jag ser 3. O, de kä - ra där hem - ma, hur de vin - ka mig till sig! 4. Ge - nom fri - sta - dens por - tar, klädd i vitt, mig Je - sus för, rs h i ^ ^ Och den Och den Vårt far- Dit där s < N < N ^ < N > i n /s , n > t .* , n V V \ V U V V V V ' ' hk—*—* — »i— »i — * — *— -* — *-\--e--z — -r-L V V V V V V P U V ' ' ' I -*- -0- u T lju - sa, skö - na mor-gon hö - jer sig, Jag skäll skå-da min Je - sus, när på glans, som ur hans hel - ga ö - gon går! Hur mitt hjär-ta skall jub -la för den väl vid dö-dens flod jag tän - ker på. Till Guds här - Ii - ga E - den de med ing - en tår från ö - gat mer skall gå. Glatt den e - vi - ga sång-en sjung-er I > > / / , N f> f> N I tt: vy— * j. j. jl s S ^ 0- him - lens strand jag står, Och hans an -

le - te skall först väl-kom-na mig. kär - lek, han mig ger Och för hem-met, som jag ut - i him - len får! sång väl kom - na mig, Men jag läng - tar se min Je - sus först än - då. jag i äng - lärs kör, Men jag vän - tar se min Je - sus först än - då. ,N ?_ i— P — t — pz-pz=tizzti=:t3zrtciz^5z±

Kör. fe2 # _I r r 75 -#- — ä— -j i. v Jag skall gen - kän - na ho - nom Och för- — P-t? : b— —b- z*=zi*=z*=— m -=-*z=r— ju _p ?_ ~*T fr— _P Jag skall i - gen - kän los - sad bred - vid ho - nom stå, Jag skall i Tzzzuzirjzszzzzzizrzzzi: =ÉÉ=É2=B - - - - gen-kän-na Jag skall i- gen-kän-na É-# — a i T _ . t_lp p p_ +• -0. £- -0. -P- -» #— i -P — P-H Jag skall i - gen-kän-na Je - - sus I Av -i — ^ — r — r-r—t—y--^- de sar - ga - de hän - der då.

76 44. Hans röst jag förnam. Ej för fort. -ir- --8- * K K V Arr. av C.-E. Nordström- ii - lw^ = H* • .-s ,N k. h —0 — * — *-- 9 -; ut - mig ing nu har har ,N JL -t* -?- — 3- —i-. ^ *- — 0— för e - för i J a g - de r JL • nam - mot -mig, dag, kom, törst r - i sin - en i han han t 1. 2. 3. (i — Hans Han Man Och Fast Min 0— -, t? röst räck - sa - lik-- hung brän- JL jag -te - de väl -rig nan - JL • i ' fram - man så - - ra - bätt - ring dag är mät - tat stil - lat /V jv *> • k = U 1 " ' -de land — Vi de hand — Vi det fanns — Vi jag hans — Vi min själ— Vi jäm - väl — Vi S N — ^ J j — —0 — 0- — — -r~ M4- -*- [/ i £ - — V — V -t— _&J p [_ " _ l:sta ggn. 2:dra ggn. mf =r=— g * — tt : . n : : ft — * -p- ' f' B * * * Z~ Z- -*-». i .#..-..#. JL* A ^ - U P u [, ^ |— u t f * W v ? r-t U äls - ka - de Je - sus mig så? • 'i/ " " ' i/ I U (Jag äls - ka - de Je - sus mig så? \ Hör, I I N ,N fr |S > r * , w ,N ! J C K <^ l i '•; — - t T P K i -r r r k i I— U --J-^-Ä i, 1 1. " ' ' U " L< (L L. L< rf L> '* ^ om'*?. - - 9 w :: T^ —T - fr- skyn -da - de fram Till kor - set han bar, Och mör - ker jag gick, Fick & I N It m=$ -t- kors-trä-dets stam, Be -kän-nan - de synder och för - net ger svar: »För syn - da - re Je - sus har ljus av hans blick; Lik flö - dan-de ström blev min < s «!. ** 4 *- ^ j. JL ±-é- il ^ V

77 -T7— I — b b b f ft fel, blött", frid. v — .> Han Hur I res - - te kan jag him - len N \ r r jL jl It p 30* mig upp, gav be - - ta - - la en gång skall ♦* I fe — é=- mig det jag ZMZ -m- viss -het där- of - - fer han sjung -a han» uKör.f SS II S _^ — -±_g — j^ — p — — ^.i ^^ ^_i ^ T _^ - * • », i i u i^ u ? ',, ^ ^ Vi äls - ka - de Je - sus mig så? Vi äls - ka - de Je - sus mi; sus mig sa Vi äls - ka - de Je - sus mig - JS. JE- J JE- A JK_ -K- A" I I I \ I J J fe * , -T— - •-« g— T-g *— jfr-S— g=*= ?=&EEEE^iEElEEEiE E?E^=_-: :tz.-rt=rqr-:: -5- ♦ #.-•-£-*- K >, ♦• ♦• ♦• äls - - ka - K \ r r 2 - de s Je - - sus mig 4 4*' m é é "" f \j (•• *

* f b så? izit- I -9- ii

78 l£j för fort. 45. Härliga frälsning! Arr. av C.-E. Nordströn II 1. O, här - Ii - ga frälsning, som Je - sus oss vun-nit I - ge -nom sitt 2. Den fräls-ning- en höll ut - i gläd - je och smär-ta. I med-gång-ens 3. För svik-tan - de rö och för tel - ning - ar ve - ka Var fräls-ning-en 4. Och än -nu den hål- ler, är all - tid sig Ii - ka, Den här - Ii - ga - *_ -P I-#- U i/ U dtf== r 7TfTrryrrm-T 1^ of - fer på Gol - ga - ta höjd! I flyk - tan - de da- gar och mot -gång -ens tid; En bal - sam den all - tid det säk - ras - te stöd, Och tu - sen mar fräls-ning, som Je - sus mig vann, Den mäk - tar som da - gar i var för vart ty - rer de förr gö - ra mMmm m\ P =?: -t — p- ti - der som svun-nit Den tu - sen-den skänkt bå- de lyc blö-dan-de hjär-ta, Den bring-a - de jäk - tan-de sjä - ging - o så ble - ka Men ful - la av mod e - mot mar fat - ti - ga ri - ka, Och gläd-j« den bring - ar o - änd - ka och fröjd, lar - na frid. ter och död. lig och sann. 5. Så vill jag min frälsning för ingenting mista, Den blivit för hjärtat den skönaste skatt, Den håller mig uppe och bär i det sista Och är mig ett ljus i den kolsvarta natt.

79 Lugnt, fridfullt. mf 46. Sann hjärtefrid. Arr. av C.-E. Nordström. I i r i "$: =^=:^ _..#..». gott det är att gott det är att 3. Hur gott det är att i : j j — T —0- *- # S — ä - ga Sann hjär va - ra Guds kä le - va På ba te- ra m/" te=£ r — r • I I I I ' frid! Tänk, vad man barn, Av Je - sus nåd, Väl mig, att då helt jag I är lyck för - los lärt kän i lig Trots nöd Ur .« yn na Guds fräls £-~—jt- och - - dens - - - nings- \É± f ' r r t < r r t ' ' r strid ! garn! råd! Guds frid, Guds frid så dag som natt, Guds frid, Guds frid Guds barn, Guds barn, o, tänk hur gott, Guds barn, Guds barn, o, På nåd, av nåd jag le - va får, På nåd, av nåd jag P m^m. -# -» "-T # I I jt I I < j dag som natt, Guds frid, o, tänk hur gott, Guds barn, o, får, På nåd jag le va 1 w> T i i -&- vil - vil - in - ken ken i dyr - sa - him - bar lig len skatt! lott! går. J> ^ J m^m^w^MMmMmmmm

80 47. Den smala vägen. Glatt. Mel av- K G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. r * " K m \ P i -i # r — * .\> u " lJ

1/ ' ' ' * ^ l 1. Väl 2. Väl 3. Väl 4. Väl • sig- - sig - sig - siff - m 1 -B— — f— na de na - - - de na - - - de na - - - de _*•.. sma - - la sma - - la sma — - la sma - - la ^ ,^ l J é ZfiZZ väg! väg! väg! vä. vitt - na om himmel för mig. här i-bland tör-nen han gått. off - ret de vittnesbörd fått. ring - a, så fat-tig och svag? Väl - sig - na - de sma - la vag! Här & — ÉJ ±. h ^IlfZ^riT-^-T-^— 0^-0^-0— « t3

81 cresc. II mf K \ \ ser jag min brudgum har gått, Och nu i hans fot-spår av -C m -#- 0- jL mg V 1/ «= // w/ nåd Jag hem vag till brud - sa - - len fått. Välsignade smala väg ! Bland sjukdom och tårar den går, Men snart uppå livsflodens strand Jag hälsa och glädje undfår. Välsignade smala vägl 0, kunde jag rätt dig förstå, Då skulle med glädje och fröjd På lidandets vägar jag gå. På lidandets saliga väg Där fostras du häst, Kristi brud, Och sist inför tronen med fröjd Du lovsjunger Lammet hos Gud.

82 48. Du trötte vandrare. Mel. av K. Gr. Sjölin, Något raskt. Arr. av C.-E. Nordström. ' r"\7~»LL mf K— K — i — H*- * > N - hk -, m*—- & _:*l_._ p — l -—*- — z * & : h*r t? — é — - t J

* - ^ ? i i. 2. Da Går tröt - här te din vand väg - ra i - re • ge på - nom him - la- tör - ne- a. Går va - gen - - ver hav och stor - mig j 4. Ar re - san svår, ju skö - na re är Pri-ä ? _ H N_._ 7 i. *— — ZZ ~~ __ — — — #— : — 0.— — 1~ ,S_ — — — |i J—q \pn &- t* : - V ler, Hon sä - ger dig, din har. Din nöd är känd av land. På stor - mig våg han röst; Ditt an - kar - tåg gör la^Ei w& Gud står ej för - lä - gen; her - den i - bland få - ren; lo - vat dig att föl - ja; fast vid lug - na strån - den, .J!__£ T -*_^ -J7- fej=É=gES

83 Han styr - ker dig Det var för dig Och sjun - ker du, På stor - mig böl nar han han ja trött tör räc fat du ne ker ta dig - nar kro - nan dig sin mod och ner. bar. hand. tröst. 5. Ar natten mörk, Guds löftesstjärnor glimma. Se Gud i allt! Yar natt ju morgon har, Snart väktaren förkunnar morgontimma, Och efter natten solen strålar klar. 6. Se, löftesbågen står ju kvar på fästet! Se Gud i allt! Dess färger säga dig: I arken trötta duvan funnit nästet, Och trötte Noak funnit banad stig. Lägg ut på djupet, tro vad Herren säger, Se Gud i allt och tro, där hopp ej finns \ En säker borgen du i ordet äger, Och vad han sagt, han evigt, evigt minns» Är du av bröder misskänd här på jorden, Se Gud i allt; han dig ej glömma kan; Är du av vänner här förgäten vorden, I himmelen du har en Jonatan. K. G. S.

84 49. Du lidande själ. K. G. Sjölin. Långsamt. 1. Du Ii - dan - de själ, som 2. När mot - gång och nöd om 3. För - und - ra dig ej, när 4. Snart ran - das den dag och sor - jan töck - na jag - et mor - g o i de går, Och din stig Och dör bort För nen gryr Då fuk - tar ditt lä - fa - ror - na ho - so - len, likt blom ing - en skall grå 25fc lö£ ger med tå - rar, ta på far - den, man på san - den. ta och kla - ga. ij -= r -5- Du vän - tat på Då med - gång och Din föst - rings - tid Ej värk var - der J 4 | J* -*- "t— # N " *- 3. p ?• (• — fcr" : : (: 1 m ;^ & r b ätt vän är mer, jElEÖI • re ha här då -# A - r— *- år i - från år, flytt i - från dig ne - re så kort. sjuk - do - men flyr,

-h_ j. N =1= Men tör - net Och läm - nat Dig ug - nen Och bar - net h r blott dig blott skall fe me en fri tac tt - ra dig sam i ar från ka för _„ 0X—

85 så - rar; Var stil värl - den, Du har ju ban - den. Den vän - nen, a - ga. När him - me - Ep -i- -fÉÉsl^ T" I N ^ för en som lens ^EB i prov -ning - ens stund! Snart som äls - kar dig ömt, Han Gud vän, dog på kor por - tar öpp set nas för för dig, mig, Han Då -É 0b. -0- __V_ _lA„ k J5L-J-. --$— :^zz Ii - dan - dets tim - glas ut - run - nit; ald - rig dig svi - ker i nö - den; las - tat dig själv på sitt hjär - ta, glöm-mer jag nö - den och kva - len, N I I mm. - m— T I -T. h— Guds kloc - ka för - se - nas Sin dyr - köp - ta brud han Du ar ju hans brud; om Då Je - sus, vår vän, skall _^— =EgEEgpE=Eg IJL — i- — J*. -- — f-i—0 — - — S i T*—£- . I f * I V I U t I f T ^=ä=z en se- kund; Snart slag- get från gul - det för rig för-glömt Och sist han dig bär ö - ver glöm - mes ej kvar i din tjä - na i him - mel - ska ej ald trång blir din stig, Du upp - skör - ta sig Och svun-nit. dö - den. sm är- ta. sa - len. 1 S N J. - n J n é I - n N I mmm

86 50. Kristi kors. K, G. Sjölin. Jublande, dock ej fort. R. Lowry. i p i v ff r r t 1. Han bar sitt kors in - - till 2. Ack, kä - - ra kors, jag tärs 3. Hjälp mig att med Ma - - ri - 4. Du full av nåd och san - I åfÖ 1 ' \j sin död, Min dy - - re fräl - sa- av dig Till him - lens fröj - de- - a då Stå kvar vid kor - sets ning, kom Från Fa - dem till oss N u --J K // re, Det var sal, Där An fot, Och lär ner, Du fräls hans en - da hjälp och stöd, När trött han dig - nå- den säll

får vi - la sig Från tå - rar nöd och mig kor - sets vä - gar gå, 0, Her - re Se - ba- - te mig från synd och dom; Vad kan jag öns - ka 2£?3=r ga du mmmimm jag kors är av - skilj dog, du 4 &_ 0— \ ett tet allt de kors, Men kors, Det mer, Mitt blott Ett

87 bu - - ret kors det är. blott en till - flykt är. kors mig äls - ka lär. kors och så en grav, It: É!£ -Jzlz & b J -r Som få - Som få - Som få - Ditt he - In bärs av geln bärs av geln bärs av la liv och I > E&É ztj: ~N- 0- vmg - en sm, ving - en sin, ving - en sin, blod jag fått, ä Så Så o, Kris - - ti kors mig Kris - - ti kors mig Kris - - ti kors mig dju - - pa kär - leks bär. bär. bär. hav. iili §¥= -H I- K f - _| ,H^- wm

88 51. Du sorgsna själ. Ej för sakta. m mf Egi: It 1. Du sorgs - - na 2. Skall Gud sitt 3. Om du som 4. När ung e Arr. av C.-E. Nordström. , . ! ^ | p #• ^ —é—7* ' , p : — J_ 1 \> i r själ, som i mör - - ka da- folk ge - - nom ök -- - nen föl- Ab - - - - ra - - ham skall dig lä- Jo - - - - sef skall upp- - höjd bli- ±=i=^=±=z±= v feÉÉ lar Bland Ii - vets skif-ten be ja, Som ö - - ken - - Ii - vet så ra, Att tro på Gud, där du va, Han eg - - na vä - - gar ej -*-- 4— i— #-±* — jp — i± — i— drö - vad går, Till sorgs -na väl för - står, Det mås - te ej ser hopp, Det en - - da mer får gå, När dol - da hjär - tan stil - - las bar - - net dröm -mar Guds vid du han An - - de ha - - vets mås - - te skall ta - - lar; böl - - ja bä - - ra I Och Som be - - skri - - va, Han bitt - ra föl - - ja lyd - nåds mås - - te W~ i v nö - den moln-sto- of - - fer EP* h— •- i I h h h p_ ^r-" — -w "W LJ^r" -W' & l\ I * $ — j- F * » p — ff pi — j — |-

lian den, P å med i dig för - står. vart den går. ber - get opp. Her - ren stå. 2:dra ggn. Jö: I en sam f T för - står. den går. get opp. med Her - - ren stå. nö - den han dig moln - sto - - den, vart of - - fer på ber - 89 5. Om du för andra skall kunna tala, Du måste lära dig tiga först, Om du de sorgsna skall få hugsvala, Din egen nöd måste vara störst. 6. Om du som trädet skall kunna ädlas Och lämna frukter till Guds behag, Du måste först utav kniven skäras, Se'n bär du frukter av ädelt slag. Job fick ju prövas, så säger skriften, Men livet Herren om händer har, När mätt av dagar han bärs till griften > Står livets furste vid stoftet kvar. Ett liv ej helgas förutan smärta, När smärtan kännes, är livet kvar. Ett barn har alltid sitt modershjärta^ När du är barn har du Gud till far. Att ej misströsta, om också gråta, Och ej förhävas på lyckans höjd, Är ökenlivets fördolda gåta; När hjärtat gråter, är anden böjd. K. G. S. 64. Guds under i naturen. 1. Yad säger solen, som härligt strålar På himlafästet så hög och klar? Yad säger stjärnan, som vänligt prålar Och tindrar där, som hon förr ock var? 2. Jo, solen vittnar om Jesus, ljuset, Som kommit har ifrån himlen ner, Att lysa, leda till fadershuset; Det vittnesbördet ock stjärnan ger. 3. Yad säger fågeln i morgonstunden, Som fröjdfullt sjunger i närmsta träd? Yad säger sippan, som står i lunden Bland möss och stenar på stängel späd? 4. Jo, fågeln säger, att du bör prisa, Som han, Allfadern för minsta korn, Och lilla sippan, hon vill dig visa, Att lyckan finns ej i Babels torn. 5. Vad säger bäcken, som ivrigt hoppar Med lust och fröjd utför klippans rand? Yad säger regnskurens tunga droppar,. Som sprida svalka i stad och land? 6. Jtf, bäcken säger, att vi må ila Allt närmare mot Guds kärleks hav, Och regnet säger, att det är vila Att tjäDa Herren intill sin grav. 7. Gud i naturen kan ock oss lära, Att han är rik och för alla god. Av nåd han vill oss på händren bära Samt leda, hjälpa och giva mod. 8. Så vandrar jag till den gyllne staden,, Där varje gata är lagd av gull, Och ställer in mig i frälsta raden; Där får jag vara för blodets skull.

lian den, P å med i dig för - står. vart den går. ber - get opp. Her - ren stå. 2:dra ggn. Jö: I en sam f T för - står. den går. get opp. med Her - - ren stå. nö - den han dig moln - sto - - den, vart of - - fer på ber - 89 5. Om du för andra skall kunna tala, Du måste lära dig tiga först, Om du de sorgsna skall få hugsvala, Din egen nöd måste vara störst. 6. Om du som trädet skall kunna ädlas Och lämna frukter till Guds behag, Du måste först utav kniven skäras, Se'n bär du frukter av ädelt slag. Job fick ju prövas, så säger skriften, Men livet Herren om händer har, När mätt av dagar han bärs till griften > Står livets furste vid stoftet kvar. Ett liv ej helgas förutan smärta, När smärtan kännes, är livet kvar. Ett barn har alltid sitt modershjärta^ När du är barn har du Gud till far. Att ej misströsta, om också gråta, Och ej förhävas på lyckans höjd, Är ökenlivets fördolda gåta; När hjärtat gråter, är anden böjd. K. G. S. 64. Guds under i naturen. 1. Yad säger solen, som härligt strålar På himlafästet så hög och klar? Yad säger stjärnan, som vänligt prålar Och tindrar där, som hon förr ock var? 2. Jo, solen vittnar om Jesus, ljuset, Som kommit har ifrån himlen ner, Att lysa, leda till fadershuset; Det vittnesbördet ock stjärnan ger. 3. Yad säger fågeln i morgonstunden, Som fröjdfullt sjunger i närmsta träd? Yad säger sippan, som står i lunden Bland möss och stenar på stängel späd? 4. Jo, fågeln säger, att du bör prisa, Som han, Allfadern för minsta korn, Och

lilla sippan, hon vill dig visa, Att lyckan finns ej i Babels torn. 5. Vad säger bäcken, som ivrigt hoppar Med lust och fröjd utför klippans rand? Yad säger regnskurens tunga droppar,. Som sprida svalka i stad och land? 6. Jtf, bäcken säger, att vi må ila Allt närmare mot Guds kärleks hav, Och regnet säger, att det är vila Att tjäDa Herren intill sin grav. 7. Gud i naturen kan ock oss lära, Att han är rik och för alla god. Av nåd han vill oss på händren bära Samt leda, hjälpa och giva mod. 8. Så vandrar jag till den gyllne staden,, Där varje gata är lagd av gull, Och stäiler in mig i frälsta raden; Där får jag vara för blodets skull.

90 52. Nödrop. Stilla. It m= Ärr. av C.-E Nordström. 1. Säg-, kä re 2. Du bru - kar 3. Du, Her - - re, 4. Låt där - för, Fa - - der, har du glömt ju för - - vand - - la allt som till hjär - - tat ser Hér - - re Je - - - sus god, w=*= y_ ji ^ J W—l-V i- * » 1—?: m » n* — -T — '- ^ » Ditt Och Och Din ^ ^ .i ^ ^ i/ i ring -a stoft på jor-den? tros -ta de e - - län - da, kän-ner, när det mat-tas, bitt - ra död och smär-ta i " * I I Har jag ditt tå - la - mod uttömt Och Upp-vär-ma det, som bli - vit kallt Och Låt nåd från himlen blic-ka ner; Du Få stär-ka bå - de kraft och mod Och ^=t=±=i= fe$=äEE3EjE3EEEr=E3=£ -r- — *— V - 1 r- 1 -* — * r- ^ P I I I I t* ar allt vet vär ♦♦• "V I ^ ' o - - lyck-lig vor-den? till go - do vän - da. ju vad. som fat - tas! ma upp mitt hjär - ta! -y— **- » — |-t- j— jK— * — — *~ • :&- Jag bö-jor mig i stof-tet ner Ett krossat rö bryt ic - ke ner, Där - för, o Her-re, låt din nåd Jag lämnar mig ut - - i din hand, Och Släck Till Låt

91 ~r t ber dig ve «•' - ken sorg- - - set mig vid i^==i==P=i=i -•= hjär kor - för som - ta - set -J- i I sko - ning. ry - - ker! ta la! va - - ra: mf i-^å^^iiii: Pi När När Du För du du he - tröt - T" P ä mot • ter - te en - - de sorgs - na Un - der- seg - - la- m So - nen ser, hjär -tan ler, lig och Råd, ren i land, Sp£ --*-- Du ger mig väl för - - so - ning. Du sor - gens moln bort - stry - ker. Du vill och kan hug - sva - - la. Där han är u - - tan fa - - ra! /> J>_.*_iJ Ju_j J i i Ack, Herre, säg ett enda ord Till tjänaren, som beder, Låt nåd och manna från ditt bord I hjärtat falla neder: Du bad för mig och glömde dig, Du bar mig på ditt hjärta; Du gick den törnbeströdda stig. Du känner all min smärta.

92 Stilla. 53. Stilla hos Jesus! Mel, av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. f*= 1 K- ^_r: r J 1 — -*- — ^ . : — =1 i R ~4k— i. 2. 3. 4. — m— r Stil Stil Stil Stil 1 é - la - la - la - la — # — hos hos hos hos IS : — p_] -0- 1 Je Je Je Je 1 : pr T -0- - sus - sus, - sus - sus — * 0- v i när i i 1

•0- - i prov - sjä - tjoc - . sol - 1 •0-

* ning len kas sken h -0- ens vill - te och — -, _p i i ti - der, dig - na, dim - ma! lyc - ka, i i -9*_ -4— r 0- 1 — 1 ..._ v p 1_ ! ' m Han ju ditt Ned - tyngd av Mol - nen han Stil - la, när sar - - ga - de hjär sor - - ger och svag de - - lar och sän mot I h fs I äng - en skug - ta för - står; het och nöd! der sitt ljus. gar din stig! \1 J> J> lfc==p=0=t I mf -0- -0- Stil - la hos Han skall ditt Stil - la i Då skall han Je fat stor - men hel - g-a sus, ti - -r — i — jr nar ga och din JL 0. — izzz^izzzz J=: o hjär du gläd rätt du - ta väl skall för je och Ii - der! sig - na; nini - ma: tryc - ka

93 5. Stilla hos Jesus, när tårarna flöda. Hör, hur han viskar till dig: du är min! Stilla, när känslorna ligga där döda! Han trycker tårdränkta kinden till sin. 6. Stilla hos Jesus med allt ditt bekymmer! Han för dig ömmar med kärlek så varm. Allt vad i ängsliga hjärtat du rymmer, Lägg det i stillhet vid Mästarens barm, 7. Stilla hos Jesus alltjämt under färden, Stilla hos Jesus, till dess du får bud, Stilla, ii är flyttningen sker ifrån världen Hem till det land hau berett åt sin brud!

94 54. Din kraft såsom din dag. Måttligt fort. mf Arv. av C.-E. Nordström* ii r v v v \> v v ^> v ^ l v 1. Ack, of - ta un -der da-gens strid Du hör en röst så ljuv och blid, Som viskar: 2. Ack, med ett så-dant löf - tes - ord, Vad fruk-tar jag på den -na jord! I fres-tel- 3. Jag nu en hem-lig - het for-stått: Här bi-belns hjäl-tar se - ger fått; De vun-no 4. Ack, Her-re, sist i dödens stund Är det - ta ord min ankargrund; Yad mer, om ma t—t-. -V- J. f n is i N Is . h } I. N h N j — -,\— rit ö: i u u ? • y T f f ^. "Räds ej, det är jag! Din kraft skall va ser av tu - sen slag: "Din kraft skall va se - - ger, så gör jag: "Din kraft skall va jag är arm och svag? "Din kraft skall va -**-* fe IS J * Jb JL * fs I É- Jb -T »-=-- -t- ra som din dag!" ra som din dag!" ra som din dag!" ra som din dag!" _^_ -i=i Kör. Hav tack min Gud kraft i v * -.* J* / J ^= = é ^ ^ h * s f^ ^ k u h L h Gud, Hav tack min Gud jag, så har ock jag

95 stri den //»»/[_ K ^ P ^ strid, kraft i stri - den dag från dag rt—w—r- -I- — 1-- -öl- ^ i Och sjun-ger glad N |s strid, din kraft i stri-den ^ N sv— dag, ja, dag från dag glad, ja, sjunger glad ztisrÄ — _ — tyA&Z—p. — — —

i — — — 0-I-+1-*. — -j j-_q__L-jj svag, om än sä svag: "Din kraft skall va- ra som din f s ± ^L #-*L ± * * \JL f s * t:. : ^_iJi — * — p — p — C — p — p — p_i !i — i *. G^ m 57. Korsets kraft. 1. O, helga kors, för Kristi brud Ett segertecken ifrån Gud! Ej giftig fläkt mig skada får, ISIär frälst vid korsets fot jag står. Kör: O, helga kors, du är mig kär, Igenom dig jag bärgad är, Hos dig min ande vila får, När frälst vid korsets fot jag står. Är striden het och allvarsam, Jag seger får vid korsets stam, Där vilar jag och andas ut Och styrka får till stridens slut. När otrons storm mig gör besvär, Jag invid korset bärgad är, Där råder frid och tröst i nöd, Min ankargrund är Kristi död. 4. Och sist vid dödens mörka flod Det ger mig kraft och himmelskt mod, Mig Kristi kors skall bära hem Till Herrens stad Jerusalem. K. G. S. 212. Guds vapenrustning. Du Herrens folk, du klena hjord, Din kraft du har uti hans ord. I kamp så het, i strid så svår Guds vapenrustning fast består. Kör: Guds vapenrustning prövad är Av alla Herrens kämpar här. De vunnit ha, de stå för Gud I Lammets sköna bröllopsskrud. Med sanningen omgjorda dig Och gå den smala korsets stig; Rättfärdighetens pansar tag, Det skyddar dig, fast du är svag. Bekläd din fot på heligt rum Med fridens evangelium, Och färdighet du vinna skall I strid mot avgrundsmakten all. Tag tron till sköld, och — märk det väl- Den skyddar dig till kropp och själ. I denna makt du seger har Och livets krona underbar. Tag kärleken, som är från Gud. Den passar väl för Kristi brud* Gå sedan ut, vinn själar mång', Och sjung med fröjd din segersång. K. G. S.

95 stri den //»»/[_ K ^ P ^ strid, kraft i stri - den dag från dag rt—w—r- -I- — 1-- -öl- ^ i Och sjun-ger glad N |s strid, din kraft i stri-den ^ N sv— dag, ja, dag från dag glad, ja, sjunger glad ztisrÄ — _ — tyA&Z—p. — — — i — — — 0-I-+1-*. — -j j-_q__L-jj svag, om än sä svag: "Din kraft skall va- ra som din f s ± ^L #-*L ± * * \JL f s * t:. : ^_iJi — * — p — p — C — p — p — p_i !i — i *. G^ m 57. Korsets kraft. 1. O, helga kors, för Kristi brud Ett segertecken ifrån Gud! Ej giftig fläkt mig skada får, ISIär frälst vid korsets fot jag står. Kör: O, helga kors, du är mig kär, Igenom dig jag bärgad är, Hos dig min ande vila får, När frälst vid korsets fot jag står. Är striden het och allvarsam, Jag seger får vid korsets stam, Där vilar jag och andas ut Och styrka får till stridens slut. När otrons storm mig gör besvär, Jag invid korset bärgad är, Där råder frid och tröst i nöd, Min ankargrund är Kristi död. 4. Och sist vid dödens mörka flod Det ger mig kraft och himmelskt mod, Mig Kristi kors skall bära hem Till Herrens stad Jerusalem. K. G. S. 212. Guds vapenrustning. Du Herrens folk, du klena hjord, Din kraft du har uti hans ord. I kamp så het, i strid så svår Guds vapenrustning fast består. Kör: Guds vapenrustning prövad är Av alla Herrens kämpar här. De vunnit ha, de stå för Gud I Lammets sköna bröllopsskrud. Med sanningen omgjorda dig Och gå den smala korsets stig; Rättfärdighetens pansar tag, Det skyddar dig, fast du är svag. Bekläd din fot på heligt rum Med fridens evangelium, Och färdighet du vinna skall I strid mot avgrundsmakten all. Tag tron till sköld, och — märk det väl- Den skyddar dig till kropp och själ. I denna makt du seger har Och livets krona underbar. Tag kärleken, som är från Gud. Den passar väl för Kristi brud* Gå sedan ut, vinn själar mång', Och sjung med fröjd din segersång. K. G. S.

95 stri den //»»/[_ K ^ P ^ strid, kraft i stri - den dag från dag rt—w—r- -I- — 1-- -öl- ^ i Och sjun-ger glad N |s strid, din kraft i stri-den ^ N sv— dag, ja, dag från dag glad, ja, sjunger glad ztisrÄ — _ — tyA&Z—p. — — — i — — — 0-I-+1-*. — -j j-_q__L-jj svag, om än sä svag: "Din kraft skall va- ra som din f s ± ^L #-*L ± * * \JL f s * t:. : ^_iJi — * — p — p — C — p — p — p_i !i — i *. G^ m 57. Korsets kraft. 1. O, helga kors, för Kristi brud Ett segertecken ifrån Gud! Ej giftig fläkt mig skada får, ISIär frälst vid korsets fot jag står. Kör: O, helga kors, du är mig kär, Igenom dig jag bärgad är, Hos dig min ande vila får, När frälst vid korsets fot jag står. Är striden het och allvarsam, Jag seger får vid korsets stam, Där vilar jag och andas ut Och styrka får till stridens slut. När otrons storm mig gör besvär, Jag invid korset bärgad är, Där råder frid och tröst i nöd, Min ankargrund är Kristi död. 4. Och sist vid dödens mörka flod Det ger mig kraft och himmelskt mod, Mig Kristi kors skall bära hem Till Herrens stad Jerusalem. K. G. S. 212. Guds vapenrustning. Du Herrens folk, du klena hjord, Din kraft du har uti hans ord. I kamp så het, i strid så svår Guds vapenrustning fast består. Kör: Guds vapenrustning prövad är Av alla Herrens kämpar här. De vunnit ha, de stå för Gud I Lammets sköna bröllopsskrud. Med sanningen omgjorda dig Och gå den smala korsets stig; Rättfärdighetens pansar tag, Det skyddar dig, fast du är svag. Bekläd din fot på heligt rum Med fridens evangelium, Och färdighet du vinna skall I strid mot avgrundsmakten all. Tag tron till sköld, och — märk det väl- Den skyddar dig till kropp och själ. I denna makt du

seger har Och livets krona underbar. Tag kärleken, som är från Gud. Den passar väl för Kristi brud* Gå sedan ut, vinn själar mång', Och sjung med fröjd din segersång. K. G. S.

96 55. Låt Anden falla! Innerligt. Ej fort. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. 1=E -K-T 1. Låt An - den 2. Låt An - den 3. Låt An - den 4. Låt An - den -in— t W —y fr-^—1—J-i- --T- :tz V I fal - la fal - la fal - la fal - la up - på oss som for - dom, np - på oss som for - dom, up - på oss som for -dom, up - på oss som for -dom, När Då Då Då lär - jung - ska - - ran Pet - rus tal - - te ska - ror fräl - stes sju - - ka fing - - o mi -*— -(•- b t ut - - i i Kor • up - - på häl - sa. sa - - len satt. •ne - - lii hus, he - - ligt rum, dö - - da liv. Låt sam-ma Giv kraf-ten Låt An-dens Vi drö - ja t -A-Ji- m^m z= eld från him - - len kom - ma ne - der med ditt ord och sking - ra mörkret, kraft i - bland oss å - - ter mär-kas bed - - jan - - de i löf - tes - - sa - len, ti 0-- mm 3=Czr -te I Till oss i I kval - da Och giv oss Kom snart och

97 l:sta ggn. kris - ten - - do - mens v hjär - tan sänd ditt liv med e - - van kraf - ten i - - från ljum - ma natt! for - - na ljus! {re - - Ii - - um! höj - - den giv 2:dra ggn. i ljum - ma natt! for - - na ljus! ge - - - Ii - um! höj - - den giv! ± iIÖJi?l?Il 5. Väck, Jesus kär, din skara, som har slumrat Ett stenkast ifrån dig på Kidrons strand, Kom till oss åter, som du fordom gjorde, Och lägg på oss din genomstungna hand! K. G. S. 63« På tidens hav. På tidens hav, där bränningarna brusa, En bräcklig farkost plöjer snabbt sin väg. Se, vågen skyhögt går, och vindar susa; Vi går ej båten under här, o säg? Min vän, du ser ej mannen själv, som styrer Med stadig hand och invid rodret står; Se, det är Jesus, Mästaren, som förer Min farkost hem och över stormen rår. 4, Snart böljan har sig lagt, och stormen äger Ej mera makt att hindra bräcklig båt, Snart hamnen hunnen är, och för var seger Får seglar' n lönen efter farlig stråt. 5. Min vän, en fråga: Säg, var skall dit landa, När striden slutad är på denna kust? Skall du gå under såsom ock de andra, Som liksom du i synden haft sin lust? l\. Se där i fjärran, hur ett ljus sig vänder, En fyrbåk klar belyser stranden där, Och löftets stjärna sina strålar sänder, Att stärka seglarens mod bland havets skär. Q. Kom, skynda fort, en plats vill Jesus ge dig I räddningsbåten, frälsaren blir dm. Och sedan livets alla stormar lagt sig, I himlens sälla hamn du löper in.

97 l:sta ggn. kris - ten - - do - mens v hjär - tan sänd ditt liv med e - - van kraf - ten i - - från ljum - ma natt! for - - na ljus! {re - - Ii - - um! höj - - den giv 2:dra ggn. i ljum - ma natt! for - - na ljus! ge - - - Ii - um! höj - - den giv! ± iIÖJi?l?Il 5. Väck, Jesus kär, din skara, som har slumrat Ett stenkast ifrån dig på Kidrons strand, Kom till oss åter, som du fordom gjorde, Och lägg på oss din genomstungna hand! K. G. S. 63« På tidens hav. På tidens hav, där bränningarna brusa, En bräcklig farkost plöjer snabbt sin väg. Se, vågen skyhögt går, och vindar susa; Vi går ej båten under här, o säg? Min vän, du ser ej mannen själv, som styrer Med stadig hand och invid rodret står; Se, det är Jesus, Mästaren, som förer Min farkost hem och över stormen rår. 4, Snart böljan har sig lagt, och stormen äger Ej mera makt att hindra bräcklig båt, Snart hamnen hunnen är, och för var seger Får seglar' n lönen efter farlig stråt. 5. Min vän, en fråga: Säg, var skall dit landa, När striden slutad är på denna kust? Skall du gå under såsom ock de andra, Som liksom du i synden haft sin lust? l\. Se där i fjärran, hur ett ljus sig vänder, En fyrbåk klar belyser stranden där, Och löftets stjärna sina strålar sänder, Att stärka seglarens mod bland havets skär. Q. Kom, skynda fort, en plats vill Jesus ge dig I räddningsbåten, frälsaren blir dm. Och sedan livets alla stormar lagt sig, I himlens sälla hamn du löper in.

98 56. Klippans rämna. Jonas Petersen. r i* r v t r u f— f ' * t f rzr r I 1. Al - - le - nast i hopp till Gud 2. Hans namn är min fas - - ta borg-, 3. 0, sa - - Ii - ga till - flykts - ort, 4. 0, . klip - pa, som brast för mig, i— i Min själ är stil - la, Som trygg-het gi - ver, Min ur - tids - klip - pa! Du är mitt fäs - te! WL m±. : ~ ~ Han En Så Jag ?> hö - rer till-flykt in ge vi - - lar min i nom så «^ bön, ger nöd och nå - dens trygg i I frid sorg, port dig Trots världens v il - - la. Där jag för - bli - ver. nu fått slip - pa. säk - ra näs - - te. I jag Mitt Hur Dit När Hur sa - tan än ra - - - sa må når ic - - ke värl - dens strid, ii - - en - den hör min bön, stor- men än ra - - - sa må Och ont kan äm - na Jag Ej syn- dens smär-ta, Ty Han flyr sin ba - na, Jag Och ont kan äm - na, Jag

99 kän - Der mig trygg än - - då Je - - sus han skän - ker frid vi - - lar på klip - pans krön kän - ner mig trygg än - - då u r l T- 1 1 — I Åt Yid klip-pans sorg - set kor - sets räm - hjär fa - na. - ta. - na. 1 klip-pans räm - na. Jb E9i= -h — * — r- .Z3ÉI=Ä=pt —iå- _*• 2h N:r 57, se n:r 54. mm

100 58. Vi ropar du så högt? Med känsla. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ' % " i i (i Z l t T { -*? — i — ÉI 1. Vi ro- par du så högt vid nö - dens vat - ten? Du bor - de 2. Slit ej så hårt i bö - ne - kloc-kans Ii - na, Var stil - la 3. Slå ej så hårt på klip - pan, som har räm - nat. Nej, ta - la 4. Slit ej så hårt i her -dens brust-na hjär - ta! Vem ser din Prt i m\ r. t ? r, r r ttw~ hell - re haft en barns - lig 1 tro. blott, du föst - ras ju till brud! blott! Gud kän - ner all din nöd. nöd och kän - ner så - som han? -fi- lt £=fc* Fick du ej skydd Gruds fas - ta grund Sitt ö - ken - folk Ett lamm har in- , N f f UJ i — _ i 0- — ij__t j * j_i-i — i — t. av Lam - raets blod i be - står, han kän - ner han all - tid vat - ten tet ljud för nå - gon smär m. nat - ten, si - na ; lam - nat, ta: Då Din Och I mor - dets äng- tå - re - kväv hung - ran - de her - dens famn 0- •0- 1/ - el - da han blott gick suck pi- still h *= n 4- -j T -kj 0- P p_ T _^.

101 för är ver det bi ditt bön för än sitt vi - la IS bo? Gud. bröd. kan- äng - el gick för kväv - da suck är de han gi - ver famn blott still det bi ditt bön för än sitt vi - la bo? Gud. bröd. kan. L> '*> " I V U \/ i/ l .i Guds älskade, förundra dig ej över, Då nödens låga bränner bort ditt jag! Din Isak eld och ved så väl behöver, Om Herrens vilja skall bli kärleks lag. 6. Så fyll ditt rum i tåredalens lägel, Gråt in din andel, tåren räknas skall ! När Mästaren i guldet ser sin prägel, Du bärgad är från tårar, nöd och fall. Är döden liv för kornet uti mullen, Ger tårevattnad teg den bästa skörd, Då skall din säd stå mogen över kullen, Som vittnesbörd, att varje suck blev hörd. K. G. S. 102. Vågorna från korset. 1. O, vilken segerkraft mig korset giver, När jag i tron får blicka på Guds Lamm! Vid korset stads min tro föryngrad bliver; Där flödar evigt liv i vågor fram. 2. De tala om ett hav av idel kärlek, Vars botten ingen dödlig kunnat nå, De vittna högt om Lammets död och smälek, Och deras språk min själ sig lärt förstå. 3. Där viskar varje våg från öppen sida Om härlig frälsning ifrån synd och flärd. Om läkedom för alla sår, som svida, Om helgelse i själens inre värld. 4. Så viska då i djupet av mitt hjärta Om korsets kraft, o, kärleksvåg, för mig! Giv himmelsk tröst i varje jordisk smärta Och låt mig bäras hemåt utav dig! 5. Kom, Ande, blås! Låt korsets vågor svalla Och deras viskning bli ett mäktigt brus, Som tonar ut kring världens ändar alla, Att föra syndare till frid och ljus! K. G. S — J. S—n.

101 för är ver det bi ditt bön för än sitt vi - la IS bo? Gud. bröd. kan- äng - el gick för kväv - da suck är de han gi - ver famn blott still det bi ditt bön för än sitt vi - la bo? Gud. bröd. kan. L> '*> " I V U \/ i/ l .i Guds älskade, förundra dig ej över, Då nödens låga bränner bort ditt jag! Din Isak eld och ved så väl behöver, Om Herrens vilja skall bli kärleks lag. 6. Så fyll ditt rum i tåredalens lägel, Gråt in din andel, tåren räknas skall ! När Mästaren i guldet ser sin prägel, Du bärgad är från tårar, nöd och fall. Är döden liv för kornet uti mullen, Ger tårevattnad teg den bästa skörd, Då skall din säd stå mogen över kullen, Som vittnesbörd, att varje suck blev hörd. K. G. S. 102. Vågorna från korset. 1. O, vilken segerkraft mig korset giver, När jag i tron får blicka på Guds Lamm! Vid korset stads min tro föryngrad bliver; Där flödar evigt liv i vågor fram. 2. De tala om ett hav av idel kärlek, Vars botten ingen dödlig kunnat nå, De vittna högt om Lammets död och smälek, Och deras språk min själ sig lärt förstå. 3. Där viskar varje våg från öppen sida Om härlig frälsning ifrån synd och flärd. Om läkedom för alla sår, som svida, Om helgelse i själens inre värld. 4. Så viska då i djupet av mitt hjärta Om korsets kraft, o, kärleksvåg, för mig! Giv himmelsk tröst i varje jordisk smärta Och låt mig bäras hemåt utav dig! 5. Kom, Ande, blås! Låt korsets vågor svalla Och deras viskning bli ett mäktigt brus, Som tonar ut kring världens ändar alla, Att föra syndare till frid och ljus! K. G. S — J. S—n.

102 59. Väckelserop. K G. Sjölin. P. P. Bliss. 1. Bro -der och sys - ter, säg, om du har Fräls-ning-ens fröj-der i 2. Säg, om du kär - lek i hjär-tat har, Kär - lek till Je - sus, deri 3. Säg, om du ol - - ja i lam-pan har, Brin-ner den än - nu med 4. Bro - der och sys - ter, som brann så varm, Du som var lu - tad mot _i_^_j. 'CMrb— (i 1 — * • - — * *-J— i * r-}-?—f f—f — f—f &=^~ ~ *^ 1 ^— H- r r * r ' u ^ ^ u ' hjär - - tat kvar? Är du förs ta kvar? Lå - gar lå - - - - ga klar? Äm - nar Mäs - - tar'ns barm, Öm- mar m$=å ±*=* {tz\='=f=zzf=fz väl fylld med Guds An - - de god du än ut - - ay kär - lek varm du in - - gå i bröl - löps - sal du än - - nu för and - ras nöd, — 0- -0- :.~\zz — ^ — ^ — H^-H-k,-,-?— ^ — m ~ TT + T" r *~ T 'flr F ' k u I, I * \j * * * * i sak-nad av himmelskt mod? O, säg, vad det bli-ver för kanske du är kall och arm? O, säg, vad det bli-ver för bort ut - - i e - - vigt kval? O, säg, vad det bli-ver för och död? O, säg, vad det bli-ver för b—M-

103 Kör. *) mf slut! säg, vad det i— i bli - ver för slut ! Skall cht väl i— JSl. -01—0 — #— H "t— r— f- 3

iiippiippifp M=q=m=z=(ö — -i i flf u f- r i/ fräl sas kanske ge-nom eld S§£ _p_. I N é -v- 1 - El - ler för e - Tigt från i i zÉzi=irzz^z=^=2 iZZ I him-len — -y -5- -5- -5- ' "!•»- f I i r l I 1/ bli I 1 skild? ,i Eä=±= r-s- Vill du ej väl - ja en I -*— - -# 0- \wg - - I — I jb ä. tsst: -J—h Som gi - ver in-gång i— i äi (L. } 1 i å rik - li-gen, säg l ^=== =j * :iC *) Härifrån omrytmiserad för att bättre lämpa sig för församlingssång.

104 jLngnt, majestätiskt. . nft JULt . 60. Var still för Gud! Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. I 1. Går här din väg bland trång - a pass på jor - den, 2. Ar ö - ken - sti - gen svår och san - den bran - ner, 3. Var still för Gud! I nö - den prö - vas vän - nen, T I - ge - Vid f bit - En äng T u nom tert el mmmmmlmMmmtmmmm i % zzéxz=z*=::. and Ma i lig ra Get och nu le du ma kam lig rad du P ~jL ~ V • V nöd, Bak står. Du har! I - om ser ug - syns dig nens -J A._ -_> N m m W=T=?=W si - dor sak - nas hjälp, ej svar på stäng - der järn - port :pl -^- ± — st hjälp och bön du öp - pen Ézzzzzzznz Jznzz-iz^ _ s—i-^. — 4 — stöd; får, var. Var Var Var still still still --I —

för för för Gud, håll Gud, håll Gud, håll

105 a* ^ — V — & stånd, den gam - le stånd, den gam - le stånd, den gam - le le le le ver, ver, ver, Eäek Du På - (•- #: sta nal mu • . r ___ len I. ut, snart nö- snart en E- stig snart so- zé=?zzz: ZTkZ. m f \ S N _v. den de - lar sig. lims - käl - la klar. len ly - ser klar. Var still för Gud, Var still för Gud, Var still för Gud, håll stånd, den gam - le håll stånd, den gam - le håll stånd, den gam - le le le le er esc. e rit. ZZZir' »— 0— I— #i a s k 5—1-^ — : — J-» ver, ver, ver, Han Han Han gar går S=E=HE=£ - — *-! *-# fram - för och ba - nar väg fram - för, han om - sorg för fram - för, han om - sorg för -p — -*- ^ för dig. dig har. dig har. (K. G. S.) :s =r -o-

106 61, Bönesång. Uttrycksfullt, ej fort. C. W. t I I ^C f r 1 ^ * 1. Her - re, du som lärt oss bed - ja 2. Kom till vå - ra hjär - te - strän-der, 3. Her -re, du som for -dom sa - de : Och att tro ditt löf - tes- El - - da upp med kär-leks Lå - - ten fol-ket sät - - ta i I N IS K S I I IV^h t=hr±±zf~f— f — f — fr— 5-i-e— ^=^ hz*!— fci_ ?_ _—rzr~ r p • — p. — t? — ^-i- r __ r _— i_ r — _ t _^_^_j_. Du - ka oss ditt ri - - ka bord! Giv oss av din fisk, ditt bröd! Med vår nöd få fly till dig! ;§!é£! Ta - la, Her - re, om din Her -re, låt oss nu få Giv oss An - den, los - - sa PpJÉ»E?E»EtiEÖ

107 smär - ta, hö - - ra ban-den, # # m * I_f£U -0~- I P -0- Om ditt kors och om din död. Lju - - det av din kän - da röst, Så - - rat hjär - ta tros - - ta väl, Om ditt kär- Och låt tröt- Giv din fisk, :Efe=£ ** v v v ^ leks - var - ma hjär tad Fet- rus fin - ditt bröd i - bland M^ _^_J._ av ditt him - la - bröd! vi - - la vid ditt bröst! ro till kropp och själ! (K. G. S.) Z0.~£=Z0.-=L . EÖJ^^tEEl

108 62. Blodets och sårens kraft. Ej för fort. zåz -?— I Tack, Jag När Då flyr värl sjuk Arr. av C.-E Nordström. ii — r — s- 1 -*- — i— r- 1 -^— T— re, likt den dom kä - skräm kring re da mig kröp - pen Je du lar ho V sus, För van In mar Och tar Och kors i o - nöd och ditt tron av Ös It: -€f- -a p -Jr =^i=i=* '—•—•=!—,;

er esc. -0- y D död och blod! Jag si - - do - sår; Där gör be - svär, Då al - - la slag, Jag re - ning har från syn - den I har du rett mig näs - - te, Där vi - lar jag i så - - ren, Och flja- till öpp - na så - - ren, Ty N --J- =t= \ T — 4-0- H — i- :U= teri: ö-^E^t:; t V V den - na hel - - ga trygg jag vi - - la där jag tryg - gad så är Guds be I flod. får. är. hag. -N— r -É=I Den En Där Där fly fri får häl

ter fram från stad där du ej nå - gon sa, kraft ut-

109 b — t?— mf -0- kor - set, Den gav mig; Tack, stö - ra, Vem de - las Till I IS [S JL IL JL re - nar var - je stund Her - re Je - su god! än det va - ra må, bå - de kropp och själ, L. __u T #=- J # S-# r -T- =t= - — m ~l Och ger mig Nu har ja# 1 så - ren Ty kraft där ,N i^ ft — </ </ mmmwå N:r 63, se n:r 55. N:r 64, se n:r 51.

110 65. Johannes på Patmos. Stilla, högtidligt. n it PP /rf Arr. av C.-^. JS 1 ordström. --fr— i — --n — i H 1 — i t^^ ^i T~i — T- — »- — j 51 " 1 u u i j ttr ^ u i u i. i j 1 . Tyst hög - tid - 2. Jät - - - te - klip 3. Strå - - lärs gyll 4. Tro - - nens härs tyst hög klip - pan gyll - ne den tid - - ligt hård ljus står - - ke mf %—-t!ÉZ -# 0- 1 \> I vux - na strand, vän - ner bar, rym - den sprang, sar - - der var, =t 7j= ~0~- L 4— £— I- S*=É=2ES I v Nyss av. Nu till När likt Där han, i k vå - gen kysst, tern - pel - gård vå-gens brus strå - lan - - de, =^=. Låg i af -ton- Vigd av Gud för Och lja - su-nens Högt sin kunga- =^>- I ±-tz -p-~t kysst av vå - gen helt hel-gad tys - ta brus sä mäktigt -^r 3

* En - sam Plöts -ligt Stig hit Krön - ta och för upp" hel lik hans det gon väl - syn - ljöd, mång', j i-- m m m z^rpz_^_ lik - - väl hans syn det ljöd hel - gon mång'

11> Ej i Tern - - pel Upp från Tri. - um - - en - por - klip fe - - sam - - tar - pan - ran fN het - - ne - kal, - de, Där med hän-ryckt Lå - - tas upp i Upp till Iju - - sets Rör - - de nu till m r — V 0- -#— - IP 3=ÉS5E ej en - sam, sig öpp - na, från klip- pan med ju - bel själ - skyn flod - såDg Gick Av I Har en Guds pro - - fet. den ho - - - - Ii - - - ge. Guds tom - - - pel - - sal. - - po - sträng - - ar - - - ne. m I * A o N 1 > \ , N -t2 -0.— _3 till till hän - - ryckt skyn lju - - - set lov - - - sång Helgonskaran glad (så glad) Nu för tronen kronorna Kastade och kvad: (ja, kvad) Du är värdig äran ha, Du som makten här (och giver) Kraft och starkhet all, (du ä^er) Du, som varit, är (och bliver) Och som komma skall. Själ i trångbodd värld, (vår värld) Stig hit upp! Det återstår Dig en himmelsfärd, (din färd) Himlens tempelklocka slår, Kallande en dag: (till friden) Kom, kom även du! (Säg, vill du?) Hennes sista slag (i tiden) Ljuda kanske nu.

112 66. Vid hjärtedörren. mf J. Sonesson. ö-iEii E±=É= izhz: zzwn =i r p p' p I p p • 1. Syn - da - re, som dör - ren stäng - er För din all - ra bäs - te 2. Ut - i nat - tens se - na tim - ma, Of - ta på ditt lä - ger, 8. Med sin höj - da Ii - - e dö - den Snart dig hin - ner, blek och vän, A - ter rös - ten till dig träng - er, Säg, vi öpp - nar du ej då Du hans stäm - ma fått för - nim - ma, På din dörr han klap-pat kall, Få- fängt då i bitt - ra nö - den Du för ho - nom stäng -a m G- J 4- 0-_ —fcL ^ i 0~- 0—1—0 ~ b b — i_r; 1 \2 a — 0- IJ * I JU ^ te - dör - ron; sus vän - tat gen va - rar, I Ar från Att få Låt din år han klap - par häl - sa dig som Her - re trä - da JS ^ J j. «- T -# 0- 0K—0- — *± Öii^ 1 J N på. sin, iu. * 1 ' * ' ' r r; t, f ' c t ? Opp - na nu Men ej ens Bed! Och kär- +. -^ A' med gläd - je, förr - än Bort från dig han mås - te gå! på dörr'n du g] än - tat. Nu i dag släpp ho-nom in! leks - fullt han sva - rar, Och till sist är him-len din. (Stridsropet.)

113 202. Kom och värm mig! 1. Kom och värm mitt kalla hjärta, Du, som brinner för mitt väl; Skingra otro, nöd och smärta, Tolka ordet för min själ! Kör: Kom och tala om din kärlek; Annat kan ej värma mig. Du, som burit har min smälek, Minn mig om din smärtostig! Öppna källorna och såren, Där min själ har ljuvlig hamn! Du, som gav ditt liv för fåren, Slut ock mig uti din famn ! Låt mig korsets kraft få känna, Giv mitt svaga hjärta ro; När mig syndakvalen bränna, Liva då mitt hopp, min tro ! 4. Värm mig med din rena Var i frestelsen mitt stöd! "Du i mig!" — då kan jag våga Kampen emot synd och död. K. G. S. 203. Säg det du! t. Säg det du, som ser och känner Andens djupa fattigdom, Säg mig då, när synden bränner, Att du för min frälsning kom! Kör: Säg det du, ja, säg det åter, När det skymmer på min stig, Att du all min synd förlåter Och i blodet renar mig! 2,, Säg det du, säg till mitt hjärta, När jag stundom fridlös går, Säg mig, att du bar min smärta, När du fick de djupa sår! 3. Säg det du, när känslan viker, När på bön ej kommit svar, Säg mig, att du aldrig sviker, Fast jag mycket syndat har! 4. Säg det du, när ögat brister Uti dödens kalla flod, Säg mig, att jag då ej mister, Kening i ditt dyra blod! 5. Säg det du vid övergången, Att jag är för evigt din! Säg mig sist vid änglasången: Gå i Herrens glädje in! K. G. 204. Sjung ändå! Kan du ej a-v glädje sjunga, Tona likväl på en sång! Sången lättar bördor tunga. Skingrar sorgen mången gång. Kör: Sjung om Jesus och hans smärta, Om hans kors och bittra död, Hur han bär dig på sitt hjärta — Sjung om vännen vit och rödS 2. Sjung, när ökensanden bränner Och när känslan domnat av, När du ingen svalka känner — - Sjung då ned din sorg i grav! 3. Sjung, när molnet ofta döljer Solen på din stig så brant, Och en glimt med sången följer, Som ger molnet silverkant. Sjung, när sångens tärnor tystnat Och du hör ej minsta ljud! Kanske, cär de länge lyssnat, De med dig då lova Gud. K. G. S.

113 202. Kom och värm mig! 1. Kom och värm mitt kalla hjärta, Du, som brinner för mitt väl; Skingra otro, nöd och smärta, Tolka ordet för min själ! Kör: Kom och tala om din kärlek; Annat kan ej värma mig. Du, som burit har min smälek, Minn mig om din smärtostig! Öppna källorna och såren, Där min själ har ljuvlig hamn! Du, som gav ditt liv för fåren, Slut ock mig uti din famn ! Låt mig korsets kraft få känna, Giv mitt svaga hjärta ro; När mig syndakvalen bränna, Liva då mitt hopp, min tro ! 4. Värm mig med din rena Var i frestelsen mitt stöd! "Du i mig!" — då kan jag våga Kampen emot synd och död. K. G. S. 203. Säg det du! t. Säg det du, som ser och känner Andens djupa fattigdom, Säg mig då, när synden bränner, Att du för min frälsning kom! Kör: Säg det du, ja, säg det åter, När det skymmer på min stig, Att du all min synd förlåter Och i blodet renar mig! 2,, Säg det du, säg till mitt hjärta, När jag stundom fridlös går, Säg mig, att du bar min smärta, När du fick de djupa sår! 3. Säg

det du, när känslan viker, När på bön ej kommit svar, Säg mig, att du aldrig sviker, Fast jag mycket syndat har! 4. Säg det du, när ögat brister Uti dödens kalla flod, Säg mig, att jag då ej mister, Kening i ditt dyra blod! 5. Säg det du vid övergången, Att jag är för evigt din! Säg mig sist vid änglasången: Gå i Herrens glädje in! K. G. 204. Sjung ändå! Kan du ej a-v glädje sjunga, Tona likväl på en sång! Sången lättar bördor tunga. Skingrar sorgen mången gång. Kör: Sjung om Jesus och hans smärta, Om hans kors och bittra död, Hur han bär dig på sitt hjärta — Sjung om vännen vit och rödS 2. Sjung, när ökensanden bränner Och när känslan domnat av, När du ingen svalka känner — - Sjung då ned din sorg i grav! 3. Sjung, när molnet ofta döljer Solen på din stig så brant, Och en glimt med sången följer, Som ger molnet silverkant. Sjung, när sångens tärnor tystnat Och du hör ej minsta ljud! Kanske, cär de länge lyssnat, De med dig då lova Gud. K. G. S.

113 202. Kom och värm mig! 1. Kom och värm mitt kalla hjärta, Du, som brinner för mitt väl; Skingra otro, nöd och smärta, Tolka ordet för min själ! Kör: Kom och tala om din kärlek; Annat kan ej värma mig. Du, som burit har min smälek, Minn mig om din smärtostig! Öppna källorna och såren, Där min själ har ljuvlig hamn! Du, som gav ditt liv för fåren, Slut ock mig uti din famn ! Låt mig korsets kraft få känna, Giv mitt svaga hjärta ro; När mig syndakvalen bränna, Liva då mitt hopp, min tro ! 4. Värm mig med din rena Var i frestelsen mitt stöd! "Du i mig!" — då kan jag våga Kampen emot synd och död. K. G. S. 203. Säg det du! t. Säg det du, som ser och känner Andens djupa fattigdom, Säg mig då, när synden bränner, Att du för min frälsning kom! Kör: Säg det du, ja, säg det åter, När det skymmer på min stig, Att du all min synd förlåter Och i blodet renar mig! 2,, Säg det du, säg till mitt hjärta, När jag stundom fridlös går, Säg mig, att du bar min smärta, När du fick de djupa sår! 3. Säg det du, när känslan viker, När på bön ej kommit svar, Säg mig, att du aldrig sviker, Fast jag mycket syndat har! 4. Säg det du, när ögat brister Uti dödens kalla flod, Säg mig, att jag då ej mister, Kening i ditt dyra blod! 5. Säg det du vid övergången, Att jag är för evigt din! Säg mig sist vid änglasången: Gå i Herrens glädje in! K. G. 204. Sjung ändå! Kan du ej a-v glädje sjunga, Tona likväl på en sång! Sången lättar bördor tunga. Skingrar sorgen mången gång. Kör: Sjung om Jesus och hans smärta, Om hans kors och bittra död, Hur han bär dig på sitt hjärta — Sjung om vännen vit och rödS 2. Sjung, när ökensanden bränner Och när känslan domnat av, När du ingen svalka känner — - Sjung då ned din sorg i grav! 3. Sjung, när molnet ofta döljer Solen på din stig så brant, Och en glimt med sången följer, Som ger molnet silverkant. Sjung, när sångens tärnor tystnat Och du hör ej minsta ljud! Kanske, cär de länge lyssnat, De med dig då lova Gud. K. G. S.

114 67. Den stora gåvan. Långsamt. jag la ar al so - ning tro och hjärt - ligt nöjd! jor - dens kval. gå - tan stor. Va - ra nöjd, Här har ju var - je Om mig för - smak - ta Ack, un - der ut - av Då vå - gar jag ej see m h ^ -#*- __i^_ N V- "t-T zj ^___.J_.:: — ,_ *=F V 1 — c — k—- 1 — £ \~ ! män' - sko - själ kropp och själ e - vig se för nåd: - bi En skänk från him - lens höjd, Som I ti - dens jäm - mer - dal, Har Guds son blir män' - skors bror Och För - so - nings - vär - dets höjd; Ty g5£ -X _jsL _>

115 mf * ^5~ -ä~lrxv son, vår väl — min död min Lam - met3 bro - der kär; tröst är stor ; synd för - svann, död och blod. mi S0-- A :?tzz=:::— Nu är jag hjärt - Jag är av hjär - - Och jag är hjärt - Jag är av hjär - h J i - ligt nöjd. - tat nöjd. - ligt nöjd. tat nöjd. i infm Nu allt vad män'ska heter, kom Till denna julfröjd re'n! Fast icke du är ren och from, Du likaväl är en Av dem, som Gud till broder fått. I himlens arv du har en lott, Så var av hjärtat nöjd! 6. O, stämmen in med salig fröjd I änglaskarans ord: Pris, ära Gud i himlens höjd Och frid uppå vår jord, Och människorna välbehag! Jag sjunger till min sista dag: Jag är av hjärtat nöjd. O. Ahnfelt.

116 68. Påskliljor. Mel. av K. Arr. av J. G. Sjölin. Sonesson. ii — * F F P .#. F p»^p-ij i p ^ i F ♦ P' P -i 1. På Gol - ga - ta väx - te samman Två lil-jor, där kor - set 2. Med kär-lek den e - na nämndes Och tro var den and - ra 3. Jag böj - de mig ned vid kor - set, Och bå - da jag var-samt stod, då, bröt. f ^r # Den Och Och U-- i- z -ff— 8- fi — tf— p— i — "4 I J» J ** ^ :t=t= ÖSE -g-T- y--» — -»- *=3 T -*-—*- TT-ÉL &=jt=3z f^tr e - - na var skär och snö - vit, Den and -ra var röd som blod. vår - grö - na bla - den, hop - pet, Om - sling-ra-de bå -da två. bran - den blev släckt, och fri - den I strömmar till hjär-tat flöt. I ^ fc I is #i _ N _IAJ JrJ 4 ~-k Kör. — hr-J P V F V * I * ::]--- l5z:*rz« I T" i ~? -N~i ^s^r2z=t Och med de - ras bladverk grö -na De klängde sig samman tätt De sto - do så yp-pigt skö-na Och dof -tan -de med var-ann. Och om du vid kor -set sö - ker I barns-lig och ödmjuk tro, N h I J N I— £ •jt-Siz- :st Och Jag Då

117 syn - tes för mi - na nal - ka - des arm och fin - ner du sam - ma ö - gon Som frid -lös; Mitt blomster, Då Ifcte! s=E=o^=e vo - ro de bliv-na ett. hjär-ta av längtan brann, fin -ner du sam-ma ro. (Från norskan.) 264. Klippans reva. Hur skulle jag kunna leva En enda sekund med ro, Om icke i klippans reva Jag ägde mitt lugna bo? Kör: O klippa, du underbara, Som brustit i ökenland, Med källor så friska, klara Du släcker min längtans brand! Hur skulle jag kunna glömma De synder, som jag begått, Om icke i klippans gömma Jag hade försoning fått? 3. Hur skulle jag kunna tänka På himmel ett ögonblick, Om icke i klippans sänka Guds kärlek jag skåda fick? 4. Hur skulle jag kunna lyfta Mitt öga mot ljuset opp, Om icke i klippans klyfta Jag fylldes med tro och hopp? 5. Hur skulle jag kunna nämna Den helige Gudens namn, Om icke i klippans rämna Han öppnat för mig sin famn? Hur skall jag kunna leva Med Gud i hans helgedom, Om icke i klippans reva Han hade berett mig rum? K. G. S. 265. På andra sidan. Gå över på andra sidan, Den sidan där Jesus står, Och lämna de magra gränser, Där aldrig ett ax du får! Ty där uti löfteslandet Du skördar får bärga in, Dig fruktbara tegar vinka: Så gå, och dess skörd blir din. Se, landet har berg och dalar, Och ständigt det vatten får; Av torka det aldrig lider, ♦Ty regn faller år från år. Så gå ifrån Moabs hedar Och veckla ihop ditt tält! Fly in uti löfteslandet; Där givs dig ett fruktbart fält. Gå dit! Under palmers skugga, Vid källornas friska språng, Där får du din ande läska Och prisa din Gud med sång. Se'n aldrig du mer skall längta Tillbaka till solbränt land, Ty där på den andra sidan, Där finner du livets strand. Gå över på andra sidan, Dit Israel fordom gick! De löften han åt dem w givit Han svek ej ett ögonblick. Gå över på andra sidan ! Se, Herren dig manar: gå! Och lärana den torra heden, Då landet du nu kan K. G, S.

117 syn - tes för mi - na nal - ka - des arm och fin - ner du sam - ma ö - gon Som frid -lös; Mitt blomster, Då Ifcte! s=E=o^=e vo - ro de bliv-na ett. hjär-ta av längtan brann, fin -ner du sam-ma ro. (Från norskan.) 264. Klippans reva. Hur skulle jag kunna leva En enda sekund med ro, Om icke i klippans reva Jag ägde mitt lugna bo? Kör: O klippa, du underbara, Som brustit i ökenland, Med källor så friska, klara Du släcker min längtans brand! Hur skulle jag kunna glömma De synder, som jag begått, Om icke i klippans gömma Jag hade försoning fått? 3. Hur skulle jag kunna tänka På himmel ett ögonblick, Om icke i klippans sänka Guds kärlek jag skåda fick? 4. Hur skulle jag kunna lyfta Mitt öga mot ljuset opp, Om icke i klippans klyfta Jag fylldes med tro och hopp? 5. Hur skulle jag kunna nämna Den helige Gudens namn, Om icke i klippans rämna Han öppnat för mig sin famn? Hur skall jag kunna leva Med Gud i hans helgedom, Om icke i klippans reva Han hade berett mig rum? K. G. S. 265. På andra sidan. Gå över på andra sidan, Den sidan där Jesus står, Och lämna de magra gränser, Där aldrig ett ax du får! Ty där uti löfteslandet Du skördar får bärga in, Dig fruktbara tegar vinka: Så gå, och dess skörd blir din. Se, landet har berg och dalar, Och ständigt det vatten får; Av torka det aldrig lider, ♦Ty regn faller år från år. Så gå ifrån Moabs hedar Och veckla ihop ditt tält! Fly in uti löfteslandet; Där givs dig ett fruktbart fält. Gå dit! Under palmers skugga, Vid källornas friska språng, Där får du din ande läska Och prisa din Gud med sång. Se'n aldrig du mer skall längta Tillbaka till solbränt land, Ty där på den andra sidan, Där finner du livets strand. Gå över på andra sidan, Dit Israel fordom gick! De löften han åt dem w givit Han svek ej ett ögonblick. Gå över på andra sidan ! Se, Herren dig manar: gå! Och lärana den torra heden, Då landet du nu kan K. G, S.

117 syn - tes för mi - na nal - ka - des arm och fin - ner du sam - ma ö - gon Som frid -lös; Mitt blomster, Då Ifcte! s=E=o^=e vo - ro de bliv-na ett. hjär-ta av längtan brann, fin -ner du sam-ma ro. (Från norskan.) 264. Klippans reva. Hur skulle jag kunna leva En enda sekund med ro, Om icke i klippans reva Jag ägde mitt lugna bo? Kör: O klippa, du underbara, Som brustit i ökenland, Med källor så friska, klara Du släcker min längtans brand! Hur skulle jag kunna glömma De synder, som jag begått, Om icke i klippans gömma Jag hade försoning fått? 3. Hur skulle jag kunna tänka På himmel ett ögonblick, Om icke i klippans sänka Guds kärlek jag skåda fick? 4. Hur skulle jag kunna lyfta Mitt öga mot ljuset opp, Om icke i klippans klyfta Jag fylldes med tro och hopp? 5. Hur skulle jag kunna nämna Den helige Gudens namn, Om icke i klippans rämna Han öppnat för mig sin famn? Hur skall jag kunna leva Med Gud i hans helgedom, Om icke i klippans reva Han hade berett mig rum? K. G. S. 265. På andra sidan. Gå över på andra sidan, Den sidan där Jesus står, Och lämna de magra gränser, Där aldrig ett ax du får! Ty där uti löfteslandet Du skördar får bärga in, Dig fruktbara tegar vinka: Så gå, och dess skörd blir din. Se, landet har berg och dalar, Och ständigt det vatten får; Av torka det aldrig lider, ♦Ty regn faller år från år. Så gå ifrån Moabs hedar Och veckla ihop ditt tält! Fly in uti löfteslandet; Där givs dig ett fruktbart fält.

Gå dit! Under palmers skugga, Vid källornas friska språng, Där får du din ande läska Och prisa din Gud med sång. Se'n aldrig du mer skall längta Tillbaka till solbränt land, Ty där på den andra sidan, Där finner du livets strand. Gå över på andra sidan, Dit Israel fordom gick! De löften han åt dem w givit Han svek ej ett ögonblick. Gå över på andra sidan ! Se, Herren dig manar: gå! Och lärana den torra heden, Då landet du nu kan K. G, S.

118 N:r. 69, se n:r 41. Arr. av C.-E. Nordström. 70. Kom i land! TT 9 -£-. -j£ — * -0± . 1 0—1 ST Innerligt 1. En .2. På 3. Yid röst tår Fa £ be - derns 1 — -f 0- — ^-^ {3*= 8|ip kär fuk kär I leks - full jag tad hjär - te leks - lå - ga hör I strand Din är Din mor - Mäs - mat dtft=Ä :rftz 9 Is -0- — tr — «- ::=t £E // mf - so - lens - re står redd, ack N N w — brand, kvar, hör! Och till min Han ro - par Så kom i far än;, dag I kost böl - jan "Kom hit i och spi ~0~ Kör. mf K för En häls-ning land!" Han frå - gar där! Yid Je - su från dig", hjär I Y TXT T t—tr-f* Ti om ta be - rias' strand: mat du har. sor - gen dör. N fe I Kom, tröt - te) ' ^7$—- $~ f-6-*-?"^ 1 — land o, kom Från land kom, du tröt - te tis - ka - re * ^~

119 Från natt - lig sjö #§y^ Kom, V T la =2är. mmM^^Ml. ut b -#-- T Kom, -P ! -J- la ut 1" Från -0-- -*- all ~ V- -0*~ din ^ m II mf nöd vid mitt hjär '* * v v Från all din nöd l!^te=3!=E==i=|=» tas kär - leks - glöd. (K. G. S.) *: I — irÉ=di

126 71. Pilgrimssång. Med känsla. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström: ™j_ j_ sJi // 7 V. t V 7 i k t 1 1 v i f ' t- f t zézzJ 1. Jag" är en gäst och pilgrim I det - ta främlingsland, Och framåt stads går 2. Men vä-gen ge-nom ok -nen, Hur o-jämn och hur brant, Och ej ett steg, o 3. Pro - - fe - ter och a - post - lar Och korsets rid-ders-män, De he - Ii - ga mar- 4. Likt Ab-ra-ham jag vandrar Så glad en främling här, Jag skall ju en gång Egi: It N fÄEE h fe N |s I =8= m h is &0 — 1 — fP -0~- c — * — * — r ir.~i- f. V U \> V V V I U fär- den, Trots mid-dags - so - lens brand. Om Her - re, På for-hand mig be-kant! Än ty - rer, Som dött för san - ning - en, Ja, sit - -ta Till bords med hö - nom där. Som h J> J J=-A _ # i_ I-—L —]/ — J _N ^ t — #- 1 v t än ett E - lim vin-kar, Jag sti - he - ger -la upp 1 kam - pa väs-ter Ett ska-ran, Som Is - - ra - el jag gäs - tar I !i ** -1/- 3=3 -#i- // mf -$—t- £ p W- p, T^s: — v . » \~ » f T. L L \ » t U P £ T T- får ej stan-nadär. "Mitt hem", så barnet sä-ger, "Är där min fa-der är", moln, i ös - ter än; Och ö - ken-stor-men bru-sar Alltjämt på nytt i - gen, fröj - das nu hos dig, Med höv-ding-en för hä-ren Ha vand-rat sam-ma stig. flytt -bart tält, tills jag Får re - sa min-nes-ste-nen På Ka-nans kust en dag. N fe h a-- ± ± h ! is n fe N Js ! |s fe h ~m% ~2_ Xj »c. tz=± EÖÉEfö -V- =t \ V 11 I ! M \' M fc \ \ I I v tf ' " v r Så hjälp mig, käre Herre, Att ej bli bofast här, Men stads' allt närm're för mig Till hemmet, där du är! Där har jag hus för evigt Och ej för natten blott, Mitt testamente säger, Att borgerskap jag fått. 6. Och nu i tron jag blickar Från resans små bestyr, Och segerdrucken sjunger, Tills solig morgon gryr. Från Pisgabergets höjder Mitt hemland skymtar fram, Där är mitt ankar kastat I tron uppå Guds Lamm.

121 Ej för fort. 72. Skuggor i korsets ljus. Folkmelodi. Arv. av C.-E. Nordström. mf i 1. O, Fa - der kär, mig tryck in - till ditt 2. Du vet, vad är, som stör den in - - re 3. Låt ljus gå upp för mig i mör - ka 4. Av fa - ders - han - den skall ju bar - net -ju-£ hjär - ta, fri - den, da - len, fö - ras i i Låt sor - gen Du hör mitt Och för mig sti EEgEfeEEEE ti=t: På geu #= 0-^—0 é- -1- -0- I fly och lind -ra du min smär-ta! hjär -tas dol - da suck i stri-den. upp från skug-gor - na och kva-len! hem, där hjär- tat ej skall stö - ras. i,i^ h _JS . T- -wrz Ej hjärtats dim-mor vil- Tryck mig till dig och låt Ack, låt din död bli dö- Gud, hjälp mig att i nö- -**—*- & -?==*- _^-# — i r, k ' r ' * ' t t f ja sking-ra sig; mig vi - - la där, den för mitt jag! den va - - ra still, p - V r . r r r p p Låt ljus gå upp för mig på dunkel stig! Du som har sagt, du mig och bördan bär! Då ran - das och för mig en påskens dag. När an - den du för himlen föst - ra vill! I När ögat här den sista tåren gjutit Och evighetens ljus sig kring mig slutit, För nåd och aga skall jag tacka dig, Som troget följde mig på korsets stig. K. G. S.

122 73. Lovsång i natten. Uttrycksfullt. H. R. Bishop. 1. En lov - sång ut - i nat - ten Från Jo - su hjär - ta 2. Vad var det, som dig stäm - de Till lov - sång, o, Guds 3. När lo - vets Ho - si - an - na Din väg med pal- mer 4. När du från Ta - börs höj - der, För - kla - rad, sti - ger Ull II I I i går, Med he - lig gläd - je Lamm? Get - se - ma - ne ju strör, Jag ser ditt ö - ga ner, Du vill din ä - ra i präg - lad, Fast dö vän - tar, Och kor tå - ras, Men ej döl - ja, Du då 1~ r>-i don fö - re- set skym - tar din sång jag om tyst - nad i ~~--=- mwmé £^E -t:: 1 — * mmm I I I -0- i -1- i -4- -0- I står. Att lo - vets ljud upp - stäm - mes, Då nat - ten stjärn-strödd fram. Mitt hjär - ta hör dig sä - ga, I~~

~~sång - en svar jag hör. Men när en tör - ne - kro - na Din hjäs - sa krö - na ber. Men när du går att lö - sa Min ar - ma själ åt =t: "I—'~~

123 =ö!a=3 ii,*'— * si I»-- — ^ — J — «* // mf är, Det får: "Blott skall, Då Gud, Du Ig; # - --1-- r gå det kan ej dö - den nöjd jag fa - der för ditt full - gör fa - derns I I här. går", kall. bud. du, <9- Guds _j_ _-LJ. _, 1 -o ä — -L —i ä A mf ~2t f 1&1 r ijt_: re - na Lamm, Lär mig \m -p-t- -V- -j£=T I -&=i=t ~&!~ --»•— I 4- hjär tat sjung - a, När kor - set skym - tar fram. l?É=tE É- J. mm X=W= =1= 1 Mitt hjärta något fattar Vad stunden innebär; På dig har lotten fallit, Och den dig ljuvlig är, Den lotten att mig lösa Från synden med ditt blod! Därför du sjöng om natten, Då kampen förestod. K. G. S.

124 74. Davids 48 psalm. Mel. av K. G. Sjölin, Ärr. av J. Sonesson. //* " \j * ^ i l* \. ti l ^ L, i - — 1 t 1. Stor är vår Gud, högt -lo-vad I sta-den på he - ligt berg. 2. Se, ko-nung-ar sig for-sam-la, De skå-da den hel - ga glöd: De 3. Vi så - go det, som vi hört det Av Her-ren, som själv har sagt: För 4. Gläd dig, du berg i Si - on Och dött-rar av Ju - - da ätt! I 5. Giv akt up - på var - je bålverk Och skå-den pa - lat - sers rad, Kun- / M .JL f ±. É. jL ±- jL js jN 0- T -0^— 0-1 .0 -01—0 m Skönt ter sig så - - go och e - - vigt den he - - lig - het gö - - ren för ber - get Si - - on, Be - strå-lat av korsets färg, flyd - - de häp - na, För-skräckta med kvinnans nöd. skall för - bli - va, Han själv hål - ler den vid makt. Her - ren dö - mer, De si - na han skaf-far rätt. folk och släk-ten All prakten i Si - ons stad! De Vi i I Jb P -0. -£. -0. 2z?özzz*zzzz* -=• -zz*z — tf — p___p — p — p_ i_ # -r=^z: —t — ^_* — *_éz±zzzzzzz ?z bd I —I -0- tfczäzzzirzzz: p £ ' ' l l \\> I ',, £ 1/ "• p (— l Ber -get där längst i nor-den, Sta-den vår kros - sa - des i sitt in - - re, Då de up - på län - ka, o Gud, på nå -den, När vi i ditt Gån omkring Si - ons nej - der, Runt omkring Ta - - len om Herrens un - der, Aid — rig han i/ f\ konungs stad, sta - den såg, tern - pol stå, he - - lig ort, änd - rar sig, Och Ditt 1—1/ V $sfa zzzzzzzriz^rzz ;H T- tzz?jrzzrpzz zzj ézzzzzzzzzzzzz: z^izz* :zzzzäzzz ? Tzzz5zzzz- r zzzz^zzzpzfzt:zzztz\ pz /Izzpzzzz^zzzzpzzz^izzzzzpztti^t:: v p U I 1/ I U * För textens skull uteslutes i vissa strofer denna åttondel och ersattes med paus.

125 Gud gjort sig känd flyd - de likt tar lov når till jor • Räk - nen dess torn Sä - gen dem: In där in - ne Som värn ibland hel - gons rad. sis-skep-pen Yid då - net av öst - - lig våg. dens än-dar, Din rätt - vi - sas hand ock - så. i stillhet Och skå-den vad JEIer - ren gjort! till döden Skall Her-ren led - sa - ga dig! K. G. S. 1 I m — l-frl :H- A.- i. :t*rr J-J-J- I tst= i

126 75. Stig ned från korset! Ganska sakta. (C: & mf r=&: 1. Stig Från D.C. Du 2. Stig Till ned kors and - ned dig D. C. Lägg bort från och - ra från som din h J kor - smär - hul - kor - äls - bi - - set, - tor - pit - set! - kar - bel, Arr. av C.-É. Nordström. __> ,N ^ =0= ar kan ur Så vad lägg du du mång än Je kor Mes- ja en det sus set m 1 ^ - •- ? r 1 P V u si - as! Så ro - par fri - as, Så hjälp dig nöd, stig ned och lju - der I - från för - bju - der, Till dig som av På re - san IT =t at==; •*~ 0- "#'*. I V skrift - lärd fi na och de T" fa krist =£EEtfe IH hop å=^=^=Å mm% i Fine. 2 o. 3 :*~ _*•._ hän m ztet: själv i - från kval och fräls dig från kors och mot - ta - git kor - sets T l ve. död. dop. t~r TT Stig ned och ställ dig i ver ti - dens hav! Var ej 3= vå då - re! Så värl • den

127 D. C. al Fine. 3. Vill du det eviga livet mista, Stig ned från korset och lev dig själv. • Och slutet bliver, att i det sista Du står skeppsbruten på dödens älv. Bliv kvar på korset, och du skall vinna Ditt liv med Jesus och himlen finna. När världens kristendom går i kvav, Dig korset frälsar från andlig grav. 4 Har du, o, kristen, satt hand till plogen, Se ej "tillbaka till världen mer. Följ ej den nutida stora hopen, Som lägger bibeln och korset ner! Svik ej din fana, du lilla skara, Var henne trogen i nöd och fara! Snart skall du bärgad för tronen stå Och livets krona för korset få. 5. Så tröttna icke att korset bära ! Din Jesus burit det före dig. Ett buret kors är ju blott en ära, Ett segertecken uppå din stig. När du har kämpat och seger vunnit, När nödens timglas för dig utrunnit r Då skall du tacka för kors, min vän. Håll ut, vi mötas i himmelen! K. a. S.

128 76. Till de unga. Jjivligt. =hi 2 f==^ mf //_ Arr. av C.-E. Nordström. 11 1 1. 2. 3. 4. Ung - dom, Vid din I - - - från I vår A -t— T I lyss - na till! hjär - te - dörr kor - sets stam ko-nungs led 1 ^-- *J- ?i^E5fl r-— h \ *-- zzz^ * ^ — m- I I N K Her - ren Står han Kraf - ten ta - än flö Käm - - pa, tro - la som dar och vill Till ditt förr Med sin fram Just till bed; Se - ger- =É :=E=:=tJ=t==5=^ : v — hjär - ta full - het dig, som lö - - nen av är dig* J t lB8p^=iÉ I f i #• T I I • ung-doms-tid. nåd och frid. arm och svag. vän - tar där. i Hör hans mil - da röst, Fat O, vi

vill du då Läng Från hans si - - do - sår Frid Bru - ka an - dens svärd E - ^ i j: -K— - ta -re och mot ^ mf m &— mod och tröst! Han vill gi - - va dig kraft och frid kraft - - lös gå Och för - spil - - la din ung - - doms - tid i fröjd du får, Som ger se - ger för var - - • - je dag. synd och värld, Kor - sets fa - - na nu tro get bar! ^ -X-. KLI 1 K h" zz. zz. *z -0- T" ZlfZlZZ -7&1

129 Kör. 'tv O, kom till din Fräl - sa -res hjär - - ta, Ung-a själ, där finns kraft för tTli — "* — J 6J -*-z— «- ** = K6J--.W Där feg E*& I g). B II mf -jr — =£f — i — — *-— -*— 3. ~zfcfr— rz: r^- Vid hans hjär - ta är för dig-, för dig", för dig-. (K. G. S.)

130 Kraftigt. 77. Du unga skara! A. G. Lindqvist. fc — 4-—.É* v v y i 1. Du ung - - a ska - ra, 2. Dig Her - - ren kal - lar, 3. Guds ord och 4. Den å - - ker An teg de du 1 V hör ett skyn - da ma - na fått av SÉ=3=fe=£ -V— 4 I bud nu! dig Gud, r Eran I Att O, wm _. — r V \> ti - dens Ii - vets läm - na bru - ka ~~' t t t f c > < r •" " •" väk - ta vår vi själ - visk tro - get ÉPife It: re drö he på och - jer tens hans I Gud: du? stig, bud! Se, hu - ru fal - ten Den kraft du har lägg Din gå - va lägg vid Den här med tå - rar mog - na vil - ligt Her - rens går å- V. -m & ,i_ r ZZ=jKZ stå, Och skör - de - - män ned! Snart skym - mer sol fot Och kär - leks - - el - stad Skall där. för e - It: Pfe3E =rj— Éizzzr«t: -v ^ J> mni nen ä - - ro få! i väs - - ter - - led. den tag e - - mot! vigt skör - da glad. 4— É* -r =pz==r^= i

131 m Kör. £=ÄE För -Éi= mrrr-r - lar brinn! Dig kär - var i/ Den skörd m blir See It: =f=* EÉEEfEEEE eS T" £=3; -f— 4 — * I l> fr din, som du * 5 3SE la dan sam - lar FZ-El 0± 0- *W= 9 0— -0- ?±— f é- Gå ut till verket, gammal, ung, Stäm upp din skördesång och sjung! Snart arbetsdagen når sitt slut Och vi få evigt vila ut. K. G. S.

132 78. Varningsrop till de unga. Allvarligt. i £i: mf Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. 11 i. kom _i — t — — — K- o, Du ung - - a 2. Vänd om i Skall ung - doms • 3. Skall nö - - jets Skall mo - - ders 4. För - - sent du Du sköv - lat dag till kom tid från - ti - - den ros dig hjär - tat skall om har de v -kors - ba med i syn - dens du r f ne - - ret, le - - det, vil - - la, för - spil - - la än be - - då - - ra, än du så - - ra? fräls - ning dröm - ma, käns - lor öm - ma, h is I h — 0— Som Hör Din Och Då "Giv Då Då gift dig T" jar från har mot hon åt sök- nings- sis ta i u v bland de bråd - djup, bär på ti - - - den > sr krist-nas hop ! Her - ren sagt! var - - je blad ? ta - - git slut; = #=^f = P 7 # -y 4t -#" Gud ett var-nings - rop! dö - - den med för - akt? Gud!" du minns, hon bad. suck du an - dats ut. i -SJ i Kör. f Vid Kris - ti kors på knä * — y v för ZÉ1Z Gud, -Ä _ N h I u h ht f\ I. m Be-känn v din . é-

Än fadershjärtat för dig ömmar, En öppen famn han bjuder dig. Förlåtelse från korset strömmar, Vänd om till Gud från syndens stig! K. G. S. 174. Hav tröst! Min själ, vi är du så bedrövad? Så hoppas åter och hav tröst! Är du för stunden något prövad, Snart ljuder åter vännens röst. :,: Så lyssna då, var still, min själ! Din Fader vill dig evigt väl. :,: Får du på Tabor sällan vandra Men ofta ned i dalen gå, Getsemane du må ej klandra: Du har din ängel där också. :,: Han styrker dig den mörka natt, Då du dig känner svag och matt. :,: * T tro hans bud! -ji- 133 I :5£EJ 4. I Kidronbäckens klara bölja, Med löftesstjärnor i det blå, Du kan din vinge ren få skölja Från allt, som du ej kan förstå. :,: Så fiska pärlor vid dess strand, Till dess ditt hjärta står i brand! : I nödens djup du musslan finner, Som gömmer pärlan underbar. Ett ödmjukt hjärta gåvan vinner Att tro, där intet hopp finns kvar. :,: Tro, kärlek, hopp och tålamod Du finna skall i nådens flod. :,: Min själ, var still' i nödens stunder. Var still', då glädjen tränger på! Får du ej skåda stora under, Du får ju vara barn ändå. :,: Är detta under icke nog, Att han för dig på korset dog? :,: K. G. S.

Än fadershjärtat för dig ömmar, En öppen famn han bjuder dig. Förlåtelse från korset strömmar, Vänd om till Gud från syndens stig! K. G. S. 174. Hav tröst! Min själ, vi är du så bedrövad? Så hoppas åter och hav tröst! Är du för stunden något prövad, Snart ljuder åter vännens röst. :,: Så lyssna då, var still, min själ! Din Fader vill dig evigt väl. :,: Får du på Tabor sällan vandra Men ofta ned i dalen gå, Getsemane du må ej klandra: Du har din ängel där också. :,: Han styrker dig den mörka natt, Då du dig känner svag och matt. :,: * T tro hans bud! -ji- 133 I :5£EJ 4. I Kidronbäckens klara bölja, Med löftesstjärnor i det blå, Du kan din vinge ren få skölja Från allt, som du ej kan förstå. :,: Så fiska pärlor vid dess strand, Till dess ditt hjärta står i brand! : I nödens djup du musslan

finner, Som gömmer pärlan underbar. Ett ödmjukt hjärta gåvan vinner Att tro, där intet hopp finns kvar. :,: Tro, kärlek, hopp och tålamod Du finna skall i nådens flod. :,: Min själ, var still' i nödens stunder. Var still', då glädjen tränger på! Får du ej skåda stora under, Du får ju vara barn ändå. :,: Är detta under icke nog, Att han för dig på korset dog? :,: K. G. S.

134 79. Evangelistens sång. Livligt. I ii É Arr. av C.-E. Nordström. m t -p—t 1. När i bö - nens skö - na ham - nar Li - ten far - kost rig - gad 2. När min sva - ga far - kost ho - tas Att i stor - men gå i 3. Väc - kel - ser - nas el - dar brin - na Än som for - dom på vår 4. Sjä - lärs fräls- ning är min vim - pel, Och mitt sjö - kort bi - beln h h h * -# — * — #t — #- h ^m äfc -j^zzz^. II mf =r fc * p — w — -p- V \> V v -p — p — *.. u v v * är, Gung-ar den så glad på bölj - om - sia - gen stig. Trygg i kvav, Mol - nen skym - ma sol och stjär - nor på min stig, Till Me- jord, Tå - re - såd - den gror än - nu. Hal - le - lu - ja! Je - sus är. Kor- sets fa - na va - jar än. Hal - le - lu - ja! Mas - ter, gaö it: z*txzz± -A. 1 j> ,* g

U - —fr — u .. . V ^" \f v \> t v y v v i v " stor - mar - na jag li - tar På min Her - re Je li - te strand jag fö - res, Vär - mes där av Je väc - ker dem som so - va, Fräl • sar syn - da - re se - gel, tåg och tac - kel, Allt är nåd av Je sus Krist'. Jag är sus Krist'. Jag är för - visst. Jag är sus Krist'. Jag är ti i -h * — [> N fs :— p p_ I

135 v \> u i V v \> \> V V \s f V , att han som for - dom Hjäl - per sin v t» van - ge - list. L , > ," ," >, ;. m JföV. - =p * _i — r — t — , W--Y- 1 - T Han är Ii ka - dan i Ii - ka - dan i dag-, ja i ^ II p Ii - - ka - dan, Han är 15 ii? iiiii^^li^ii =SE=0B //»»A i ^ ,. I II '" I . N JS _N N J ' _N K _g — ^___^-i r — ^.i-^-s— r--r--r--c-r- 3 b Ii - - - ka - dan i dag. V V V " An-dens svärd, det ter än, Fört av h .. j Ii - ka • dan r g 1 , ja, Ii - ka-dan. 11 f b "ré ^ b 1 I I I ?' ^ b b *• kvin - nor el - ler män, Ja, h han I Ii - ka dan i dag. (K. ö. S.) u r ^r g b % p b

136 Längtans fullt. fet 80. Pilgrimssång. r r% 1. Mitt hemland 2. Nog fäl - les 3. Sörj ic - - ke, Arr. av C.~E. Nordström, ii ^— f- 1 — f-~ir*- 1- 1 — * .# •~ r —l-—^L kr 1 - .3 rr- I fl^ =1=:. VT är himlen, där vi - - la jag får, Om korsvägen i - hl and un - der vä - gen en tår, Och hjärtat här o pilgrim, att en - sam du går, Ty snart and - ra J i . I IS , J— J- r -— §3 —t w .*i=p *-. 42 — ^_±-(«i_^ — («_q i i „ u JJ ^ »»/ , tro - - get jag vand - - rar; ne - - - re vill hris - - - ta, strån - den du hun - --nit; Om här jag har följt i min fräl-sa-res Men tan - kar -na då till min fräl- sa -re Och förr, än du a - nar, du hem-budet t£v8-it— •- d — d -i-d-^d-i-d— t— J-i-l — k— I- I I I I. } I — — rprfc*~J=p=3 får, Helt sä-kert där hemma jag lan - - - - dar. Han tro -gen ju var i det sis ta. Då vi - - la hos Je - sus du fun nit. I- I U i O, Je - sus, mig Må ä - ven i Här skug-gor-na feg i. I ! — fc- -4- 1 k* N t±z m % mm tf-#- -m- -+- +- +- i i ii i IjCl; rX—% -A—^=t:.-~ *-\ -^- ä — r I I V I rit. III 11^ I I hjälp att i tron här-da ut, Tills mor-go-nen ran-das för mig ock till tro - - het jag vand - ra för Gud Och all - tid här ly - da hans vil - ja och gäs - - ta i af - - to-nens tid, Men mörkret skall skingras, och him-me-lens _. J W J J J J J i j i^i z\zzt -* — #

137 iii d tempo. mf _. slut, Där stri-den för e - vigt är bud! Då öpp-nas för mig himlens frid Blir lö - nen, när stri- den är ,-^Ht— J ;— -J-t-J— \m^=m än dad. por - tar. än - dad. (Agnes Sjökvist.) 299. Glad i hoppet. 1. Som fågeln sig gläder vid gryende dag, Att natten den mörka är gången, Så väntar med glädje och fröjd även jag Få lyssna till evighetssången. O, härliga morgon, då skåda jag får Min Jesus, som bär de välsignade sår, Där sångaren tonerna hämtat. 2. Likt seglar' n, som funnit sin önskade hamn Och aldrig av stormar mer stores, Så skall även jag, i min Frälsares famn, Få bo, där ej vågen mer höres. O, härliga morgon, o. s. v. Likt segrande hjältar, som käckt hål- lit ut. Och palmer i händerna bära, Så skola vi alla, när striden är slut, Belönas till konungens ära. O, härliga morgon o. s. v. O, härliga utsikt, o, eviga fröjd, ; ljuvliga vila i Eden, Som väntar Gruds barn uti himmelens höjd, Då slut är den farliga leden ! O, härliga morgon o. s. v. K. G. S. 307. Du trängtande ande. Du trängtande ande på främmande strand, Som längtar att snart finna vila, Du söker ditt soliga fädernesland; Dit hän du i tanken vill ila. Snart lyfter du vingen, likt fåglarna små, Du hittar neg vägen igenom det blå Till bättre och varmare länder. Här växer det törne så nära ditt bo, Och taggarna ofta dig stinga; Men vila på vingen! Snart finner du ro! Och törne och taggar finns inga. Snart lyfter du vingen o. s. v. Sitt gärna på kanten av upprivet bo Och ordna till flykt dina vingar. Ditt mål är ju landet, där lagrarna gro; Välkommen dig hälsningen bringar. Snart lyfter du vingen o. s. v. Ditt näste på jorden av sorger bemängt, Så ofta av vindarna härjas. Likt svalan om hösten på hemfärd du tänkt, Att evigt från stormarna bärgas. Snart lyfter du vingen o. s. v.

K. G. S.

137 iii d tempo. mf _. slut, Där stri-den för e - vigt är bud! Då öpp-nas för mig himlens frid Blir lö - nen, när stri-den är ,-^Ht— J ;— -J-t-J— \m^=m än dad. por - tar. än - dad. (Agnes Sjökvist.) 299. Glad i hoppet. 1. Som fågeln sig gläder vid gryende dag, Att natten den mörka är gången, Så väntar med glädje och fröjd även jag Få lyssna till evighetssången. O, härliga morgon, då skåda jag får Min Jesus, som bär de välsignade sår, Där sångaren tonerna hämtat. 2. Likt seglar' n, som funnit sin önskade hamn Och aldrig av stormar mer stores, Så skall även jag, i min Frälsares famn, Få bo, där ej vågen mer höres. O, härliga morgon, o. s. v. Likt segrande hjältar, som käckt hål- lit ut. Och palmer i händerna bära, Så skola vi alla, när striden är slut, Belönas till konungens ära. O, härliga morgon o. s. v. O, härliga utsikt, o, eviga fröjd, ; ljuvliga vila i Eden, Som väntar Gruds barn uti himmelens höjd, Då slut är den farliga leden ! O, härliga morgon o. s. v. K. G. S. 307. Du trängtande ande. Du trängtande ande på främmande strand, Som längtar att snart finna vila, Du söker ditt soliga fädernesland; Dit hän du i tanken vill ila. Snart lyfter du vingen, likt fåglarna små, Du hittar neg vägen igenom det blå Till bättre och varmare länder. Här växer det törne så nära ditt bo, Och taggarna ofta dig stinga; Men vila på vingen! Snart finner du ro! Och törne och taggar finns inga. Snart lyfter du vingen o. s. v. Sitt gärna på kanten av upprivet bo Och ordna till flykt dina vingar. Ditt mål är ju landet, där lagrarna gro; Välkommen dig hälsningen bringar. Snart lyfter du vingen o. s. v. Ditt näste på jorden av sorger bemängt, Så ofta av vindarna härjas. Likt svalan om hösten på hemfärd du tänkt, Att evigt från stormarna bärgas. Snart lyfter du vingen o. s. v. K. G. S.

137 iii d tempo. mf _. slut, Där stri-den för e - vigt är bud! Då öpp-nas för mig himlens frid Blir lö - nen, när stri-den är ,-^Ht— J ;— -J-t-J— \m^=m än dad. por - tar. än - dad. (Agnes Sjökvist.) 299. Glad i hoppet. 1. Som fågeln sig gläder vid gryende dag, Att natten den mörka är gången, Så väntar med glädje och fröjd även jag Få lyssna till evighetssången. O, härliga morgon, då skåda jag får Min Jesus, som bär de välsignade sår, Där sångaren tonerna hämtat. 2. Likt seglar' n, som funnit sin önskade hamn Och aldrig av stormar mer stores, Så skall även jag, i min Frälsares famn, Få bo, där ej vågen mer höres. O, härliga morgon, o. s. v. Likt segrande hjältar, som käckt hål- lit ut. Och palmer i händerna bära, Så skola vi alla, när striden är slut, Belönas till konungens ära. O, härliga morgon o. s. v. O, härliga utsikt, o, eviga fröjd, ; ljuvliga vila i Eden, Som väntar Gruds barn uti himmelens höjd, Då slut är den farliga leden ! O, härliga morgon o. s. v. K. G. S. 307. Du trängtande ande. Du trängtande ande på främmande strand, Som längtar att snart finna vila, Du söker ditt soliga fädernesland; Dit hän du i tanken vill ila. Snart lyfter du vingen, likt fåglarna små, Du hittar neg vägen igenom det blå Till bättre och varmare länder. Här växer det törne så nära ditt bo, Och taggarna ofta dig stinga; Men vila på vingen! Snart finner du ro! Och törne och taggar finns inga. Snart lyfter du vingen o. s. v. Sitt gärna på kanten av upprivet bo Och ordna till flykt dina vingar. Ditt mål är ju landet, där lagrarna gro; Välkommen dig hälsningen bringar. Snart lyfter du vingen o. s. v. Ditt näste på jorden av sorger bemängt, Så ofta av vindarna härjas. Likt svalan om hösten på hemfärd du tänkt, Att evigt från stormarna bärgas. Snart lyfter du vingen o. s. v. K. G. S.

138 81. Det skall bli härligt! Ö^=fe= I 1. När 2. När 3. Vän -0- i i i jag har ut ut - av un ner jag" mö P =t i —I- 321 -é — -— ^ I I "7 — ♦" Och bli - vit käm - pat stri - den ei der - bar nåd han be - skär Åt mig en ter med fröj - de - fullt mod, Säll - he - ten &m£ i i i i j I. ' I i I I ée I i i i SS ftrt l i 1=4= —t — ^ 1 1 — j- I I I löst i - från jord - Ii - vets tvång, Att då få pri - sa min Her - re med plats på kris- tall - ha - vet där. Att då få se ho -nom så -dan han kring - fly - ter mig som en flod. Bäst dock, när Fräl-sa-ren små- ler så I I I I I gg^EF-i I ^V* sång, Det skall för är, Det skall för god, Det skall för m& B?EB pir. e - vigt bli e - vigt bli e - vigt bli i i här - ligt för mig. här - ligt för mig. här - ligt för mig. \t: ip=tfc= T ^irzrz^ *-p r - J-r-Jr -S>-- --U-, det skall bli Här - ligt för mig, Här - ligt för det skall bli här - ligt för mig, trsvn — ; — * * — ~ * — t— ä £ H =fc ^zi=t: ±S£_

139 mig, Här - ligt för mig! När ut - av nåd jag Guds Här - ligt för mig Här - ligt för mig m^å I I J- 3= -# # #— t — # #" :C=C=CS an - sik - te ser. O, hal - le - lu - ja! Det här - ligt skall bli. It: §!fe 9^ -P= -*=t- JL_JL ~r

140 82. Aldrig övergiven. K. G. S. *=fe v Her - ren stän-digt häl - ler rod - ret Och när vre - da böl - jor- bru - sa,

O, var viss, att ba-kom mol - net För att snart med var-ma strå - lar Där - för trygg all om - sorg läm - na, Ljuv-ligt, som i for -na da - gar, Räds ej up - på natt-lig böl - ja, Ut - i stor - men han dig le - der Ge - nom brän-ning-ar och skär, Vid din si - da Her-ren är. So - len en - dast döl -jer sig Ly - sa upp din dunk-la stig. Hop-pas å - ter och hav tröst! Lju - da skall din her-des röst: Lägg ditt ro - der i hans hand Till ditt mål på and - ra strand. feÉ ! h h h h i I h r> ipEE^ -Jg*Z z s=m -0- -P- :pz=:p:=:p_ r-- Skul - le ock - så moln och dim - ma Her-rens nåd skall se - dan föl - ja "Jag skall ing - a - lun - da läm - na När på böl - jans rygg du kas - tas, v Skymma bort din farkosts stig. I långt här - Ii - ga - re mått; El - ler ö - ver - gi - va dig. I din far-kost Her - ren är, 1 ::$: iiifli I v v v v I Lju- der än - nu ge-nom stormen: "Aid - rig skall jag läm-na dig". Gläd-je-skörd skall bli - va lö - nen, Där som tå-rar fö - re - gått. Var blott stil - la och för - bi - da; Frid och ro du har i mig." Och från dju-pen skall du hö- ra Her-rens röst: "Jagar dig nar". I h h h _^_£ 0!. — 0- — — *— — *-J "h l T" P hs ^ ^ IS ' X==&=$- ii

130. Han är god. Ingen är så god som Jesus, Ingen vän så trogen är. När jag gråter, vet han varför; Mig och sorgerna han bär. Kör: Ingen brinner så av kärlek: På ett kors för mig kan dog, Led och aktade ej smälek — Har jag honom, har jag nog. 3. Ingen är så god som Jesus, Han är rik på kärlek, han. Sina barns behov han känner, Hjälpa dem han ensam kan. Ingen är så god som Jesus, Han min sak så väl förstår, Glömmer ingen, hjälper alla, Söker den, som vilse går. 4. Ingen är så god som Jesus, Han de svaga giver mod. Säge vad man vill om Jesus, Jag kan säga: "Han är god"- 141 K. G. S. 132. Morgonsol. När i tidig morgontimma Mästaren på stranden står, Solsken får min själ förnimma, När hans röst jag höra får. Kör: Härligt solsken, halleluja! Solsken i min själ på nytt; Härligt solsken, halleluja! Sorgen är i fröjd förbytt. Solsken uppå hj ärtestrand en, O, vad sällhet för min själ! Mat av genomstungna handen! Yid -hans sida mår jag väl. 3. Morgonsol och fågelkvitter ! O, en härlig poesi! När på löftets gren jag sitter, Sjunger jag så glad och fri. 4. Komma mörka, kulna dagar, Bakom molnen solen ler. I sin nåd han alltid lagar, Att jag guld i molnet ser. 5. Och när solen ned sig sänker, Kommer aftonstjärnan fram, Och när midnattssolen blänker, Kommer ej min tro på skam. K. G. S. 165. I Jesu kärlek. Lycklig i min Jesu kärlek, I hans nåds- och fridsförbund, När mig möter hån och smälek, Lycklig i den mörka stund. Kör: Lycklig, halleluja! Lycklig I hans kärlek dag för dag; Hans för evigt, ty han köpt mig, Lycklig, lycklig sjunger jag. Lycklig på de ljusa höjder, Där Guds härlighet jag ser, När jag mister jordens fröjder, Lycklig, när det mörkt sig ter. 3. Lycklig, när mitt hjärta glades Och jag ser den sköna stad. När jag understundom rädes, Lycklig, då jag ej är glad. 4. Lycklig, när jag rosen plockar, Som ej några taggar har, När han mig åt öknen lockar — Lycklig är jag alla da'r. 5. Lycklig till min Jesu ära! I hans kärlek mår jag väl, När jag korset här får bära, "Lycklig!" jublar dock min själ. K. G. S.

130. Han är god. Ingen är så god som Jesus, Ingen vän så trogen är. När jag gråter, vet han varför; Mig och sorgerna han bär. Kör: Ingen brinner så av kärlek: På ett kors för mig kan dog, Led och aktade ej smälek — Har jag honom, har jag nog. 3. Ingen är så god som Jesus, Han är rik på kärlek, han. Sina barns behov han känner, Hjälpa dem han ensam kan. Ingen är så god som Jesus, Han min sak så väl förstår, Glömmer ingen, hjälper alla, Söker den, som vilse går. 4. Ingen är så god som Jesus, Han de svaga giver mod. Säge vad man vill om Jesus, Jag kan säga: "Han är god"- 141 K. G. S. 132. Morgonsol. När i tidig morgontimma Mästaren på stranden står, Solsken får min själ förnimma, När hans röst jag höra får. Kör: Härligt solsken, halleluja! Solsken i min själ på nytt; Härligt solsken, halleluja! Sorgen är i fröjd förbytt. Solsken uppå hj ärtestrand en, O, vad sällhet för min själ! Mat av genomstungna handen! Yid -hans sida mår jag väl. 3. Morgonsol och fågelkvitter ! O, en härlig poesi! När på löftets gren jag sitter, Sjunger jag så glad och fri. 4. Komma mörka, kulna dagar, Bakom molnen solen ler. I sin nåd han alltid lagar, Att jag guld i molnet ser. 5. Och när solen ned sig sänker, Kommer aftonstjärnan fram, Och när midnattssolen blänker, Kommer ej min tro på skam. K. G. S. 165. I Jesu kärlek. Lycklig i min Jesu kärlek, I hans nåds- och fridsförbund, När mig möter hån och smälek, Lycklig i den mörka stund. Kör: Lycklig, halleluja! Lycklig I hans kärlek dag för dag; Hans för evigt, ty han köpt mig, Lycklig, lycklig sjunger jag. Lycklig på de ljusa höjder, Där Guds härlighet jag ser, När jag mister jordens fröjder, Lycklig, när det mörkt sig ter. 3. Lycklig, när mitt hjärta glades Och jag ser den sköna stad. När jag understundom rädes, Lycklig, då jag ej är glad. 4. Lycklig, när jag rosen plockar, Som ej några taggar har, När han mig åt öknen lockar — Lycklig är jag alla da'r. 5. Lycklig till min Jesu ära! I hans kärlek mår jag väl, När jag

korset här får bära, "Lycklig!" jublar dock min själ. K. G. S.

130. Han är god. Ingen är så god som Jesus, Ingen vän så trogen är. När jag gråter, vet han varför; Mig och sorgerna han bär. Kör: Ingen brinner så av kärlek: På ett kors för mig kan dog, Led och aktade ej smälek — Har jag honom, har jag nog. 3. Ingen är så god som Jesus, Han är rik på kärlek, han. Sina barns behov han känner, Hjälpa dem han ensam kan. Ingen är så god som Jesus, Han min sak så väl förstår, Glömmer ingen, hjälper alla, Söker den, som vilse går. 4. Ingen är så god som Jesus, Han de svaga giver mod. Säge vad man vill om Jesus, Jag kan säga: "Han är god"- 141 K. G. S. 132. Morgonsol. När i tidig morgontimma Mästaren på stranden står, Solsken får min själ förnimma, När hans röst jag höra får. Kör: Härligt solsken, halleluja! Solsken i min själ på nytt; Härligt solsken, halleluja! Sorgen är i fröjd förbytt. Solsken uppå hj ärtestrand en, O, vad sällhet för min själ! Mat av genomstungna handen! Yid -hans sida mår jag väl. 3. Morgonsol och fågelkvitter ! O, en härlig poesi! När på löftets gren jag sitter, Sjunger jag så glad och fri. 4. Komma mörka, kulna dagar, Bakom molnen solen ler. I sin nåd han alltid lagar, Att jag guld i molnet ser. 5. Och när solen ned sig sänker, Kommer aftonstjärnan fram, Och när midnattssolen blänker, Kommer ej min tro på skam. K. G. S. 165. I Jesu kärlek. Lycklig i min Jesu kärlek, I hans nåds- och fridsförbund, När mig möter hån och smälek, Lycklig i den mörka stund. Kör: Lycklig, halleluja! Lycklig I hans kärlek dag för dag; Hans för evigt, ty han köpt mig, Lycklig, lycklig sjunger jag. Lycklig på de ljusa höjder, Där Guds härlighet jag ser, När jag mister jordens fröjder, Lycklig, när det mörkt sig ter. 3. Lycklig, när mitt hjärta glades Och jag ser den sköna stad. När jag understundom rädes, Lycklig, då jag ej är glad. 4. Lycklig, när jag rosen plockar, Som ej några taggar har, När han mig åt öknen lockar — Lycklig är jag alla da'r. 5. Lycklig till min Jesu ära! I hans kärlek mår jag väl, När jag korset här får bära, "Lycklig!" jublar dock min själ. K. G. S.

142 83. Gud är kärleken. Lugnt, förnöjsamt. — T- Th. Söderberg. -K-T' 1. Ditt hjär. - te - - lag, o 2. Ditt hjär - te - - lag, o 3. Ditt hjär - te - - lag, är 4. Ditt hjär - te - - lag, är -0- -0- X Gud, min räddning är Gud, ett äm - - ne är, sol och sköld för mig, mig en mäk-tig flod, iggmfcfci I -^ yW - mm för e - - vig - - he - ten. o . . „ för - - sökt he - sjung - a; stri - dens moln sig ljig - - ra kring mitt hjär - ta, För he la Som mång - en När Där all min synd och hjär - - te - nöd 1 jag m sän - ker; t r Din tro - - fast - het mig Visst här mitt hjär - - ta En till - - flykts - ort för En pur - - pur - våg du &*$ «fe£=å ~i*- v o - - ver sva - ga mig på gav i dju - pen bär sträng - ar bär, tör - - ne - - stig, Lam-mets blod, -*f tW*

143 =y==f På fär - den hem till dig i Men där du los - - sa skall min Dit jag får gå och grå - - ta Som väl - - ler fram och frid i sa - - lig - - he - - ten. stum -ma tung - - a. ut min smär - - ta. hjär - tat skän - ker. 5. Ditt hjärtelag är mig en blomma skön, Där lilla biet hämta får sin föda, En kalk så djup, där jag i stilla bön Får sänka mig och tacka för din möda. 6. Ditt hjärtelag, o Gud, är nog för mig, När alla vänner kallna, dö och svika, Och när mitt eget hjärta ändrar sig, Då älskar du mig alla stunder lika. 7. Ditt hjärtelag är hem för kvalda bröst; Och nu jag längtar att djg komma nära. Mitt hjärta fy lies utav salig tröst, Att du mig lovat hämta hem med ära. K. G. S.

141 Med kraft. 84. Evighetsblommor. fp TT — #^ — 2 i i — Jzzzjzfrr zjzzzz; .4rr. ay C. -E. Nordström. mf V P k 1. Na - - tu-rens blommor 2. Dock fin - nas ro - sor, 3. Dess frön av Je - sus 4. Den förs - la fruk-ten mis - ta här sin som jag här vill såd - des ut - - i av hans sto - ra tö 7 — ' ^ j h h i i * t fäg-nng, gi - - va; få - - ror mö t da 4- Är lil-jan: *-[— l— l— t—, -.-tr-t-r — r — j: t=t=F B p- p p ¥ I» . tt» I U i> V i) \ r£ I dem an - går »Syn i sitt rim-frost vin - tern strör. - ge-nämt till e - - vig tid, den i Get - se - ma - ne; - der - na för - lå - - tas dig». T~r Ja, De De Hon I ii h h I) K l > U l> U V > allt vad jor-den har är blott en ut - i regn och sol - sken fris -ka vatt-na-des av Je - su mil - da spi-rat upp ut - av hans svett den häg - ring; bli - - va, tå - - - rar. rö - - - da, Det viss-nar ner, det fal - ler Ja, ut - - i vin - tern kall så - O, den - na grupp, så skön den Den jordmån, där hon växt och p v ' av och dör. väl som blid. är att se ! fro - dat sig 1 . ,_i_ r — j, — p — t — „ — ,.. =st T- 1 5. "Som fadern älskar, så jag älskar eder" — Se här en ros, som inga törnen har. "Ett rum hos Fadern jag åt er bereder" — Evighetsblomma, stor och frisk och rar ! 7. "Jag själv mig helgar för min lilla skara" — Är icke detta en reseda skön? "Där som jag är, där skolen I ock vara" -- Den blomman frodas frisk och myr- tengrön. 6. "Se, jag är nära eder alla dagar" — Förgät mig ej den blomman heta må, "Jag återhämtar er, när jag behagar" — Den slutna knoppen må du ej för- små. Tag dessa blommor, sammanbind dem alla! De dofta nåd och trohet omkring sig, De

friska stå, ej bladen från dem falla Och på din vandring de omsluta dig.

145 Glatt. mf 85. I Fadershuset. Arr. av C.-E. Nordström. -4-- % — * — *— }— "p — äft — # — é— p* 1. In - - ne Långt me - 2. Lov - sång Där - - för 3. Bar - nen Han, kuDg, 4. Vil - ken Då iag i —ti, ä=É= V i ra och ha de är för • var fa - här ders ligt ju - - bel bar - nen sam -, las stor, men änd - ring på tjä - - na - - re -SL,.L_kl 'f— * A u hu- än är en om vi set i vår e - vår är 1 min vid är - - kej - bli - - - vin - fa - - slätt stall - yt - - allt ipl .£ p I så gott, sa - rens slott, van - - de gäst, ner - - lig fest. i ring, - en - ting. mot förr, - - ta dörr! h h ., - der ing ning - ters =y=* In tet Störst är Trä fin - nes be - dock - len må ing - ta - det, sli — 0— ~r - en - - la att som vi, —fcx har ty kän - - na ÉHH =t ta för att tå - - - rar på all - - ting är vi ä ro blid - - ka min kind, fritt, ett T far, — T — & , 3l . js_ _ H . n+. -0- -3- -g. ^. +. .0. e_ i Ib b r Tj b Ij i r b # •& m I Där Far Ty Jag -4- -0- fin - - nes han är det - - ta ba ra ing - - en rik och sam - fund le - - - ver med sä - har av ett fer: vår Fa - den rik sorg - - bun »Allt mitt - der V det är be - dom han. *= i=^ • b b . b * * i 4± sinn . ditt», rett. har. mwm O, vad min Fader dock är outsägligt rik, Hela hans nådesfullhet tillströmmar mig, Han har i högsätet lyftat mig opp, Klätt mig i härlighet från tå och till topp. 6. Äran och lovet till vår älskade Far, Som oss. har danat till barmhärtighets- kar. Strömmar, ja, strömmar av den rikdom han har Gläder och fyller oss med kraft underbar. 10

146 86, Guds kärleksflod. Värdigt 1= i ^ 1. Guds kär-leks-flod, så full av frid, Den väl-ler fram, den väl-ler fram. 2. Den dri - ver hög-mods-an-den ut, Den väl-ler fram, den väl-ler fram, 3. Med nit för sjä-lar fyll mitt liv, Den väl-ler fram, den väl-ler fram, v Som På Och iHÉg «| _*. i I h fe I jL Jb jL jl- jL jL- h fe ±=\ p- g i» f ~~ P - — P I fr -r £5 f ,»" "^""g i» - I ha - vets ström, så djup och vid, Den väl - ler fram, den väl - ler fram. Dess hjär - täts stri - der gör den slut, Den väl- ler fram, den väl-ler fram. Den mig en glöd - het kär - lek giv, Den väl - ler fram, den väl - ler fram. Sänd i h fe i ii *' * - é 1 jL jL> jL Jb jL h fe ! *.• JL JL M— f— 5 — f- P- * fi- * \^ V v 1 \s v 1 ' 1^ t '. bp — p — 1= — qnzz0—0zzzi—tczn • • I i/ • I ^ ^ • i ijk^lr gor bring - a hopp, att jag, Som for - dom var oss att för - stå var - ann', Den gör mig allt na skat - ter ge - nom mig Till dem, som gå £ A- ^1 ♦• +L *• ^ j* JL é; — — 0». — .- P l i stri - den svag, Ej i - ge-nom sann, Att på sor-gens stig, Att h JL h fe l JL- JL JL - jf=&±= o 1 I»* f * i ! mer skall ii - da näs - tans väl lag de må lä ra ne - der - lag, Ty kär - leks - Ho - den väl sö - ka kan, Se kär - leks- fl o - den väl kän - na dig, Guds kär - leks -flod, som väl \tzz: z=fz :b=: h h sL jL- i f — H g p- I -#- -#- ler fram. ler fram. ler fram. >L>. g§É§£i

147 Kor. * -4- =£=£ // ÖÖBE3 // :: t1 Hal - le - lu - ja, den yäl - ler fram, Guds kär-leks-flod, den väl-ler fram. 0, i r> h fc i h h * ! h h jl- a. jl- jl : a mm^msi -0^—0,- -K- R- Jyi-± — J- -K ^ 1 Hj—i- — F-*- i* F- 1^1 Gud, jag tror och fritt mot - ta'r Din kär - leks - flod, som väl - ler fram. Fd3=F=H= A A- a? a- a. h ös i__l

148 87. Kapa ankartåget! Måttligt fort. 1. O, ka - pa an - kar - tå - get, som bin- der dig vid land, Så 2. Dock vet, att in - tet stor-skepp ut - i sin e - gen skrud Som 3. När al - la skeppståg bris - ta ut - i sin e - gen - het, När 4. Om än ditt ar -ma hjär - ta är som ett kros-sat rö Och — i- K- V ' att din går för stol - ta om det \> U an - des ful - la mas-ten eg - na h h N §yb"fe .. f^ ^ t±3t I h h h h h JU h h fe h r> V v I TT T V =£ T T p^ "c — * 0- P far - kost får gli - da ut från strand, Och du skall säll se - gel, rkan hål - la stånd för Gud. Vad hjäl-per om rub - bas ut - J sin sta - dig - het, Då ej kan ver - ket för -bran -nes lik- som hö. Då allt ditt h h 3!=zziit:ziÉ=ZDt:Tiiiz=: =zz::====^zzr:biT— ^ -0 0— L - 1 K- IJ Ij U IJ I * -A -t- er din his - sas e - get h h t=ÉZ. - fa - ra, att far - kost har vim - pel, dess dö - mes, i E?_x. -é— q r ^ * ^ ^ r ^- n m * u k rr ha - vet bär din båt Och att ut - av dess vå - gor du fö - ras skall fram - åt, ta - git lots om-bord, Då ic - ke bå-tens manskap yill lyss - na till hans ord? här - lig - het har flytt, Då är det tid för Her-ren att gö - ra all - ting nytt. Kris - ti död du dör; Så Her-ren i ditt hjär - ta sitt verk till se- ger för. r> i h h fe h hbJ «P h 'h h s n i V v

Då reses korsets stormast, då brister in- tet tåg, Då för's du av hans vilja framåt på li- vets våg. Och hans baner är kärlek var stund utöver dig; Din lots är nu din konung, och han skall hjälpa dig. 149 6. Ja, själv han tager rodret och ledning- en om hand; Och snart din farkost hamnar på Sions sköna strand, Ett land med vida gränser, din andes sälla hem ; Du hälsas där av vänner uti Jerusa- lem. % 7. Då får du del av bytet. Ej synden härskar mer, Iiättfärdighetens krona av nåd dig Her- ren ger, Och du får se och smaka, hur ljuvlig Herren är; Allt mörker är förgånget, ty Gud är solen där. Linnea H. 300. En evighet blir lagom. En evighet blir lagom Att leva få med Gud

I himlens sälla rike Och vara Kristi brud. Kör: En evighet blir lagom Att sjunga Lammets så~ ö För härlig blodköpt seger På Golgata en gång. Om här vi börja sjunga, Snart tager sången slut. Och sjöng det ej i hjärtat - Vem kunde härda ut? 3. Och blir det fröjd omsider, Snart stores den av gråt. Och möts vi — vad det lider, Så få vi skiljas åt. 4. Och ler en ros vid vägen, Så snart den tynar bort. När vårens knoppar svälla. De frysa inom kort. 5. En evighet med Jesus, Det tycker jag blir bäst, Och sedan slippa vara Som främling och som gäst. K. G. S.

Då reses korsets stormast, då brister in- tet tåg, Då för's du av hans vilja framåt på li- vets våg. Och hans baner är kärlek var stund utöver dig; Din lots är nu din konung, och han skall hjälpa dig. 149 6. Ja, själv han tager rodret och ledning- en om hand; Och snart din farkost hamnar på Sions sköna strand, Ett land med vida gränser, din andes sälla hem ; Du hälsas där av vänner uti Jerusa- lem. % 7. Då får du del av bytet. Ej synden härskar mer, Iiättfärdighetens krona av nåd dig Her- ren ger, Och du får se och smaka, hur ljuvlig Herren är; Allt mörker är förgånget, ty Gud är solen där. Linnea H. 300. En evighet blir lagom. En evighet blir lagom Att leva få med Gud I himlens sälla rike Och vara Kristi brud. Kör: En evighet blir lagom Att sjunga Lammets så~ ö För härlig blodköpt seger På Golgata en gång. Om här vi börja sjunga, Snart tager sången slut. Och sjöng det ej i hjärtat - Vem kunde härda ut? 3. Och blir det fröjd omsider, Snart stores den av gråt. Och möts vi — vad det lider, Så få vi skiljas åt. 4. Och ler en ros vid vägen, Så snart den tynar bort. När vårens knoppar svälla. De frysa inom kort. 5. En evighet med Jesus, Det tycker jag blir bäst, Och sedan slippa vara Som främling och som gäst. K. G. S.

150 88. Den yppersta vägen. Varmt, innerligt. :* — ^ Arr. av r— ! -K" a-E. -II Nordström. < -4~ l. 2. 3. 4. — f* — -* Det Den Där Var Han Vad Var Nu h é finns en skym-tar tyng - es gi - ves av - sikt är väl ej för - gäl - ler h h _> é . 3 """*- — f — i — T u 10m Lom dä för va de de att r s — * — i = J-* #— - 3* . =p=?= [f i ' väg ge - i fram ge - i skuld - ra, läk - dom har med sor - gen sagd för en - - dast J r l Ii - vets ö moln och tö r blö - der hj nöd och sm r tår du gj få mi - n t du skall Ii stil - la bi ^ h h i - ken, c - ken, år - ta, är -ta u - ter, u - ter - - da, - - da, h — — U o, Den Där Så Den Mot Din Till h — * — - -* - -ii— H att du fö - - rer vand- rar rik och dra - ger det, att Je - sus dess du ^ -3- _V 0. _ å 4 * -0-- m- -0 1 0—3 —0 _ K * —j* —0 *- ' \-^—9 Jr * —\/ — — • : t ta " b t t '

b - b _£ m — -" — ^ N N— i -^ -i •» v U j FT k f v 5] mf\ -— N f P ä - - ven stun-dom den, som ljuv som gå - - vor Fa - dern med dig bär - gad -i ^ # V den dit har det från dig i för V kän - du kor - gi - him all - ug- tro - ->- — — * de ej set ves len tid nen nen . 3 " •: i — j T 1 till! vill. kärt. här? ner. ser? går. står. 1 p* * r Här tå - ga Ty stungna Han har en Då skall en r -T < - h skaror på handen de av-sikt med fullvikt av J - h ^ väg, som si - - na bar-nets e - - vig , -i « - - t "fet:: j- — ^ — ^ — : ^ Fb — h * . ; f f p# * l>' ~ 0. 0. i 17 P 1 - -0 hr- II k ~=^~ i ... p p U - d /idfcrir- -V r-J -* cresc. e rit. 1" j p ^ P V å tempo mf . ^^_^ #-^ * - ; — # -#— IH = ^_ZS»__^_; ^ i- *- =?-H C^2 f" skri le- tuk lyc 1 -V — — v -der - der; - tan, --ka h — Mot Hans Som Dig h * - — -±—0 - V V 1 v fa - ders-hem-met, tro - fast - het hai du ej a - nar; rik - ligt gi - vas h h l h 1 m fe ' [T T jå tå - rad ij gräns, ej en var blöt >r kamp och 1 stij sin t sti str t T; t. 11, id,

Det Han Tag Där — # — • — i v \> är det kän-ner kor - set skall ej *— h «...

M ht = : ^F(2 — 0. — — F— - * T" 0. zr- X *h — ^_ -f— R? — 1 — 1^_ P - p y r f- é f 1 r. l t» t : r P f ' t i

151 ^ — r-i-^fv r t t t t t v $ t t ? folk, som i al - la ti - der Har bett: Din vil -ja ske, Gud, med mig. ' vä - gen och den be - re-der, Han själv i kär-lek den sta-kat ut. på u - tan nå -gon fruktan, Om än han le - der, dit du ej vill! kor - set dig me - ra trycka. Blott lid och äls - ka en Ii - ten tid! i åS EEÉEfc zVr- r> h r> r> J^ 206. Han segrat har. 1. Från segerbytenas berg han träder Vår segerfurste, Guds milda Lamm. Fast lott man kastat om hjältens kläder, Han går med seger ur döden fram. Kör: Nu går han fram över Sions höjder Med vunnen seger för världen all. Han kommer fylld utav ljus och fröjder — Han segrat har, och han segra skall! Fast striden rasar och såren blöda, Han trotsar döden och fäller den. När så han uppstår ifrån de döda, Yid graven ljuder: Han lever än! Var är din udd nu, du dödens rike, Du avgrundsvälde, var är din makt, Då segerhjälten förutan like Har gått med livet ur dödens schakt? Så sjung och jubla, du lösta skara! Nu har du seger i Lammets sår. Båd' jord och himlar dig skola svara: Med livets furste du leva får! K. G. S. 207. Mitt hem. 1. Mitt hem är där på den andra stranden, Där livets timglas ej rinner ut, Och ej till avsked man räcker handen, Ty himlens glädje tar aldrig slut. Kör: O, ljuva hemvist bland Jesu vän- ner! Där finns ej mera en sorgens tår, Ty syndagiftet ej mera bränner; De äro läkta de djupa sår.

2. Ej någon vandrare, stödd vid staven, Skall mera söka för natten hus. Där öppnas aldrig den mörka graven, Då härskar livet i evigt ljus. 3. Där suckar ingen vid solnedgången, Och ingen bävar för natten mer; Men alla sjunga de morgonsången, Ty Gud är solen, som evigt ler. 4. Ej någon sjöman vid brutet roder Förgäves söker en säker hamn. För barnet sörjer ej någon moder, Ty havet öppnar ej mer sin famn. 5. Mitt hem är där uppå livets stränder, Där fridens ros icke falnar mer. Med segerpalmer i sina händer En var sin liyllning åt Lammet ger. K. G. S.

151 ^ — r-i-^fv r t t t t t v $ t t ? folk, som i al - la ti - der Har bett: Din vil -ja ske, Gud, med mig. ' vä - gen och den be - re-der, Han själv i kär-lek den sta-kat ut. på u - tan nå -gon fruktan, Om än han le - der, dit du ej vill! kor - set dig me - ra trycka. Blott lid och äls - ka en Ii - ten tid! i åS EEÉEfc zVr- r> h r> r> J^ 206. Han segrat har. 1. Från segerbytenas berg han träder Vår segerfurste, Guds milda Lamm. Fast lott man kastat om hjältens kläder, Han går med seger ur döden fram. Kör: Nu går han fram över Sions höjder Med vunnen seger för världen all. Han kommer fylld utav ljus och fröjder — Han segrat har, och han segra skall! Fast striden rasar och såren blöda, Han trotsar döden och fäller den. När så han uppstår ifrån de döda, Yid graven ljuder: Han lever än! Var är din udd nu, du dödens rike, Du avgrundsvälde, var är din makt, Då segerhjälten förutan like Har gått med livet ur dödens schakt? Så sjung och jubla, du lösta skara! Nu har du seger i Lammets sår. Båd' jord och himlar dig skola svara: Med livets furste du leva får! K. G. S. 207. Mitt hem. 1. Mitt hem är där på den andra stranden, Där livets timglas ej rinner ut, Och ej till avsked man räcker handen, Ty himlens glädje tar aldrig slut. Kör: O, ljuva hemvist bland Jesu vän- ner! Där finns ej mera en sorgens tår, Ty syndagiftet ej mera bränner; De äro läkta de djupa sår. 2. Ej någon vandrare, stödd vid staven, Skall mera söka för natten hus. Där öppnas aldrig den mörka graven, Då härskar livet i evigt ljus. 3. Där suckar ingen vid solnedgången, Och ingen bävar för natten mer; Men alla sjunga de morgonsången, Ty Gud är solen, som evigt ler. 4. Ej någon sjöman vid brutet roder Förgäves söker en säker hamn. För barnet sörjer ej någon moder, Ty havet öppnar ej mer sin famn. 5. Mitt hem är där uppå livets stränder, Där fridens ros icke falnar mer. Med segerpalmer i sina händer En var sin liyllning åt Lammet ger. K. G. S.

151 ^ — r-i-^fv r t t t t t v $ t t ? folk, som i al - la ti - der Har bett: Din vil -ja ske, Gud, med mig. ' vä - gen och den be - re-der, Han själv i kär-lek den sta-kat ut. på u - tan nå -gon fruktan, Om än han le - der, dit du ej vill! kor - set dig me - ra trycka. Blott lid och äls - ka en Ii - ten tid! i åS EEÉEfc zVr- r> h r> r> J^ 206. Han segrat har. 1. Från segerbytenas berg han träder Vår segerfurste, Guds milda Lamm. Fast lott man kastat om hjältens kläder, Han går med seger ur döden fram. Kör: Nu går han fram över Sions höjder Med vunnen seger för världen all. Han kommer fylld utav ljus och fröjder — Han segrat har, och han segra skall! Fast striden rasar och såren blöda, Han trotsar döden och fäller den. När så han uppstår ifrån de döda, Yid graven ljuder: Han lever än! Var är din udd nu, du dödens rike, Du avgrundsvälde, var är din makt, Då segerhjälten förutan like Har gått med livet ur dödens schakt? Så sjung och jubla, du lösta skara! Nu har du seger i Lammets sår. Båd' jord och himlar dig skola svara: Med livets furste du leva får! K. G. S. 207. Mitt hem. 1. Mitt hem är där på den andra stranden, Där livets timglas ej rinner ut, Och ej till avsked man räcker handen, Ty himlens glädje tar aldrig slut. Kör: O, ljuva hemvist bland Jesu vän- ner! Där finns ej mera en sorgens tår, Ty syndagiftet ej mera bränner; De äro läkta de djupa sår. 2. Ej någon vandrare, stödd vid staven, Skall mera söka för natten hus. Där öppnas aldrig den mörka graven, Då härskar livet i evigt ljus. 3. Där suckar ingen vid solnedgången, Och ingen bävar för natten mer; Men alla sjunga de morgonsången, Ty Gud är solen, som evigt ler. 4. Ej någon sjöman vid brutet roder Förgäves söker en säker hamn. För barnet sörjer ej någon moder, Ty havet öppnar ej mer sin famn. 5. Mitt hem är där uppå livets stränder, Där fridens ros icke falnar mer. Med segerpalmer i sina händer En var sin liyllning åt Lammet ger. K. G. S.

152 89. Se upp, se upp! , — rj_i..rj . :£ \> » ' \ \> 1. När du blir trött av När du står hopplös 2. När du står en - sam När synd och sa - tan 3. När stormen mot din När hjär-tat ut - av 4. När sist du sjuk och När du går ned i i» - J—JL-J pilgrimsstråten Och och för-grå-ten Och och al - le - na Och sig för - e-na Att far-kost ra-sar, I o - - ro fa - sar Och tärd av plågor, Hör Jor-dans vå-gor, Gör N N I is N A^f- fi - en - der - na mörk blir sti-gen ej på bö-nen hål - la dig i nöd och natt du Herrens led-ning dö -den klap-pa då som of - ta N i ri å é± wimmg^^^mmm^m i t ~f tränga på, du skall gå, kommer svar. nö - den kvar, en - sam går, ej för-står. på din port, förr du gjort: -i-A Se upp, Se upp, Se upp, Se upp, se upp mot him-me-len. Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me-len, Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me-len, Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me-

len, Och det blir e- vigt ljust min vän. fe t?-T7-l K '-T * t! *" £=5 J-t±JLJ J _^_ £;:: Ö 90. Vi sucka, min broder? Ej för fort. r±lt P> r K K — K — k — — k— Arr. av C.-E. Nordström. -ty— — i- ; Z t -*< f =1 HIT -1- -p - * - — * — j ^ - ä P _1. 1 V i • 1. 2. 3. 4. Vi Om Om Från suc - - ka has - - tan - miss - känd pil - - - trä - och - de ock - den kla ti - stun- häm - ga, - den dom - -ta min ock du din bro- der? söm -mar bli - vit, har - pa Lyft Din Kan Och i -t\ i ^ } — * — IS =t- — &- 1 i h -n- *h— __0 ~8— -H ^5 5" - r" p t» V

152 89. Se upp, se upp! , — rj_i..rj . :£ \> » ' \ \> 1. När du blir trött av När du står hopplös 2. När du står en - sam När synd och sa - tan 3. När stormen mot din När hjär-tat ut - av 4. När sist du sjuk och När du går ned i i» - J—JL-J pilgrimsstråten Och och för-grå-ten Och och al - le - na Och sig för - e-na Att far-kost ra-sar, I o - - ro fa - sar Och tärd av plågor, Hör Jor-dans vå-gor, Gör N N I is N A^f- fi - en - der - na mörk blir sti-gen ej på bö-nen hål - la dig i nöd och natt du Herrens led-ning dö -den klap-pa då som of - ta N i ri å é± wimmg^^^mmm^m i t ~f tränga på, du skall gå, kommer svar. nö - den kvar, en - sam går, ej för-står. på din port, förr du gjort: -i-A Se upp, Se upp, Se upp, Se upp, se upp mot him-me-len. Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me-len, Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me-len, Så blir det ljust och klart i - gen. se upp mot him-me- len, Och det blir e- vigt ljust min vän. fe t?-T7-l K '-T * t! *" £=5 J-t±JLJ J _^_ £;:: Ö 90. Vi sucka, min broder? Ej för fort. r±lt P> r K K — K — k — — k— Arr. av C.-E. Nordström. -ty— — i- ; Z t -*< f =1 HIT -1- -p - * - — * — j ^ - ä P _1. 1 V i • 1. 2. 3. 4. Vi Om Om Från suc - - ka has - - tan - miss - känd pil - - - trä - och - de ock - den kla ti - stun- häm - ga, - den dom - -ta min ock du din bro- der? söm -mar bli - vit, har - pa Lyft Din Kan Och i -t\ i ^ } — * — IS =t- — &- 1 i h -n- *h— __0 ~8— -H ^5 5" - r" p t» V

153 . cresc. fjnf ts iy blic-ken mot klar- nan - de rymd? kläd-nad tills da - gen är all, dock ge - nom tå - rar du le. sträng - a till ljuv - Ii - ga spel; An Från Ditt Och m h -A-. 1 *- P rf — (é — fi =£5=t=å==ttt sit - ter vid Gol - ga - - ta namn är i sting - a än :p p — p_ värl - dar-nas lev - an - de him - me - len tor - ne - na fc F — Si-* — s- 1 -! — *— «— c— S-V+-*— t re ro - der strömmar skri - vet, skar - pa, Din Än Din Det Fa - der, nö - da ko-nung hör ju du till skug-ga blott skymd, purp - ran - de svall, snart skall få se. hel - go - nens del. An Från Ditt Och I— I skymd, svall, se. del. giltig: _£ ?. — t>z v — - n i k i 5. O ni ock till Getsemane färden Dig bjuder bland skuggor gå ner, :,: En ängel än går genom världen; Hugsvalande kalken han ger. :,: 6. Och skymtar ett kors i dess skugga Och hotar den svallande flod, :,: Vad mera, om tårarna dugga, Om stundom de droppa av blod? :,: 7. Re'n västan hörs sia i lunden, I knoppning ett fikonträd står, :,: Den nalkas, den saliga stunden, Den spirar, den gryende vår. :,: Fr. S. N:r 91, se n:r 21.

154 92. Klippan. Ej långsamt. mf Philip Phillips. ^ » : t * f f r rfTTyTrt 1. Har du ditt hus upp - på klip - pan byggt, Skall det för e - vigt be- 2. Bör - jar det mörk - na upp - på din stig, Allt tyc - kes gå dig e- 3. Vi - - la på klip- pan i stor - mig tid, Fruk - ta ej vå-gor-nas 4. In- -tet kan rub - ba den fas --ta grund; Kor- set vid klip-pan står *T3 ÉÉSIB ZÉZl stå? mot, brus ; fast, -f— r Där kan O, hu - Där kan När ut - - mmm. t t t * du all - tid få - ru skönt att få du nju - ta båd' -i dö - - dens och S|3Ep= vi - vi - lugn do - I n— I - la tryggt, - I» sig, och frid, - mens stund -0-- #- — rp._ I /P- fe rJ5i -0- -0- Tw m Hu - ru än stor - mar - na gå. Stöd -ja på klip - pan sin fot. Fast står på klip - pan ditt hus. Yå - gor - na kom - ma med hast. m$= Ji-JL is N -0 — 1=1=8= T t -J^- -0- Seg - la - re kas - ta ditt Klip - pan är Kris - tus, be- Klip - pan är Kris - tus, håll E - vigt för - lo - rad är

155 an - - kar sin - - na ut min då Ept m där! det, vän! en - - var, Kam - nen Lagd av Snart är Som ej så Gud du sitt skön och Fa - der från bär - gad för hus upp - på mf .?to 1 2 ^ # _ u •*- f Ij II T *- läng- Seg - la ej läng - re bland mör Seg - la ej läng - re bland mör Säk - ra - re grund kan ej gi - Där -för är bäst att ha all -ka ka vas mm -0 — •w -w -m- I \> u skär, Kas - ta skär, Kas - ta här, Kas - ta ditt an-ka - ditt an-ka - ditt an-ka - re re re där! där! där! ting klart, Do - ma - ren kommer ju snart. m U P V b V V hl hl h h h h h h J— I

156 93. Gud har oss kär. Glatt. Art: av C.-E. Nordström. mf II f ._- ! I j 1 j I I I \j " I I ' r =1=^=5 1. Stäm - men nu al - la Pri - sen hans nåd i 2. Lyss - nen nu al - la Han steg hit ned till 3. Jub - la du Her - rens Sma - ka hans nåd och in med fröjd: Gud har oss kär. him - meis- höjd. Gud har oss kär. syn - da - re: Gud har oss kär. jor - dens ve. Gud har oss kär. me - nig - het, Gud har oss kär. ljuv - lig - het! Gud har oss kär. I — e 1 p p — | j — i_p — * — f— i — _ 1— | u w r v ? t ' T^r r r ~ v r T Vak- - na, Je - - sus, Han är mr' z It' I o, själ, ur syn - dens natt, Käm

Guds en - - de son, o ja, Han de si - - nas sköld i strid, Han pa för för sa - - lig- oss dog på vårt hopp till ^å=> -0- m he - tens skatt! Lju - set ur mörk - ret Gol - ga - - ta. Vi ä - - ro hans, ha • e - - vig tid, Stil - - lar vårt hjär - ta ly - ser glatt, le - - lu - - ja! med sin frid.

157 Kör. har oss kär. har oss kär. har oss kär. Gud : 3= -0±- tar ase kär, PP %. ii — ii' I I *P :i— t=d: ^Ö=3=^^=* :^=s= Gud bar p- kär. -# -#— **r f 1 — w p Stäm - - men ,^=?pii sång Ii I I is __Ö__J^_J£__, (Från tyskan.) "4= I -r- iii

158 F. Croosby. Moder a to con espress. 94. Låt mig få höra om Jesus! i ± — e :0 — #i _ I P T T P -£*- Låt Säg Låt mig få mig det mig få hö - ra om Je - sus, Skriv på mitt hjär-ta vart ord! å - - ter och å - ter, Hur på vår jord han gick kring, hö - ra om kor-set, Kva-len och smärtan han led, Kör. Låt mig & I h * -å±-äL. I no - ra om Je - sus, Skriv pä mitt hjär-ta vart ord 1 i ;=3- rt= Fine. r c * i p s i Sjung för mig sång-en så dyr-bar, Skönast än hörd på vår jord, Fat - tig, för - ak - tad och ring - a, Ä - gan-de själv ing -en -ting! Vi - - sa mig gra -ven i ber- get, Där man hans kropp la - de ned. I It: §s - * — * — ^- -u. M—f- Sjung för mig sång-en sä dyr-bar, Skönast än hörd på vår jord. I V Sång-en, som äng - lar i nat - ten Sjöngo för her-dar en gång: Syn - der - na mi - na, dem bar han, Smär-tor-na tog han på sig, Kär -lek! O, vis - ka det å - - ter! Det var för mig- som han do J*_* dog, IS * I rlfcfcti -**- TTTT-TT £=£} Kör D. C. al Fine. i i i u k r i, u * r i I I I P P ' P t> Ä - ra till Gud i det hö - ga, Frihet från boj - or och tvängf Re -do att he - la och hjäl-pa, Villigt han äls - ka - de mig. Det var för mig som han uppstod! Her- re, min Gud, det är nog. N H ^ IS -M J !*_ <2_ J_JLJ_J xmmÉåÉÉmm.

159 95. Jul i samma hem som Jesus. Inner ligt. Mel K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. Ätt P _]__. . //I ! ! — t, r— c— r — * *- — * ♦ i~ v-r-^c-* — d:j I 1. På stjärn-be - lys - ta vä - gen Till Bet - lehem jag går, I sa - lig fröjd för - - lä - gen. En 2. När al - - la bar - nen kom-ma Hem till sin far i - gen; När jor - dens rum stå tom- ma, Blir 3. O, bäs - - ta hem av al - la! Där fi - - ras jul med ståt; Ej nå - gon där skall fal - la, Och 4. Ett äls - kat fa - ders - hjär - ta Är bar-nets rät - ta hem, Där glömmes jor - dens smär -ta Där PIA -#- T -#-^~H 1- ir=±A=É— >Éz\. -1— * * * IT-*-— •— 4= I ?-t:: ±z=3zz23bözj:tzf3 0*- -0- -0- -0- F * r sång mitt ö - ra når, jul i him - me - len. ing - en kind blir våt. så - ras ing - en lem. I I Ett bud, som fröjd skall sprida Till Si-ons sorgsna Då är det fröjd i hu - set Där hemma hos vår Nu Fadern fått sin vil-ja: Kring ho-nom bar -nen O him-la-hem, du kä-ra, För barn, som bor -ta . k J f >js N I h I / I I N I M IS € ^ 0-T—0 a _Ä_I_ # ¥ -#i— -^ # _j._k ~± i i u r u> i ^ i— v bröst; far, stå; Se, nat-tens väk-ter skri-da, Han kommer, Si-ons tröst. Som i - från jor - de-gru-set Sin ska - ra fräl-sat har. Ej nå - got dem skall ^kil-ja, Ty e - vig jul de få. Min Fa -der mig skall bä - ra, Tills det - ta hem jag når. i b $ M— i» t — 3/:i-t:=± — é_ (K. G. S.) lim -0 * .

160 96, Låt mig gå! Med känsla. Arr. av C.-E. Nordström. r r ^ ^ ^ p i - — ff f ' £ 1. Vill du gå - 2. Lyss - na, Her - 3. Köld och frost 4. Skall jag gå - att ren ha' hjäl - pa ta - lar här - jat till - så: - re'n - med tå - rar här, - V tJ På de Skör- de- Mång - en Trött och l C s ^- *_i_é— — r . , h __p 1 man, - kär mog - na stå? - vi - la mer, - ve, som var min, - sen mång-en ffåns". - som Om dig Her Ut till ver Som jag bort Är mitt hopp y -ff fr — *• — +*- :=_:• T 5É=&=- ren bru - ka vill ket skyn -da, gå! för läng - e se'n att sist jag där På hans ord, o, Rik - lig lön åt Bär - gat ut - i Kär - var bär - ga 1

i 1 låt dig la - oss han dan gå! ger. in. få med sång! „,»_,_/_.>>_£ I -J—J_ .f_A.-J— J-- .'__! J_

161 Låt mig att hjäl - pa till! it* m ~t Mäs - ta- cresc. e. rit. mig kal - lar It ^gf=*EÉ?=* =»=zrs ==* II f d tempo i J> T >=r Låt mig V i^-I [ÉÖÉriigi||}g§E Jag r ly - - - da vill, rit. rr i Bru - ka tro - get var mi - I nut. J_JLJ_ -# J— r — 'W — — » — ZIP — r — Q " 33 11

162 Glatt mf EE 1. Stäm 2. Mitt 3. Här 4. Je - 97. Vallfärdssång. — ^ — ^— * p — i. Ar»-, -^==# — t T P — I av e stad. språng, tär; ljus. Bland jor-dens Visst må min Men där i Av Ii - vets grus själ tron träd, stäm of - ta här stå i ett land jag som står i på sin sköld han T" bär, När of - - ta här din väg blir si I mf P=§H^|3ä och hopp. ra strand. ra mer. ke - dom. (K. G. S.) ^-1— & JJ trång ; - - met sjung din sång

163 Ej för fort. 98. Tro dig igenom. K G. Sjölin. Arr. av. J. Sonesson. 3EEifÉÉÖE»iJ _S 0i-±-0 j-1 P V v v Tro dig Tro dig Tro dig Tro dig #- -£ -0- -O- -0~ •#•• £ P P P I N h ge-nom, hoppas på Gud! Hör i - från Herren trös-

te-fullt bud! ge-nom suc-kar-nas dal! Kors-vä-gen hem-åt stundom är smal: ge-nom dimman! Vad mer? Där bakom molnet so - len ju ler. ge-nom sor-ger och nöd! Gol - ga - ta - nå-den fräl-sar från död. It: is •£ J I h h h h I h h h I N F^z:^==t==U=:t=:rf-P=:p=P=Kj^==*=^=it='z| * J Li - - ta på Je - sus, han har dig kär. Tro dig i - ge-nom nöd och besvär! Gul - det skall sov-ras, re - nas så väl. Tro dig i - ge-nom, fräl - sa din själ! Nat - ten den mör-ka stjärnor ock har. Tro dig i - ge-nom o - sed -da dar! Allt är full-komnat, An - den din pant. Tro dig blott fram, om vä - gen är brant! h h h h h h h h is J? n i h ^^ n J? ! n n n i k n n n i 0-1-0 -f — g -T • i --H P==b== t? ==t: zz:p^rpzzp=:ti z=i4. # _ # _ # -_^ — ^zpzzi^zzpzzi^qq rpppf~PPpp Kör. =t — t*-* — t — C-i-P — P — S — p~ t> P I P V p v r P P K! ' " 'I Bed dig i - ge -nom! Gud hör din bön, Äls-ka dig genom! Snart får du lön. D "#^ -0-* -0- -0: -0-* -#- -#- -#• -0. -0^ -#-. :^=fc=t2= t-— - !d— -t— te :~b — 5 — ! 1^=P=I *=p=0=£ ?!E5=E=d K- =1= m p > £ / p p _• «_.l_ J mz. 0- -0- -0- V -P- •#-• I P P P P I lt^=Er=! ,. .. p p f P I P P ' ^ ! P.PP Lid dig i-ge-nom, Möt vad som hälst! Li - ta på blo-det, och du blir frälst. ♦i_j£__J # n , # n ' -*• *•. * * * J JX-* * *-^p=£=*=pi k r> h i 0^ é -+ *- -0 -P P P #^ r _ # »_ i?=t=: 5. Tro dig igenom, tro på Guds Lamm! Löftenas vagnar föra dig fram, Brännheta tårar torkas då bort. Tro dig igenom, resan är kort.

164 99. Allt i Jesus. Själfullt. (Z : ^>mf h Ö zfc=:£: 1. När Ty m^p^, Svensk folkmelodi. Arr. av C.-E. Nordström. jag har allt i Je - sus, då jag har hus om nat - ten, om har det ing da - gen får 2. "När värl-dens lyc - ka blomst - rar och med- gång gi en nöd ; jag bröd, ver skörd, När de sin ä - ra sät - ta 3. När sjuk - dom gäs - tar hyd - dan och ke - dom och börd nöd där - in - ne bor När sång - ens lär - ka tyst - nat, som glad i rym - den for, V Då Och Som Och Och Och L_ _JL_ JL^ *_.^ ' >_,*_ rJL-J^-Ji^LJ— ^ slip - per snart jag fyl - ler slum so har - len po jag spi - hjär på går -r- =te z*z att sa täts sin . i gen träng - as får vid la - bädd moln blir da h här på him - la - med sin i dröm - mar på lju - sa i - - från mig jor bor dra lju da ta - 1^ - den. - den. - va, - va, - ge», - gen, n Ézzy-'—jiz 2^ =^^ mf U När Min Då fe It: IF -k— jag har hus och hem hos lyc - ka ej för - går, ty ta - lar vän - nen kär, som Gud i him - me - len, snart jag skör - da får vid min si - da är, -0-- -t-jL — 0- Då Av Och lfc=±=

165 ^PPPPippi fe blek - na jor Ii - vets träd, har - pan kling £=£ $=* i dens skat - ter för som blom - mar var ar å - - ter, när Guds Je - må - nad han sin ru år nåd sa - lem, från år, be - skär. Och Tv Blott h I h h is ^_f Ji i h ^ J}^. T_V 1/ (_ h 1 -J J a g all när ^ ^ ^ ffl^ ^ eIé är nöjd min sorg ma - re med . Ii - blev kvar till ho - tet på nom nog jor - blev V på dens jag -tr jor - tu - dra - den. va. gen. IH^H

166 100. Min nåd är nog. Långsamt. O. Ahnfelt. i «r p- p. p f, 8 +>• * p p- t \ p '• v T ; 1. Her-rens nåd, den är nog för dig, 2. Of - - ta nå - den för bjär-tat går 3. Men när nö - den är klädd i nåd, 4. Och när o - tron mig fö - ra vill Nog för mig och för al - la, Som en främling i nöden, Då för - by - tes min klagan, Från mitt sällskap det kä - ra, p. k -»• p p k l n s i -#• p^ i i [j- ^-9—é—V »* — - E f°—*r\-p—tf—] — t-f- p , *— *-\~\ r~ i v v v i m mf ö . *v TT ' V I Hu - ru allt än må äad-ra sig, Nog, när mo-det vill fal - la. Nåd i Men ej nöd, där ej nåd du får, Sä i Ii - vet som dö-den. Nåd i Så jag fat - tar Guds vi - sa råd Och hans kärlek i a - gan. Nöd och Yis - kar An-den : Var still, var still! Him -mel - ri - ket är nä - ra. Nåd, ja ri£. t 3 —**—* —p^^^^—^--^—0- smä-lek och nåd i ä - ra, Nåd, i medgång och motgång Ii - ka - så, nö - den att vi - la stil - la På de orden: "Min nåd är nog för dig", nåd är' ju sys-kon så - ta, Tro-get sällskap på re - san till Guds stad; nåd, som till him -len räc-ker, Nåd, som till - fal - ler dig på Kris - ti dag; J> ^ A*. r- n »s d ii .._?-

1'67 p å tempo rit. P Nåd, Vad Där - Nåd T I -# i - P ^S 5 v f », P I ' \ r f hur käns-lan som mö - ter - för sjung - er att le - - va än skif-ta må. up - på din stig", jag of - ta glad, till Guds be - hag, Herrens nåd skall dig bä - ra. Kan det ej gå dig il - - ter. Fast för mången en "gå - ta. Tills den mor - go-nen bräcker. (K. G. S.) \l £ . (_ U-l ^ ^— I J — K m K 1/- 1 --! IJ

168 101. Hallelujasången. K. G. S. EEr l-—t- T*f=f=F=\ •I 1. I - - från glas - ha - vets strän - der 2. På min re - sa här ne - re 3. Pris ske Gud — hal - le - lu - ja! - 4. Fräls - ta ska - ror här ne - re, fe J JT J J -N- ett e - ko jag hör Från de mot him - me - lens strand Of - - ta - som äls - ka - de så, Att sin med hjär - tan i brand, Må vår h fe V -^i: V> J. h fe i h N l h J ii i T -« — * f £ "f- "f f♦- t p I ska - ror, som sjung - a om Lam-met i kör, Och jag Ii - vas vid tan - ken att sor - ger - na kom - ma och gå ef - ter hand ; Men när vä - gen mig stun-dom blir en - föd • de Son han i dö- den lät gå! Nu jag slip - per för- gås i en sång lju - da högt e - mot him-me-lens strand! Höj det

blod - rö - da kor- sets ba- h fe i h h £=£=±=±= iSiEÉEEÖE -* — •- p-t-f- $-v £=S=£E£ "S 2 -- — f # 0- * •0- -0- •*- -g- •- ^ ^ I fl stå där en gång; Där - för sjung- er jag glad min hal - le- lu - ja- sång. öds - lig och lång, Se då stäm - mer jag upp min hal - le - lu - ja - sång. e - vig - het lång; Där - för sjung - er jag glad min hal - le - lu - ja - sång. ner än en gång! Snart i sky - ar vi häm - tas till vårt hem med sång. h fe N -b K P— i

Kör. Träng dig fram, o, min sång, Upp till hel - go-nen p £ i p i p p r r j p * \ . v * Träng dig fram, o, min sång, Till Guds hel-gon mång', Träng dig fram, o, min sång, Till Guds i rv fe i h fe i i i r> Jl fe i k fe i h fe i i i h ,* J J} J" , :^fzr*r=jc: :^^_> i _jp=^_,tx^4==^==='p3r|fc|-j=t— t>==i!ä — i 15— 0- 1 -!— t— 1~ \— t— ^-j»— f— f fe ! h fe månff', Och mitt lov bär med fröjd In - för m=i==^= — ^ tA^£=zez=x^- fi m-=t±=&= ^ — — -l hel -gon mång 1 , Och mitt lov 'bär med fröjd För Guds Lamm i höjd, Bär mitt 1- PH =£=£=£ eIÉÖEzEE? h t— r— r Lam i met i höjd! Lov, pris och tack och i 3=t a - -I - ra Ske :3=£E T — ^ I V ~p — sr I I £fc lov för Guds Lamm i *=H: S=-33 <5>-— #- J höjd: =^"- : ;z<5»: e* Lov. pris, tack och -1—ZÉZ ä - ra Ske =fC zwz -r i dig, hal - le - lu - ja! -U— l I - från 7 — -K— -v- vig - het ! mm dig, it: p p i hal - - le - lu - ja! I - från e - vig - het och till e vig i het! J J :=É= t— r— r— p- =jy -P — ^ 1 giLf^nsi r N:r 102, se n:r 58.

170 t. Sjölin. 103. Tempelkällan. ^ b u S f * ♦♦♦ r b • p t? p - ter nar. k k ^ \> v \ - -" • • k 1/ I i 1. Se, från hel - ge - do-men fly - - 2. Läng- re ut dig An-den ma- 3. Läng - re ut från e - get va ra 4. Läng - re ut du skall för - nim - - ma, IS A - * * -fe * ,. Sl^^^iÉ; m^-Et- -&- Tem-pel-käl-lans kla - ra Tu - sen al - nar till, och Tro din fräl - sa - re och An-dens kraft den sva - ge ^ — N^ffwppp^fp p % p i I I P Sa - lig -he^- ten där ej try-ter, Strömmen djup är Lammets blod. Frälsningsfröjdens rikdom a - nar. Strömmen bär dig, gå just nu! Låt för - töj-uing - ar - na fa - ra, E^ - - na ja - get Ii - ka - så! Där på dju-pet får du sim-ma, Pris - an - de din Fa - der kär. h h i I l --r P n p p Skö - na flod: Lammets blod! Här-lig frälsning fin-nes där för en och &*. 0!- tm^mmMm. \ h fe h fe j*. 2.' j*/ *' jf h h h p-i-v — p — p — p — p — p — p_ I var. Stig

då I. ^ ned, Tro och bed, N I h * J Dju-pet här -lig frälsning har.]/]/-\ 1 yi p._I (__ t=t= ^ fe _^ ^ T -V l/ — - J J i l I -t- 5. Längre ut och ej tillbaka, Djupare, du Kristi brud! Och du skall få se och smaka: Härlig frälsning finns hos Gud.

171 Värdigt. 104. Springkällor. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-R. Nordström. n f ' t ' *? 1 1 1* r ' ' ' "En ström går fram", så or - det sä - ger, "Som gi - ver gläd-je åt Guds Från Guds och Lammets tron den fly - ter Och gi - ver gläi-je åt en När fa - ders - hjär - tat brast för nö - den Och "källor o - van" väll-de Då blev det kla - ra "käl - lor ne-dan" För en så törs-tig menig- h J. *=:e=i:= feEEb ! h h h h 0~- :fc=f= *_: r f- 7 t i 't 1 1 r * tr ; t r- 1 f t p r * * ' ' f p p stad". När ge - nom tron du An-den ä - ger, Du kan av hjär-tat sjung-a var;. Nu fröj - de-strömraen ald - rig try-ter, Men flö-dar e - vigt djup och klar. fram, De flö * da - de i of- fer-dö-den, När klippan brast på kor-sets stam. het, Ty mång-et hjär-ta jub - lat se-dan Och jub - la skall i e - vig - het. * h _H%-l- \ . * * S | v p \j i i\Tö>. /" _JS_ -# — I Guds käl - la lig - ger högt där - o - van, Och där-för kan den kraft be - te. - — & mf t> I - H--tW i «/ -#- *- -#- u ij ij r •+• r * , r*-#--3--5- "*•• v v v Åt den som längtar ef - ter h h h å-van Att Gud och Lammet hyllning ge. (K. G. S.) SS r • i, • k* • i h l> ii i I l> V v 5. Så drick, och du skall fröjden finna, Och lovets toner springa fram; Ifrån ditt liv skall flöden rinna, Som föra sorgsna till Guds Lamm. mmåå

172 Sakta, milt. 1. Jag Jag 2. Jag Jag 3. Jag Jag 4. Jag Jag A- 105. Jag är. •Ärr. av C-E. Nordström. ii 4 — 41 ar, är, är, är, är, är, är, är, FKin— 2- * £ jag jag jag jag jag jag jag jag É ar är, är, är, är, är, är, är, "den som som som som som när när h — — gam - - le skri - yit ska - - pat lo - - vat vatt - nat ge - nom ti - - dens mi - - na éEEå ut - - av fäd - rens allt som ny - - a jor - dens blix - ten vå - gor kloc - kor h - ±- _p_x da - - gar", la - - gar, vim - - lar, him - - lar, da - - lar, ta - - lar, sval - - la, kal - - la, mf i l ti -N-T -N-" =*-T t I Jag är din Jag är din Jag är din Jag är din -#• ~ m- -#^ Gud som, Gud, som Gud, som Gud, ditt mm \> ej av du - - kar dag - - gens dju - - pa !]ÄI=3=yag 1 I väx - ling vet. al - - - las bord, pär - - la gjort, kär - - leks - - hav. HiL^S! Kör. -#-- — r- — r ! V Gud för Gud. Allt Gud, som Gud, din' m mm 4f -£. i- — -y~ t v t tid och e - - vig vi - - lar på mitt öpp - nat him - - lens till - flykt bort - om It .0 -1E T- - het. ord. port. grav. i- Her *± vad

173 ,^==0- v V mf — ==Z Z Z Låt mig dig EPIPI-: V $ * v | ^ 131. Det är jag. Se, det är jag, det ljöd på stormig bölja, Se, det är jag, så ljuder än hans röst, Se, det är jag, som lovat att dig följa, Se, det är jag, som viskar frid

och tröst. Kör: O, låt mig höra ditt milda "jag", O, säg det än en gång; Lägg så mitt eget jag, Herre, i grav så träng! 2. Se, det är jag, då sorgen hjärtat bränner, Se, det är jag, som skingra kan din nöd, Se, det är jag, din vän för andra vänner, Se, det är jag, som lever, men var död. 3. Se, det är jag, som känner, när du lider, Se, det är jag, som smärtan för dig bar; Se, det är jag, när törnesåret svider, Se, det är jag, som står vid stoftet kvar. 4. Se, det är jag, när korset kännes trycka, Se, det är jag, som dig och bördan bär; Se, det är jag, som skall med kronan smycka, Se, det. är jag, som öppnar himlen där. K. G. S.

173 ,^==0- v V mf — ==Z Z Z Låt mig dig EPIPI-: V $ * v | ^ 131. Det är jag. Se, det är jag, det ljöd på stormig bölja, Se, det är jag, så ljuder än hans röst, Se, det är jag, som lovat att dig följa, Se, det är jag, som viskar frid och tröst. Kör: O, låt mig höra ditt milda "jag", O, säg det än en gång; Lägg så mitt eget jag, Herre, i grav så träng! 2. Se, det är jag, då sorgen hjärtat bränner, Se, det är jag, som skingra kan din nöd, Se, det är jag, din vän för andra vänner, Se, det är jag, som lever, men var död. 3. Se, det är jag, som känner, när du lider, Se, det är jag, som smärtan för dig bar; Se, det är jag, när törnesåret svider, Se, det är jag, som står vid stoftet kvar. 4. Se, det är jag, när korset kännes trycka, Se, det är jag, som dig och bördan bär; Se, det är jag, som skall med kronan smycka, Se, det. är jag, som öppnar himlen där. K. G. S.

174 Livligt. 106. Gå på våg. -K i— 8~z £ Me?. av J^T. 6r. ^/o7m. Arr. av C.-E. Nordström. I — * * : // 1. Var - för 2. Ho - tar 3. Minns du 4. När du tviv - lan - de mör - ker och und - ret på be - - der om gå ö - - ver ti - - der - nas hav, nöd, står dig vin - - den e - - mot, land, när han skif - - ta - - de bröd, tro, o, var viss, att han hör, h jer i=z>rrzzr(tz=(«; I zF 1 -0- —g-vW HS N - T Då din Her - - ren Då han Fast i _ — __ ^__ U v Je - - sus Je - - sus mät - - ta - nö - - den = * * ; har från • de han #— ba "ber nat get» ska - .- ran gi - - ver din dig så dig »stig ? ser väl? svar. é ~ — #- __5_ JL JL -0 t- Jb JL — # «_ st: När du Och i Li ka Då hans nöd prov mäk mäk ning - tig - ti - från - ens han - - ga land stund är, hand opp när mot sval - lan - - de grav, nar väg för din fot, du ho - tas av nöd,, från själv r liv dig för, lan - det

175 Fint. Vill han blöt - - ta sin kär - - lek till dig. Till din hjälp han sin hand åt dig ger. Och med öm - - het han vår - - dar din själ. Får du lä ra att vå - - gen dig bar. - - bord. , f N — — 1 — — ± — — Los - i -fr «- r åm s \ i J -<*$0 — m — :: ' ä - ä 2 ä bå - - ten från land, Fat - - ta hand! h h ^ ! 3=É= D. S. al Fine. Gå pa ItSIisilili^ 5. Och när bärgad du står på den soliga strand, Skall du se, hur i nödgandet låg, Att han lärde dig tro med ett hjärta i brand, På din färd över brusande våg. K. G. S.

176 107. Naturens morgonbön. Sakta. Ärr. av C.-E. Nordström. ^L* — * " p ^ -, -* 1. Tras-ten slog sin drill så glad Ut - - i mor - gon-stim - den: 2. Lär-kan smög sig från sitt bo, Rörd av sys - kon -sång - en, H. Gö - ken gav sitt munt -ra skratt, Nu ej läng - re slu - ten, 4. Lil - la my - ran bar sitt strå, Log mot dem hon möt - te, # h h , h J" h h l r> h h h Ij i) :gil-=|— p=-^-p-=^4-^=zrg-=:|:4^t=_ B _J r ,_=^|-r-=gir^^: Täck-ling - en Tac - ka - de Spel - - te flöjt Häl - sa - - de IS é > ' x li£ .>_/> ,_, ' steg för där och EEESE*r upp och nat - tens han sig neg på ! kvad ro satt tå; I P Y ' P Gläd - je-psalm i lun - den Och för sol - upp - gång - en. In - - vid stu - - gu - knu - ten. Ing - - en bör - dan stöt - te. i* h -n- II PJS>. w » 9 J__I_f r _ t? r ^_T_ 1 _ p ^ c __I_ r r m. Sis - kan Du - van Är - lan Drott-ning - en vak - na - bad sin gav åt I • • • k 1 i | - de så snällt, Knäpp-te glad sin]y - - - - ra, mor -gon -bön: "Gud, du är ä - ran vär - - dig", sång -ar - drott Fru - - kost i det grö - - - na. sitt ge - - mak Tal - - te för de ung - - - - a, f — 0—0 # # — T-# # # T ^ p P— t — i-t 1 1 i ^ _p p — i — # _

177 /' V K K . *• -5- #• u u r f Smek - te ömt Fjä - ril'n i "Ku - ku, Kung -en du T)å EPI sin lil - - la sin dräkt så det var så sitt run - - da hälft skön gott; tak I sin Ska - pa • Her - ren Hör - - de h h -is r> i -t- H 1 h]/ V ' I kär - leks - - y - - ra. ren gjort far -. dig. skall dig lö - na." bäc - ken sjung - a. éé h V 5. Blyg linnéa på sitt vis Lät sin slöja falla, Gav sin doft till Herrens pris, Bad för syskon alla. Sippan viskade till Gud: "Jag dig ock vill prisa". Väpplingen stod redan brud, Bad att få sig visa. 6. Nattviolen visste om Vad två hjärtan hyste, Såg, när daggens pärla kom Och hur masken lyste. Vivan, som av solens kyss Vaknat ur sin dvala, Drömde om små barnen nyss, Vill om Herren tala. 7. Skapelsen med harmoni Slog ackord kring ängen, Bergets eko ljöd däri Och tog om refrängen. Hjärtat ville gira ljud; Stämde så min luta; "Gott det är att tacka Gud, Och jag kan ej sluta". K. G. S.

178 108. Längtan och hopp. Längtans fullt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. r- n tt' P ii Jr TT4+ f j j : ' "t* /fo *" " ft P H IC 1* It k- P S_ *. -i^ J^ !_... . fs .. N J ._> _r\ * u färd, här, gråt, hopp, Då en-dast fri -den skall rå da, Långt från en Aid - rig mer stor - mar - na ryc - - - - ka Mig mot de Yärl - den ej mer mig be - då - - - - ra; E - vigt då Nej, det skall grön - ska på kul - - len, Tills jag for- ii Kör. =iz ._i 1 t :i±znt i r bull-ran - de värld, klip - pi - ga skär. skil - jas vi åt. kla - rad står opp. h mmwmmmiim ~w — ** P I Givs det väl skö - na - re äm -0- h L^h v— zäjnr-

179 i l=ÉE* v m ^st =4zz Här för min tro och min m 30 ^ h h h m/ £ h^EEÉki Än att få hop-pas och JLJL

180 109. Tidsålderns morgon. Med glädje. r\ r f _> > Arr. av C.-E. Nordström. II ~V"\ ? ^ " "^ 1 fc. Hfa^— o o " "p ^ i» * 1 u ti - den — stri - den! jor - den, bor - den; strän - der hän - der J—JL, , ^.„ ; *" , \S\) o " ~P P - ga - ga jag be - kris - med. - N - j mor - hem läm - redd - tall gläd é — — P gon, ort na vid - ha - • je h

P p som hos den de - vets de h 1 1 | l. 2. 3. P Här - Sa - Då Plats Där Tryc P P Ii - - Ii - skall är på - ker

stun Gud tår - him gyi - så - N i J P - dar ef - dränk - mel - le - - ra - V i - ter - ta - ska - ne - de h tc* u zjs N^ --8- — r * tt - & u — m ™ 0 P ? 1 v p P i t J m II mf PP Si ~~0 nä - här Lam -Ji. =*F - ra kun met att - na upp jL I p kläm - - ta! sjung - - a - hö - - - ra, m Je - - sus Å - - - ra Al - - - la h h rf P å de '-il sky - ar de Gud. som så gyl - le - - ne 3=

181 m si na skall bäm - - ta, Ang- - - lar, se - - ra - - fer vid los - - sat min tung - - a, Och med de fräls - ta på sträng - ar - - na rö - - ra; Då skall ej jord - Ii - vets lJ n A » v , h r> h h fo±_ £ £ gf frf 4- x f. //m/h tro - - nen ses vän - - ta — Det skall bli him - mel för livs - - flo - - den gung - - a — Det skall bli him - mel för o - - ro . mig stö - - ra — Det skall bli him - mel för mig. mig. mig. m -0- h h * h -O- -0- -#^ -# (K. G. S.) I gL.^L Z * —J^-åL—ä b fr — * * •— T— *= — #— «-Hl

182 110. Evig vila. Med känsla, p # Arr. av C.-JE. Nordström. iPiiiii =t =* fl it 7frr Jss±=3z -jÉr-t-mS: V 3. Aid - rig en 4. Vi - la, ack, I F P 1. Ke - dan hör's kloc -kor -na kläm-ta, Sabbat för dör-ren 2. Där skall ej syn - den mig smär-ta, Dö-den ej härs-ka suck skall jag hö - ra; Suc-kar-nas tid är sa - - Ii - ga vi - - la! Lammet är so - len h h ' h -JÉ * * I L^S S -0- — 0- r-r står; mer, slut, där; h I— I -0 0- — 0- _H^ J .0— -0" -jf -0- V ^ v Je - sus de Ing - en skall Ing - en min Och me - dan ^^—i--0~-%- - • é- — *- V V I ! na skall häm -ta- ra mitt hjär-ta; Här E - vigt jag Lam-met ser. vi - la skall stö - ra; Stri-den är kämpad ut. väk - ter - na i - - la, Sjung-er jag re - dan här. h ^ h> l ! h h h i Jl é J2_J fLjLjf éL_J. l #-J— & 0'-l— * — --0 — i iöl -— #- irjir W Ii - ga ju - bel - år! &-=-?i ^ V *= ^« ^ 1 U e - vigt skall bru - sa Lik-som en mäk-tig flod, frid - säl - las ri - - ke Vi - - la min an - de får. sorg - fri - as him-mel Ba - da jag får i ljus, kor - set och bio - det Lät - tar min pil-grims-gång. I Z 0- v i r^ i — i JL * é- é J=&±ts= p v v v v v i r r t f * ffr-r Vaj - an - de pal-mer-na su - sa, För - da med himmelskt mod. Sa - lig - het u - - tan all Ii - - ke! Tor - kad är var - je tår. Skild i - från jord - li-vets vim-mel Bor jag i Faderns hus. Fres - tas jag än fäl - la mo - det, Stämmer jag upp min sång. h h h h h h . i i k

183 Kör. \\mf =£*->: tffcft — #-- — t — i — i — -fr i ..j^ z*_ 3 — # — 3 ^3=i :*zr2: V t I. U p ra ske Gud! Lycklig jag hem-åt far. h h fe l . h i h i^i m il h h fe J . h J J t— *-— f — P-tr J -*'— p— si— r 1 -?— p— ^— r — p- J=i - - ra, fe--, //«/ T fe l t» i> u i * Ji^Jf ' l^- 1 dan har. Ä - ra, ske Gud! Himmel jag re "IS V .* r*.. ^ T — k=-J- I I i * dim. Usst hö - res, Och snart jag fö - res t- 2 -? ta J a= I Till him - mel - - - rik. N ^ (K.G.S.) I

184 111. Mitt Eden. Sakta. Ärr. av C.-E. Nordström. méåEEE?Eå -i*- 1. För I 2. Väl Då 3. O Ej \> svann mitt E - här - lig- - het men, skö - en o - va, säl med mö kom - ing - Jju - där den och na vän la da ZJ2ZZZZZ?ZTZZZZZ? 51 _^ f^Azzz^zz --r- här glans tid, där dag-, så jag då in då och plöts liffti - - från ar sä lyck - Hg allt i ljus sig om dess por - tar jag skall få ut- mg - en teg mer jor - den, Jag skall ett hatt - re vor - den Och glöm- mer bort, vad klä - der, Och in - gen dim - ma trä - der, Men i . del san - na hy - ta Mitt kors för se - ger bry - ta, Men skå - da få den skörd, som un - der få där so - len ej går ned. jag en gång på mer skall skym - ma på min stig, vän ~ ner sko - la kro - na och för svärd en krans, s= JÉÉ!jEEÉ=W S

185 ^ * h j& I gen äng - el mer dess så ljuv och skön, vars sin här - lig - het Im- h frukt be - ra - ka skall. Tid flo - den av kris - tall jag vand-rar med de Ii - ke ald - rig fanns, Ty bla - den fris - ka stå, dess frukt för e - vigt ma -

nu - el jag ser, Som här jag såg i tron — Nu ser jag ho - nom I I 31 v 5 k* p—I— t- \/— l— V — ^ x x ' r- — n — sr- ft p V*, i.- då skall I rä - das mer för fall. Gud i här - lig - het och glans, klar - het ho - nom hyll-ning ger. (K. G. S.) mmmm

186 112. Slutstenen. Ej för sakta. Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. 1. När mo - det 2. Är plåt - sen 3. Räds ej för 4. Din Gud har It: svik - tar, se dys - ter mot ber - gen, som sagt, det skall i i> fe -* — •- — *-- upp till Gud! Hans e - - get hus Och re - - sa si»! De gå dig väl, I T =**= 4t- k . ._ mL . a „ -^ i- 1 -^ --JL "—jr—W- 3 ö - - gon föl - ja dig på mu - ren. tryc - kes du av sorg och smär - ta, sko - la jäm - nas ut med ti - den. An - dens kraft du se - ger vin - ner, Se, re - dan hö - res trum- Så fly till Gud un - da,n När sab - båts - å - ret in- För fram till fräl - sa - ren $ * pe - - tens ljud, Och värl - - dens brus! Han går för dig, De mång - - en själ, Förr - sHÉlÉiÉi :?=: Js =*= fr-T 1- ds —I—*}- — :£[__ #* , # * f — — [— — -?— 0*— "i? i] w* Ä v \f — # — p-

1 sis - - ta ste - nen är fram - bu ren. lyf - ter bör - dan från ditt hjär - ta. svun - nit ha, och slut är stri - den. - - än din lev - nåds - dag för - svin ner. ... é- j i i 1 i •* — ^_ P -t t? t- r*- 5-1 :-t=7-:

187 Din Din Din När Se - - rub - ba - - bel, som Se - - rub - ba - - bel, sitt Se - - rub - ba - - bel snart Se - - rub - ba - - bel sitt £ la - verk - de { be - - ring - verk er i för - - ?==3=taH £; grun - den, Skall sti - - ger, Och sam - - man, Och e - .- nar, Din J^r X i, u cresc. K , ^v snart be - bå - da den temp - lets por - tar han tröt - ta ska - ran skall port skall glim - ma av säl - la stun - den, Då han skall slut - ste -nen då in - vi - ger. Han re - nar ver - ket från men! Så bygg på mu - ren med nar. Då skall du lö - nas för pa: A - del - ste m feg N J I SS ÖS fö - hö tro vad ra och och du fram ; Och strå, Och bön, Och gjort; Och "nåd skall "nåd skall "nåd skall "nåd skall la la la la o - ö - ö - ö - ver ver ver ver ste - nen" ste - nen" ste - nen" ste - nen" (K. G. S.)

188 113. Gott nytt år! j fö r fort. Arr. av C.-E. JS 'ordström. rfl-fe — - mf // -*c ~f* L h 1 fP— -*- 1_. * ,(— 4 J — 1 1- 1 _j_J 1 ~p\ — *— J * i •0M W => i ^ é i V 1 V 1 V 1 V 1 i l. Gott nytt år, du Her - rens ska - ra, Så du I Som dig löst ur syn - dens sna - ra, Ta - -git 2. Nåd det var i bitt - - ra nö - den Och i i När ditt e - - - get jag ljöt dö - den; Tro - fast 3. Nåd det var då du fick lä - - ra, Att ett God - - het, när din e - - - gen ä - - ra Blev i 4. Nåd det är, att du ej a - - nar Vad som God - - het, att din Yäg han ba - nar Och är 1 --V-i 1 \—w— -4- 1 — — — i- 1 N * /> , ~C\'$.— p \^k TT -»- u U — \- ~~P F - i? - * -1 K '

189 // mf mmm nytt nytt nytt nytt I i - - gen! i - - gen! i - - gen! i - - gen =&=¥=& Her - - ren Her - - ren Her - - ren Her - - ren i [gH^Hl i^Jt- le - - ver, äls - le - - ver, äls - le - - ver, äls - le - - ver, äls - - kar än. - kar än. - kar än. - kar än. i r> i ^ J. n iHi^i Nåd och godhet var det sista, Som du fick det flydda år. Herrens kärlek skall ej brista, Ett år till, och nåd du får. :,: Gott nytt år på nytt igen! Herren lever, älskar än. :,: K. G. S. N:r 114, se n:r 9. N:r 115, se n:r 16. i

190 116. Blomman på stigen. Med känsla. Mel. av K. Gr. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. 1. I Guds fri - - a na 2. Blom-man sa - - de till 3. Fast på sti - gen jag tur mig står fe J> J> H - ten blom - ma jag såg Upp - på på sitt blyg - sam - ma vis, Där hon och du tå - -rad mig fann, Är det ^ ^ ^ i J J t _ A i— rzfcfcfc: =P=: *EE5E -*-- sti - gen, där stod upp - på ej ut - av sorg - sen jag sti - gen så kla - gan och gick; hård: knöt i. Ut - av Låt oss Men av vand - ra - rens gi - va åt glM - je, att II mf It v V strå - lan - de ring - as - te vand - ra - rens J> i> i I blick, vård. fot. V V P P 1? Jag gav akt på den Uu ar tå - rad som Sä - kert ha - de du J: J TT hl - la, jag jag, kan - ske ej gi - vit

1Ö1 & r stod där en tram - pad ock akt upp - på // mf ITr T T stund, Hu - ru -så Ut - - av mig, Om du TW läng - e dem, som ald - rig ej dig 7*1 sä - - ga äls - - kat sti - - gen jag ha fått 1 $m z*=5z t=*=r- kan, bort. stå. Men jag kän - de allt - me - - ra för var - - je se- Her - rens go - - da be - - hag är att äls - - ka än- Om ej nå - gon för - ut ha - de tram - pat på £éeJe lt==| R * -*• 9 V $ — v—i. -fe- z£~ ::: =*=*=* kund, Hu då 1 - * ru sor - gen ven dem, som ej skyd - dat T mMiwmmm $=* från hjär - tat dig il - - la de ring - - a i för - - svann, ha gjort, och små. (K. GL S.)

192 Ej for fort. ^ W= T z±3- 117. Skeppsbruten. mf —*z 1. Så läng - e 2. Så läng - e 3. Så läng - e 4. Hur läng - e, Ut -#- V V be - - då din tro säg, äm -Jr Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ZZWZ ijr V du skepps-

bru - ten rad av va - - rit nar du fr fr I va - värl bru drö IP— £= // - rit, - den - ten, - - ja — i- — -0 ' Men Men Men Bland EÉtf=é=£=: m ^^^^ ^_ ^_^^ T^__ i= _ ___^__ u \i u f f t •*•• ij u u j # •*- r än - dock än - dock än - nu spill-ror u v v ej räd-dad du är, ej skild i - från den, ej he - lad den är! på sval - lan - de hav? På I Av Ditt V dju-pen bland skä-rén du sällskap med syn -den och Je - sus du ej är för- upp-skov dig blott kan för- „ , n h j * j 1 y fri s h fr fr fr fr fr fa - - flär - skju tö - - i - den ten. - J a , ^m^m v Bort - stö - ter Din nöd på Tills böl - jan du sitt har rit. Blott nam-net "en kris - ten" du Je - - sus, din hjär - - ta han bli - - vit din bär. vän. bär. grav.

193 Mrr vän - tat K b s K h h h h h h h J 1 t. — *L_zz — ±_p p fc - 1/ p_±— *i= — m r_i_ p ^ !1_ m/" > gläd - je =P|Ö ^ och =*= fröjd; h I tf -v Ty var - ning - ens kloc - ka h har ._?_ - - tat §31 JTJ- I 13

194 118. Blicka på Jesus! Långsamt, innerligt. P P Mel. av Bob. Harkness. Arr. av C.-E. Nordström. inf k -It 3* =P -K-3 -a I % J — P- A * * ~ — 3 \ v \ » * » T * 1. O du, som re - - ser mot him-lens land, 2. Och när du fres - tas att vi - ka bort, 3. Om mörk dig sy - - nes den sma - la stig:, 4. Se upp till kor - set, det gi - ver frid; Släpp ej din blick från Släpp ej din blick från Släpp ej din blick från Släpp ej din blick från h I 1 i-J~A > 0— r=fc=t£= p£§: rt — =jT" — X~3 4=1 - =1 " P \ - H N —i — n— i é J - 3* : T I v 1 1 P * i Je - - - - sus! Han le - - der dig med sin står ka hand. Je - - - - sus! Ei glöm, att Ii - - - vet det är så kort, Je - - - - sus! "Se jag är med er", det gäl - ler dig, Je - - - - sus! Håll ut och blie - - ka än - - nu en tid, I p-n l n J h h l^ h i hl tt LJ-J * SL ♦ ' p^. _>__> T "t * umf =^l=ZÉ±Z=ÉZ=, P Släpp ej din blick från Je 0Z. - sus ! T iiiii p TT Släpp ej din blick från ^L^ÉL-JLjUSm J_ ifizzzrfi— 1e =É=«=ta

195 wtf 3=2: :=±=::fcrte3 H=?!=É t=t=± T» 5- ? — * Je - sus! Släpp oj din blick från Je - sus! Z*=*h I V V t v Ti - den all han dig- i h is 15 r> z*z=är=äz i=ft ES£ i le t— r - da skall. SÉ=g=§£ m/" Eli fen. =3= T—*.- -r IP " i"r ? it Släpp ej din blick från Je T I Ä=M=i -4-1-1 J— iJ^^Jiil 6. När döden sist hos dig klappar på, Släpp ej din blick från Jesus! 1 Herrens vila du in skall gå; Släpp ej din blick från Jesus! ,

196 119. Sälla tider. Måttligt fort. mf * u U Ij I * Ij U b I f f f f 1. O, säl - la ti - der! 2. Med blick mot höj - den 3. På gyll - ne strän - der, r> r> h i , i Snart, vad det Ii - der, Jag vän - tar fröj - den ; Med palm i hän - der, h N h I I V V V Jag skå - da Snart him - lens Jag vand - ra iiEEE t — r % ±X. ztzfc IZZ3ÉZ \=Z£=jKl v TT TT får min Gud och Fa - der kär, kloc -kor kal - la mig till ro. får vid tio - den av kris - tall, I =fc Jb I I glans och ä - - ra Ej någ - ra tå - - rar I Ijn - set kla - - ra, Mitt" lov hem- I Ii - vets I - bland den .zr-=w--. t — r hj yt—*- . l n i s h . „l.„ r +- P _z i 1 ^ * J 1 1 . rz C- q •» • 9 J 1 "'"-! J ^ •? -t Ti i' ^ / ^ « « ..- »«— s— ^- 7 ^ -?'— ?H r#\j. ji 1* '" 1* 1 här. bo. skall. 1 l bä - vå - ska J 1 ra rar, ra, 1 i» För Ty Som Lam-mets fri - dens Gud och h N 1 död hyd - Lam - r i i i i på kor - set ia blir mitt met pri - sa i i J 5 o, Där o, Lam - mets får jag skö - na _c f r •j i i .. * r (•' (• ' ^ T» r r*— ^k £ U]/" 1 . r h t -fp 7 " * a. ä T r ra r U 1/ * g-, du re'n mitt hjär-ta tju - sar! O, har - mo - ni, du mät - ta skall min se de sår, som blo-det gju - tit, Får se min vän, som här jag trod - de värld, du för mitt ö - ga strå - lar, Du lug - na hamn, där ing - a vå - gor u i> v v v i

197 =Ö ZÉZZ iS=s=F±=? nLnzzqi 7S l själ! Ej nå - gon smär - ta på. Nu läng* - tans blic - kar gå! Mitt hjär - ta läng - tar, t h i ; j j Skall nå mitt hjär - ta, Jag re - dan skic - kar, Min an - de träng - tar : i. r Från synd jag Till dess i Där skall jag -fför. j) i i i då frid jag hem får nad "väl. Ii vets kro - na få. i j jL H2Z » *- Ej sol går ne - der, h h h . É ej moln sig N N h =p— tö atrrtzi ut:: bre - der, 1 |_ =1- 3=3=3 I I m/' ^ ^ P Ett gott kli - mat har det - ta land. - -# — p: \-=*z ^=P= ZIÉZ "&- "5- — V f V V ^ I tron jag IS h h - h h b • Ö =1= Ipll =*==* -•-•• n ÉZ lt ; EE?EE? h Jl 1 -i -— w w — _ — w „ — j. — t — j_.t =-¥- * ' > i i has - tar Och an - kar kas - tar -0- På TI" I I e - vig - he - tens lju - sa strand. h Jt h i i. jL -é—3. vi (K. G. S.) é^^s

198 Ej för fort. 120. Härliga stad, mitt hem! Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E, Nordström. -G-i r — 1- -i // F r V ftu /* ifc fc. 1 P tfo 5 *" ir _ iN

i* k. - ' , Q- p i _ p!~ J . r " " - # t* -JH ö p_ P m A w J r r TT é \> P l \' ; i 1 p •*• 1. Här upp - på jor - den är jag en främling blott, Fär - den jag 2. Där bort- •om flo - den skym-tar det skö - na land. Sa - - Ii - ga 3. Och Där en strå - le fal - ler från he - lig ort, Ser jag en 4. Fuk - tas mitt ö - - ga of - - ta av tå - rar här, Hem -ma hos =cvS p mf ,N —fri r±-& . J JL H N < s 1 ä 3 J *r- t t -JL. P% u — #— - [5 tL_ V hr M 5 5 i —V- —0 — U-i- — 1 — f * A is w/ 1 rfff TT l]SSt stal - ler hem till det land jag fått, vi - - la där på den and - ra strand! ska - ra där in - om

sta - dens port. Je - sus Ii - - dan - det bor - ta är. P*3? -£=j: -P- l> U " I t Lan - det med vi - da Blir jag på fröjd be- Ä - ven de dy - ra, Där vid den and - ra h gran • svi - kä - • strån II mf - ser, Sta - den där Je - sus bor. - ken här i - bland jor-dens grus, - ra, Al - - la som vun - nit ha, - den Tå - - rar - - nas tid blir kort, Må - let Läng-tar Snö - vi- Då skall

199 // mf ^W — p — r p- t -y * r 1 -* — p — 15 — 2r—£ JU jag ta den fefi It re - - dan till mu dräk - ter stung - na glän si - - bä - han - ser ken - ra, - den p Dar bort-om Där i min sjung - a: Hal Tor - ka de ti - dens fa - ders le - - lu sis - ta -3&—JÉT r— r flor. hus. ja! bort. A \É. *(J|)jL X -0 — :p_: %-- -t k h h -« » »- ..p p £ p: *=ju=± =P=*: U P 1=3^3= S lem! u v -0- mf --¥ i p p -rf i b #• Vi - la så skön hos Je - - sus! Där har min själ sitt hem. 5. Och under färden sjunger jag glad min Tills jag står bärgad hemma hos Gud en gång. Då skall min lösta tunga, Friad från alla band, Lammet och Gud besjunga För detta sköna land. K. G. S.

200 121. Se, andra båtar äro med! Med värme. Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. 1. Så fruk - ta ej när vå - gen kall och bit - ter Dig stun - dom 2. Låt ha - vet bru -sa! Han har bu - dat vin - den Och sagt till 3. Har du din fräls-ning lagt i Her - rens hän - der, Så vet, att 4. Den se - ger, som din Je - sus vann i dö - den, Är din i It! §fe l X ho - tar upp - på vred - gad sjö, När han, din Je - sus, in - vid rod - ret vå - gen: "För mitt barn mot strand!" När ut - av skum-met du blir våt om han sitt all - ra bäs - ta gör. När ing - en - ting dig sker, som han ej allt, vad än dig mö - ter här, Så tros - ta då på ho - nom ut - i . h s h* b rrvft ~* — * — r — * — P — i -h N * K I h h |s -i b — b — b-M«- SPi l sit - - ter, kin - - den, sän - - der, nö - - den, i w Han näp - ser vin - - den, Han tor - kar stan - - ket Ej nå - got då du Ty ö - - ver dju - - pen V vå av har han -0 — -^ gen mås med tro att rä - dig i =3^= I te dö. fast hand. rä - - das för. tro - - get bär. h V i -j?_I ^fczä=

201 Kör. -0 #-=- TT i \> v w t» i r Var stil - la då och lyss - na ej till bru - set, m-- -# i - v-^ # ._ =«=flr=* Se un - der N fe =E=fcEE=É 3fc lär - den föl - jer Je 0- v p \> med; Det klar-nar snart, och där i fa - ders- 4uä h fe h fe i •T — "•*— 7- "~ h IS fe I .jL i- JL jL. jz — p j^_ —I h- h h h 5. En gång, när du har bärgat dina segel Och resan över tidens hav är slut, I sälla hamnen, klar liksom en spegel, Där lår du evigt, evigt vila ut. K. G. S.

202 122. Kom just nu! Innerligt. Mel. av K, G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. huii i * * i u i fr klii^g - ar, tär - nor kar Frälsning bju-des dig min Sän - kk rös-ten vid ditt I - från mörker, kval och ! h h I I h b -< p — j;- 1 -! p — p- * 1 I h fc -<1 h HT) *-p- ^H> //rof van. tjäll, dom. *:— X J :zzéi -ÄtH- Hl I ' " I U U b Hen -nes lju - va klang dig bring - ar Budskap i - In - nan nå-dens mil - da stjär-nor Slock-na på Me - dan sträng-ar - na jag ploc-kar, Skyn- da dig e v u från him-me- din levnads- till Je - sus, I „ h h I I h * ,— T i h h h & — & — »-- i Z±=tr: I mf =is= =*te len, Från ett hjär päll. Snart kan sil - kom! Nu du kal - ta, som i dö - den brus - tit har för dig och ver-trå-den bris - ta, Gyll - ne skå - len gå i- las, kla - ra to - ner I - - från Gol - ga - - ta hör d£ I l -ä *

203 m ritardando. mig sär; på! Och som fräl-sar i - från nö-den, Fö-rer in på Ii - vets stig. Äm - ba-ret du lätt kan mis-ta, När din dag för-gång-en är. Snart i himlens lju - sa zo - ner Fräls-ta ska - ror sko - la stå. -0 S ~ I h h i T _~ K -K K---*-' |J! ,J \2 j iför. m/" fc — - E«eeb: ==t: =t=3=F=F=SF -Ä>- I? I T- Till :/*=(*- r Kom just nu, kom just nu, - - - - Kval-da hjär-ta, kom just kom nu, kom nu, m$=EEE7i -p-tf- 1 -# — 0- -i — (•- nu ! Hör, från Gol - ga-ta kom nu. j •/ *3é— -y -y. -g- ^' -=• -a- m M* -0- -0- +7 *' t -5—- -^— -ö- a^K 1 U det lju-der: Allt är re - do, kom just nu! K. G. S. . . n » i . _5L_éL =t=t: ¥-- £ :£=»- II :t=t= _z_p_ r - J r-

204 Ganska långsamt. 'SEN' ' 123. Golgata. Ärr. av C.-E. Nordström. II K •Z=ÉZZ=É1 V >: ZÉZZZ 1. 0, Gol- - ga- - ta, 2. När Je - - su hjär 3. Min fräls - nings-grund 4. Vid kor - set nu It P du - ta är jag hel för fast I - ga ort, mig brast, och god, • la har Där Då Jag Och häl - Je - - sus nag - - la- ning (dog des har brunn, I. -00 // »»A - TTT^t för mig — hur mitt skuld - brev i Lam - mets så dj u p och stort! fast; blod, klar. .i^# ErM ^ — V synd han kor - set upp - rest För kropp och h n h Min På Ett bar nu kors själ r -0 1 •t på det på J a g H- fZÉZ —jL 0— ' » kor - sets vitt - nar klip - pans dric - ka JL-x — 5— -0 — * — + — 0± ä — ~-X -#i- stam, om höjd får Min lö - - sen Att jag är Är grun - den Ur strömmen, blev fri för som Guds dy - - ra från skuld och mitt hopp, min från kor - set T- I Lamm, dom. fröjd. går. ^ — -± — -0-7 *4 m — t *~- • • * + 0'- i — + F g F + 1 H H K -f 1 Kör. Qol- - ta, du mm T f nm=^ä^m^éd. är mig kär, i ? — i — »#— v \> v Min fräls - nings- m -v— i^. =t=t -'- — -*-— »g— j

205 m^ ger . stod -*-#- iz*±±: för mig o, wmmmåwmmm T Gol - ga ta, r c jag 7~*~%+ äls kar T' I dig! ^ J- T —

Jx- 5. O, Golgata, du skänker tro Och evig frälsning, frid och ro. I korsets ljus jag himlen ser, Guds kärlek där emot mig ler. K. G. S. 124. Säg om det! L Säg mig, vad som i boken står Om Jesus och hans djupa sår! Hans ord min tröst har blivit här, Mitt ljus på vandringen det är. Kör: Säg om, att han på korset dog, Hur all min synd han på sig tog! I korsets ljus min själ är nöjd, Ty Golgata mig bringar fröjd. 2. Säg mig, vad Jesus gjorde då. När han från by till by fick gå, Hur han med liv till döden gick, Och hur den sjuke hälsa fick ! 3. Säg, hur han i Getsemane, I ängest, kamp och lidande, Den bittra kalken drack för mig Och dignade på korsets stig. 4. Säg mig, att han stod upp igen Och sedan for till himmelen, Men kommer snart och hämtar mig Att evigt, evigt bo hos sig! 5. Säg mig, hur där i evighet Jag skåda får Guds härlighet Och sjunga Lammets nya sång Bland frälsta skarorna en gång. K. G. S.

205 m^ ger . stod -*-#- iz*±±: för mig o, wmmmåwmmm T Gol - ga ta, r c jag 7~*~%+ äls kar T' I dig! ^ J- T — Jx- 5. O, Golgata, du skänker tro Och evig frälsning, frid och ro. I korsets ljus jag himlen ser, Guds kärlek där emot mig ler. K. G. S. 124. Säg om det! L Säg mig, vad som i boken står Om Jesus och hans djupa sår! Hans ord min tröst har blivit här, Mitt ljus på vandringen det är. Kör: Säg om, att han på korset dog, Hur all min synd han på sig tog! I korsets ljus min själ är nöjd, Ty Golgata mig bringar fröjd. 2. Säg mig, vad Jesus gjorde då. När han från by till by fick gå, Hur han med liv till döden gick, Och hur den sjuke hälsa fick ! 3. Säg, hur han i Getsemane, I ängest, kamp och lidande, Den bittra kalken drack för mig Och dignade på korsets stig. 4. Säg mig, att han stod upp igen Och sedan for till himmelen, Men kommer snart och hämtar mig Att evigt, evigt bo hos sig! 5. Säg mig, hur där i evighet Jag skåda får Guds härlighet Och sjunga Lammets nya sång Bland frälsta skarorna en gång. K. G. S.

206 125. Hälsokällan. känsla Mel. av K G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. A. På 2. Kom, 3. Här 4. Nu Gol - ga - ta en täl - ta här vid fin - nes bot för kan en var få häl - so - flod Rann käl - lans rand, Så synd och brist, För bli - va kvitt All v v i upp för värl - den nä - ra du kan ti - dens hems - ka sjnk-dom, synd och h h i. v» u Lam - mets blod Från fris - ka strand Ej on - - da mist, Kring flö - dar fritt: Min z#=*i=£z. Je - - su öpp - tri - - vas de käl - - lan gla Je - - su var na själv - da • ma zäz *=3=t= Y r si - - da. - from - ma. sit - - ta. hjär - - ta. Kör. f , , T o, # — m kla - ra våg, -X —)/- =£ t > _, m L -* ä—f—ä- » ' i» V "p w- =t T 1 fris - ka svall, I dig min törst jag släc - ker Och vet, att förs - - - te t^»^-^-^-^-^--i-. t i r i_--J-~. t, - r ^--Å-J-t. b -J'-

"2Ö7 A V I dams fall n :=t P f T Vr r dju - pet mig -± i- r räc - ker. II t: — ä_ä. 1 r - S — * — ta 1 -*s*£— f =:ti Här lever jag på "ständigt mer" Och dricker ej så sällan. Guds kärleksvåg på djupet ler Uti den öppna källan. K. G. S. 126. Håll korset högt! 1. Håll korset högt i striden här, Du frälsta barnaskara, Ty Kristi kors dig säkert bär Till himlens ljus det klara. Kör: Håll korset högt med Lammet på, Dess kraft skall aldrig brista, Snart skall du livets krona få, Din segerpalm ej mista. 2. Håll säkert tag, gå modig fram ! I Herrens kraft du vinner. Med blicken stadigt på Guds Lamm Du sälla målet hinner. 3. Sprid korsets evangelium Till dem, som borta vandra. Med Anden, bruden ropa: "kom!" Och sök att rädda andra. 4. Sök rädda vad som räddas kan, Se, tiden kort är vorden! Och snart, ja snart, så kommer han Och hämtar oss från jorden. . 5. Håll korset högt, till dess du står På Sions sköna höjder Och prisar Gud för blod och sår, Med hjärtat fyllt av fröjder! K. G. S, 179. Evigt nog. 1. Vad Gud har gjort år evigt nog, Må vi hans namn besjunga! Hans ende Son för synden dog Och bar sitt kors, det tunga. Kör: Halleluja! Nu evigt nog — Fullkomnat! så det ljuder; Ty all vår synd han på sig tog, Sin nåd han alla bjuder. 2. Så jubla då, varenda själ! Sjung Gud och Lammet ära! För den, som tror, går evigt väl; Han slipper bördan bära. 3. Jag adlad blev för Lammets blod, Fastän så arm och ringa. Den saken Gud såväl förstod, Att mig sin frälsning bringa. 4. Nu är jag barn i kungens hov Och Kristi medarvinge. Ett evigt arv, Gud vare lov ! Han ger den arme, ringe. 5. I himmelen min skatt jag har Men ej på denna jorden. Nu evigt nog! Och snart jag far Till de fullsatta borden.

"2Ö7 A V I dams fall n :=t P f T Vr r dju - pet mig -± i- r räc - ker. II t: — ä_ä. 1 r - S — * — ta 1 -*s*£— f =:ti Här lever jag på "ständigt mer" Och dricker ej så sällan. Guds kärleksvåg på djupet ler Uti den öppna källan. K. G. S. 126. Håll korset högt! 1. Håll korset högt i striden här, Du frälsta barnaskara, Ty Kristi kors dig säkert bär Till himlens ljus det klara. Kör: Håll korset högt med Lammet på, Dess kraft skall aldrig brista, Snart skall du livets krona få, Din segerpalm ej mista. 2. Håll säkert tag, gå modig fram ! I Herrens kraft du vinner. Med

blicken stadigt på Guds Lamm Du sälla målet hinner. 3. Sprid korsets evangelium Till dem, som borta vandra. Med Anden, bruden ropa: "kom!" Och sök att rädda andra. 4. Sök rädda vad som räddas kan, Se, tiden kort är vorden! Och snart, ja snart, så kommer han Och hämtar oss från jorden. . 5. Håll korset högt, till dess du står På Sions sköna höjder Och prisar Gud för blod och sår, Med hjärtat fyllt av fröjder! K. G. S, 179. Evigt nog. 1. Vad Gud har gjort år evigt nog, Må vi hans namn besjunga! Hans ende Son för synden dog Och bar sitt kors, det tunga. Kör: Halleluja! Nu evigt nog — Fullkomnat! så det ljuder; Ty all vår synd han på sig tog, Sin nåd han alla bjuder. 2. Så jubla då, varenda själ! Sjung Gud och Lammet ära! För den, som tror, går evigt väl; Han slipper bördan bära. 3. Jag adlad blev för Lammets blod, Fastän så arm och ringa. Den saken Gud såväl förstod, Att mig sin frälsning bringa. 4. Nu är jag barn i kungens hov Och Kristi medarvinge. Ett evigt arv, Gud vare lov ! Han ger den arme, ringe. 5. I himmelen min skatt jag har Men ej på denna jorden. Nu evigt nog! Och snart jag far Till de fullsatta borden.

"2Ö7 A V I dams fall n :=t P f T Vr r dju - pet mig -± i- r räc - ker. II t: — ä_ä. 1 r - S — * — ta 1 -*s*£— f =:ti Här lever jag på "ständigt mer" Och dricker ej så sällan. Guds kärleksvåg på djupet ler Uti den öppna källan. K. G. S. 126. Håll korset högt! 1. Håll korset högt i striden här, Du frälsta barnaskara, Ty Kristi kors dig säkert bär Till himlens ljus det klara. Kör: Håll korset högt med Lammet på, Dess kraft skall aldrig brista, Snart skall du livets krona få, Din segerpalm ej mista. 2. Håll säkert tag, gå modig fram ! I Herrens kraft du vinner. Med blicken stadigt på Guds Lamm Du sälla målet hinner. 3. Sprid korsets evangelium Till dem, som borta vandra. Med Anden, bruden ropa: "kom!" Och sök att rädda andra. 4. Sök rädda vad som räddas kan, Se, tiden kort är vorden! Och snart, ja snart, så kommer han Och hämtar oss från jorden. . 5. Håll korset högt, till dess du står På Sions sköna höjder Och prisar Gud för blod och sår, Med hjärtat fyllt av fröjder! K. G. S, 179. Evigt nog. 1. Vad Gud har gjort år evigt nog, Må vi hans namn besjunga! Hans ende Son för synden dog Och bar sitt kors, det tunga. Kör: Halleluja! Nu evigt nog — Fullkomnat! så det ljuder; Ty all vår synd han på sig tog, Sin nåd han alla bjuder. 2. Så jubla då, varenda själ! Sjung Gud och Lammet ära! För den, som tror, går evigt väl; Han slipper bördan bära. 3. Jag adlad blev för Lammets blod, Fastän så arm och ringa. Den saken Gud såväl förstod, Att mig sin frälsning bringa. 4. Nu är jag barn i kungens hov Och Kristi medarvinge. Ett evigt arv, Gud vare lov ! Han ger den arme, ringe. 5. I himmelen min skatt jag har Men ej på denna jorden. Nu evigt nog! Och snart jag far Till de fullsatta borden.

208 127. Hur skall det bli? Ej för fort. m f S Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. -h |EeE?E _ 4=4= =fs= l=lz: " V V v v i> I U U V U \S 1. Hur skall det bli, när him-lens por-tar s1äng-as Och du för 2. Hur skalidet bli, när kon - nung - en skall sä - ga: "Gå bort, gå 3. Hur skall det bli i lång - a e - vig - be - ten, Då nå- den» 4. Hur skalidet bli, om du till Je - sus has - tar Just nu, just I * ♦ r> j. p i> k s n , j ^ h , ^ h N |j P i i • • \S S ———- ^ T 1 + 1 ^ i- T K k — I y- •» »••'»- » »*»- '•+- -0- -»». -0. V V \> v v v v v v v v v sent eu gång skall klappa på, bort, jag kän-ner ic - ke dig?" port för e - vigt slu - ten är, nu, med all din synd och skam? När e - vig - he-tens dyst-ra skuggor Då vil - le du hans vänskap gär-na När skild från Gud oo.h i - från sa -lig- I giömskans hav han di - na synder i =M =1=5: m TT as, Din tid är ä - - ga, Men ack — för he - ten, Du ång - ra kas - tar, Din him - mel 5E=6 ?-? Inr" 3t_=i z=S=t=fit V 1 slut — o säg, hur blir det då? sent att läm - na syn- dens stig. skall den tid du spill - de här? öpp nas, och du ser Guds Lamm. -*=-K= :_zti

209 Kör. 1± ±=Éz V P V V I P u TTTm v u Än - nu stå por -tar -na öpp - na för dig, Him-me-lens por-tar stå k h h r> h i lt±z Z=fc h h h N N h ^fe^aa^ä 5z =r:— c-=e— r-H— c— sr-3 1 -^ i- s öpp - - na BE för dig. la- de ^ J? h - j~A* \> \> V . V as, o, kona, kom just h . h h h h — . — 1^. # — i — i 5 # — # 1« j — i — *i A. U4J ^ P l> V V $ f: f op - pen 5. Hur skall det bli r när portarna upplåtas Och vi få in i Herrens glädje gå, Då synden ej behöver mer begråtas. En evighet med Gud så blir det då! K. G. S. 14

210 128. Det bästa. 1. Det var 2. Det var 3. Det var 4. Det var det det det det bäs - ta, som* kun - de bäs - ta, som kun - de bäs - ta, som kun - de bäs - ta, som kun - de bäs - ta, som kun - de i h h h h ske, ske, ske, ske, Z-p — -4- När Gud så När Je - sus När jag i När Je - sus m i pnzzzr*. feÉ rtf—f-f i äls - - ka - de syn - da - - re, gick till Get - se - ma - ne, lju - set min synd fick se, brag - te för - lå - tel - se. ess; It:

V # r 1 3.-0 p U«— f Att en - de Där han tog Fick se hur Han dog på -0- r r r p So - nen han själv ut- syn - den så helt på arm u - tan Gud jag kor - set och gav mig I h h h h es gav. sig", var frid — Och fräls - te Att den ej hur min vil - ken Och O, mig i • me - - - ra väg e - lyc - - - ka It:

-0 h JL-. -0 — från död och kan ska - - da mot dö - - den för e - - vig grav. mig. bar. tid. -0- 5. Det var det bästa, som kunde ske, Att Jesus uppstod och segrade. Nu har jag seger uti hans blod # Och går till himlen med saligt mod. 6. Det allra bästa, som nu kan ske, är att han kommer på skyarne Och hämtar bruden från jordens grus. Till sabbatsvilan i Herrens hus. K. G. S.

211 129. En blick i tron. Ej för sakta. mf Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. ni fTrj fnVr r ? 1. En blick i tron upp-på Guds Lamm, 0, vad det skän - - ker 2. Han dog för mig. Det var en gång-, Då släckt blev so - - - lens 3. Nu är hans kors mitt säk - ra stöd, Som ald - rig bris ta 4. När syn-dens tör - ne sting- er här Och o - tron härs - - - ka I mod! ljus; skall, vill, i^ifrä -,£=å i lizr*— t :p— £ tr=É±r=st==£ *=£$=£=$= V V t l v F JOTi ^^ I Min synd han bar på kor- sets stam Han la - des ned i grav så trång För blo-dets skull i liv och död Giv mig din nåd, o, Her - re kär, Och göt för mig sitt Men gick till Fa - - derns Jag ä - ger gläd - - jen Att se och va - - - ra blod. hus. all. still! h i> r± j = :^tf — — ^zzzl: —• f r — 0±-&4-p^r—0 *== •f— p ^ ? i i r ? r r £ ? f i i i r *• ? En sta -dig blick mig, Her -re, giv, En blick i tron Pl (zaz r^ fe i se h J5 v u . t* på dig! Då har jag h r> * It: ^ ger *=*=*= -* p r . T-t—f- — •. -i? r- 1 - im £- =&=£ mitt liv Och ljus upp - - på r-i. J 1^1 =t stig. ,(K. G. S.

212 130. Han är god. (Kan också sjungas som n:r 82) Innerligt. Arr. av C.-E. Nordström. m — K- mm. WF^mmmm 1 h Jb J* Å— 1. Ing - en är så god som Je - sus, Ing - en vän så tro - gen 2. Ing - en är så god som Je - sus, Han är rik på kär -lek, 3. Ing - en är så god som Je - sus, Han min sak så väl för- 4. Ing - en är så god som Je - sus, Han de sva - ga gi - ver E är. När jag grå -ter, vet han var -för; Mig och sor-ger-na han här. han, Si - - na harns be - hov han kän-ner, Hjäl-pa dem han en -sam kan. står, Glömmer in g- en, hjäl - per al - - la, Sö - ker den, som vil - se går. mod. Sä - - ge vad man vill om Je - sus, Jag kan sä - ga: "Han är god" ±: m i ^ ^ M I I m ZÉ=TJ£ I h * -#•• "••* :t=t=: IjSL- Kör. -#q r j — — J — — . ~*1 -0 * + *\ 1 -1— £: -M han i Ing - h " — " en 2

L r hrin - i —0 r ner i *- t" så h av i kär-lek : På _ w . i ett i kors ! * 0— t 1 l> för mig

213 -fcr dog:, Led och ak f i ^ T i n fT ^ T ta - de ej smälek — Har jag honom, har jag nog. (K. G. S.) ! h * - -- * - (SL :t N:r 131, se n:r 105. 132. Morgonsol. (Kan också sjungas som n:r 82.) 1. När i tidig morgontimma Mästaren på stranden står, Solsken får min sjäL förnimma, När hans röst jag höra får. Kör; Härligt solsken, halleluja! Solsken i min själ på nytt; Härligt solsken, halleluja! Sorgen är i fröjd förbytt. 2. Solsken uppå hjärtestranden, O, vad sällhet för min själ! Mat av genomstungna handen! Vid hans sida mår jag väl. 3. Morgonsol och fågelkvitter ! O, en härlig poesi! När på löftets gren jag sitter, Sjunger jag så glad och fri. 4. Komma mörka, kulna dagar, Bakom molnen solen ler. I sin nåd han alltid lagar, Att jag guld i molnet ser. 5. Och när solen ned sig sänker, Kommer aftonstjärnan fram, Och när midnattssolen blänker, Kommer ej min tro på skam. K. G. S.

213 -fcr dog:, Led och ak f i ^ T i n fT ^ T ta - de ej smälek — Har jag honom, har jag nog. (K. G. S.) ! h * - -- * - (SL :t N:r 131, se n:r 105. 132. Morgonsol. (Kan också sjungas som n:r 82.) 1. När i tidig morgontimma Mästaren på stranden står, Solsken får min sjäL förnimma, När hans röst jag höra får. Kör; Härligt solsken, halleluja! Solsken i min själ på nytt; Härligt solsken, halleluja! Sorgen är i fröjd förbytt. 2. Solsken uppå hjärtestranden, O, vad sällhet för min själ! Mat av genomstungna handen! Vid hans sida mår jag väl. 3. Morgonsol och fågelkvitter ! O, en härlig poesi! När på löftets gren jag sitter, Sjunger jag så glad och fri. 4. Komma mörka, kulna dagar, Bakom molnen solen ler. I sin nåd han alltid lagar, Att jag guld i molnet ser. 5. Och när solen ned sig sänker, Kommer aftonstjärnan fram, Och när midnattssolen blänker, Kommer ej min tro på skam. K. G. S.

214 Innerligt m 133. Solglimtar. ± ™ L #= -0-- Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. _ *> P V T^ rFfn 1. Det glim-tar o - - van stjär-ne - ran - den Ett hem av 2. Och re - dan här i tron jag skå - dar Vad sa - - 1ig- 3. Där ser jag Lam - met mitt i sto -len Och fiäls - - ta 4. Som dröm - man - de vi sko - la va - ra, När him-lens d= zr-zi- e. ii i h i h :U, F** ^ r fr r t r v \ v r p ^ ^ r * sol och ljus och sång; Upp - på den säl - la and - ra stran-den het jag

där skall få; Ty var - je löf - te mig be - bå - dar ska - ran klädd i vitt, Be - lyst av strå- lar i - från so - len. por - tar opp - na sig Och e - - vig - he-tens ljus, det kla - ra, _* — 0s —_ tåz m^^^m .K-±- JUsL I Z*ZlZZ-ZZZZZZZT^Zi^\zZ^kZZZZ0ZZ^ Där får jag bo hos Gud en gång. Det und - ret, att jag där skall stå. Nu har hon bli - vit synden kvitt. Upp - \y - ser ti-dens dunk-la stig. O, skö-na hem av sol och N IS

215 i II P z kr~f ljus, , „ *• *=£== f=f:= mm Där Gud och Lam met är! M- _p_ n C' 7 m Ö, sko - na IS h ä * — i £=e=å hem, //P l> V w- m min Fa-ders hus! Mitt hem är ~3±h=^. , h hth Is ll IT. Q __._. D Q._ -i nmp van där. i (K. G. S.) A I

2i6 134. Släpp solen in! Ganska raskt mf Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. i t^EEE — m- m — ar — r . # i .nr u~" 4 -£ * I 1. Släpp so - lea in i ti - dig mor-gon - tim - ma, 2. Släpp so - len in, då hjär - tat stun-dom grå - ter, 3. Släpp so - len in, när vän -ner dig för - glöm-ma 4. Släpp so - len in i kul - na af - ton-stun- den, h h K I V . h =3= fW-jåz V : ' v i p p Då träs - teu slår sitt fors- När mång-et var - för skym- Och lö - nar dig med))nt Tag då ett fång av sol I J' 4' * i k - J' j! i* j v J 1 ~ ^ J. « h J 1 i *=3#=3= e ta bö- ne -ljud! mer på din stig; för gott du gjort, i hjär- tat in, JL* * J -# i - — r a ar: — a—*— t * b .n> .n>" ^=^q £ ' -P #*- 7£2I P P tf | P P ^ P Låt so - la upp och du skall då för-nim-ma, Ditt mörker skall för lju - set skingras å - ter, När ha-tets bitt - ra gal - la du får töm - ma. Ty lyc-kans äng - el armed sol för - bun-den ju ._ — ^ 1-, m—r — ar: « » * 9~ JUU I é* Att sol -ljus Och det blir Din fa - der Tag myc-ket h h fe f- -V — v- %-- p* 3= 30 11 •^ T=f är ett å - - ter - sken av guld I =*- -#'- I 4— * — *— ^-g- P p p p Gud. i mol - net ock för dig. ser ditt verk, båd' smått och stort, sol, ty so - len är ju din! l h h h N ^ l Låt so - la upp där in - ne Låt so - la upp där, in - ne Låt so - la upp där in - ne Låt so - la upp där in - ne ditt ditt ditt ditt :Ezt==rj^É *i f 4 p " « p V V V t I ! ! hjär - taj Så V v- \> v ker all din o - - ro och din smär - ta! N (K. G. S.)

217 135. Han helår. Stilla, kärleksfullt. P Me/ . «y if. G. Sjölin. i C.-E. Mordström. II y /» 1 , u — 8~ l. 2. 3. 4. — fr- p T* ,7^ =f* — *=H= — ^ p — — Tryc - Sju- - Tro, Skul - h ker ka vad le h • r p j dig sm är och sva - som skri han drö - r> i — # — p - ta, - vet - j^ h sjuk - kom står tro

i/ P dom i i blott h t' och död? hans famn! hans ord ! än - - då! -> i * : T Fly Här - He - Vi - h * - ; — i.. då till ligt han lan - de - la vid h h — • — é '* __JÉ f_J ~8~ /• • (•- - \ t- t v 1> ' II mf -y -p w J w i ^ k- k w >w ~p , _fc , P "p p P IV fm i p ,.,. g _p it J ^ M 1 Je - hjäl - kraf - kor - -, JpL p sus, per ten set! T P han blott då Hjälp h - w ser för skall kan n. din sitt bli du -,* -*- -i — j^- 1 nöd. namn. spord. få. 1 1— V Du Allt, Li - Kraf h -0- . %&* 5 . \ m * \ kan som - ta - ten p få dig på skall 1 bli - - plå - - Jé - - kom - - l - va gar, - sus! - ma; h -0-

é F=* ,

0X.— p f f

r AV i i l> p t? P b *n 1/ k k II mf K K K f ^ sjuk - do - men kvitt. Gär - na han he - - lar! Allt gör han fritt. kan du bli kvitt. Gär - na han he - - lar! Allt gör han fritt. Löf - tet löf - - tet ar är ditt. ditt. h h fel Gär - na han he - - lar! Allt gör han fritt. Gär - na han he - - lar! Allt gör han fritt. s (K.G.S.)

218 136. Nåd för nåd. Glatt mf Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ii Sé ^±=& ^m i T ~r r p .#. x * x. g 1. O, vil - ken nåd, att jag får Je - sus ä - - ga, Nåd, nåd för 2. O, vil - ken nåd, att han mig all - tid le - der, Han är mig 3. O, vil -ken nåd, som upp till him -len räc - ker, Här - Ii - - ga 4. O, vil -ken nåd! Så lyss - na nu, mitt hjär - ta, Sjung om hans il 1 l N £ 1 h h * h h l L 1 r * -B:ftu -2- • *: i- #—*• t * Z m w é * é. p**% | f f £: : t pr: : t- 1^ g t»= — É p.-. — 1 1 — 1 1! i* 1 y ^_J L \/ J L — | 1 — J 1 r - — F-=- K fp fe ö: r^i"^— r£r • i - H r p i - *=3=: i» nåd, att han är e - vigt min. när i mör - ker och i ljus. flod från kor - sets hel - ga stam! nåd! Det gi - - ver hopp och tro. Ring-a jag är, men hö - rer ho-nom Stödd av hans hand, som för mig all -tid Och när en gång min sällhets morgon Nå - den är fri! Det skingrar all .din l. is b fc h h i i N ^ i. h is h n~- irzrjr=rft=jv -i— -i- . _. ,. III v ' _J- zSzzz.zzéi. "ST" —^ sä - ga: "Fri-kÖpt med blod, och him - me - len är din", be - der, Lan - da jag skall ut - - - i min Fa - ders hus. bräc-ker Pri - - sa jag skall i e - vig - het Guds Lamm. smär - ta, Snart är du där och nju - ter e - - vig ro. m -f— : 3= Z3É3LZ t Z V t V V

219 Kör- m T \mf ,«:=i:=£2— ±_pfc IeSÉ nr t-. j-^C i Nåd, nåd för nåd! Je - sus, 2i?a= .stint :::=(äz: 9 I V • du är

min, Nåd, nåd för nåd, att -É- h — J lin // »2> M*~ =r jag h -j> e - vigt din! ^ A * i G * i p e F ^ Nåd, nåd för nåd — him - mel hög och t fi — p p P— I— F h I fc=t= £ '/// §! w/ 5 iéi: klar! Nåd, nåd för nåd jag 11 lt± tF* , H N__ 5 Je - sus har. (K. G. S.)

220 137. Staden där ovan. Stilla, innerligt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ai ' — r r-tr~r — 5 1. Där 2. Där upp pe det va - - jar fri - dens 3. Kring tro - nen stå de 4. Och kors - - ba - ne - ret hö - fa - als - strå - * ±1 >__ _J2#L : 0- _^__i ga, na ta lar 4± v Där Gud, vår Fa - der, Ty ing - en strid är Och sjung - a Lam - mets På hel - ge - do - mens i i=_— t; -0-0- =a= bor, mer. sång, höjd Där strå lar var je ö - På ti - - - dens väd - - - jo - - ba - Och med dem al - - - la fräls I he - - - lig glans, som må Éf -9 W ga, Där na Man ta, Som lar En J1 h -S r* ä— \ p#* mi u f // p er esc \ -* Z — * — - -r sam - las släk ten stor. ing - en käm - - - pa ser; läm - nat ti - - - dens tvång. dyr - köpt se ger - - fröjd. *j -4- =*=J Där skim - - ra ÉÉii^ ::z=pz J-_^ =3t vi - - - ta Ty hän från jor - - dens Se - - - ra fers rös - - ter Dess fär - - - ger ha ej JL zz£— =t

221 m i a *U_ j -(• 0- II P —miz^zpt. ving - - - - ar, Ty Gud själv so -' - len är, da lar, Från stri - dens brak och gny blan das Med hög - tids - ska - råns stått, blek nat För ö - - ken - so - lens brand, v i Och ska - - ran De lyfts till En var av Dess kraft har r h ±+ $£ hyll - ning bring him - lens sa - gläd - je an - ic - - ke vek - - - ar Guds Lamm, som spi ran bär. - - lar På ro - - sig sil - - - ver - sky. - - das, Och ing - - en kind är våt. - - nat I fram - ling - ska - - pets land. \m M -» — z^=t=lp Ej skiftningar det bliver. Här slumrar tidens ur, Ty prakten, den förbliver Där inom stadens mur. När glädjens kalkar dofta I fridens paradis, Jag längtar dit så ofta Att sjunga Herrens pris. 6. Ej någon dödlig tunga Kan tolka denna fröjd. Ej skalden kan besjunga All prakt i himlens höjd. Men skulle mig ej givas Att se min Jesus kär, Jag kunde dock ej trivas, Hur skön än staden är. K. G. S.

222 138. Frid vare dig! Lugnt, fridfullt. $!===*= EB : *=&: mm It: EEHE P ^Lrr. av C.-jEV Nordström. i p -H-t I? 1. Frid va - re 2. Frid va - re 3. Frid va - re 4. Frid va - re dig! diff, dig, dig, Så då då då P lju - der 4=H Je - - su stäm - ma sor - gens het - - ta bran - ner Ta - börs ljus gått ne - - der o - - frid kring dig rå - - der *= -0- -^-tW - ^->w Till dig, som Och ti - - dens Och mörkt Get Och värl - - den It: m 15 -H- Z-=ÉZ I P vand - rar tör - - ne se - - - ma - hå - - nar tf up Of - ne och P på -ta om be - T nö - - dens sting - - er - gi - - - ver - lju - - - ger " I stig, dig! dig! dig! T (c ^-- Nf -35= pt-^- # *- -^ - =*= • 3 Där När När När h — # - — p tå - - så - - sva - stof - h -*- 5 - re - - rat - - ret - tets 1 P - flo - den hjär - ta drö - jer, smit - ta . — f*— ifflt— C ing ing fast of - h en - en du - ta — #'i- P kun sval of - - vid h -% - nat - ka - ta dig "/> 5 1 häm - kän - be - - lå - - 1 é 0. m" 4 — — 1 ma. ner, der, der, i — %-*** —- 1 — * — — j^ -M r-f— %— - 1 -U- p P - t fcfcz / - t"

223 Frid vare dig, då vänner dö och svika Och ej ett eko mera hälsar dig! När din och himlens klocka ej gå lika, Frid vare dig! Frid vare dig! Frid vare dig, då eolsharpan tystnat Och känslosträngen brustit har för dig! När du till vemodssången länge lyssnat, Frid vare dig! Frid vare dig! Frid vare dig, då levnadssolen dalar Och kvällens timma stilla nalkas dig! När livets morgon gryr i himlens salar, Då, evigt då: Frid vare dig! K. G. S.

224 139. Se, jag är när dig! Ej för sakta. Arr. av C.-E. Nordström. Vt 1. Se, jag ar 2. Se, jag är 3. Se, jag är 4. Se, jag är när dig ! när dig, när dig när dis Hör, då i dä, så din de när ta - - - lar väg du mor - - ka stor - men »EEEEE JL__A -0- _fi v- Él=Éi= : — p_ -0- -tr -=p_ vstz r -ä — - Her - - ren Bkå - - dar da - - gar, tju - - ter, Till I Då När dig, mor • ro - böl -5T ST" *- min -gon - - sen - Jan ' it— zifczziizrs- lt: :p:==p_ p=l: vän, som • glans från plöts - - ligt ra - - - sar, _v — \ 1 — böjd och. liop - pets höljs i nat - - ten T = F-t mod - lju - bädd fal - lös sa av ler zå - Wizz te cresc. K f , j Jl — — — ~ — T m •i — »• — >- a t — r — fr r- — f — r r f r ? t går. höjd, snö, på! I Se, Då Då In • h é jag moln hjär -till h

ar • fri täts mitt i när dig ! him - mel e - - ols hjär - - ta iii^il^iiiigE v v Jag är sol - ljus har - pa jag di & ald - rig dag dig sak - ta tro - get l fjär bå - kla slu -0 0~ ran, dar, gar'. ter, (B— — j»

225 Se, jag är när dig! Vid mitt hulda hjärta Nu vila stilla, ty där finnes frid! Och tänk vid allt, som här dig vållar smärta: Det varar blott en liten, liten tid! Okänd. fl 5

226 140» Jesu sju ord på korset. Innerligt, r, jj. 4i o m/ r S Ar \ av C- 12. Nordström. ""~v+fLr r ; ^ " | Jr. ^tt '22 *• -^ i "* n h ffiYtf * - I w " é IC. . q -p- k k - v<U, -*!. -T* J ~ "p In. J -i -r - < ,Vj/ 1. 2. 3. 4. -0- V Ej "0 "I "0 T

fin - Fa - dag kvin i V - nes - der skall - na, 15 ett för - du ack, fe T ord, - låt med se r JO- v som dem", mig nu N t mig han i din l b ätt kär- pa - son | T- V - re leks- - ra vid -r 't hug fullt - dis din r r r >- sva -lar Ån ro - par, Han va - ra", Så si - da", Han 1 t^ ,s _# ; f_w_ HiT ar: :. é é . _ J _ "2S- ä M # ", é- .0 - — ^ — — w:~~ ; \j ff -qr j i f {' ' 0. p P j- - U - P 1 u b i V i i v -Ä — Jf Epiil or - - den min äls - - kar och hö - - res han tän - ker på p Je - sus be - der rö - - va and - ra, T- — ? f pa för rens fast i l ^m -*wX Jr 5r -Ut kors - trä - det ta - hån - - ful - - la ho bö - - ner be - - sva så - - ren de svi A*=* -p—i 0JÉZ V lar. par, Så Han - - ra. En - - da. I — i , . -* — *— i U V :-S — 5= V lyss - na, hav tröst, bär de - ras skam pa - - ra - dis - stig kär - - le-kens famn Bu sar - ga - de bröst! På kors-trä-dets stam. Är lagd ock för mig. Där fin - ner du hamn. Så bröst! Han stam. En mig. I hamn. I

227 5. "Min Gud, o, vi har du mig så över- givit?" Han ropar, men allt måste ske som står skrivet, .,: Att syndare må Förlåtelse få. :,: 6. "Mig törstar", han säger. O, visste all världen, Hur bittraste galla han tömmer på färden ! : ,: En källa så klar Vid korset den har. :,: 7. "Det är nu fullkomnat", o hör, så hait säger! Nu rening envar uti korsblodet äger. :,: Han uppfyllde här Vad lagen begär. :, : 8. "O Fader, uti dina trofasta händer Min ande upptag", så till Gud han sig vänder. :,: Och hörd blev hans bön. O, frälsning så skön! :,: K. G. S.

228 141. För blodets skull. Raskt, eldigt. f Mel: av 0. Lundahl. Arr. av C.-E. Nordström. 1, Fram-åt, du Herrens käm-pa-ska - ra, Gå mo-digt fram -åt ut h s l lJ^ J r, t! f * l ' h mnÉÉisÉii i stri-den £=*= 0=^=^1*—^— '^— H- '^-«- P— -fcd här! Du här, gå modigt fram. - ra skall nöd och JiMLJLJLJ J- -- .-JLi. ra, Ty Lammets 4 vä_ I) I J h 1/ I I ^ //f // r}2 blod dig -P- zp.: ger-kraft be - - skär. h ! i i -V p P l Framåt med mod! En se - ger- P J— <g-^ = ?» — — f — H- ,\-£ mod, med mod! En mäk-tig // p stod Är rest på Gol - ga - ta för dig, "mé må m^åééééé^é^ se - ger - stod £ yt •yd ^_- dig, är rest för dig.

229 II mf i v u då ej då! stå, skall stå, då! - - - - Den kvar skall stå, Tills himlens por-tar öppna sig. sig för dig. J- J> i J i dä, ej dä! stå, skall stå, II P. mmm tro och bön! SäjE bön, i tro och bön! JL*^ 1 '^P P Snart stun - - dar ZjT — v— I '^M^fe3= ///' :=t g; p va - p pen p vi ^=5=g: P - la skön. Från skön, så ljuvochskön, h h * h } i i kraft till kraft • digt: 1eee=G=3 // ~& _^ 1 , ratt. V V P P fram. Till dess du fram, gå modigt fram, ^ b b b "l Ll u b liT b P P P bär-gad står in - för ppp k Guds Lamm. Lamm, inför Guds Lamm 2. Går vägen över träsk och dalar, Din segerfurste banat har din stig. "Allt är fullkomnat", så han talar. Han dog och vann i striden just för dig. Se upp med fröjd mot himlens höjd! Svik ej din fana, vit och skär! Stäm upp din sång ännu en gång, Ty Lammets blod dig kraft beskär! Snart skall du svärdet få utbyta Mot segerpalmen, som dig givas skall, Då stridens åskor mer ej ryta Och evigt ej du rädes mer för fall. I evig fröjd hos Gud i höjd Vid livets klara flod du går Med alla där, som vunnit här. Du Gud och Lammet prisa får. K. G. S.

230 142. Nöd och nåd. Med värme. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. TT t t t t t r; t i r » t 1. Står du råd - 2. Kan du ic - 3. När ditt e - 4. Blir du ej lös in - - för ke bed - -ja: get verk i för - stådd i #- — -«— I- -A T —f p' v

1 i v l nö - dens gå- - ta, Ej för- ske Guds vil - - ja, Tast din rund för - brin - ner Och det sys kon - ring - en, Får ditt JU— 3 n r --> -£"1 ~\ w i .V tr -J -* K- — *- "k ~" h g H S ~^- h-Jf-"TT" *±... 9 f : zj rm A * " -h- ~N' XV. #• .. J ' ! 1 nåd, död, kvar sår i ? Var Her Un Gav h 9. T blott - ren - der dig « : 9 r* 1 tt P står, hur e - gen bäs - ta hjär - ta l h V nöd vil ic - en - p \> kan - ja ke dast — p— P' u va - för ens dju -J, 5 ra till blir - pa c- 1 stil - vet as - Her 1 *• f la, att kan - ren |S -t- fr T om den lutt bätt h t f du - rat - re te T- V än från guld syn -P- 5 får dig du på ~1"Ö~ ^ .« j-ä % f f? -b- ►-^ » p P "-t- "A — P 1— . ^ .. H grå - ta! skil - ja, fin - ner; ting - en, i m=p =**= För din föst Om det än Li - - ten gnis Ack, vad då, =*E s* — r ran skall - ta om -Å=Jk vet din Fa - der råd. ske med bit - ter nöd. glim - mar ren och klar. kor - sets väg är svår! — p -i- II Tp=z t- m

Kör. ** 231 ä^fiÉll T- Her - rens sikt är med van - ner 3 Att dem s^?-: .A. r- fcf=* -0-- #=G=* \ re - na i - från stoft och grus. När ditt själv - liv han i eld för- l h h fc. h fe br=vTÖ— #" » *-*~ T »= # — 1=1= fefe i i*i sn u I bran - - ner, m^Så Öpp I Miz =*=£ n sj -•-- -»-- vä - - gen hem — p — i jt till iÖe! I Fa - derns hus. S=*==H^ ^rr_-5t Igfli När ditt eget jag blir lagt i mullen, Härskar andens liv uti din själ. Fridens rosor dofta då på kullen, Och du fattat livets gåta väl. k. a. s.

232 143. Sorgsna hjärta! Sakta. IEEE =3=*: % ZÉ— Ii Mel. av K. G. Sjölin, Arr. av C.-E. Nordström. 1. Sorgs

2. Nåd 3. Han 4. Ank - na du är - ra hjär - - ta, ut i din i då i fat - - ta mod! Je - - sus har, liv och död, fri - dens hamn! Fruk - ta Väu, den Föl - jer Sor - gen gpi^É b ^ =t= % r * ' * l^_ mod, fat - ta mod! har, nåd i Je - sus död, liv och död, hamn, fri - dens hamn! P ej, bäs dig din, den då te i sor - gen ut - - av mör - ka är snart o J 1 pp bran - - - - ner! al la. da - - - - len, ö - - - - ver. Va - dar du i nö - dens Han din synd på kor - set Ser när du är stadd i Vi - la still i Je - su * J* J— — #- ö£ z f, i // mf m zj*z r t r flod, bar, nöd, famn, EP Dju - pet där din Han upp - rät - tar Yet att fräl - sa Och du får vad i N h n **. \&r & Je - - sus kän - - - ner. dem som fal - - . - la. dig ur kva - - - len. du be - hö - - - ver. i X t" ZJ&Z. flod, dju - pa flod, bar, kor - set bar, nöd, stadd i nöd, famn, Je - su famn,

23'å II p ~*=t: -5 t r -1 går, vid din si da, "~"ö^ =t=2X i—tr Kraft du T — // mf _t p p_ // p sår, se hans sår, kom när - ma - re hans hjär ==tq ta! IS20:: — p_ 5. När du över djupen går, (över djupen,) Frukta ej, ty han är nära! Hör hans röst och se hans sår; (se hans sår;) Svaga barnet vill han bära. K. G. S.

234 144. Lilla Molnet. Arr. av J. Sonesson. mm^m -r I fj fa l t f £ l> U I P 1. Så fruk-ta ej, du lil - la ska - ra ! Du fräl-sta Si - on, hav god 2. Han ti - ger stil - la i sin kär-lek, Han fröj-das ö - ver dig med 3. Se, löf-tets stjär-nor här-ligt briu - na, De ly - sa upp din lev-nads a T\,, „^~~ -~A £:<*. A ^.-. nf 4-n Vlo n>ni< A/^1t ciqi- flin cfi Den star-ke hjäl-ten, som kan fräl - sa, Han hor i dig, han ser din När prö - vo - ti - den är för - - Ii - den Och du får hem till Je - sus Där hem- ma ing - en sorg skall va - - ra Och ing - - a tå - rar, ing - en Ditt lid - an - de, det är ju ba - - ra Ett Ii - - tet moln med guld ut- m j» i i f^ ^ T i h h h h I hU 1 V M- — J 0- r -0i— 0-q— -, V I w w—t -w w—n'

235 _| „^ /Tv rit nöd. Han styrker dig, Han är din häl - sa. Vi fruk-ta då för ök-nens glöd? Ut - - i den lju-sa, säl - la fri -den Du skall hans ledning rätt för- stå. nöd, Men e - vig fröjd i-bland den ska-ra, Som då är skild från synd och död. i, Som bris-ter för ett: e - vigt va -ra; Det går så snart, så snart för - bi. *• - h - h - h J J" f J" J ^ ^ ^ ^ J N ' •9'fe — t & — — »-t-**— 1 * — — #-: :ff==Z0-=Z0.-=zf. —fi-p $izz Jzzzr: h h (K. G. S.) U V 145. Om jag ej ägde Jesus tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde mig i allt hugsvala, 1 nödens stund min sak förstå? Men har jag blott min dyre Jesus, Då har jag tröst, då har jag frid; Min hjälp han är, evad som händer, Mitt ljus i klar och mulen tid. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde tidens vågor stilla Och tysta stormen likaså? Men har jag blott min dyre Jesus, Som ser min fara varje stund, Då har jag frid, då har jag vila; Han är min säkra ankargrund. 3. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När ofta sjukdom kroppen hotar Och sorg och smärta tränga på? Men har jag blott min dyre Jesus, Som helår mig till kropp och själ, Då slipper jag att ängslig vara, Det går i allt så väl, så väl. 4. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När jag en gång skall möta döden Och över kalla floden gå? Men har jag blott min dyre Jesus, Som döden för mig dödat har, Han renar mig så väl i blodet, Och lycklig hem till Gud jag far. K. G. S. 252. Vilostaden. I Lammets sår jag vila finner, Då anden söker efter ro. När lagens krav i hjärtat brinner, I såren har min själ sitt bo. Här får den trötte ro och vila För allt, som störer själens frid. Till Lammets sår envar får ila Och finna tröst i nöd och strid. Min vilostad jag har i såren; Ej någon synd mig skada kan. Här är så ljuvt, här torkas tåren; Den trötte här sin vila fann, Här får den trötte ro o. s. v. O, Sköna viloplats i livet Såväl som uti dödens stund! Igenom tron det är mig givet Att vila trygg på blodets grund. Här får den trötte ro o. s. v. Här har jag allt vad jag behöver I livets strid, till kropp och själ; Och arvet, det blir ändå över — I Lammets sår jag mår så väl. Här får den trötte ro o._ s. v. K. G. S.

235 _| „^ /Tv rit nöd. Han styrker dig, Han är din häl - sa. Vi fruk-ta då för ök-nens glöd? Ut - - i den lju-sa, säl - la fri -den Du skall hans ledning rätt för- stå. nöd, Men e - vig fröjd i-bland den ska-ra, Som då är skild från synd och död. i, Som bris-ter för ett: e - vigt va -ra; Det går så snart, så snart för - bi. *• - h - h - h J J" f J" J ^ ^ ^ ^ J N ' •9'fe — t & — — »-t-**— 1 * — — #-: :ff==Z0-=Z0.-=zf. —fi-p $izz Jzzzr: h h (K. G. S.) U V 145. Om jag ej ägde Jesus tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde mig i allt hugsvala, 1 nödens stund min sak förstå? Men har jag blott min dyre Jesus, Då har jag tröst, då har jag frid; Min hjälp han är, evad som händer, Mitt ljus i klar och mulen tid. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde tidens vågor stilla Och tysta stormen likaså? Men har jag blott min dyre Jesus, Som ser min fara varje stund, Då har jag frid, då har jag vila; Han är min säkra ankargrund. 3. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När ofta sjukdom kroppen hotar Och sorg och smärta tränga på? Men har jag blott min dyre Jesus, Som

helår mig till kropp och själ, Då slipper jag att ängslig vara, Det går i allt så väl, så väl. 4. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När jag en gång skall möta döden Och över kalla floden gå? Men har jag blott min dyre Jesus, Som döden för mig dödat har, Han renar mig så väl i blodet, Och lycklig hem till Gud jag far. K. G. S. 252. Vilostaden. I Lammets sår jag vila finner, Då anden söker efter ro. När lagens krav i hjärtat brinner, I såren har min själ sitt bo. Här får den trötte ro och vila För allt, som störer själens frid. Till Lammets sår envar får ila Och finna tröst i nöd och strid. Min vilostad jag har i såren; Ej någon synd mig skada kan. Här är så ljuvt, här torkas tåren; Den trötte här sin vila fann, Här får den trötte ro o. s. v. O, Sköna viloplats i livet Såväl som uti dödens stund! Igenom tron det är mig givet Att vila trygg på blodets grund. Här får den trötte ro o. s. v. Här har jag allt vad jag behöver I livets strid, till kropp och själ; Och arvet, det blir ändå över — I Lammets sår jag mår så väl. Här får den trötte ro o._ s. v. K. G. S.

235 _| „^ /Tv rit nöd. Han styrker dig, Han är din häl - sa. Vi fruk-ta då för ök-nens glöd? Ut - - i den lju-sa, säl - la fri -den Du skall hans ledning rätt för- stå. nöd, Men e - vig fröjd i-bland den ska-ra, Som då är skild från synd och död. i, Som bris-ter för ett: e - vigt va -ra; Det går så snart, så snart för - bi. *• - h - h - h J J" f J" J ^ ^ ^ ^ J N ' •9'fe — t & — — »-t-**— 1 * — — #-: :ff==Z0-=Z0.-=zf. —fi-p $izz Jzzzr: h h (K. G. S.) U V 145. Om jag ej ägde Jesus tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde mig i allt hugsvala, 1 nödens stund min sak förstå? Men har jag blott min dyre Jesus, Då har jag tröst, då har jag frid; Min hjälp han är, evad som händer, Mitt ljus i klar och mulen tid. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, Som kunde tidens vågor stilla Och tysta stormen likaså? Men har jag blott min dyre Jesus, Som ser min fara varje stund, Då har jag frid, då har jag vila; Han är min säkra ankargrund. 3. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När ofta sjukdom kroppen hotar Och sorg och smärta tränga på? Men har jag blott min dyre Jesus, Som helår mig till kropp och själ, Då slipper jag att ängslig vara, Det går i allt så väl, så väl. 4. O tänk, om jag ej ägde Jesus, Vem skulle jag väl hava då, När jag en gång skall möta döden Och över kalla floden gå? Men har jag blott min dyre Jesus, Som döden för mig dödat har, Han renar mig så väl i blodet, Och lycklig hem till Gud jag far. K. G. S. 252. Vilostaden. I Lammets sår jag vila finner, Då anden söker efter ro. När lagens krav i hjärtat brinner, I såren har min själ sitt bo. Här får den trötte ro och vila För allt, som störer själens frid. Till Lammets sår envar får ila Och finna tröst i nöd och strid. Min vilostad jag har i såren; Ej någon synd mig skada kan. Här är så ljuvt, här torkas tåren; Den trötte här sin vila fann, Här får den trötte ro o. s. v. O, Sköna viloplats i livet Såväl som uti dödens stund! Igenom tron det är mig givet Att vila trygg på blodets grund. Här får den trötte ro o. s. v. Här har jag allt vad jag behöver I livets strid, till kropp och själ; Och arvet, det blir ändå över — I Lammets sår jag mår så väl. Här får den trötte ro o._ s. v. K. G. S.

236 146. Dyrbara kors. Värdigt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. mf 1. Allt - me - ra 2. Det klar - nar 3. Hur skönt det 4. 0, skö - - na ÖPfe %= ±1 \ gles upp,. är kors, i r U den då i du — *•

slö - or Ii - mig TT jan bli det sä vets stun för - - nö - ver, Som skym - mer ger, Att Lam - mets der, Då hjär - tat - jer; I dig väl- -0 15 him - lens skö - - na blod gör sjä - len sjung - er Her - rens sig - - ne man sig land, Ty Kris - - ti vit. Ett tryg - - gat pris! Då var - - ma här! Ett ring- - - a kors mig klar - het hem hos Gud jag vå - gor gå där stoft - grand du upp- i b * S I * /rs ™>f z: : ~^- — Ézz=*izz: gi - ä - un - hö - ger, der, jer V Jag Och Som Och ser i tron nu i tron bräc - ka o - med din kraft gyll jag skyn trons snö den sva ne strand, dar dit. och is. ge bär. När När När När 0' t tviv - let tviv - *let tviv - let tviv - let

237 V 1 fe* zézz:: -0-- SE stö - ra vill min dim. =t — -* t=zdEzt==t=z:&-=b-i=E=-- i — — — — _,. ^ I Då sä - ger kor - set: Tro, blott tro! P=£ -X-^=^=r-~ Éiil « s- Dyr - ba - ra kors, du __J. 0- -0- I I ä - ger 1 mmmmmm Allt vad min själ be - - gär. r 0--1 :tS2t mig sa - ger: h ! I 1-- K K t n Syn- den- för - lå - - ten h h h 1 h •*-• «. (K. G. S.)

238 hångsam £ t, högtidligt. mf 147. Golgata. Ärr. av C.-K Nordström. z±z — K- r ga - finns 1. Gol Ej 2. Gol - - ga Vitt - - ne 3. När på Nu får 4. Gol - - ga I från

ta en ta du * f höjd! I plats, som höjd 1 Du bär om Os - - ter - land så Guds tro - nar ge Je - - ho - - va ser min Je i du kär - lek ge - nom i su ditt kors jag jag fly in - - till hans brust - na - ta höjd! Du är bland Si - - ons ditt kors vi

häm - ta vå - - ra i v strå - lar, må - - lar ; ti - - den, stri - den, sm är - ta, hjär - ta; höj - - der fröj - der, ii ÖÉ -j- -i- --*—::: — Jfc-r-J- Wm — *— — /*• p. £.•-#- r r r p -«- ? ? i, — 5 a Här - lig du är, din prakt för - bli - va skall. Du med ditt kors be- Ing - en som du om se - ger täl - ja kan. När på sitt kors han Lug - nas mitt bröst, ty all min synd han bar. Frälsning av nåd för Hyl - lad av dem vars konung Her-ren är. Ee - ning från synd vi]y - ser världen all. blöd-de, dog och vann. Lammets död jag har. al - la fun - nit där. h r> n ^ j ten. II p Un - der - ba - ra höjd, var fin - ner man din Se - ger -pryd - da höjd! I glans och e - - vig Kär -lek un - der -bar! På Gol - ga - ta du Här - lig frälsningsfröjd på Gol - - ga - ta jag h jl fe bH^m *— T- h is ke? Ej kun -na ä ra Hug-fäst du brin - ner. Him-mels-ka ä - - ger, Se - - ger - ba- i £

239 _X,JZ 1 — ^=»- hl — F F jm- -V- 1 - — #= ti - - - - dens dim -mor höl - ja dig. är med kor - sets se - ger - stod. glöd! Du tän - der hopp och tro. ne ret står på Si - ons höjd. mf & ~ (t °r v fr Frid-säl-la ort, Här på ditt krön Blott för din nåd 11 P du fick jag Allt är f ull-kom - - nat, J. *J? „P i ä. is fc i J^j . ^ IJJ ~~^ 'I - är mitt him-mel - ri - ke; Lam-met smälek bä - ra, e - - vig säll-het fin - ner, så min Je - sus sä - ger. r » 5 *• * UV» ' I t^: Bortom ditt kors ej so - len sän-ker sig. Frälste sitt folk från syn-den med sitt blod. Ut - i din famn jag ä - ger frid och ro. Ä - ra ske Gud! Nu har jag frid och fröjd. N .N K _fc J Js _, * * J } * * ~ S J b b l/lk 1 • ^ i 1/ • • I*' Kör. f i rr m Gol - ga - ta kors, du är r P för i dim. V t I mig så kär; Frälsning och fröjd till mitt tf I P P If^^HfedM iS7.z=x:T=f:==:p: P £ — . - # # ^_^.„ # i I h N -#- pp . mM. i k i/ i i k i/ **' b b i V \S \ hjär - ta du bär. Frälsning och fröjd till mitt hjär - ta du bär. _CU J — *- V - P» — ä~ I rfec r* i; ,ck. g. s.) ^1 »id~~

240 148. Gud är kärlek. Måttligt fort. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordstrom. ii a mf . i/ J m — - 1 — m - 5— P- — P Pi a— I a g. -K h-1 1. Gud är kär - - lek, o, vad tröst i no - - den, När all 2. Gud är kär - - lek, om du än fått mis - - ta Vad som 3. Gud är kär - - lek, när du står vid kul - - len, Där du 4. Gud är kär - - lek, när • ditt hjär - ta grå - - ter Ut - - av mf 3E3==£EE=^E£ jor - här göm sorg kås4 i=r T t disk kär du äls - - de den för vad lek plå - näts ut ka - de så ömt. du äls - kat här du läm-nat har =l=£=-A — f- ^ P V g Och när ban - den sli - tits ut - av När av sorg ditt hjär- ta vil - le Och vars röst nu tyst - nat un - der Och då sm är- tan of - ta kom-mer n h h h -0- i *=5 m -0- -0-- -fei i *±::=z± =£ T dö - den! Gud är bris - - ta, Gud är mul - len. Gud är å - - ter, Gud är kär - - lek bort - om ti - - dens slut. kär - - lek. Säg, har du det glömt? kär - - lek och dig tröst be - skär. kär - - lek, och han stan - nar kvar. 1 IHiHi

^ Kör. \m 241 P U P PPPPPpfFF'* Kär - lek, som äls - kar i lust och i nöd, Kär - lek, som Z ——fTZ -fr 1: -$E- ~m v m &m hål - ler // mf V v l> V V V I v l v \ v liv och död, Bär ö - - ver flo - den, bris -ter ej 5. Gud är kärlek. O, så står det skrivet. Kärlekshav, då Lammet för mig dog! Allt av nåd i Kristus är mig givet; Gud är kärlek, jag har evigt nog. K. G. S. 1*6

242 149. O, kärlekshav! Uttrycksfullt -xv- mf K- . n hr— H* - Art $ - Mel. . av — :*- #-- av K. G. Sjölin. C.-E. Nordström. V 4 <v ~fc i. 2. 3. 4. * - o, o, Tänk, Då h é — *•_ T- kär - vil - vil - får h leks - - ket - ken jag L # i__ 1 - hav, djup, dag, se, i

din där då vad h V strand hel - e - - - här t ej -ga vig - jag u fun kor - he - trod - nen - - set - tens - - de fr o- ... I är, står! ljus på, I r G t=N& f^- — r- V - — ta — - s t- .... 1r~ -#£- 9 —5 — *•- — 5— r-f-55 i i' — — i^ — - $: t -- b - : t» : __#_: V p - =&: Éiift Ditt djup Om full Skall dju - Och in t ej nå - - gon död - lig för - - so - ning ta - - lar pet av Guds kär - lek ut - - - i Guds ri - - - ke m *?= TT kun - nat mä - - ta. var - -je böl - - ja. up - - pen - ba ra do - mar blic - ka. =å=± Må -9-- En Och Och Med T- V ska pur jag, al - qmz T— t ra du pur - no - för - - kla - la dem, i - - den rad som -~fc T ge - nom i - - från i min in - - för ti - - den Lam - mets Fa - - ders tro - - nen i bär, sår, hus, stå, 2.. éeeE

243 =t= 3=E=5== Som ald - rig skall ditt hjär - te - lag för - gä - ta. Den kan mig vit och ren från syn - den sköl - ja. Skall se och fat ta allt med tan -kar kla - ra' Jag skall ur Ii vets älv för e - vigt dric - ka as o M. dp=b=#z &6= =ÖBE Å I Z—fi—=%=ZZ ^E33 =33 Kör llmf V * * x y y \> \> b Un - der - bar nåd, att jag re - ning kan få, Frälsning så här-lig vid Pi ^ =£= IS h — m — -jtzq =P=*= ip=E=P=p: P £« -5 — :: r-r kors - trä - dets stam! Kär - le - kens djup är Guds Lamm. h *s Så för mig ut ifrån min egen strand, Du korsets våg, som så om kärlek talar. När av din kärlek hjärtat står i brand, Min själ sig lyfter ifrån jordens dalar. K. G. S.

244 150. Landet ovan molnen. Förtröstansfullt. Mel av K. Gr. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. & g ^ ^ P I Y * 1 Till lan - det o - - van mol - nen i i. Där bor min Gud och Fa - der, som 3. Om det - - ta land man sagt mig, att 4*. Men här i Mm - lings - lan - det blir m It: é_ *4= g-Ei— f- -#- — #- --t- -0-- i =?— =£ tron jag ställt min lan - det har be- allt i fäg - ring kin - den of - - ta =*_=£=, fP IIP fe£ ^E -N -h: H= TTTTT T - r t r * r färd, Dit läng - tar jag att kom - - ma frän den - na mor - ka rett, Och he - - la äng - - la - ska - - ran, som ald - rig har jag står; Och bi - - beln sä - - ger tyd - ligt, att eg - - na hem man våt Och knappt man hin - - ner mö - - tas, förr - - än man skil - jes =£JÉ J- : £= : -X J >n m /H hfr- f — -fr~ "t --.V- =*l ;-3—£-: _^: * $ =h f#- 1 - | i 1 — * : p P : =h 1 t> P T 1** p t i p -r J s= p t- -s J värld. sett. får. åt. Och Där De Men när härs bil så jag -kar - das det må - ljus ej skall let och P a ej hun - nit, gläd - je, skul - der, bli - va vad ty ej ut - kan nöd ar - - i jag och mod det öns natt el skö - - ka är ler na pö^-w- J - — — h 4 f #-- -X A. 1 J* — 0, — h 1*'- h -*• +V — — — /- =fr- 1 f =*- 03— =*=- — #i- 1 r t l : t>

i? pr-d

245 mer? Ty allt i e - vig här - lig - het sig ter. slut, Hos Je - sus får jag e - vigt vi - la ut. nöd, Och ing - en där skall grå - ta ef - ter bröd. land. Till av - sked räc - kes där ej nå - gon hand. ^ J> ^ igf^tÉ^i^EgEEg^^iEgÉEEgEEÉE^ i Här skiftar det beständigt på många- handa sätt. I storm vill skutan kantra, och sällan går den rätt. Och får hon nya segel, då hastar det mot grund. Av ljus och mörker växlar varje stund. 6. Men blir det trist på färden och vä- gen synes lång, Då sjunger jag om Jesus en liten se- gersång. Och hade Gud ej lovat att giva detta land, Jag finge aldrig se dess gyllne strand. K. G. S.

246 151. Mera om Jesus! E. E. .Hmft. ~f* t< ., ^_ TT 1 p 1 ,K E§k — —8- p ~B p | N 1 J J. ä» é Ir -i 3b é T 1 r r F T- 1 1 0' t 1. Me - ra om Je - sus, Gud, mig lär! Mer av hans 2. Me - ra om Je - sus! Lär mig, Gud, Mer att för- 3. Me - ra om Je - sus! 0, må jag Ha - va min 4. Me - ra om Je - sus, Städ - se mer, Tills på hans -cv8 n h *• -} 1 h r | ^ # * h ä å 1 jL . . Vl # tf U é J. f. ... ^r ti Q L # 1 é H O — 0*. — [> b % t i V C r ©* r- ._*• kraft min själ be - skär! Mer av hans kär - lek hjär - tat giv, stå hans hel - ga bud! He - - Ii - - ge An - - de, lär mig se lust ut - - i hans lag, Hö - - ra hans röst i var - je rad tron jag ho - nom ser, Tills jag bland tu - - sen hel - gon mång' 1 I _?_.., —*z fc=t- Kör. r H- k- 'jS -T j — ^-i , 1 1 t-i t* - J^ .,,.jpL_. # — _;_. " ' ^ | J. -t 'n #• J _ _p -T- r H \S / hans vad hans - ma I kraft Kris- ma - får J - p i - tus ning, i i var - har nöjd Lam i r * 4 J Mer Mer Ly - In - 2 av av - da stäm v dags att och mets h T- 1 - liv! ge! glad! sång! i i Mer, i * v me - h - ra av h c\-é $* B* é' é- J** f ¥ L^4- fT "1 *± ."....,|*- -%- * V 1-]/ i/ r wf 1 i v £ t>

247 rtr — - — =— x — ?- — r- — w w — r~- w r r i ij k \j i i Je -0i.- Mer, me - - ra _ # i. Mer d£ — ^ p _ yvy J* hans :*=*—*- ö^nm s ^ tat giv, Mer av hans kraft i var - dags - liv! kär - lek hjär jL i i Ji i 2: 2? ♦ -t zpi; =t p] ^1

248 152. Ständigt mer hos Jesus! Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. cd B — , K K- ^- A 1_

r fc- It- k- k- . fi U- —& - 1 -J—& — 0— * £j £ är är för är 9 =f* =£ -%r- 1. 2 # 3. 4. -2- P P Ständigt Ständigt Ständigt Ständigt P • mer mer mer mer h *•- i* - V hos hos hos hos -f=\ i Je - Je - Je - Je - i * 1 ä' r f sus; han sus; — Vem sus, nog sus, så i b # 4 * * Ii - vets ho - nom var - je Fa-derns t bröd, lik? dag, råd, l #• # r r 1^ # * ' Då jag slip-per Ar jag stun-dom Eät-ter han mig Tills jag står där _*^ —9- * _|> p_ — U- -H .-_| — — C-t-V- v V U- i ^ 4^R-^ i 31 m n v u i i u t i> % hung-ra, slip - per Ii - da nöd. Och e - vad mig mö-ter, blir ej nö - den fat - tig, han är all -tid rik. All - tid full av kärlek, hål - ler vad han du - kat ut - - av al - - la slag. • Allt vad jag be - hö- ver ut - av fröjd och hem -ma, här - ligt frälst av nåd. Al - - la da - gar slu -ten i hans omsorg i i i i i i i i i É^=t $=i Kör. i r~f -0- P *fcf= IBt lång, All - tid sagt, Al - la frid Har jag hos min Je väl, Har jag allt hos Je får jag häm - ta, häm - ta gång på gång. -fc N * — * — *— 7E=p u u mi - na bör - dor på sig själv han lagt. „... ,. , , Je - «i. ftr var särskild tid. Ständigt mer hos sus för var särskild tid. sus för båd' kropp och själ. I h jL h h h h l l h N ^ h i^— i — (• — *- } ^^}^= 8 fe^ =M

243 ^ ^ v ' \ v ^ v v \ T t t t ^ g* it -r- V V \ \> v v v \ \ [> V V V när jag kraft-lös går. Ständigt full av kär - lek ö - - ver -nog han is * is h I h ^ zpz=:*z=rpz=p:i-t:i h 4 3»i=ti=5==f: i ger. P Stän-digt, J a , —0- — I be - stan - digt, -Jiz hal - le P I Hl :.Ax-- iife^E^^pÉMM^ _*._ 1r "IT In - - ja, u u r - -_>__j 222. Seger, härlig seger! Seger, härlig seger genom Lammets blod, Seger över synden genom korsets flod — Ingen makt kan hindra, att jag seger

har, Seger i min Jesus, seger alla dar. Kör: Seger, härlig seger från Guds milda L imm, När i tron jag bidar invid kor- sets stam. Alla makter vika för det blodets skull — Seger genom Jesus, härlig, fri och full. 2. Nu är seger given, vart än vägen går, Ty jag hämtar kraften ifrån Lammets sår. Hur än striden rasar, seger vinnas skall: Blodets kraft är mäktig över världen all. 3. Jesus — han allena seger vunnit har, Därför är jag lycklig, segrar alla dar. Nya segrar vinnas mitt i nederlag; Lammets blod ger kraften för varenda dag. 4. Är jag svag och ringa, han mig seger ger, Kraft från helga korset, strömmar mer och mer. Därför kan jag strida, strida alla dar, Ty en blodköpt seger jag i Jesus har. K. G. S.

243 ^ ^ v ' \ v ^ v v \ T t t t ^ g* it -r- V V \ \> v v v \ \ [> V V V när jag kraft-lös går. Ständigt full av kär - lek ö - - ver -nog han is * is h I h ^ zpz=:*z=rpz=p:i-t:i h 4 3»i=ti=5==f: i ger. P Stän-digt, J a , —0- — I be - stan - digt, -Jiz hal - le P I Hl :.Ax-- iife^E^^pÉMM^ _*._ 1r "IT In - - ja, u u r - -_>__j 222. Seger, härlig seger! Seger, härlig seger genom Lammets blod, Seger över synden genom korsets flod — Ingen makt kan hindra, att jag seger
har, Seger i min Jesus, seger alla dar. Kör: Seger, härlig seger från Guds milda L imm, När i tron jag bidar invid kor- sets stam. Alla makter vika för det blodets skull — Seger genom Jesus, härlig, fri och full. 2. Nu är seger given, vart än vägen går, Ty jag hämtar kraften ifrån Lammets sår. Hur än striden rasar, seger vinnas skall: Blodets kraft är mäktig över världen all. 3. Jesus — han allena seger vunnit har, Därför är jag lycklig, segrar alla dar. Nya segrar vinnas mitt i nederlag; Lammets blod ger kraften för varenda dag. 4. Är jag svag och ringa, han mig seger ger, Kraft från helga korset, strömmar mer och mer. Därför kan jag strida, strida alla dar, Ty en blodköpt seger jag i Jesus har. K. G. S.

250 153. Mycket mer. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ii Uttrycksfullt. u jj mf N // o, I * 1. O, du här - Ii - ga land På den 2. Där är dö - den ej känd, Li - vets 3. Sta - dens ko - nung är huld, Var - je 4. Lan - dets ko - nung - a - son Un - der i ny - fack ga har föd - da strand, Dit så - la är tänd, Ing - en ta av guld, Upp - på rjor - nas dån Fö - rer ^É3E i P £ I -*- ZÉIZ=fz 1 v t i. v T f r K i \ u t f ?• t of - - ta i tan - ken jag värk fin - nes mer, ing - en tro - nen hans kär - leks ba brud - ska - ran fram in - för gråt. ner. Gud. Vil - ken stad ut - av ljus, Vil - ka Allt för - g äng -ligt har flytt, E - vig- Jas - pts - - mu - ren så ren Ut - av Al - la väl - kom - nas då. Bå - de 1 T- 1 P strå - lan he - - ten äd - - las sto - - ra de hus, När på har grytt, Her - rens te sten ; Lam - mets och små, Un - der he - li - - ga höj - der man står! vän - ner ej mer skil - jas åt. fa - - na man va - jan - de ser. ju - bel och lov - sång - ers ljud. mtfcz zfz=H=t -X Z=t m -JE Myc - ket mer, i myc b ket Ut - av him • JL len sig ter, När jag

251 -?- * bee?_ I p r- j' r t- U t5 1 P - dar från Gol - ga - ta höjd. Myc - ket mer, myc - ket mer Ut - av -*- ITf r -K 1^ — » O du härliga ort Inom himmelens port, Som ej dödlig har tänkt eller sett! Ingen natt finnes där, Herren solen själv är; Detta land har min fader berett. K. a. S. 223. Sjung dig hem! Sjung dig hem, kära barn, Till ditt hem i det blå Genom sorger i främmande land ! Där ej stormarna gny, Där ej vågorna slå Mot den sköna och blomrika strand. Kor: Sjung dig hem, sjung dig hem Till den gyllene stad, Varest solen är Lammet och Gud, Till den blodtvagna skaran, Som sjunger så glad Inför tronen i strålande skrud! Sjung dig hem, kära barn! Här är möda och strid! Ovan där finnes vila och ro. Uppå livsflodens strand Får du vandra i frid; Aldrig stores ditt fridsälla bo. Sjung dig hem, kära barn! Över brusande våg! Intet hav finnes där, ingen gråt. Fri från tårar du ser, Vad i tron du här såg; Där skall kinden ej mer bliva våt. 4. Sjung dig hem, kära barn! Sången lättar din färd, Och din dag blir ej ödslig och lång. Strängad harpa du får I den sångrika värld, Om du prisar din Fader med sång. K. G. S.

251 -?- * bee?_ I p r- j' r t- U t5 1 P - dar från Gol - ga - ta höjd. Myc - ket mer, myc - ket mer Ut - av -*- ITf r -K 1^ — » O du härliga ort Inom himmelens port, Som ej dödlig har tänkt eller sett! Ingen natt finnes där, Herren solen själv är; Detta land har min fader berett. K. a. S. 223. Sjung dig hem! Sjung dig hem, kära barn, Till ditt hem i det blå Genom sorger i främmande land ! Där ej stormarna gny, Där ej vågorna slå Mot den sköna och blomrika strand. Kor: Sjung dig hem, sjung dig hem Till den gyllene stad, Varest solen är Lammet och Gud, Till den blodtvagna skaran, Som sjunger så glad Inför tronen i strålande skrud! Sjung dig hem, kära barn! Här är möda och strid! Ovan där finnes vila och ro. Uppå livsflodens strand Får du vandra i frid; Aldrig stores ditt fridsälla bo. Sjung dig hem, kära barn! Över brusande våg! Intet hav finnes där, ingen gråt. Fri från tårar du ser, Vad i tron du här såg; Där skall kinden ej mer bliva våt. 4. Sjung dig hem, kära barn! Sången lättar din färd, Och

din dag blir ej ödslig och lång. Strängad harpa du får I den sångrika värld, Om du prisar din Fader med sång. K. G. S.

252 154. Härliga "mer"!. Förnöjsamt. mf #==* -Sszzfc r i Arr. av C.-E. Nordström. P 1 rvrtvttlrv 1. Min fräls-ning i Je-sus jag fun - nit, Fast syn-dig, för-tap-pad jag var; För 2. Med Gud är jag vor-den för- so -nad; Ty Je-sus min synd på sig tog. Jag 3. Jag var av na.- tu-reu o- vär - dig. Be - röni-mel - sen ha - de jag mist, Men 4. Nu är jag med himlen för - e - nad Och tror vad jag ic - ke för -står. I »Jj I h J fe * h h h l h // =t *=* Ärt V P P - r>-*- i" -i— ***- ? t W P P U P P -4. -i" mig ö - ver dö - den han vun - - nit, För - loss-ning i bio - det jag har. Min blev i -från straf-fet för - sko - - nad, Då Lam-met på Gol - ga - ta dog. Ej u - tan för- skyl-lan rätt - fär - - dig Jag är i min Her - re och Krist. Det bio - det är syn - da - ren re - - nad, Dess kraft är det "mer" som jag får. För- ess ^-M - r -«L I h ZtZZZZÉZ n: i r> i fe fc h r> v , h fri - stad i så - ren jag män - ni - sko - vis - dom kan "mer u som för - nuf - tet ej so - nad med Gud — vil - ken i fe J> i 1 J J> ä - - fat - fin- • lyc- it: - ger, För - där - vet ej mig når, Ty - ta, Vad tron vid kor - set ser; Blott - ner, Guds nåd i Kris - tus ger. Här - ka! Hans nåd e - mot mig ler. Från -4zzzfyzr=t --F-

253 II mf * ^ » »' 1^51 t r . Tit- 7 t t r-r p p p u An - den med or - det mig sä - - - ger, Att nåd ge-nom Je - sus jac får. smör -jel- sen rätt kan upp - skat - - - ta Det här - Ii - ga, sa - Ii - ga^mer" eg - na be-grep-pet för- svin - • -ner, O, här - Ii - ga, sa - Ii - ga "mer". ho - nom mig ing - en kan ryc - - - ka — O, här - Ii - ga, sa - Ii - ga "mer". 5. Tillbaka till korset och blodet! Så ljuder den varnande röst, Om ock ej på nyaste modet; Men där får du visdom och tröst. När ödmjuk vid korset du söker Och bot i hjärtat sker, Din tro Herren Jesus föröker, Du finner det saliga "mer". K. G. S. 155. Fristaden. En fristad hos Jesus jag funnit, En tillflykt i glädje och sorg. För mig har han kämpat och vunnit; Försoningen är nu min borg. • Där finner jag alltid ett näste, Hur illa det än går, I nöden, i döden ett fäste, Ja, allt av min Jesus jag får. På grund av min frälsares lydnad Eättfärdig jag står inför Gud, Hans egen förtjänst är min prydnad, Jag önskar ej få bättre skrud. Eländig, fördömd och förlorad, Jag var i egen dräkt, Till barn genom Kristus utkorad, Jag hör till den kungliga släkt. Nu lagen mig ej kan förskräcka, Vid korset den har ingen makt. Han kan icke handskriften räcka; "Fullkomnat" min Jesus har sagt, Han röjde mitt skuldbrev ur vägen Och upp på korset tog. För döden jag är ej förlägen; Jag dog, när min Frälsare dog. Som Jesus kan ingen hugsvala, Ej någon kan göra så väl, Och ingen så hjärtligt tilltala Min skrämda och sargade själ. Visst kunna sig vänner förena Och giva goda råd; Men hjälpa kan Jesus allena, Ty nåd han mig skänker av nåd. Okänd.

253 II mf * ^ » »' 1^51 t r . Tit- 7 t t r-r p p p u An - den med or - det mig sä - - - ger, Att nåd ge-nom Je - sus jac får. smör -jel- sen rätt kan upp - skat - - - ta Det här - Ii - ga, sa - Ii - ga^mer" eg - na be-grep-pet för- svin - • -ner, O, här - Ii - ga, sa - Ii - ga "mer". ho - nom mig ing - en kan ryc - - - ka — O, här - Ii - ga, sa - Ii - ga "mer". 5. Tillbaka till korset och blodet! Så ljuder den varnande röst, Om ock ej på nyaste modet; Men där får du visdom och tröst. När ödmjuk vid korset du söker Och bot i hjärtat sker, Din tro Herren Jesus föröker, Du finner det saliga "mer". K. G. S. 155. Fristaden. En fristad hos Jesus jag funnit, En tillflykt i glädje och sorg. För mig har han kämpat och vunnit; Försoningen är nu min borg. • Där finner jag alltid ett näste, Hur illa det än går, I nöden, i döden ett fäste, Ja, allt av min Jesus jag får. På grund av min frälsares lydnad Eättfärdig jag står inför Gud, Hans egen förtjänst är min prydnad, Jag önskar ej få bättre skrud. Eländig, fördömd och förlorad, Jag var i egen dräkt, Till barn genom Kristus utkorad, Jag hör till den kungliga släkt. Nu lagen mig ej kan förskräcka, Vid korset den har ingen makt. Han kan icke handskriften räcka; "Fullkomnat" min Jesus har sagt, Han röjde mitt skuldbrev ur vägen Och upp på korset tog. För döden jag är ej förlägen; Jag dog, när min Frälsare dog. Som Jesus kan ingen hugsvala, Ej någon kan göra så väl, Och ingen så hjärtligt tilltala Min skrämda och sargade själ. Visst kunna sig vänner förena Och giva goda råd; Men hjälpa kan Jesus allena, Ty nåd han mig skänker av nåd. Okänd.

254 156. Allt vid korset. Ej för sakta. m mf --S-- mm 1. Me - 2. Och 3. Of - - - ra, när - ta Gar - - - na 5. Snart

allt - det man jag kom - mer i me hän frå fis - Je - P - ra, - der, gar: kar, - sus Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. —T min att "Men men —* — V Gud, ve - hur helst him - iézzz: gor mig - ta man kan det med de - me - lens ^ fri, vill gå, små, sky. Till I Fri i - - Vil - ket Ej ha Fis - kar dess vill r—\-f-n r i % ? t ? v v v und - fun och rätt of - - - ta jag vand - ra från av - va av - sam lön och fri från den jag hö - pen - sion ic - i no - - ten från by

och h par- - rer - ke vi till „ v.2.Uf *? p m * fi r s s til få?" få. by, till, Med Hin • viss So - När Hin - ner ej - het ur - lig i up - - på ner ej ki - - vas bi - - beln blic - ken vi - - ken ord - - na om jag jag det om ä ra och sva - rar så sva - rar så stor - mar i- sam - fund och

255 g — w r I U makt, Min här: De v.3,4o.5 m här: bland, makt, I tid he - "Lön La - - Allt "S - 5T F #•#.• *- P P I ' — 1 har vid kor - set jag lagt. -Ii - gas samfund det är*, och pen-sion får jag där!" -ga vi nä - ten på strand, har vid kor - set jag lagt. (K. G. S.) I k I , fc fc v -iv h f " i (K. G

256 157. Invigningssång. Något rörligt. P Isidor Dannström. ii I v 1. Nu sam-fält sti - - ge sång-en Till Gud i mäk-tigt brus, 2. O, Her-re, själv här in- ne, Oss du- ka nå - dens bord; B. Tänk, Fa - der, på vårt bäs - ta, Sänd var - ma vitt - nen hit ; 4. Låt el - den stan - digt brin - na På den - na lju - va härd, I h Ty Till Och Att Efc$z=p=: :z*z=i=S=qc=pB=3Cz3Efcg=ff=:==: It ffi_ p _t_ r ._ u _ r t _t_ r _ r _ v _l_t:_^_ r _ r r-P =|=t -i-^srnr- Dfcfc Jt: »> — * — * -•—*- Il »•»• *- -0- * -0- •»- y i— b h | b | b nu för förs - ta gång-en Vi mötts i det - ta hus. vart be - drö - vat sin - ne Giv An - den med ditt ord. när de hos oss gäs - ta, Dem fyll med kraft och nit." du ock här må fin - na En vil - se - lu - pen värld, i sr-»- é—é—Vp-r-MT-i— é-r-é— •-«•)— -pr— d^J" iVd— i Må ing - a miss - ljud Må hår - da hjär - tan Att de - ras tal må Som in - vid kor - set stö - ra I det - ta hel - ga rum! rö - ras Ut - av ditt var-nings - rop bli - va Av Ii - vet ge - nom - trängt, sö - ker Din nåd i Je - su blod. Här sam - las vi att hör - ra Guds Och mång - a sjä - lar fö - ras Hem För ul - ven, som vill ri - va, Håll När så du oss för - ö - ker, Hav — *-f— 5-t— p*-— * z* '-^ z ^z m

^ ^FF ritarcl. e - van-ge - li-um. till din köp - ta hop! det - ta hu - set stängt, tack, o, Fa - der god! -J-tJl h l~ -#- =1= i Här sam-las vi Och niång-a sjä För ul - ven, som När så du oss att lar vill för hö fö ri ö ra Guds e-van-ge - Ii - um. ras hem till din köp - ta hop! • va, håll det -ta hu - set stängt, ker, hav tack, o, fa- der god. 1 — • T-f— É-^C-t-b- =t= Vi här dig vilja dyrka, Som du i ordet sagt; Så helga nu vår kyrka och håll om henne vakt. Vi över oss nedkalla Din nåd, o Jehova. :,: Hem till din himmel alla Oss tag — halleluja! :,: K. G. S. 218. Kristi kors. Min Jesus, dig jag älskar; Kom i mitt hjärta in! Låt korset stå emellan Mig själv och synden min. Res upp det, låt det trona Till visshet, att jag har :,: En reningsflod från synden I dig så underbar. :,: Låt korset för mig säga, Att jag är fri från allt, Som kunde mig fördöma, Fast lagen så befallt. Du dog för mig på korset, Blev min rättfärdighet. :,: Av nåd jag nu får vandra Till himlens salighet. :,: 3. Du uppå korset sade: Det nu fullkomnat "är. I dig jag har min "full het; Det skriften oss ju lär. Du köpte mig med smärta Och blod på korsets stam. : , : Så gläds, mitt sorgsna hjärta, I tron uppå Guds Lamm! :,: 4. Ditt kors kan nu mig skilja Från världens synd och flärd. Så låt det stå emellan Mig själv och gudlös värld. Sen har jag frid i livet, I döden likaså. : , : På blodets grund vi bygga Och in i himlen gå. :,: K. G. S. 219. Korsets flod. 1. Guds kärleks dammar brusto, När uppå bergets krön Guds Lamm på korset blödde Och gav en flod så skön, En flod, som mäktar rena Från synden varje själ; :,: Som giver liv i döden Och himmelsk frid jämväl. : . : 2. Se, huru floden famnar En fallen syndare, Då han i bleka döden Om hågkomst vågar be. Till paradiset floden Nu förer honom fram, :,: Och sucken blev besvarad Utav Guds milda Lamm. :,: 3. Nu till envar den flyter, I stort förbarmande, Och rening har för alla I synden suckande. Stig ut, i tron, på djupet I denna helga flod, :,: Och rening ifrån synden Du får i Lammets blod. :,; Nu svämmar floden över; Ja, mycket, mycket mer, An synden nånsin flödat, Guds nåd på djupet ler. Mot höjden floden svallar, Dess bredd och längd är vid. :,: Guds kärleks dammar brusto: Nu flöda hopp och frid. :,: K. G. S. 17

^ ^FF ritarcl. e - van-ge - li-um. till din köp - ta hop! det - ta hu - set stängt, tack, o, Fa - der god! -J-tJl h l~ -#- =1= i Här sam-las vi Och niång-a sjä För ul - ven, som När så du oss att lar vill för hö fö ri ö ra Guds e-van-ge - Ii - um. ras hem till din köp - ta hop! • va, håll det -ta hu - set stängt, ker, hav tack, o, fa- der god. 1 — • T-f— É-^C-t-b- =t= Vi här dig vilja dyrka, Som du i ordet sagt; Så helga nu vår kyrka och håll om henne vakt. Vi över oss nedkalla Din nåd, o Jehova. :,: Hem till din himmel alla Oss tag — halleluja! :,: K. G. S. 218. Kristi kors. Min Jesus, dig jag älskar; Kom i mitt hjärta in! Låt korset stå emellan Mig själv och synden min. Res upp det, låt det trona Till visshet, att jag har :,: En reningsflod från synden I dig så underbar. :,: Låt korset för mig säga, Att jag är fri från allt, Som kunde mig fördöma, Fast lagen så befallt. Du dog för mig på korset, Blev min rättfärdighet. :,: Av nåd jag nu får vandra Till himlens salighet. :,: 3. Du uppå korset sade: Det nu fullkomnat "är. I dig jag har min "full het; Det skriften oss ju lär. Du köpte mig med smärta Och blod på korsets stam. : , : Så gläds, mitt

sorgsna hjärta, I tron uppå Guds Lamm! :,: 4. Ditt kors kan nu mig skilja Från världens synd och flärd. Så låt det stå emellan Mig själv och gudlös värld. Sen har jag frid i livet, I döden likaså. : , : På blodets grund vi bygga Och in i himlen gå. :,: K. G. S. 219. Korsets flod. 1. Guds kärleks dammar brusto, När uppå bergets krön Guds Lamm på korset blödde Och gav en flod så skön, En flod, som mäktar rena Från synden varje själ; :,: Som giver liv i döden Och himmelsk frid jämväl. : . : 2. Se, huru floden famnar En fallen syndare, Då han i bleka döden Om hågkomst vågar be. Till paradiset floden Nu förer honom fram, :,: Och sucken blev besvarad Utav Guds milda Lamm. :,: 3. Nu till envar den flyter, I stort förbarmande, Och rening har för alla I synden suckande. Stig ut, i tron, på djupet I denna helga flod, :,: Och rening ifrån synden Du får i Lammets blod. :,; Nu svämmar floden över; Ja, mycket, mycket mer, An synden nånsin flödat, Guds nåd på djupet ler. Mot höjden floden svallar, Dess bredd och längd är vid. :,: Guds kärleks dammar brusto: Nu flöda hopp och frid. :,: K. G. S. 17

^ ^FF ritarcl. e - van-ge - li-um. till din köp - ta hop! det - ta hu - set stängt, tack, o, Fa - der god! -J-tJl h l~ -#- =1= i Här sam-las vi Och niång-a sjä För ul - ven, som När så du oss att lar vill för hö fö ri ö ra Guds e-van-ge - Ii - um. ras hem till din köp - ta hop! • va, håll det -ta hu - set stängt, ker, hav tack, o, fa- der god. 1 — • T-f— É- ^C-t-b- =t= Vi här dig vilja dyrka, Som du i ordet sagt; Så helga nu vår kyrka och håll om henne vakt. Vi över oss nedkalla Din nåd, o Jehova. :,: Hem till din himmel alla Oss tag — halleluja! :,: K. G. S. 218. Kristi kors. Min Jesus, dig jag älskar; Kom i mitt hjärta in! Låt korset stå emellan Mig själv och synden min. Res upp det, låt det trona Till visshet, att jag har :,: En reningsflod från synden I dig så underbar. :,: Låt korset för mig säga, Att jag är fri från allt, Som kunde mig fördöma, Fast lagen så befallt. Du dog för mig på korset, Blev min rättfärdighet. :,: Av nåd jag nu får vandra Till himlens salighet. :,: 3. Du uppå korset sade: Det nu fullkomnat "är. I dig jag har min "full het; Det skriften oss ju lär. Du köpte mig med smärta Och blod på korsets stam. : , : Så gläds, mitt sorgsna hjärta, I tron uppå Guds Lamm! :,: 4. Ditt kors kan nu mig skilja Från världens synd och flärd. Så låt det stå emellan Mig själv och gudlös värld. Sen har jag frid i livet, I döden likaså. : , : På blodets grund vi bygga Och in i himlen gå. :,: K. G. S. 219. Korsets flod. 1. Guds kärleks dammar brusto, När uppå bergets krön Guds Lamm på korset blödde Och gav en flod så skön, En flod, som mäktar rena Från synden varje själ; :,: Som giver liv i döden Och himmelsk frid jämväl. : . : 2. Se, huru floden famnar En fallen syndare, Då han i bleka döden Om hågkomst vågar be. Till paradiset floden Nu förer honom fram, :,: Och sucken blev besvarad Utav Guds milda Lamm. :,: 3. Nu till envar den flyter, I stort förbarmande, Och rening har för alla I synden suckande. Stig ut, i tron, på djupet I denna helga flod, :,: Och rening ifrån synden Du får i Lammets blod. :,; Nu svämmar floden över; Ja, mycket, mycket mer, An synden nånsin flödat, Guds nåd på djupet ler. Mot höjden floden svallar, Dess bredd och längd är vid. :,: Guds kärleks dammar brusto: Nu flöda hopp och frid. :,: K. G. S. 17

258 Varmt, innerligt. 158. Våga försöket! Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ^ mf fct m t — £ 1 u E3E * Z*±T—ÉZ *t=t // f t 1. Vå - - ga för - 2. Gud har vid 3. Möt så 4. Ej må sö - ket, du ängs - Ii - ga ._ Lam-met på Gol - ga - ta din Fa - der vid kor - set, det mö - - te med Her - ren du ett * A -1-1 1-^L1 r » t hjär-ta, När - ma dig knu-tit Löf - te - na kä - ra, Där får du vå - ga, Där hans för- ^ -9 1 :=£=&=»= I ltr=— t kor - set, al - - - la rö - - - na tä - - ran -?*-' tf du om hans - - de I P tviv - lan fräls -ning kär - lek el - - dar -Sr // P de för och gå själ! dig. nåd! fram. ~ir -t=p ZÉ1Z =£**=£= • Se, Allt hu - - ru vad du Sm är - tor Gol - - ga - Lam - met har e nas man di ta - kär - - le -$- har mot - na kens 4 4 ^ -?±- m zztzzz: bu - rit din smär-ta, Bio - det dig hud - or - det bru - tit, Je - sus, din . _ syn - der fick bä - ra, Han för ditt sar - ga - de hjar. - ta vet råd. öm - man -de lå - - ga Fam-nar dig en - dast vid kors - tra - dets stam. re - nar från syn - den så väl! bro -der, har ta - git på sig. 1—1A A A _j. -0 0--gsn ii&^l MWiillMMI

259 Kör. P -1--^ =tf Isill =S^=*tx T När - ma dig kor - set, fräl - sa - rens sår, Öi: H « T T- ' ' ' I V Re - ning från syn-den ! f> * I h P =P= -(&)*: 3te

//*/ l=S3 Ig 3e r^~r *= ^ bio 1 det h du får, Snö -vi - h - ta dräk - ten 1 h vid kor 1 set du -cy,, * -*• *_X <2'_ + — * — — # i_ — 0.- -3J 1 - . # T P- i~~p — (•• uå . .— _ **_ — O— • f b -H I. ff + (^ , ... r ... !/* p 1 u r r t ' 9 1 ^ i //fi 1 Éä! iji=i: fin - - ner, I Blott du tron till Gol ^ =«= v - ga - ta år. (K. G. S.)

260 159. God natt! Uttrycksfullt. II mf> * V "*? Mel, av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. =Z^3=E2 -Vw i

1. Skym - ning - en 2. Ska - - ran, som 3. Här - - lig är 4. All - - - fa - derns stun - dar, So - len sin ba - - na ej hö - - res, Has - tar nu snart till sitt kval - len, Ska - pel - sen lo - - var sin ö - - ga Gi - ver på skift - ning - en Ppi Jkz ±=£=£ "fr m _*• I g=ä // p zé=1=1 -& — 4? — f #•#• "^ ♦ "T i i b r ♦• V T glömt; Stjär - nan, som blun - dar, Väc - kes så stil - la bo, Käns - lan, den rö - res, Lu - tan fick ej nå Gud; Upp e - - mot päl - - len Sving - ar sig sång - er - nas akt I - - från det hö - - ga, Ord - - nar kring hyd - dan sin §§ -Jr *£=*= -S- J±L=k=å ?^H och gon i a p E*EEiEEHE3 £ ömt; Böl - jan som ro, No - ter så ljud. Träs -ten som vakt. Äng- lar - na lek te, kla ra hö res, has ----- ta, gung-an-de lek - te har strå - lan- de kla - ra nu sjung-an - de hö - res nu vil - Ii - ga has - ta och h k r> r> r> K P P é •» é i— #i #i H- r §Ö Ö=C=£: Som - nat vid strån - den så Dag - gen på grä - set har Tac - kar för da - gen så Svä - va med sky - ai - na is n

261 matt; Vin - - den, som smek - te, satt. Sor - - ger - na fa - - ra. glatt, Sträng- en, som rö - - res, fatt. Har - por - na kas - - ta, J. Vis- - ka - de sitt: god natt. Vis - - kan - de sitt : god natt. Drö - -jer med sitt: god natt. Vis - kan - de sitt; god natt. S 3s==b=zrfc=J=i -^-fr i -'j- h h—\ — v i — *£ limm Solen sig sänker, Skuggorna längas allt mer, Guldet hon skänker, Vågen så skimrande ler. Molnet, som dröjde, (som rodnande dröj- de, har) Famnat sin gyllene skatt, Sångarn sig böjde, Viskande sitt: god natt. K. G. S.

262 160. Led strömmen in! T~JL digt. n f i N N K ,\ Mel Arr. av m av i£. Gr. Sjölin. C.-E. Nordström. f J : .4

*- ti L-^ — K— ^r- r- . » — ...» -4i __ — ^ — -X H K -*r - 3q* ^ — p_. f. : — Ä# * — — — -;if— m : z\ P ^ P_- 1. 2. 3. 4. P Led Från o, Låt ström di - all * 1 -men in, na sår - va ström för - däm h l V * o, Je - låt ström så giv ning i * i/ sus, - men mig mitt v i mäk vad hjär é mitt hjär - -tigt flö - du ä - - - ta bris - r 1 - ta, - da; ger; - ta, ~~ •*"" 4 ^r pf— ' P ^ Den ström, som Jag kan ej Led in din Som hind - rar . h is f iB^ -o?: -^ - é j 1 -0 * /•

_P_.;_*__ _> - t y ~é Le |. 0- - - t: /- —]/ — ^ ^ — ii — -t?— V ...r 1 r _P _^__ V —& — . r flö - dar från ditt kors, dig själv, hug - nas av en an - nan flod. e- gen full- hot i mitt bröst. An - dens liv ut - i min själ! m v När synd och o - - tro här mig vål - la Yisst ä - ro syn - der - na så pur - pur- Upp-fyll på mig vad hel - ga or - det Låt mig vid kor - set all min o - - ro ZÉIZJÉZ TT sm ar - rö - sä - - mis - - ta, Led ström-men in da, Men ack, de blek - - ger, Ditt: "Jag i dem" ta; Led ström-men in, i - från din pur - pur - älv! - na in - - för Lam - mets blod. är all min frid och tröst. så blir mig e - vigt väl! m m 1 ±± m wm

263 Kör. i Led ström-men ~¥ i in från käl - lör - na och så - ren, För - ny h 1 J J> I I -t- tfts=*i: cresc. 3— -*- =*=*: U P V FJEE -i— f -J- ~A_ "1r— »b .•- |> / I P " " " P da mitt hjär - ta, själ och sinn', att tron må dof - ta som en ros om ^=S—H \ I r> i h v v b h g __ ? _j_ j— *— fe= åiE£ vå -J- rt=5 Och hop - pet fro - fe=te t — .(dir das ut * V i av kraf - ten din. (K.G.S.) *^ I

264 161. Frid. Lugnt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-JE. Nordstrom. ^ P ' ' fy' l I P P P P * I P £T 1. Vid kor-sets hel - ga fot min an - - de fin - ner vi - - la; Mitt 2. Till Kris -ti kors jag flyr från ti - dens larm och vim-mel; Dess 3. Ej ky - lig vind mig når, ej ti - dens vre - da vå - gor. Guds 4. När o - tro, synd och nöd mig vill från kor - set fö - - ra Och h is h fc i P s é é äi «L é é J2_ T-=F- — »* — »- -=?=-=*——£- i i // mf 1 f5=±iz»l=:É=:z V v u v v E - lim har jag där, och dit i tron jag går. I gläd-je och i sorg jag skug-ga sval - ka ger och frid åt sar-gat bröst. Här rå - der he - lig fröjd, här kär- lek brin- ner klar och tän-der hopp och tro. Min frid ej stö -res här av la -gens hår- da "skall" från Si - na - i går fram, Vid kor-set rå -der frid, som Sg^iÉ £&=h B T? *,-*- 1 P T 1-2 H-2-j-H-Kt-* -» -0^— 0- -0 0— h+r— t 2 ' ~T~ " ' -01—0 — "#^ — 0'- — f : b ^ v v v t i » V V $ V t rVv v »y*T^ får till kor-set i - - la; Med blicken på Guds Lamm ej nå-got ont mig når. fin - ner hjär-tat himmel, Sin frid i Ii - vets strid och mitt i nö - den tröst. da -gens mång-a frå-gor, Ett näs - te du - van har, där hon kansä-ker bo. ing - en mäktar stö - ra, Här skänkes ljuv- lig ro ut - av Guds re - na Lamm.

265 vil - ken plats så tids - klip - pans re - va! -£— fc T — L r-^-P #-+— # # -*# i €-+—» v i - 1 L — i 1 1 1> L m m * * t t v n^j ^ -^V Ö? llmf ström av för *p ljus och frid -— — HV •*- # •*- +' P P P P vid kor - set ! ,N _Ji__JS fc_ T i se i .* ter mig. Här BÉ =3==éh=JS: fin - ner hjär - tat här kan jag tro och =tW2=*r »=dcz=ft H ff le - va, Vid _*• é_ t _éL :=*t f fcfe=Ö= :*- kor - set * har jag ~v — r frid 7F- P och SéM?= ^1 ^===^===s====z=z : f=* ljus up - - på min stig. (K. G. S.)

266 162. Vid Jesu hjärta. Stilla. Mel. av K. G. Sjölin. Arv. av G.-E. Nordström. fI =EEEEE*EEEi é- V -0i.. I 1. Jag 2. Då 3. Här 4. Hit T vet en plats, där ve - - - der - - - mö - - dans har jag hus och når ej ti - - - dens 7 t jag får tid för hem och onds - - - ka, i h N i h h N n „ r r L_ r ._ * — r P vi - dör - dag - brott -fs - la ren ligt och =$EEE^EE* ut: står bröd; skam, §1=5=-Z På Och Jag Yid mm den Gol jor - mår så kor - - sets -0~ I I ta, in - - - vid ska - - kas, stri väl, här är fot jag har h hans dens j*=*d=é==&= tf£" %' £ brust kloc - lugnt säk - *- na ka och ra ^u_ mf_ ^ t i i r; i? 7- * i m i hjär - - ta, kläm - tar, stil - - - la, hyd - - da; I Som up - - på kor - set Vid det - - ta hjär - ta Min frid ej stö - res Och Lam-mets blod, som -0- gav still' ut - flöt -0- 7. f sitt jag -% liv till vi - - la ti - - dens kor - sets

267 slut får, nöd, stam, -0 — Och Tills Vid =^=S zärz TT t lös i - Je - te från - su mig från all min nöd och smär-ta. jor - den han sin ska - ra häm-tar. hjär - ta kan ej gå mig il - - la. skyd-da. Kan mig från nöd och al - - la fa - ror m h ~0 s — j. =E^E mmmmmwm T— T lju - va plats! Här har jag frid med Gud Och lä - ké-dom för W i i J> -ä 1 +i i JUl fe3^ -fr- g-*— |fc— &-1— ± p % % t i r al - - la sår som svi -jL- f I da. P * p ^ p Snart lju - da skall vårt skö - na hemlands- f — v- mf T h h ' h is rr igÉpiHps^nBH bud, p Då W bru-den P l> lar till P sin ~?> 7 Je - "P" * T ijsl: 5. iu si - - da. -fex-J J- r Ej finns en plats så skön, så underbar Som Jesu hjärta för min själ att vila, Och detta näste Fadern tillrett har At var och en, som vill till korset ila. K. G. S.

268 163. Min lott. Något raskt. mf 3F= Arr. av C.-E. Nordström. Ii V l l x t ~ ^ t \ v » v 3F d T 1. Min lott på jor - den är gans - ka ring - a, Men jag ej 2. Han ger här ne - re, vad jag be - - hö - ver, Min dag han 3. Be - håll då gär - na, o, värld, din lyc - ka, Den kan ej 4. Lev du för jor - den, om du så öns - kar; Jag väl- jer K K fc I fi — 4 - ~V- " I V K P -r 3= llmf z*==3± " f * ? . f t i by - ter med vem det var. smyc - kar med nåd och frid, me - ra för - nö - ja mig. him - len, den du för-smår. 0' EÖE^ *. US Av jor - dens skat - ter har Och him - la - - ar - - vet blir Om än en "då - - re u —det När jor - disk lyc - - ka ej I u V V t " ' jag än - må me just - då du Jlmf r Z t r 6 f t t f t P [> ti i * u F v i ing - - a, Men ut - - i him - len en ri - - ker Far. ö - - ver; Jag får det snart, om en Ii - - ten tid. tyc- ka— Men ald - rig by - - ter jag lott med dig! grönskar, Min lott för - vandlats i e - - vig vår. I h ^^^^b^fe^^s -j- Far. tid. dig. vår. i sÉmp

269 5. När inför nöden ditt hjärta fasar, Och jordens skatter ses stå i brand, :,: När vedermödan på jorden rasar, Då har jag bröllop i himlens land. :,: 6. Då skall du stappla kring berg och dalar Och söka det, som du nu försmår; :, : Men frälst och lycklig i himlens salar Jag Gud och Lammet besjunga får. :,: 7. Snart får jag säga farväl åt nöden Och alla ämnen för sorg och gråt, :,: Ej mera rädas för synden, döden; Vid Sions murar vi skiljas åt. :,: K. G. S. 305. I stilla stunder. I stilla stunder, när själen talar .Sitt urhems språk med sin Gud och Far, :,; Då löses anden, vid stoftet bunden, Och skakar hänrykt sitt vingepar. :,-. I saligt jubel, i stilla lycka Han glider in i den atmosfär, : , : Den sköna stillhet, som aldri g stores, Ty den för hög och för helig är. :,: Med snabba vingslag han uppåt ilar, Högt över världars mång' myriad. : ,: Till himlars himmel han styrer färden, Upp till den levande Gudens stad. :,: Här bliva småting på jorden stora, Här blir det stora på jorden smått. :,: Det, som mig sårat, är här förgätet; Allt, vad jag lidit, som drömmen gått. : , : 5. I stilla stunder, då anden vilar, Från jordens oro och ävlan skild, :,: Då formas leret, ett kärl till heder, Då präglas myntet med kungens bild. : , :

269 5. När inför nöden ditt hjärta fasar, Och jordens skatter ses stå i brand, :,: När vedermödan på jorden rasar, Då har jag bröllop i himlens land. :,: 6. Då skall du stappla kring berg och dalar Och söka det, som du nu försmår; :, : Men frälst och lycklig i himlens salar Jag Gud och Lammet besjunga får. :,: 7. Snart får jag säga farväl åt nöden Och alla ämnen för sorg och gråt, :,: Ej mera rädas för synden, döden; Vid Sions murar vi skiljas åt. :,: K. G. S. 305. I stilla stunder. I stilla stunder, när själen talar .Sitt urhems språk med sin Gud och Far, :,; Då löses anden, vid stoftet bunden, Och skakar hänrykt sitt vingepar. :,-. I saligt jubel, i stilla lycka Han glider in i den atmosfär, : , : Den sköna stillhet, som aldri g stores, Ty den för hög och för helig är. :,: Med snabba vingslag han uppåt ilar, Högt över världars mång' myriad. : ,: Till himlars himmel han styrer färden, Upp till den levande Gudens stad. :,: Här bliva småting på jorden stora, Här blir det stora på jorden smått. :,: Det, som mig sårat, är här förgätet; Allt, vad jag lidit, som drömmen gått. : , : 5. I stilla stunder, då anden vilar, Från jordens oro och ävlan skild, :,: Då formas leret, ett kärl till heder, Då präglas myntet med kungens bild. : , :

270 164. Hem, hem. Mel. av K. Gr. Sjölin. Lär j gtansfullt. n mf ' h K Arr. av C-J^. Nordström. II u 4 ' P f<»" " * k i p ^ 5—1- ^ ' F ' der - ta - ka let jag skå av tå - och fat - hos Gud - dar - rar - tig ut - N é * en är jag - - i — m— r - -\±\j n s p.. nas så - na nått höj - of - tryc må - j j 2. 3. 4. 5- l> Från Fast När Och h iöf - sta - sor - när - te - den ger - jag t i stad, Ett skymd, Den går Här höjd Och v — "H

-É' S « #

f r f D \s> y \j l- W - $ — ^ — __P_1 r 1 ' IV *p * 5 f ^ r r f ^ ^ ^ hem up - - på livs - flo - dens strand, glim - tar i fjär-ran än - då, ne - - re bland fa - ror och nöd, skå - dar den här - Ii - - ga prakt, Lik få - geln på kvis-ten jag Och an - den sig lyf - ter mot Jag vet, att ett arv ut - av Då skall jag ut - ro - pa så -m- éhziézi — ^- =qrj=z3L h -h h h h m- » -0- -0- -m- j> r\ k.- n -fe n 1- -1 V P ,N ^ ^ # * JL. m ^ p ,N é- é fm # * i p ~p ^ _ IsU # ä ^. * i t. * é P tJ r^-' m sjung - er så glad Min sång om det . blå - nan - - de rymd Till hem - met, där Je - sus jag får, Ej blan - dat med glad och för - nöjd: Ej hälf - ten har här - - Ii - - ga land. hel - - go - nen stå. tå - - - rar - nas bröd. bli - - vit mig sagt. -A m - -#-- _i:=p_

271 Kör. m o imf_ i_i fTl f t ' ' 1 V 7 t T Hem, hem, hem, hem, Här - Ii ga hem hos vår Gud, hos vår Gud! ^ NN J mf\ , i pp . p —= =Z. s_j^=Zt ^ ^ r i t- r p T p p p ^ i^~i r Hem, hem, hem, hem, Till - rett 45- för läng - tan - - de brud ! zpzz t Jag sitter på kanten av upprivet bo Och ordnar min vinge till flykt. Snart kommer min Jesus och för mig till ro, Till hemmet, som ovan är byggt. K. G. S. N:r 165, se n:r 82.

272 166. Sparvkvitter. Glättigt. mf Un 50 1. Stäm upp en 2. När sång - ens 3. När träs - - ten 4. Den lil - - la lov - sång, då ton ut - - i ti - - digt spar - ven i har 1 1; tP=¥ ÉÉ Mel. av K. G. Sjölin, Ärr. av C.-E. Nordström. j ^tn=^? =; -h i— «.- T hjär - tat grå - ter, Och sor - ge - hjär - tat hö - res Och sjä - lens mor - gon - stun - den Sin har - pa ock en ly - - ra Fast spar - vars f> J* &==£=dfc _t: =r f ? ti - - den him - mel stäm - mer kvit - ter =± blir är till man //f r ej hög -#—?—£r så lång; Snart kom - mer fri och klar, Ett stil - - la sin ._?_ --r- * j- _ #i _ den ne lov - sångs ljud, Då väc - kes ska - ran lätt för - smår. Han sjung - er glad ut - i till i - i hjär an - tys - snö #*= i tat dakt ta och -A -t- j -#-- It: å - - ter, rö - - res; lun - - den, y ra Ete Och sor Guds här Och Och al - tac zÉiz gen lig- - la kar åi vi - - ker het blir sam Gud :=t= fält för för då då den bön och sång. upp - pen - - - bar. lo - - va Gud. mat han får. m

273 l stil r-fl „ II m f Öfc It: P lar ett stor-migt bröst! Då lyf - tes p sjä - - len -0- p- pi h -^ -* -r-p hop - pets i *=£= €/ P ^. ^T ST ~*U ^ f # # ps- m 1 0X JJ i * r ' 8 i p p p t« r ving - - ar, p ? Och hjär - tat fröj I * V ^ J das nens röst. i j. ipii 5. Kan du ej sjunga, så kan du lyssna Till sångens toner och tacka Gud. Ej må din lovsång om Herren tystna, Då hjärtats harpa kan giva ljud. K. G. S. 18

m 167. Glöm icke såren! Ej för fort. Ärr. av C.-E. Nordstrom. T — t r r ri^ f ? t t r r ? rt TM 1. Glöm ic - ke Eäd - - da och 2. Lam - met har Or - - men må 3. Snart får du Där skall din 4. Snart är du så - ren, skyg - ga vun - nit. vä - - sa, ham - na tung - a hem - ma, Bröl - - lop skall fi - - ras, ra Plåt -sen för få - - ren, Ä - - ro där tryg - ga, Vi ha - va fun - nit Vred -gas och frä - - sa, Hem -ma, om - fam - na E - - vigt lov-sjung - - a Snart får du glöm - ma Bru - den skall si - - ras w . k ra Hyddor, som När de ha E - vig för- Je - sus han Vän - nen och Lam-met, som Re - san och Med kro - na h h Jv r-fr-i* — 5: *t — k -, mf _v_ — M r "J i ii -v *T 1 BP-'— H-l— T— s : H =: -— J- * — ^_. — 1~ T^ JM Häf 1 V V V $ f • U — m. — f * 1 P L 0— Je - sus öpp - nat för dem. kom-mit till det - ta hem. La - gen har in - tet att fö - re - brå, lossning ge - nom hans blod. sä-ger: Val- vid gott mod! Syn - bro-dern, äl|s - kad i tron. den och näps-ten la - des på mig, köpt dig plats vid Guds tron. Där skall ej ti - den mer bli - va lång, allt, som tryck -te dig här. skön — vad öns - kar du mer? Se då pa Je - sus, i - -la å - stad ii .£- 2i?#; h h n JÉ É.' > 3n=rfcfci= m ___H-X_ 4 __ ? P V i3-=a- w t~ Kan dem med do - men me - ra Vad ej nå. Glöm ic - ke * så - - ren, har Ii - - dit drab-bar ej dig. Lam-met har Där skall ej an - den mer Ii --da tvång. Snart får du Då du är led - sen, då du är glad! Snart är du m EMU: p itffc *=t m vun - nit. ham - na hem - ma, ra

275 ^ * * * * f i t t ♦ ^ J ♦ i- .* v $ v V I Plåt -sen för få*,- - ren, Hyd-dor, som Je - sus öpp-nat för dem. Vi ha - va fun - - nit E - - vig för - loss-ning ge -nom hans blod. Hem - ma, om - fam - -na Vän -nen och bro-dern, äls-kad i tron. Snart får du glöm - ma Re - san och allt som tryck -te dig här. m 3fe JL-J" ii ^m r> . r» h h n N :Érr=**— •»— *t— *-» — - i

276 168. Upp, svenska folk! På världskrigets årsdag 1915. Värdigt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. M l=EE T- =t t=0z WPffWW 1. Upp, svens - ka folk, och sjung Guds lov Som skyd - dat folk och kung Och fos 2. Kring vå - ra strän- der står En lju " got ont oss når, Dess sköl ler tro - gen vakt Yid fjor i or - det sagt, Om nung och hans ätt Be Ej 3. Han Som 4. Vår Gör nå • hål han ko - du hans kro - na lätt, Låt spi - ran ut - - i hans ter - lan - det sets rid - dar - dar tind - ra dar och vid nor - dens skö - na skyd - da och be - störd I går - dar, vår - dar. ska - ra; kla - ra. strän - der, län - der. - va - ra, va - ra! FlÉfc ||E|gg -2- I i^zzzpi T=2*zz=±r. : MhF- i «*tf=^* f— r '-r-r-r— tt - r- 1 ^ r i Hans mil - da all - makts - hand För Mot krig och bio - dig död, Mot För tid, som gång - en är, För Kring fa - nan gul och blå Med sko - - nat ar - mod frid, som kor - sets I Sve - - a land och mot nöd du be - skär, tec - ken på t=*=jäE ^m a =ä= T brand. stöd! bär'! stå. ist isi i t r För kri - gets hems - ka Han är vårt värn och Ditt lov vi dig hem I tack - sam - het vi i - mmmm j> i Pris va - - re Pris va - - re Pris va - - re Pris va - - re r Gud! Gud! Gud! Gud! (K. G. S.)

277 169. Allt väl ombord! 1. Se, allt är väl ombord: Hans hand på rodret vilar, Som fordom med ett ord Bjöd lugn i stormens ilar. Hans ord vårt sjökort är, Och snart vi landa där I härlighet och Ijos. Allt väl ombord! 2. Till himlens sköna land Går resan över djupen Från jordens mörka strand. Guds Lamm är med i slupen. Vår Guds Jerusalem Är barnens rätta hem I härlighet och ljus. Allt väl ombord! 3. Och när vi hunnit fram Till himlens arveländer, Lovsjungande Guds Lamm På flodens sköna stränder, Då vidgas varje bröst, Då höjes varje röst I härlighet och ljus. Allt väl ombord! 4. Då få vi prisa Gud För överståndna faror Oeh höja lovets ljud Ibland de frälsta skaror. Från resans små besvär Yårt segel bärgat är I härlighet och ljus. Allt väl ombord! K. G. S. N:r 170, se n:r 19.

278 171. Fattig men rik. Uttrycksfullt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. m mf *=£± 3É=Z:Z3t t — r It 1. Med Och 2. Och Mitt 3. De För 4. Nu, Ty N jL två tom - ma värl - den, som des - - sa • ti der -ti fat - hän fat - har syn två ga - na jag - da hän - der all - - tid hän - der hjär - - ta ä ro syn - - da man - nen bön tit - till på mig fann så - - re av - av p v i r T' kor - - set jag kom, Ut- gläd - - je är tom, Blott full - - he .- ten gett — Så all - - ting be - rett: De ri - - - ka på nåd Och ve ta de råd Att äd las - - te börd Ett ho - - nom är hörd — Yem mi Kör.f w t t $ t v i t- t z * x » » » v t blot - tad på säll-het och lyc - ka. kun - de mig så - - ra och tryc - ka. ri - - ka på nåd och för - so -ning. — hän - der - na skänkt mig för - sko- ning. nog för mitt sar - ga - de hjär - ta. fräl - - sa från syn - der och sm är - ta. hjär - ta, som äls - kar att gi - - va. vill ej hos ho - nom för - bli - va? O, frid -ful --la hän-der ; O, ^-<-^-4-^- — ^ h h h J' h h* =£

279 /^N ,__ u b u r C p ^ p t?f p p i tecknat i så - ren jag läs - te mitt namn, Jag föll i min Fräl-sares sköte. h ^ h r> h r> Is h I honom den rikaste vännen jag har, Hur än det i världen sig vänder. Till sist i sin himmel av nåd han mig tar, Pris vare de signade händer! K. G. S. 256. I stilla förtröstan. I stilla förtröstan till korset jag går, Där bidar jag hjälp ifrån Herren. Yad ingen har anat, vid korset jag får, Där är mig hans nåd icke fjärran. Kör: Här möter han mig med en vid- öppen famn Och visar mig händerna sina. I såren jag blickar och läser mitt namn; De rena från synderna mina. 2. Och kommer ja-g fattig till korsträdets stam, Han vet mina brister, min smärta. Här flödar Guds kärlek så rik från Guds Lamm Och nåd från hans ömmande hjärta. 3. Och saknar jag hälsa till kropp och till själ. Och hoppet och tron tyckes svika, Vid korset jag skönjer den flöden så väl, Som alltid gör fattiga rika. Så låt mig då ständigt få bygga och bo, Min Jesus, vid korset det kära! Ty där ha de fattiga vila och ro Och slippa på bördorna bära. K. G. S.

279 /^N ,__ u b u r C p ^ p t?f p p i tecknat i så - ren jag läs - te mitt namn, Jag föll i min Fräl-sares sköte. h ^ h r> h r> Is h I honom den rikaste vännen jag har, Hur än det i världen sig vänder. Till sist i sin himmel av nåd han mig tar, Pris vare de signade händer! K. G. S. 256. I stilla förtröstan. I stilla förtröstan till korset jag går, Där bidar jag hjälp ifrån Herren. Yad ingen har anat, vid korset jag får, Där är mig hans nåd icke fjärran. Kör: Här möter han mig med en vid- öppen famn Och visar mig händerna sina. I såren jag blickar och läser mitt namn; De rena från synderna mina. 2. Och kommer ja-g fattig till korsträdets stam, Han vet mina brister, min smärta. Här flödar Guds kärlek så rik från Guds Lamm Och nåd från hans ömmande hjärta. 3. Och saknar jag hälsa till kropp och till själ. Och hoppet och tron tyckes svika, Vid korset jag skönjer den flöden så väl, Som alltid gör fattiga

rika. Så låt mig då ständigt få bygga och bo, Min Jesus, vid korset det kära! Ty där ha de fattiga vila och ro Och slippa på bördorna bära. K. G. S.

280 172. På hemväg. Med glädje. mf n--

1. På 2. Fast 3. Ej 4. Där ismnn hem - väg of - - ta tå - - rar up - pe till i na on Mel. av K. G. Sjölin, Ärr. av C.-E. Nordström. I -"V Si - - on vi pil- - gri - mens då sko - - la livs - flo - dens vand - - - ra, ö - - - - ga fal la strän - - - der =IE=S=É=5öP Ren- Det På Vi -j_^ :p— — — : tvag - na i Guds - lam - mets blod. glän - ser här ne - re en tår, him - mels - ka ly - ran som här; e - vigt få skå - da vår Gud Ge - men - skåp vi ha med var- Vi läng - ta i tron till det Men sträng - ar - na al - la, ja, Och trye - ka de så - ra - de m S I -I h -é- — #— SE h IS and - - - - ra Och dric - ka ur hö - - - - ga, Dit ald - rig en al la HöVs lju - da i hän - - - - der, Som söm - mat vår livs - käl - lans flod. smär - ta mer når. lov - sång - en där. snö - vi - - ta skrud.

281 Kör. (p&fy * H^ -*{ -1 -] „ + -H i fe '•'--*- » i Si - - on, — #i #3 — 03. M 4 "T V du * — B — ~~~P 0— här - - Ii - - ga bo ning, Lju - sa och .. „ 1 '" - t *V lt^_3L_ P :% — u — yt U— ~ M f * '- 1 f g frid m/ =t3z ful - la T hem, Si # h is :(t))'^ JS r- 1r=F > u Grun - dat -i. =-£ Lam - niets för- :pzz=p= =p= £ dim. «. ri£. 5. Ja, där få vi möta de kära Och aldrig mer skiljas från dem. Ej någon ses resdräkten bära; Från resan vi då kommit hem. 6. Till Sion med alla dess fröjder Yi tåga vid korsets baner, Och snart på de soliga höjder För tronen vi böja oss ner. K. Gr. S/

282 173. Räkna blott med Gud! Uttrycksfullt. MeZ. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ii |e| s= m -r -t -*r- ^ h ^ rf v J S Ii P -P -Jb-H * P 1. Stor- 2. Är 3. Får h Jb rf" mar det du svag du of - - ^ * * ^ * # <• P P P på ti - dens och bör - dan ta ned i -3--S vre - da tryc-ker da - len * hav, dig, gå, Hh-- zft^r EÉ=5= # C^ # 2 ®"f " i f — # — % — 0— K H (-j m r w*-- » ,* Ä « 1 -p— JtJ ^ \j ,*r i p v v *-* - hav, på ti - dens hav dig, den tryc - ker dig gå, i da - len gå, strå - ten. strå - ten. strå - ten, ej med dig de stun der stun - der, ej med dig de stun - der med dig om vä - gen! vä - gen, ej med dig om vä -gen! m i=É i .0—0. --$-- -V ^~ m =** 2 * , -* • — fe — -*- -N -*- n Sty - - rer Her - ren Kan du It; P -0- T=f — p. -0 1 - Her - ren, går det ej i hjäl - per på din tör - ne Her - rens led-ning ej för # kvav, stig, stå, kvav på ti - dens hav tör - ne - stig, han hjäl -per dig, för - stå, nu ej för - stå,

283 Kör. II f :*: f t, i Räds då ej — #- — W för :in ~-%=t I-tW * Och Gå -X då kan det fram - åt, var stänk ej gå un - för - lä - - ten. - der. - gen! jjjj Räk - na blott med -ytA 5* TT -0- ' p II mf — W f — :#-' P P I blott mod Gud! . T? Han är mäk-tig I de m s •*i: // f ^^'^^ Ep=SE5,E3 " I I i ' sva sva sva 1 £ P P ga i ga, mäk-tig de de sva - ga. sva - ga. pgte Eäk - na blott med Gud, -ffi- //.«/ • P • * r» | i p u fy p f al =*= räk -na blott med Gud, h h Ä - ven då lian säa i ii - der a sän-der dig sin Blir du missförstådd så ofta här, (så of- ta här,) Räkna ej med andra heller! (ej med andra heller) ! När du hunnit hemmet ovan där, (ja, hunnit hemmet,) Herren allt i ljuset ställer. 6. När till sist du över floden går, (ja, över floden,) Räkna ej med dig, var stilla (var blott stilla, stilla). Tro dig in i Lammets blod och sår, (var stark i tron,) Och det kan ej gå dig illa. K. G. S. N:r 174, se n:r 78.

284 175. Skrifternas tröst. Med kraft. W- -h- Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ii -T- T=T * — 3 1. "Skrif-ter - nas tröst", 2. Strå - lan - de sol, 3. Him - mels - ka moln, 4. Frukt -ba - ra fält, *=&= T T o, vad det kling - ar! Him - mels - ka eld - stod i nat - ten, Skug - ri - - ka sku - rar som gi - - va Törs - tan - de dof - tan - de höj - der, Blom - mor, där LJlJl i -fcr to - ner, ljuv - lig mu - sik! palm-träd skrif-ten ju är. äng - ar fäg - ring och prakt ; bi - et nä - ring kan få, tö^ZÉI m i i h l — Tröst i all nöd, Käl - la så klar, Ström - mar av nåd. Lä - kan - de blad, N hl -I -^;— f. gläd - je den le - van - de ord som för- håll - ba - ra -=-r ^ — #-=^= — F '- F K K 1 -*- EE*EE& bring - ar, vat - - ten, bli - - va; fröj - - der, J. p ? F •#-• I v V ^ I I Hopp bort - om gra - ven, Kär - - le - kens hav, som Ta- - let om Je - - su Klip - pa, dit vå - - gen iliiglEii I him - mel så rik. seg - - la - - ren bär. fräl - san - - de makt. ald - rig kan nå! •*- •+• •*• ♦•— — ^-#- -*% -#• n in n ! -*. *- -0- •*- ♦• ^-#- ±=z-3

285 Kor. vil ka nas tröst", o, vil - ka fiö h I— i h h h I I ir den! Ta - let if^^FtWTF*-*-* kor - set kraf - ten ej mist; Ljus ut natt, Liv ut - - i J. C P K r h I. I -jfr- *~ =^£ — »t ±.ir_ — * 3t dö - den, Man - na :e 4i — #^_=^ — i ?%_ l> I i ök -*1 u - - tan all _ # i_ brist! 5. Sinais röst, domsljud som skallar, Ställande syndaren brottslig för Gud. "Skrifternas tröst" milt honom kallar; Allt är fullkomnat, ljuder dess bud. k. a. s.

286 176. Bakom molnet. Mel. av K G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. > c* rr \. Bak -om mol - net jag mig stun-dom dol -jer, 2. På min tron där upp - pe i det hö - ga 3. Blir det natt, så tind - ra mi -na stjär-nor; 4. Se, för - bun- dets bå - ge mig om - gi - ver, * i n * h h h il 1 r> h 0' Men i nåd till dig, Står mitt frids - ba - ner Får du dag, så är Mol - nen fär - gas av JU, ' ^ — MT ^ T - 1 -0^— 0- /ra kk im I=lE t mitt barn, jag ser. med kor- set på. jag sol och ljus. min kär-leks brand. Al - la stun-der jag dig tro - get föl - jer Ti - dens väx-ling - ar be - ty - da fö - ga Möt min blick i mor - gon-dag-gens pär-lor, Sam -me hul - de fa - der jag för -- bli - ver r^ % i. 0-—0-T—0- fr fr fr Dt 0 0- I I Och ur Mot den Känn min Och dig U V V I V V I " j. Kör. ^ :', t » t t Z r~ TT T -0- :p- T ' v " u v brust-na sky - ar mot dig ler. säll-het du hos mig skall få. frid i af - ton - vin-dens sus! le -der med min säk - ra hand. p Is* T O, mitt barn, vad kan du mer be- 0, mitt barn vad kan du mer be- t fi_ p — p — p — p_ p— pr:bjg it— -? =*— 4 n h h (_ 1 t_ — P $ ' r v y y \> Då jag är din Fa - der och din Gud? Då jag är din Fa - der och din Gud? m $=z= E £ XJU. -1=£A I =F=*= Dig och

287. r r K n i v t i v v v r C f EÄ # = P t» i> " i^ bör -dan liar jag lo - vat bä - ra h h h N i l Tills du klä -des ut - i bröl-lops -skrud. g \ V V V -0 I. 4=tf=* rpz: n - h h > - h J 5. Se, min trofasthet i norrskensflamman Och min makt, då blixten går mitt bud: Hör, då himlens klockor ringa samman. Bakom molnet var jag ock din Gud. K. G. S. 230. Golgataköpet. Pris ske Gud, att jag kom med i köpet, När min Jesus uppå korset dog! Jag är hans; betalning har han givit. O, vad fröjd, ty det är evigt nog! Kör : Nu mitt hjärta sjunger: Halleluja! Jag är fri köpt ifrån lagens tvång. Köpt med blod jag sjunger: Hal- leluja! Lammets blod, det är och blir min sång. Lammets blod min lösepenning blivit, Härlig fröjd det till mitt hjärta bär. Nu jag tror på ordet, som står skri- vet; Och av Gud min lösen gillad är. Yem kan nu för synden mig fördöma? Fast jag brutit lagens helga bud, Jesus älskat mig med känslor ömma, Köpt mig och försonat mig med Gud. O, vad fröjd! det sjunger i mitt hjärta, Jubelklangen ljuder i min själ. Jag är köpt med Jesu död och smärta; Halleluja! Nu är evigt väl. K. G. S. 288. Stanna här! Stanna här! så ljuder Jesu stämma, Då vi ändat tidens ökenfärd. Sorgefloden skall jag evigt hämma: Inga tårar mer i ljusets värld! Kör: Stanna här — här porlar livets källa; Var välkommen från ett törstigt land, Släck din törst i strömmarna som välla, Stanna här från öknens heta brand ! 2. Stanna här i himlens ljusa salar; Länge nog du ätit tårars bröd. Vid mitt bord i nåd jag dig hugsvalar, Löst du är från tidens sorg och nöd. 3. Stanna här för evigt vid min sida, Vännen din, som du har tröstat på. Aldrig mer du här behöver lida, Ingen smärta skall de frälsta nå. 4. Stanna här! Hos mig är gott att vara, Nu är slut på nöd och klagolåt. Vid min tron uti det ljusa, klara, Bo vi samman, aldrig skiljas åt. Stanna här, och se de sår jag tagit Just för dig, när syndens kors jag bar. I mitt blod jag har dig nu rentvagit; Stanna här för evigt hos mig kvar! K. G. S.

287. r r K n i v t i v v v r C f EÄ # = P t» i> " i^ bör -dan liar jag lo - vat bä - ra h h h N i l Tills du klä -des ut - i bröl-lops -skrud. g \ V V V -0 I. 4=tf=* rpz: n - h h > - h J 5. Se, min trofasthet i norrskensflamman Och min makt, då blixten går mitt bud: Hör, då himlens klockor ringa samman. Bakom molnet var jag ock din Gud. K. G. S. 230. Golgataköpet. Pris ske Gud, att jag kom med i köpet, När min Jesus uppå korset dog! Jag är hans; betalning har han givit. O, vad fröjd, ty det är evigt nog! Kör : Nu mitt hjärta sjunger: Halleluja! Jag är fri köpt ifrån lagens tvång. Köpt med blod jag sjunger: Hal- leluja! Lammets blod, det är och blir min sång. Lammets blod min lösepenning blivit, Härlig fröjd det till mitt hjärta bär. Nu jag tror på ordet, som står skri- vet; Och av Gud min lösen gillad är. Yem kan nu för synden mig fördöma? Fast jag brutit lagens helga bud, Jesus älskat mig med känslor ömma, Köpt mig och försonat mig med Gud. O, vad fröjd! det sjunger i mitt hjärta, Jubelklangen ljuder i min själ. Jag är köpt med Jesu död och smärta; Halleluja! Nu är evigt väl. K. G. S. 288. Stanna här! Stanna här! så ljuder Jesu stämma, Då vi ändat tidens ökenfärd. Sorgefloden skall jag evigt hämma: Inga tårar mer i ljusets värld! Kör: Stanna här — här porlar livets källa; Var välkommen från ett törstigt land, Släck din törst i strömmarna som välla, Stanna här från öknens heta brand ! 2. Stanna här i himlens ljusa salar; Länge nog du ätit tårars bröd. Vid mitt bord i nåd jag dig hugsvalar, Löst du är från tidens sorg och nöd. 3. Stanna här för evigt vid min sida, Vännen din, som du har tröstat på. Aldrig mer du här behöver lida, Ingen smärta skall de frälsta nå. 4. Stanna här! Hos mig är gott att vara, Nu är slut på nöd och klagolåt. Vid min tron uti det ljusa, klara, Bo vi samman, aldrig skiljas åt. Stanna här, och se de sår jag tagit Just för dig, när syndens kors jag bar. I mitt blod jag har dig nu rentvagit; Stanna här för evigt hos mig kvar! K. G. S.

287. r r K n i v t i v v v r C f EÄ # = P t» i> " i^ bör -dan liar jag lo - vat bä - ra h h h N i l Tills du klä -des ut - i bröl-lops -skrud. g \ V V V -0 I. 4=tf=* rpz: n - h h > - h J 5. Se, min trofasthet i norrskensflamman Och min makt, då blixten går mitt bud: Hör, då himlens klockor ringa samman. Bakom molnet var jag ock din Gud. K. G. S. 230. Golgataköpet. Pris ske Gud, att jag kom med i köpet, När min Jesus uppå korset dog! Jag är hans; betalning har han givit. O, vad fröjd, ty det är evigt nog! Kör : Nu mitt hjärta sjunger: Halleluja! Jag är fri köpt ifrån lagens tvång. Köpt med blod jag sjunger: Hal- leluja! Lammets blod, det är och blir min sång. Lammets blod min lösepenning blivit, Härlig fröjd det till mitt hjärta bär. Nu jag tror på ordet, som står skri- vet; Och av Gud min lösen gillad är. Yem kan nu för synden mig fördöma? Fast jag brutit lagens helga bud, Jesus älskat mig med känslor ömma, Köpt mig och försonat mig med Gud. O, vad fröjd! det sjunger i mitt hjärta, Jubelklangen ljuder i min själ. Jag är köpt med Jesu död och smärta; Halleluja! Nu är evigt väl. K. G. S. 288. Stanna här! Stanna här! så ljuder Jesu stämma, Då vi ändat tidens ökenfärd. Sorgefloden skall jag evigt hämma: Inga tårar mer i ljusets värld! Kör: Stanna här — här porlar livets källa; Var välkommen från ett törstigt land, Släck din törst i strömmarna som välla, Stanna här från öknens heta brand ! 2. Stanna här i himlens ljusa salar; Länge nog du ätit tårars bröd. Vid mitt bord i nåd jag dig hugsvalar, Löst du är från tidens sorg och nöd. 3. Stanna här för evigt vid min sida, Vännen din, som du har tröstat på. Aldrig mer du här behöver lida, Ingen smärta skall de frälsta nå. 4. Stanna här! Hos mig är gott att vara, Nu är slut på nöd och klagolåt. Vid min tron uti det ljusa, klara, Bo vi samman, aldrig skiljas åt. Stanna här, och se de sår jag tagit Just för dig, när syndens kors jag bar. I mitt blod jag har dig nu rentvagit; Stanna här för evigt hos mig kvar! K. G. S.

288 N:o 177. Räkna nåden! E. O. Excell. ' ' v ' " " ^v > T ? t t $ ' 1. När din färd blir stor-mig up - på Ii - vets sjö, Du ser modlös 2. Tryc-kes du ut - - av be - kymrens bör - da svår. Kännes kor -set 3. När du ser att and - ra ä - ga guld och land, Tänk, vad ri - ke- 4. Där - för i de trångmål, som dig mö - ta här, Bliv ej modlös, h h A. I I h h h h ^hrir-r — r — r — r-ff — r — r — r ^ z f :=z =^^=f=i P P W P ^— p- s -p-f- I ~s--r- ! -r J "<-*-?-f-H-f-p-^ fram - åt, tror du mås - te dö, Räk - na allt ditt go - da, bå-de tungt, som här du bä - - ra får, Räk - na allt ditt go - da ; tvivlet dom du har på him - lens strand Räk - na allt ditt go - da; jordiskt trött - na ej, din Gud är när. Räk - na allt ditt go - da he - la h h h h l v v v \> h h h -0 *• Ä. ä. 0- j—0 -\—0 — ^ m^mmmmmmwm v v I I smått och stort! Det skall ö - ver - ras - ka dig, vad Grud dig gjort! då blir kort, Och du sjung-er, me - dan här din dag flyr bort. guld kan ej Kö - pa di - na skat - ter och ditt hem, o nej. vä - gen hem! Äng - lar - na dig bä - - ra till • Je - ru - - sa - lem. ilii j— j- rpzzlz^i h h h h h l I 0-T —0 #-j — J- _±. mm

289 nKör. i =£:=): P P T~~^r lä #f- Räk na nå - den, nämn båd' smått och stort. Rak - h h h ä. jL jL Is jL *-* t — a — p — p — p — p.±_ p — p — p # _ T -&~ T -0 0- Räk - na, räk - na nå - den p p p p i UPP. nämn båd, smått och stort, Räkna, räk - na f r-fi-ä H N k I h\ i* *. i V rru- J (S _p : :zj!"": J- J i N f -^r#— ^- i # _|\ 1 1 — W J A .- ^j — i # r # " U i * é j £2 ^. ut vad Gud p for 1 dig i har 1 gjort! 1 Räk - - p - - - na nå-den, Pii r> ä h h h is h -i jl .t P P nå - den, £ se vad Gud dig gjort! Räk-na, räk-na nå-den, p p b b * ** b b f *• i P P P P nämn båd' smått och stort, Räk-na all Guds nåd och se vad han dig gjort. m h ä jl -0 — — 0- f-, JL m h h h h h k k jl jl a *. jl r r i Hii! * N:r 178, se n:r 16. Nr 179, se n:r 125. å9

290 180. Suckarnas allé. Ej för fort, Mel. av K, G. Sjölin, Arr. av C.-E. Nordström. , fl mf N II H N -y i *J ..._."p ^ ^ 3" ifc- zf* : -f* iV fr Ä P t ... J 1 #• ,N fy F ffar /, ! jT _JL_ P ne - nas här, sår, h ~p-i *- ^- ^ -re of - al - - lé en käl en suck, $ JS - ta blir - la en * ' * #^ " ^ — rSF- 1. 2. 3. 4. w »•" mör nat hjär mol - t

P - ka - tens - tat - net Min När En Ett P väg suc - käl - steg, h % här kar - la ett * P går trång där, tår, P P I - - ge - Och mörk När törs Och snart h h JSL Jb nom blir ten är Pp -2~ fi -}- ~r- 5 . { -A 5 - u jj p - É % tL« ... ^ v 41 " ^ [y \- £ - * - t m a p =*= v u T P P IZipr i=fc ->- •• 6 T B i* ' ' Y P da - lar, Men då och då en glimt jag får I - - från de lju - sa sa - lar. tim -ma, Guds löf - tes-stjär-nor gång på gång Så vän -ligt mot mig glim - ma, brän-ner. En vi - lo - stund på vä - gen är Ett E - lim för Guds vän - ner. ö - ver. När Je - sus vid min si - da går, Jag har vad jag be - hö - ver. it: m=£ n IS' jlAJJ £ h Kör. h J? ii i -i~i^ När - — *• S=* sllf. -**-- P suc-kar - nes al - - lé tar slut Och det blir ljust i _« ~ä * P I da - len, Jag k h h h JJ^ ^ -.* — * — _p__ i //«/ !e£e! -^rj— i m: ^ r får hos JL-l 3ee*e -? — sr Je - sus B" fr la ut T P I h* Jtrr hal - le - P lu ja- sa - - len. m Nog händer det så mången gång Att tystna vill min lyra, Men får hon höra hoppets sång, Hon är ej lätt att styra. K. G. S.

291 181. De gråta icke mer. 1. Ej ljud av klagan eller gråt Skall där i himlen höras, Där ej Guds vänner skiljas åt Och glädjen ej kan störas. Kör: Sin tåresådd de slutat här; Nu gråta de ej mera. Med jubel få de skörda där Och med Guds son regera. 2. Nu varje kind är torkad av; I himlen finns ej tårar. Där finns ej död, ej heller grav I livets sköna vårar. 3. Nu stå de inför Lammets tron, Där segerns palmer susa. Som vattenfall, från zon till zon Hörs segersången brusa. 4. Nu varje längtan uppfylld är; Ej högre lott de önska. Envar sin segerkrona bär, Där livsträd evigt grönska. 5. En ostörd ro de hava fått 1 himlens sälla rike, Från nöd och tårar ha de gått Till glädje utan like. K. G. S. 285. Lita på Jesus! Hur än det kännes och ser ut, Så lita blott på Jesus! Han hjälper intill resans slut. Så lita blott på Jesus! Kör: När andra gå, han stannar kvar. Så lita blott på Jesus! Hans kärlek och hans nåd du har, Så lita blott på Jesus! 3. Då nödens dag är mörk och lång, Så lita blott på Jesus ! Se uppåt under bön och sång Och lita blott på Jesus! Snart torkar han din sista tår; Så lita blott på Jesus! Och ingen smärta mer dig når; Så lita blott på Jesus! 4. Och när du står för tronen där Och litat har på Jesus, Du skådar, vad du trodde här, Och evigt bor hos Jesus. K. G. S. 286. Till den övergivne. Om du är övergiven här Och glömd av dina vänner, Så vet, att Herren är dig när; Din ensamhet han känner. Kör: Han övergiver aldrig dem, Som på hans löften vilar. Han ar den övergivnes vän, Till barnets hjälp han ilar. Han är dig när, då andra gå, Han stannar vid din sida; Han älskar varmt, ger tröst också, Då vi hans löften bida. Din Öken kläder han i blom, Och grönskan ler i sanden. Var stigen brant, han till dig kom Och räckte åt dig handen. 4. Se upp! Han vid din sida går; Du är ej ensam vorden. Han torkar varje sorgens tår, Och du har nog för jorden. K. G. S.

291 181. De gråta icke mer. 1. Ej ljud av klagan eller gråt Skall där i himlen höras, Där ej Guds vänner skiljas åt Och glädjen ej kan störas. Kör: Sin tåresådd de slutat här; Nu gråta de ej mera. Med jubel få de skörda där Och med Guds son regera. 2. Nu varje kind är torkad av; I himlen finns ej tårar. Där finns ej död, ej heller grav I livets sköna vårar. 3. Nu stå de inför Lammets tron, Där segerns palmer susa. Som vattenfall, från zon till zon Hörs segersången brusa. 4. Nu varje längtan uppfylld är; Ej högre lott de önska. Envar sin segerkrona bär, Där livsträd evigt grönska. 5. En ostörd ro de hava fått 1 himlens sälla rike, Från nöd och tårar ha de gått Till glädje utan like. K. G. S. 285. Lita på Jesus! Hur än det kännes och ser ut, Så lita blott på Jesus! Han hjälper intill resans slut. Så lita blott på Jesus! Kör: När andra gå, han stannar kvar. Så lita blott på Jesus! Hans kärlek och hans nåd du har, Så lita blott på Jesus! 3. Då nödens dag är mörk och lång, Så lita blott på Jesus ! Se uppåt under bön och sång Och lita blott på Jesus! Snart torkar han din sista tår; Så lita blott på Jesus! Och ingen smärta mer dig når; Så lita blott på Jesus! 4. Och när du står för tronen där Och litat har på Jesus, Du skådar, vad du trodde här, Och evigt bor hos Jesus. K. G. S. 286. Till den övergivne. Om du är övergiven här Och glömd av dina vänner, Så vet, att Herren är dig när; Din ensamhet han känner. Kör: Han övergiver aldrig dem, Som på hans löften vilar. Han ar den övergivnes vän, Till barnets hjälp han ilar. Han är dig när, då andra gå, Han stannar vid din sida; Han älskar varmt, ger tröst också, Då vi hans löften bida. Din Öken kläder han i blom, Och grönskan ler i sanden. Var stigen brant, han till dig kom Och räckte åt dig handen. 4. Se upp! Han vid din sida går; Du är ej ensam vorden. Han torkar varje sorgens tår, Och du har nog för jorden. K. G. S.

291 181. De gråta icke mer. 1. Ej ljud av klagan eller gråt Skall där i himlen höras, Där ej Guds vänner skiljas åt Och glädjen ej kan störas. Kör: Sin tåresådd de slutat här; Nu gråta de ej mera. Med jubel få de skörda där Och med Guds son regera. 2. Nu varje kind är torkad av; I himlen finns ej tårar. Där finns ej död, ej heller grav I livets sköna vårar. 3. Nu stå de inför Lammets tron, Där segerns palmer susa. Som vattenfall, från zon till zon Hörs segersången brusa. 4. Nu varje längtan uppfylld är; Ej högre lott de önska. Envar sin segerkrona bär, Där livsträd evigt grönska. 5. En ostörd ro de hava fått 1 himlens sälla rike, Från nöd och tårar ha de gått Till glädje utan like. K. G. S. 285. Lita på Jesus! Hur än det kännes och ser ut, Så lita blott på Jesus! Han hjälper intill resans slut. Så lita blott på Jesus! Kör: När andra gå, han stannar kvar. Så lita blott på Jesus! Hans kärlek och hans nåd du har, Så lita blott på Jesus! 3. Då nödens dag är mörk och lång, Så lita blott på Jesus ! Se uppåt under bön och sång Och lita blott på Jesus! Snart torkar han din sista tår; Så lita blott på Jesus! Och ingen smärta mer dig når; Så lita blott på Jesus! 4. Och när du står för tronen där Och litat har på Jesus, Du skådar, vad du trodde här, Och evigt bor hos Jesus. K. G. S. 286. Till den övergivne. Om du är övergiven här Och glömd av dina vänner, Så vet, att Herren är dig när; Din ensamhet han känner. Kör: Han övergiver aldrig dem, Som på hans löften vilar. Han ar

den övergivnes vän, Till barnets hjälp han ilar. Han är dig när, då andra gå, Han stannar vid din sida; Han älskar varmt, ger tröst också, Då vi hans löften bida. Din Öken kläder han i blom, Och grönskan ler i sanden. Var stigen brant, han till dig kom Och räckte åt dig handen. 4. Se upp! Han vid din sida går; Du är ej ensam vorden. Han torkar varje sorgens tår, Och du har nog för jorden. K. G. S.

292 182. Eskolsdruvan. Med känsla. m Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. il v 1. Var finns den ort, där 2. Den 3. En 4. De h jL plan - - ta ym - nig törs - tan h des flod - de T t dru - van fa - - ders T" P i av en - var få törs - nu ten glö-der? Finns den väl han - den På Grol - ga- ä - ger Från Es - kols- si äc - ka Och dric - ka gfet=F^# LL IV // _ \' ,e 7 I här i ta vid dru vans djupt ur ö - - ken - land? Var finns den saft, kor - sets fot. I tro - pisk glöd, dju - - pa sår, Och löf - tets kar, Sen h Kris - ti blod bä - - ga - ren h JL- som sjä - len på ö - ken- var synd upp- till and - ra räc - - ka i Och Den Då Med h vux - it syn - - da saft, som fe hjär upp ren Es - - täts och till - kols v t r törst och brand? sia - - git rot. kor - - set gar. dru - - van har. fa J h h h fe J. h k fe j Kör. På t f r t IT i- r G IT ' $ Gol &m - ga - - ta dru - va kläng - er, Som pres-sats =F=* t s

293 m it: m U- \ v v ' \ \> v \ v v * Get ne; Och Lammets sår -Jfi=±=tz kla - - se M -P gr X E // p *- -tu # S- *f T T 1 P P T- häng - er För var för - - lo i. I k i h h h fe i. P rad •= — * t syn - - da r -*-£x=± ZfTZtZ^ m I 5. Så kommen, dricken allihopa Osyrat vin av ädelt slag, Får du ej nog, så får du ropa; För varje brott här dubbelt tag! K. G. S. 183. Hans spår. Hans spår du ser uti det lilla, I varje stoftgrand, där du går. Tag upp det, skåda och var stilla! I grandet ser du Faderns spår. Kör : Han ropar kärleksfullt de orden ; Du slutna öga, upplåt dig, Se, hur din Gud har smyckat jorden Och strött små rosor på din stig. När själens öga sig upplåter, Du ser hans spår i smått och stort; Och nya vidder öppnas åter Med ljus om vad din Fader gjort. 5. Betrakta varje liten blomma Och skåda den i korsets ljus. De minsta kalkar stå ej tomma På kärlek från din Faders hus. Den lilla sparven, som du hädar, På hans begravning Gud går med. Det är din skapare du smädar; Se Gud i allt och honom gläd. Du skulle ej ett grässtrå finna, Ej tusenskönan på din stig, Ej se hans stjärnor lysa, brinna, Om han ej hade älskat dig. 6. Om ej hans livsfläkt hade vilat Och vidrört platsen där du går, Du skulle då förgäves ilat För att få se din Faders spår. K. G. S.

293 m it: m U- \ v v ' \ \> v \ v v * Get ne; Och Lammets sår -Jfi=±=tz kla - - se M -P gr X E // p *- -tu # S- *f T T 1 P P T- häng - er För var för - - lo i. I k i h h h fe i. P rad •= — * t syn - - da r -*-£x=± ZfTZtZ^ m I 5. Så kommen, dricken allihopa Osyrat vin av ädelt slag, Får du ej nog, så får du ropa; För varje brott här dubbelt tag! K. G. S. 183. Hans spår. Hans spår du ser uti det lilla, I varje stoftgrand, där du går. Tag upp det, skåda och var stilla! I grandet ser du Faderns spår. Kör : Han ropar kärleksfullt de orden ; Du slutna öga, upplåt dig, Se, hur din Gud har smyckat jorden Och strött små rosor på din stig. När själens öga sig upplåter, Du ser hans spår i smått och stort; Och nya vidder öppnas åter Med ljus om vad din Fader gjort. 5. Betrakta varje liten blomma Och skåda den i korsets ljus. De minsta kalkar stå ej tomma På kärlek från din Faders hus. Den lilla sparven, som du hädar, På hans begravning Gud går med. Det är din skapare du smädar; Se Gud i allt och honom gläd. Du skulle ej ett grässtrå finna, Ej tusenskönan på din stig, Ej se hans stjärnor lysa, brinna, Om han ej hade älskat dig. 6. Om ej hans livsfläkt hade vilat Och vidrört platsen där du går, Du skulle då förgäves ilat För att få se din Faders spår. K. G. S.

294 184. Så tacka då! Med känsla. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. ii p — 0- T hjär - ta, lå - - gar, gi - - ver le - - da T T- T V l> £ Och du skall Då väx - er Till kor - set, Till sig, då fin na kraft där - - i. tron vid Mäs - tarns barm. skå - - - - dan - - de Guds Lamm. han din krankhet tog. k i h h r> fc j. — I- — 0- r ' V l> V t uKör.p , I/ -f- f * ! D L> C I b b * +r Sä lyss - na till vad Se Je - sus U ger, V Då han vid v=- -p—i

295 5. Så tacka då i nödens timma, Och tacka när den ändat har! I tack till Gud du får förnimma, Att nöd och smärta från dig far. K. G. S. 257. Kom hem! Kom hem, kom hem, förrän det skymmer, Kom, innan natten bryter in! Gör ej din Fader mer bekymmer; Han vill dig se i himlen sin. Kör. Kom hem, kom hem, så rösten ljuder: Det är din Faders milda röst. Förlorad son ännu han bjuder Till ro och vila vid sitt bröst. Kom hem, kom hem från låtsad lycka! I världen ingen lycka bor. Låt Fadern dig i famn få trycka, Och glädjen din skall bliva stor. Kom hem, kom hem ! Hör, ropet skallar, Kanhända nu för sista gång, Från evig natt din Gud dig kallar Till evig fröjd

och jubelsång. 4. Kom hem, kom hem! Din Fader väntar Och himlens änglar likaså. Kom hem — hör, nådens klocka kläm- tar — Och du skall livets krona få. K. G. S.

295 5. Så tacka då i nödens timma, Och tacka när den ändat har! I tack till Gud du får förnimma, Att nöd och smärta från dig far. K. G. S. 257. Kom hem! Kom hem, kom hem, förrän det skymmer, Kom, innan natten bryter in! Gör ej din Fader mer bekymmer; Han vill dig se i himlen sin. Kör. Kom hem, kom hem, så rösten ljuder: Det är din Faders milda röst. Förlorad son ännu han bjuder Till ro och vila vid sitt bröst. Kom hem, kom hem från låtsad lycka! I världen ingen lycka bor. Låt Fadern dig i famn få trycka, Och glädjen din skall bliva stor. Kom hem, kom hem ! Hör, ropet skallar, Kanhända nu för sista gång, Från evig natt din Gud dig kallar Till evig fröjd och jubelsång. 4. Kom hem, kom hem! Din Fader väntar Och himlens änglar likaså. Kom hem — hör, nådens klocka kläm- tar — Och du skall livets krona få. K. G. S.

296 185. Den kärlek, som sökt mig. Sakta, milt. Arr. av C.-E. Nordström. j 1. I öm - - het stor han sökt 2. Han tvåd - de så - - ren mi - 3. För mig hans hand blev sar- 4. Jag drö - - jér i hans när- PS d -TT- 3= -t- -f j zJzr p 5 f u mig, När trött och arm jag na, Göt ol - - ja, vin, där- gad, För mig sitt blod hän het Och ser hans an - - let' Z j?_ -* » rjH" mf ,N ,N H -K 'U- h N r p N 1 l •f . n. . T f . J J i i ! 3 — n~ k. -: 7 N i rv d d **• -*—

sin min - kro un - h 't* mig skall - nan der- h M "n-ft 7" 1 var, i göt, klart 1 f Och Och För Hans * • P å vis - mig sto - h 2 sin ka om - ra,

star - de kring ri - - r> 5

ka så hans ka h p skuld - ra Till tro - fast: Du pan - na Sig kär - lek Mig . i h h fål e - tör fröj N t • lan vigt - ne - - dar d d , t> d d " •i.fl « B r i* r P* 8* jS _-/ IL .„ |, / ^ L? C b r r T i fi - . * ' 1 L U L< - t V -V— :_p=:3 i -Ä- 2 r = r= i bar; bli. slöt, bart. Och äng - lärs Så ljuv - lig Jag und - rar Mig sy- - nes mmmå lov - röst ej vad han kort en r förr da jag såg hos e - - vig -0- sprang, hört; mig, - het, Tills Den När Att

297 m Kör. p -*-- =*=5= t r=f ~$£ kot runt kring him - - je till mitt hjär - så han vil - le off - sjung - a om hans här - 3=:::: ._ len klang. ta fört. ra lig sig. het. T Kär - lek ljuv, som sökt mig, m tsii— :! // rnf V I I ^_I__^i 0-1—0—1—0'- w \> Dy - ra blod, som köpt mig, £ msi t v v O, den nåd som fört mig till ^éèåmmw4 ^ Il v Gudl U *\ Sto - ra nåd, som fört mig . till Gud! H^r^gii^^fi^liÉ^g^l 5. Så flykta livets stunder, Och allt är ljuvlig ro. Jag väntar på den morgon, Då jag hos Gud får bo, Då han vid änglasångers ljud Skall föra hem sin köpta brud.

298 186. Fribiljetten. Måttligt fort. På begäran intagen. =*=±. p v g t --»=*^=£ »i 0— L P T - - P -^-^ P P Med fri - bil - jett jag re- ser på ba-nan, trygg- och glad Till hem-met och till Jag tar den ej till - ba - ka, så är jag sa - ken kvitt. Jag skall väl nå - got Där fin - nes ho-nungs-ka - ka och vin av bä^ - ta slag. Hur mång-a än vi Kam-ra - ter, dy - ra, kä - ra, på re - san föl -jas åt. Vi gnab-bas un - der- E9i-*— h h N h r> i h h h r> h h it tr- H— tr -ix-i h h fc h h -V, — — #- ' \> \> tf=Sb=4: ~~P ♦_. p p l i p t f r ^ p 5 t p i ^ zé=tjL P ar - vet, till ri - kets hu - vud - stad. Eu kapp-säck full av syn - der, var gi - va, då jag lår re - - sa fritt! En rän - sel man mig gi - vit; i bli - va, det räc - ker för var dag. Där har jag do - ku - men - ter och stun-dom, men skäm-mas ef - ter - åt. Då går den blyg - sel - ful - le till V * V r I T |j K Ij |j I b Ij \j j f f m v r „ r r , P P P P p p mig till stort be- svär, Men den tog kon -duk - tö - ren; jag vet ej var den är. den finns myc-ket gott: Där har jag fri - bil - jet - ten och nyc-keln till mitt slott, pap-per u -tan fel Upp - på min lö - se - pen-ning och på min ar - ve - del. den för -när-mad var Och sä - ger ett: "För - låt mig"; och så är sa - ken klar. i ' r> f> fe h h J ^ h h h N k j h * h h m It _ # i. £=***= -V-V--V—V- -0-0-l=f p p 5. Och gröna fanor viftas, att tryggt vi åka må. Ej vägens längd vi veta, blott att vi hemåt gi Men höjes purpurfanan och växeln lägges ut, Då äro vi i Staden; och resan den är slut.

299 187. Guds vagnar. Ej for sakta. m T .4m av C.-E. Nordström. si -t=f=z U> f P U> P Ä 1. På löf - - te - - nas vag - nar till him - len 2. Ej bris - - ter ett kop - pel, Guds kär - lek 3. Vår him - mels - ke Jo - - sef oss vag - nar - 4. Och skul - - le det hän - da, att re - - sa r> - h J* J^ h h h n n i_^_ * m vi gå, Från det är; Han - na gav Och jag tår En 6. När tåget har stannat på himlens perrong Och slut är på jordlivets strid, Då möter oss Jesus med jubel och sång Och hälsar de sina med frid. 6. Då skola vi prisa vår Fader och Gud För vagnar, som förde oss fram. Var resan besvärlig för längtande brud - Vad mer, då vi skåda Guds Lamm! K. G. S.

300 Innerligt. *t W- 188. Vad som helst. mf wm_ T t r f' f r r Mel. av K. (t. Sjölin. Arr. av G.-E. Nordström. ii v I 1. Vad som helst me - dan du drö - jer! Blott håll mig 2. Vad som helst, nöd el - - ler smär - ta, Blott jag får 3. Vad som helst, strid el - - ler vi - - la, Blott mi - - na 4. Yad som helst, ljus el - - ler skug - ga, Blott jag får _É= IL Jt // m f I w r, r r, * t f * t t t i i> i> p p dan du till ditt re - - do för mö - tet . i skyn, Att, när så mol-nen skå - da dig då som du är, Lyf - tas och slu - tas ö - gon då skå -da dig få! Att till ditt mö - te glad jag må him - mel till - sam -man med dig! Skul - le än of - ta tå rar - na mm a p *=t Kör. f V V V I HPPf v v il v v rö - jer, Jag må förvandlas vid den - na syn. hjär-ta, Ej bli - va kvar i mö-dor-na här. yad SQm he i st , Her-re, jag i - - la, Där mg - a stormar me - ra mig na. dug • ga, Må du blott fin -na tro ut - i mig. h K h n n k h is r> s n i , J r i h h h

301 ^u» , IIP T _._j T ,—i^ V p p p p p be - der, Blott jag får se dig och aHfiÉÉ -0-T # bli- va dig lik! Sank mig allt- h ^ K l > h £ P P ZfLZ.1 Épft fort It; SÉ //p zirzziÉ ÄZÉI rrrrrt Hl blods-käl-lan ne - der, Gör mig på tro och kärlek så rik. -J-£ T --£ h h fe *-T-* * *-T-* il 5. Vad som helst, hån eller smälek, Blott du mig förer .till himmel ens sal, Där för din tron jag prisar din kärlek. Giv vad som helst, ty så är mitt val. K. G. S.

302 189. När Jesus kommer. Uttrycksfullt. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordströrtt. fP- m *-- 1. Hur skall det te sig När ska - pel - sen skall 2. På mar - ken u - - te Han sö - ker, men han 8. Två kvin - nor ma - la Hur hemskt att va - ra 4. Se, Man ♦♦ f. Z +—^: — w" v \> v v v v \> på vår jord, Då Je - sus kom - ma var - da fri I - - från sin träl - dom ä- - ro två, Den fin - ner blott Sig på en kvarn, Den u - tan Gud Och ti - - o jung-frur som - nat in, Med var - se blir, att lam - por fem Ej e - - ne hö - jer en - sam på sin e - - na lyf - tes u - tan fram-tids- lam - pan ut - - i - re stå i Mfe lt±£S= -w 1 1 T 1 1 ^ * j j— j # g *- z tr=r; -- # — skall Och häm - - ta hem sin å - - ter - - lös - - ta brud? all Och allt sig klä - der ut - - i hög - tids - - skrud. sig; Den and - - re var ej re - - do den - - na stund. stig, Och ska - kas ut - - av ängs - lan på sin grund. upp, Den and - - ra ser sig om och stan - nar kvar. hopp, Då bru - -de - ska - ran i - - från jor - den far! hand. Och ro - - pet skal - lar: brud - gum - men är här. brand. För sent att få sig ol - - ja nu det är. : 9v|J- i h -*0- H é - F h r é é é i 0^ — P • -.+ ^-Gft— F- b ± ^ — ^_ . b — • — T f F — F F- — 4 1 fl 1 : — j. _ _: J V U t* t : *• i Kör. 1 // mf ^—l—, #= =tf f- * f * \> v \> \> Skall du väl lyf - tas upp mot skyn, I "v här - lig het och

303 ljus, I •v Och WWW p p p * *-* y slip - pa ve - der - - mö - dans nöd och natt? Hl T P Skall p|| du stäm - ma Ut- din fa - - ders w — P II mf -. r =h=:fc /7\ =1= hus, Där ald - - risr stjär - - na iy P ser matt? i •nn-ft— ^ — ^-t — ^r — *r — *-— *-i— * — -*- — J J L i— J=-t, 5. De, som i tron ha bäddats ner, De uppstå nu med fröjd, Ty Jesu stämma väcker dem så ömt. Vi möta dem, envar som tror, På skyarna i höjd, Och tidens nöd och grav vi alla glömt. K. G. S.

304 190. O, jag längtar! Läng tans fullt. Arr. av C.-E. Nordström. år. tnf ±=zzz*z T~t p -02.- -tr- =0= 3^5 I r; * i t f t i. o, 2. O, 3. O, 4. O, jag jag jag läng-tar till läng-tar till läng-tar till r , » de nej - der, Där ej slu - ten knopp jag det lan - det Som ej höljs med frost och den flo - den, Prydd med Ii - vets träd på jag läng-tar till den sta - den, Där var port par la ^ i i iLfet=^l=^epg - + JL t= ft i=t=t= J5 * //i» Éiillilió! r 3E i R •y r j, p -<^- i ser. Dit där Ii - vet står i fägring Ing - en ros snö, Dit där ing- en ros mig stinger, Ing - a blom strand, Dric - ka av dess fris-ka flö-den; Dit mitt hjär - är, Dit där dö-dens klockor tyst-nat, E - vigt se kan viss-na mer. mor me - ra dö. • - ta står i brand. min vän så kär. t-^ Kör. n f, -I=zz^=*i-w: -f^=4 P Låt mig JlJL JÉZ1Z I å, jag vill ej drö-ja! Jordens glädje är så kort. Här jag

305 mmttmim T» 7 * £ sam - lat nog med blommor För att -p ^ dem viss - na bort. i O, jag längtar till min Jesus För att livets krona få, Dit, där Lammets sånger ljuda, Och få med i kören stå. O, jag längtar hem till tronen, Där jag Gud och Lammet ser. Då en evig frid skall råda; Ingen tår skall fällas mer. K. G. S. 191. Nu som förr. % Minnes du ej flydda tider, Då du var i bitter nöd, Hur du gick till Gud omsider, Fick av honom hjälp och stöd? Kör: Tala då till samma klippa, Såsom förr en gång du gjort! Nöd och krankhet skall du slippa; Herren helår ju alltfort. Gå till samma hulda hjärta Nu som förr i nödens tid! Jesus burit all din smärta; Vid hans bröst du finner frid. 3. Gå till samme vän, den bäste, Nu, såväl som förr, du minns ! I hans sår har duvan näste; Bättre tröstare ej finns. 4. Gå till samma fadersköte, Dit du förr så ofta gick! Minns du ej, hur saligt möte Då du med din fader fick? 5. Gå till samme Gud med nöden Nu såväl som förr, och vet: Han är trofast in i döden; Stor är hans

barmhärtighet. K. G. 20

305 mmttmim T» 7 * £ sam - lat nog med blommor För att -p ^ dem viss - na bort. i O, jag längtar till min Jesus För att livets krona få, Dit, där Lammets sånger ljuda, Och få med i kören stå. O, jag längtar hem till tronen, Där jag Gud och Lammet ser. Då en evig frid skall råda; Ingen tår skall fällas mer. K. G. S. 191. Nu som förr. % Minnes du ej flydda tider, Då du var i bitter nöd, Hur du gick till Gud omsider, Fick av honom hjälp och stöd? Kör: Tala då till samma klippa, Såsom förr en gång du gjort! Nöd och krankhet skall du slippa; Herren helår ju alltfort. Gå till samma hulda hjärta Nu som förr i nödens tid! Jesus burit all din smärta; Vid hans bröst du finner frid. 3. Gå till samme vän, den bäste, Nu, såväl som förr, du minns ! I hans sår har duvan näste; Bättre tröstare ej finns. 4. Gå till samma faderssköte, Dit du förr så ofta gick! Minns du ej, hur saligt möte Då du med din fader fick? 5. Gå till samme Gud med nöden Nu såväl som förr, och vet: Han är trofast in i döden; Stor är hans barmhärtighet. K. G. 20

306 192. Bönesång.' Ej för fort. Arr. av C.E. Nordström, 1. Så 2. Så 3. Så 4. Låt Ii - - tet tag då du - - ka kor - sets fisk, här i då för e - - van Ii - - tet bröd. Så myc - ket ö - - ken - land, Båd fisk och oss ditt hord Och giv oss ge - - Ii - - um I vå - - ra [t±3zz-k==r- ~%z "TTTT r " t * folk, så myc - ken nöd. Vem kan vår hung bröd ut - - i din hand Och låt oss få Herr - - re, av ditt ord, Ditt namn till pris hjär - - tan fin - na rum, Låt nå - dens käl h h =ö»=E= #-+ ZÉ.ZZ -0-- *: i* la? ra, ra. da. Vad Att Giv Giv, P pil- nu oss, att ten så o en I har väl Gud, var -0-- P ej som din nu TT räc - ker for - dom An - - de dric - ka till, Om du, tid, Du mät god, Vart sorg m får -é*- ta set Ur ström - men Jl—JL ¥ * Då brödkortet kom 1917.

307 £=3E T ::z=É± I *=£: Her - re, ic - ke vill Väl - sig - na det - ta kan ditt folk med frid Och sör - ja för din hjär - ta him-melskt mod; Kom själv oss al - la i - från Lam - mets sår; Det är vår dryck och I lil ska- nä - fö- \ — --.gr 1 r m -xJL-Xr E^ - la. - ra. - ra. - da. (K. G. S.) im

308 193. Ära ske Gud! MasM, glättigt. Mel. av K. Gr. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. i m m -0- p r~r 1. O, vil - 2. Dyr - ba - 3. Strömmen 4. Li - - vet P ken - ra från Lam-mets i bio - - det 3F^=y=^ : i i fräls-nings-fröjd! Bio - det Lam-mets blod, Här - - li mig sår Ken är, Kraf i - från ten mig gör för-nöjd. re - - nings-flod. synd mig tvår ; stan - digt bär, i ESP* iiÉHiÉli mm Ht TTTf^T T Här och i himlens höjd Ä - - ra ske Gud och Lam met! Kor - set min se - - ger-stod, Ä - - ra ske Gud och Lam met! Täck in - för Gud jag står. Ä - - ra ske Gud och Lam met! Tills jag står bär - gad där. Ä - - ra ske Gud och Lam met! Kör. •*= K- HH — T<" il — Kf — -— -N- ii n - P x> Ä - . h 4 • ra T: t- T u 1 P ske Gud! Ä - p - ra -J4-3==|= P #-• P p i p ske Gud! Ä - h i is ti ti * - ra * __£l te-* -' -hu,3 •0- -0- -0- -0- P -0- p 1 p p p 1 ske Gud! Ä - ra ske Gud! h , s s h l ^s — 0— V — — ^W_ r — 0— -^-P l —0— - fr# 2 P_ *- ~P_ * — 1 p

30» •^ # +- +- i u ? ' -jåi. TT ? r f f—f T Ä - - ra ske Gud i höjd! Ä - - ra ske Gud och Lam r> h N J N met! -* i - i^l 5. Hemma hos Gud en gång Blodet skall bli min sång, Löst ifrån tidens tvång Prisar jag Gud och Lammet! K. G. S. N:r 194, se n:r 10. N:r 195, se n:r 15. N:r 196, se n:r 16.

310 197. Stund för stund. Med kraft. : fe^ Arr. av C.-E. Nordström. M •9- #-#•. * \> \> * 1. Tag ut för stim - den, vad du 2. Vad hit - tills du har fått väl 3. Han prö - var blott, men gi - ver 4. För - tros - ta då, när ing- - en - a - ga bor - ga Ii - ka ting du v bön och det be- då på När käns - lan I Föi- Tro .lite? 0 #f" J- I =t= ,Uk *&=& ^ £=£ t— T tro grip om din Her - res gå- - vor; För-trös-ta, hop-pas, bi - da och var hov, som skri - ar i ditt hjär - - ta. Tag tom-ma kär - let och till klip-pan ström-mar i - från klip-pans re - - va. Den gav ju vat-ten, då du stod där dör, då le - ver tron och sä - - ger: Du får det allt, ja, myc-ket, myc-ket h h 15 I h h h h J S n^n -9~{ still. gå. sist, mer Plan kan ej ne - ka bar - net si - - na Den bris - ter snart, och slut är all din Din törst blev släckt, och du fick mod att Än vad be - - ho - vet och din smär - ta hå - - - - vor. smär - - - ta. le - - - - va. vä - - - - ger. (K. G. S.) 198. Tacksägelse, 1. Hav tack, min Jesus, tack för blod och sår, 2. När jag har dig och din rättfärdighet, Hav tack för allt, som uti dig jag äger! Då har jag vad till liv och välfärd hörer. Ditt offerblod mig ren från synden tvår, Ej fattas något till min salighet, Din helighet är min, så ordet säger. Ty din person mig all Gupls nåd tillförer.

310 197. Stund för stund. Med kraft. : fe^ Arr. av C.-E. Nordström. M •9- #-#•. * \> \> * 1. Tag ut för stim - den, vad du 2. Vad hit - tills du har fått väl 3. Han prö - var blott, men gi - ver 4. För - tros - ta då, när ing- - en - a - ga

bor - ga Ii - ka ting du v bön och det be- då på När käns - lan I Föi- Tro .lite? 0 #f" J- I =t= ,Uk *&=& ^ £=£ t— T tro grip om din Her - res gå- - vor; För-trös-ta, hop-pas, bi - da och var hov, som skri - ar i ditt hjär - - ta. Tag tom-ma kär - let och till klip-pan ström-mar i - från klip-pans re - - va. Den gav ju vat-ten, då du stod där dör, då le - ver tron och sä - - ger: Du får det allt, ja, myc-ket, myc-ket h h 15 I h h h h J S n^n -9~{ still. gå. sist, mer Plan kan ej ne - ka bar - net si - - na Den bris - ter snart, och slut är all din Din törst blev släckt, och du fick mod att Än vad be - - ho - vet och din smär - ta hå - - - - vor. smär - - - ta. le - - - - va. vä - - - - ger. (K. G. S.) 198. Tacksägelse, 1. Hav tack, min Jesus, tack för blod och sår, 2. När jag har dig och din rättfärdighet, Hav tack för allt, som uti dig jag äger! Då har jag vad till liv och välfärd hörer. Ditt offerblod mig ren från synden tvår, Ej fattas något till min salighet, Din helighet är min, så ordet säger. Ty din person mig all Gupls nåd tillförer.

311 3. Du ger mig hem och barnarätt hos Gud Och broderskap med dig för evigheten, Du kläder mig uti din egen skrud, Och jag får bo hos dig i härligheten. 4. Och under väntanstiden, Herre kär, Du är för mig min säkra urtidsklippa. Till dig jag går med allt som trycker här; Och egen omsorg då jag kan få slippa. 5. När så du hämtat mig till dig en gång, Då skall jag prisa dig för död och smärta Och stämma in i Lammets nya sång Och evigt tacka för ditt brustna hjärta. K. G. S. N:r 199, se n:r 4. 200. Vi få det bättre hemma. Förtröstansfullt. Arr. av C.-E. Nordström. t t: v v v U v v rr p v p i v t v v \ 1. Yi få det bätt-re heni-ma Än någon av oss tänkt. I ri - ka fa - ders - hu - set Där 2. Här är så mycken o - - ro, Och aldrig är det tryggt; Men hemma hos vår Je-sus Där 3. Här få vi of - ta va - da I nödens böl -je - svall, Men ald-rig så där-hem-ma Vid 4. Här är det kallt och ky-ligt Och skiftar var-je år; Hos Gud finns ing -en vin-ter Men h blir oss allting skänkt. är vårt hemman byggt. floden av kri-stal]. ständigt sol och vår. Bil ^fe Kör. *- 1 -0 s —J- 0-J-&V- 9 — j-T-fr-* 0-J-0 TT - ^ 7 -g # é-T"2 p \> t \> \> U t U U -P-Tr- '9 ~>— r^-t-ir— fr r~* /is // mf "T ST mör - ka nät -ter, Men där är frid och ljus. -0, 0- 4 V — i— — *— V Och Och få vi glädjestunder, De fly så snart sin kos. Där hemma blir det bättre — Där bleknar ingen ros. K. G. S. t> P P : V N:r 201, se n:r 10. N:ris 202, 203, 204, se n:r 66.

311 3. Du ger mig hem och barnarätt hos Gud Och broderskap med dig för evigheten, Du kläder mig uti din egen skrud, Och jag får bo hos dig i härligheten. 4. Och under väntanstiden, Herre kär, Du är för mig min säkra urtidsklippa. Till dig jag går med allt som trycker här; Och egen omsorg då jag kan få slippa. 5. När så du hämtat mig till dig en gång, Då skall jag prisa dig för död och smärta Och stämma in i Lammets nya sång Och evigt tacka för ditt brustna hjärta. K. G. S. N:r 199, se n:r 4. 200. Vi få det bättre hemma. Förtröstansfullt. Arr. av C.-E. Nordström. t t: v v v U v v rr p v p i v t v v \ 1. Yi få det bätt-re heni-ma Än någon av oss tänkt. I ri - ka fa - ders - hu - set Där 2. Här är så mycken o - - ro, Och aldrig är det tryggt; Men hemma hos vår Je-sus Där 3. Här få vi of - ta va - da I nödens böl -je - svall, Men ald-rig så där-hem-ma Vid 4. Här är det kallt och ky-ligt Och skiftar var-je år; Hos Gud finns ing -en vin-ter Men h blir oss allting skänkt. är vårt hemman byggt. floden av kri-stal]. ständigt sol och vår. Bil ^fe Kör. *- 1 -0 s —J- 0-J-&V- 9 — j-T-fr-* 0-J-0 TT - ^ 7 -g # é-T"2 p \> t \> \> U t U U -P-Tr- '9 ~>— r^-t-ir— fr r~* /is // mf "T ST mör - ka nät -ter, Men där är frid och ljus. -0, 0- 4 V — i— — *— V Och Och få vi glädjestunder, De fly så snart sin kos. Där hemma blir det bättre — Där bleknar ingen ros. K. G. S. t> P P : V N:r 201, se n:r 10. N:ris 202, 203, 204, se n:r 66.

312 205. Sången. J. Sonesson- 1. O, vad sång - en är för 2. Sång -ens to - ner mäk - la 3. Sök då ej att re - - so - 4. Van - ta ej till dess du Ii - vet! Den kan sking-ra sorg så "bju - da Sorg och suc - kan sitt far- ne - ra Bort den nöd, som tryc-ker k än - ner, Att du käns - la har för J> ä. l ' ' P ' v x> u tung; Ty i Kris - tus är dig gi - vet Sjung - a, som du vo - re väl, Ty när sång - en bör - jar lju - da, Blir det him - mel i din dig! Hell - re sjung en sång, ja, fle - ra; Ljus och skön blir då din g. Sjung, när da - gens het - ta bran - ner, Sjung om Je - sus gång på i v: js ± h' 1 j? a j h * j. J_ is h -ti— --i- rr-r-f z£=&U^£: I p "F~ ung. själ. stig. Sjung, tills du har ö - ver - vun - nit, Sjung om Lam - mets blod och I jL , h b l hhfc,_ ,.

313 sår, i i v v K v V I Tills du Bång -ens hem - land hun - nit, Där du e - vigt sjuDg-a får! J5 J> J> -* V. v^ £• ft j * -* i i; Js J* ^ J 1 J 1 x "" :ir: Kan du endast viska sången, Gör då det i Jesu namn; Nästa sång är sorgen gången, Och du bor i Jesu famn. K. G. S. 215. Det blev solsken. 1. Det blev solsken, som jag tänkte; Solen kom i prakt och glans, Himlen all sin nåd mig skänkte, Korset sade, jag var hans. Kor: Det blev solsken — halleluja! Molnet brast, med silverkant. Det blev solsken — halleluja ! — På min stig så mörk och brant. 2. Det blev

solsken; dimman flydde, Och jag ser mitt solskensland. Liten strimma gåtan tydde, Att jag bor på öde strand. 3. Det blev solsken, sol där inne, Brustna strängar giva ljud. Sol i hjärta, sol i sinne — Och min harpa lovar Gud. 4. Det blev solsken över vågen, Hoppet timrade sin bro, Och från stranden, glad i hågen, Ser jag målet för min tro. K. G. S. N:r 206, se n:r 88. N:r 207, se n:r 88.

313 sår, i i v v K v V I Tills du Bång -ens hem - land hun - nit, Där du e - vigt sjuDg-a får! J5 J> J> -* V. v^ £• ft j * -* i i; Js J* ^ J 1 J 1 x "" :ir: Kan du endast viska sången, Gör då det i Jesu namn; Nästa sång är sorgen gången, Och du bor i Jesu famn. K. G. S. 215. Det blev solsken. 1. Det blev solsken, som jag tänkte; Solen kom i prakt och glans, Himlen all sin nåd mig skänkte, Korset sade, jag var hans. Kor: Det blev solsken — halleluja! Molnet brast, med silverkant. Det blev solsken — halleluja ! — På min stig så mörk och brant. 2. Det blev solsken; dimman flydde, Och jag ser mitt solskensland. Liten strimma gåtan tydde, Att jag bor på öde strand. 3. Det blev solsken, sol där inne, Brustna strängar giva ljud. Sol i hjärta, sol i sinne — Och min harpa lovar Gud. 4. Det blev solsken över vågen, Hoppet timrade sin bro, Och från stranden, glad i hågen, Ser jag målet för min tro. K. G. S. N:r 206, se n:r 88. N:r 207, se n:r 88.

314 208. Det håller än. Med känsla. mf Mel. av K, Ärr. av C.-E. , Gr. Sjölin. Nordström. -3^zz^zz±zzr^r =:zi . JL. __jL _± u ^ ~^T #— t 1. Det 2. Det 3. Det 4. Det -0 T hål - ler att =J£=É±=±Z- 0- #- *' hål - ler än, vad hål - ler än, hål - ler än, vad vad tro på Gud Och Gud har sagt: Hans skri - vet står, När Je - sus gjort, När — på hans löf - te jord och all - ting va - gar kan ej him - lar här för- h r> i. feE* vand - ra. bris - ta. fal - - la. svin - ner. Hur Till Ej Han Epi 'V stort att trots för dö - - den är vår va - - ra he - - la ens oss lju - - sa 9 #-|^#-nzzrg=zzigr-^r^z:: : — ^=i" P Kris - ti brud — Må onds - kans makt Det ska - da får, När him - la - port, Och :t=*= -¥ dh=Sz den se - ut - - i Guds namn den öpp - i v dan det å - - en klan - dra! sis - - ta. kal - - la. fin - - ner. I Kör. f — *i Z0Z 5 -Jzi Hal -# — le - - lu - - ja! Det 9 — — w *_ 9 _. _ _ — Ftepp=Éi U "t ' p " "v hål - ler än, Guds ord, det kan h fe I k IS i r i> u 't i^ ej svi - ka. Det bär oss in h „ i ,1 h h \måmmÉmmmmmm V I i

315 l — ? ^frV— t — fi ' — -r-ir-J.—— 1 —^. — i- him me - len mm -v Och gör oss vigt ka. Épj^éA! I Det håller än i sista stund Att invid korset. vara. Ty blodet är den säkra grund, Varpå jag hem kan fara. K. G. S. 209. Kristi kärlek. I främlingsskapets tåredal En källa har upprunnit, Där vandraren i skugga sval En himmelsk svalka funnit. Kör: Vi dricka som ur djupa hav I denna friska källa. Vår Fader oss det vattnet gav; Där sköna strömmar välla. 2. Och källan Kristi kärlek är, Som klar och ymnig flyter. De törstiga få svalka där, Och aldrig källan tryter. 3. Här ha de gamla törsten släckt Och aldrig törstat mera. För alla källan fordom räckt Och räcker än för flera. 4. Så drick då, varje törstig själ, Och ös med lust och gamman, Ty vattnet räcker till så väl: Kom, dricken allesamman! K. G. S. 287. Vid korset. 1. Högt uppe där vid korsets krön — O sällhet utan like! Där andas själen luft så skön — Ett nådens himmelrike. Kör: Där uppe får jag se Guds Lamm Så tåligt för mig lida. Han dog för mig på korsets stam ; Jag ser hans öppna sida. På väg till rikets huvudstad Jag får vid korset vila Och tälta där så nöjd och glad Och sedan hemåt ila. Här ljuder sång och stilla bön Från dem som korset dyrka, Och alla njuta vila skön; Där har min själ sin kyrka. 4. Och alla de, som trivas här, På väg till himlen vandra. Sitt manna få de plocka där, Och ej de kosten klandra. K. G. S.

315 l — ? ^frV— t — fi ' — -r-ir-J.—— 1 —^. — i- him me - len mm -v Och gör oss vigt ka. Épj^éA! I Det håller än i sista stund Att invid korset. vara. Ty blodet är den säkra grund, Varpå jag hem kan fara. K. G. S. 209. Kristi kärlek. I främlingsskapets tåredal En källa har upprunnit, Där vandraren i skugga sval En himmelsk svalka funnit. Kör: Vi dricka som ur djupa hav I denna friska källa. Vår Fader oss det vattnet gav; Där sköna strömmar välla. 2. Och källan Kristi kärlek är, Som klar och ymnig flyter. De törstiga få svalka där, Och aldrig källan tryter. 3. Här ha de gamla törsten släckt Och aldrig törstat mera. För alla källan fordom räckt Och räcker än för flera. 4. Så drick då, varje törstig själ, Och ös med lust och gamman, Ty vattnet räcker till så väl: Kom, dricken allesamman! K. G. S. 287. Vid korset. 1. Högt uppe där vid korsets krön — O sällhet utan like! Där andas själen luft så skön — Ett nådens himmelrike. Kör: Där uppe får jag se Guds Lamm Så tåligt för mig lida. Han dog för mig på korsets stam ; Jag ser hans öppna sida. På väg till rikets huvudstad Jag får vid korset vila Och tälta där så nöjd och glad Och sedan hemåt ila. Här ljuder sång och stilla bön Från dem som korset dyrka, Och alla njuta vila skön; Där har min själ sin kyrka. 4. Och alla de, som trivas här, På väg till himlen vandra. Sitt manna få de plocka

där, Och ej de kosten klandra. K. G. S.

315 l — ? ^frV— t — fi ' — -r-ir-J.—— 1 —^. — i- him me - len mm -v Och gör oss vigt ka. Épj^éA! I Det håller än i sista stund Att invid korset. vara. Ty blodet är den säkra grund, Varpå jag hem kan fara. K. G. S. 209. Kristi kärlek. I främlingsskapets tåredal En källa har upprunnit, Där vandraren i skugga sval En himmelsk svalka funnit. Kör: Vi dricka som ur djupa hav I denna friska källa. Vår Fader oss det vattnet gav; Där sköna strömmar välla. 2. Och källan Kristi kärlek är, Som klar och ymnig flyter. De törstiga få svalka där, Och aldrig källan tryter. 3. Här ha de gamla törsten släckt Och aldrig törstat mera. För alla källan fordom räckt Och räcker än för flera. 4. Så drick då, varje törstig själ, Och ös med lust och gamman, Ty vattnet räcker till så väl: Kom, dricken allesamman! K. G. S. 287. Vid korset. 1. Högt uppe där vid korsets krön — O sällhet utan like! Där andas själen luft så skön — Ett nådens himmelrike. Kör: Där uppe får jag se Guds Lamm Så tåligt för mig lida. Han dog för mig på korsets stam ; Jag ser hans öppna sida. På väg till rikets huvudstad Jag får vid korset vila Och tälta där så nöjd och glad Och sedan hemåt ila. Här ljuder sång och stilla bön Från dem som korset dyrka, Och alla njuta vila skön; Där har min själ sin kyrka. 4. Och alla de, som trivas här, På väg till himlen vandra. Sitt manna få de plocka där, Och ej de kosten klandra. K. G. S.

316 210. Evig vår. Med känsla. Mel. av K. Gr. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström, . p * . pr- -? 0- b K b 4 II 1. Ti - dens mor - gon bräc - ker, Bå - dar e - vig vår, 2. Är det E - dens fäg - ring, Som så ler mot mig? 3. Var är mör - ka gra - ven? O, den finns ej mer. 4. Je - sus, du, som tå - - rad Stod på ö - de hed r~ |^ r MH^fNM^NFf^rN^ So - - len Ii - - vet Ing - - en ö - - ken Var är vand - rings Och, av tör - - ne väc - - ker, häg - - ring -sta - - ven? så - - rad, Allt i fäg - Mö - ter på Ing - en mer För min synd Y i ring står. mm stig. jag ser. då led, =N)p B Blom - man från O, så låt Men jag ser Det var du, sin mig ju som tu - - va Slår sitt ö - - ga opp, bi - - da, Je - sus hos dig kvar! så - - ren, Vil - ka he - lat mig väck - te Mig från dö - den opp, *t -hk £ £=£ xzpz s=r

317 Fri - dens mil - da du - - va Dä jag slip - per Ii - - da. Un - der flyd - da å - - ren Han - den åt mig räck - te, Bring - ar ljus och hopp. Du det go - - da har. På min ö - - ken- - stig. Gav mig ljus och hopp. eH: :P= -0-- EÉ=É= -^3- > -fe =*fe=n* t im Kör. (Raskt) SÉE =££ — ~~0~ E - - vig ^21 vår! Allt står II mf, -0*-- -0S.. ut n- -r ,*— J SlÉB=g=6=i=g=E -^ 3F* l blom - ning år från år. re Gud och i i i j_ j. tr ^ -t— P~ =1= //»f N

318 211. Korsets flod. Lugnt. mf Mel av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. JS ordström. »illili! 1. Kor-sets 2. Kor-sets 3. Kor-sets 4. Kor-sets flod — flod flod — flod — 7 n t t w t ~-P iIéÉ *-s ±=!P-- -t- i o, skö - na flod! så un - der - bar vad här - lig -het! i — Flö-dar al - la stunder li- Har ej bot-ten el - ler strän- Två dig- där och ren du bli- o, skö - na flod! — Väl - ler fram med full för - so- .K-I— É_ -*- T -i^ éT*- ka, Djup av kär - lek, ren och god, Väl-ler fram i strömmar ri - - ka. der, Re - nar i - - från synd en - var, Som till den i tron sig vän - der. ver, Tro och hopp för e - vig - het Kor-sets skö - na flod dig gi - ver. ning, Ger åt de för - sag - da mod Och var syn - da - re för - sko -ning. J i i J-x h h - 1 i i — ^ F» i ffi ^--%-f t=*z IF! -r- -i — b- h i i i =f±fc -J2l3 Kör. :äf=i=fc=qfcfcp=3±=: il H l I V I I f Flo-den sti - ger mer och mer; Ebb finns ej i nå-dens ri - l!É i .1 i i i i r> i i J I liliSiiigSi *=i= tct=e=i= f= S\

3L9 "7 l '/ i I Flo-den sti - ger och den ger Re-ning, som ej liar sin Ii ke. (K. G. S.) J I m=mmt h i I -&- J J I ^ J i - kl N:r 212, se n:r 54. Glatt. 213. Väntan och hopp. Svensk folkmelodi. ^ 1— |L— 4~ ± -^— 3— "^— i 1 ^ P P ! p^L; Giv Låt Låt Låt mig din kär - - lek, värl - den all min -=£ --¥'- nåd, o hopp i ej be \>än - tan 4 -fe. i Je - sus Krist, Att dig på sky - ar vän-tan stå Att jag må re - - do då - ra mig Med synd, som kan for- va - ra den, Att se dig kom -ma -# i - . ^. # _ rts // // ten ' vän - ta. Håll lam-pan klar och u-tan brist, Att lå-gan ej må flämta, va - - ra, När jag på sky - ar hem får gå Och till din him-mel fa - ra. stö - ra, Låt sjä - len ren få lik - na dig I att din vil - ja gö - ra. å - - ter På sky - ar i - från him-me-len, Den du för mig upp -lå- ter. ide h h h -é 4. é_ —A P « * *-- - h h h i N N 1] A. I ii 5. När jag får se dig, som du är, Då fy lies all min längtan, Då bleknar allt på jorden här För hoppets närda trängtan. K. G. S.

3L9 "7 l '/ i I Flo-den sti - ger och den ger Re-ning, som ej liar sin Ii ke. (K. G. S.) J I m=mmt h i I -&- J J I ^ J i - kl N:r 212, se n:r 54. Glatt. 213. Väntan och hopp. Svensk folkmelodi. ^ 1— |L— 4~ ± -^— 3— "^— i 1 ^ P P ! p^L; Giv Låt Låt Låt mig din kär - - lek, värl - den all min -=£ --¥'- nåd, o hopp i ej be \>än - tan 4 -fe. i Je - sus

Krist, Att dig på sky - ar vän-tan stå Att jag må re - - do då - ra mig Med synd, som kan for- va - ra den, Att se dig kom -ma -# i - . ^. # _ rts // // ten ' vän - ta. Håll lam-pan klar och u-tan brist, Att lå-gan ej må flämta, va - - ra, När jag på sky - ar hem får gå Och till din him-mel fa - ra. stö - ra, Låt sjä - len ren få lik - na dig I att din vil - ja gö - ra. å - - ter På sky - ar i - från him-me-len, Den du för mig upp -lå- ter. ide h h h -é 4. é_ —A P « * *-- - h h h i N N 1] A. I ii 5. När jag får se dig, som du är, Då fy lies all min längtan, Då bleknar allt på jorden här För hoppets närda trängtan. K. G. S.

320 214. Brudens väntan. Med känsla och innerlighet. 1. Här up - på stranden Står än - nu din köp - ta brud, Blickar mot 2. Ti - - den den i - - lar, Bru-den klangfullt harpan slår Stundom sig 3. Of - - - ta hon frå - gar: Kommer ej min vän så kär? Kär - le -ken I I h h l C" ä ran-den, Vän - tar hem-lands-bud, Men på har - pan dröj - er. Hoppets vi - lar På var sträng en tår. Nat - tens dim -mor has - ta, Fly sin lå - gar, Bru-den re - - do är. i i Mid - natts-kloc - kan klämtar, Vännens ton så un-der-bar; Me- dan ö - gat spör-jer Lju-der sång så klar. kos för österns glöd. Hoppets stjär-nor kas - ta Ljus i ti - dens nöd. svar ger sång-en fart: Snart min brud jag hämtar, Se J a g kommer snart.

321 fy- 1 —' 9 i? P-I — t — 3 I I kin - den här liil på de m strand. (K. G. S.): I N:r 215, se n:r 205. 21

322 216. Förfäras icke! Livligt. p i J. Sonesson. II ^ppppgpp* i. 2. 3. 4. HK' MP ^K PM För - fä - ras ic - ke! Se, det är jag! Han ro - par bland vå - görs brus; Fast ha -vet bru-sar och skummet' yr, Min Je - sus är all - tid när. När vind och vå-gor mig stå e- mot Och skä-ren de re- - sa sig, Yad då, om fär-den är hård och kall, Blott han vid min si - - da går! E9id2=:fc=: tv I -£_*L -J- h I h h #i _ Och För Jag Han W= s 1 p p p nat-ten vi - ker för 80 - lig dag I ham-nen av säll ho -nom natt- Ii -ga dim- man flyr, Och fär -den snart slu - - slip-per fruk-ta för stor-mens hot; Han föl - jer på spår - - - tys - tar stor-mens och vå-gens svall, Tills hem - lan - dets kust I h h I h h h N N— _N m X- I het och ljus. • - - tad är. - - lös stig. jag når. h I— I _^_. Kör. ~~t. I P I P \ P f £ jE^EjEEfr I p P P P I P I p U=+- m Han vand-rar här på ti-dens hav, Att ing - en far -kost må gå i kvav. Han I N T __ é_ \±£=± -#- T I h h h .? — ; 1 — — 5-1 — - — 0— i T i n i h P fi h b ij j i ij r va - kar med en öp - pen blick, Och nyss så i k i S. I K P P P I P skön vid min båt han gick. K ____£__ — T K *— T * E 1 E #-t * * — 1*1 r ^ r ^ 5. Håll upp mot vinden, låt färden gå Och skåda mot bättre land; Höj Kristi fana med korset på! Snart står du på andra strand. K. G> S.

32a I* 217. Åkallan. ÖÉ=}==*4=F==Ff^=- rtnr i. Je - L|t 2. Her Att 3. Her Bliv 4. Och Sko - \— sus din -re, vi - re, oss när - la t-— 9— & 1 vi böl vid seg när när vi vi ¥N=# ditt - ja ditt - ra, vår i på med namn å kal - sky - - hög sval - kors vi bi- - när vi stri - af - - ton skym allt be - - kym him - - lens strän - la; -la, - da; - da, - mer, mer, der knäpp - - ta hän - - der ^EE£ r r r r r o, Du, Det Och Stå I Se Dig du som ger din oss det dig till- :^= dju - - pa Ii - - - vet kraft att mmm säll - bi sis - Her - het i - ta re, bed - - ja, kär för lé - sma all var som "C: — <- lupin uJ Ii vets - strid, tro på dig med din hand, ska - - ror mång' - leks oss - - va - - ka vår vårt du - vigt hav, gav! så, få. nöd! stöd! är, där, Yar Giv Led Och oss nar i oss nåd att oss, Her - re, med äng - - la- =1= Öl 3= •0. p :éz=::: ^§3=S=3 f ""*: Giv Och Tills Pri - din. dig vi sa hjälp i föl - - ja nått det dig med &m i nö - - dens tid! på din stig. go - - da land! ju - - bel - - sång. (K. G. S.) m E±E=i r N:r 218, se n:r 157. N:r 219, se n:r 157. * 1=^1^11 r

324 220. Till dig i nöden. Något rörligt, V lsidor Dannström. 11 ^TT r. I b -P-f b t :=t I i x -^-?T :«=*: I r i —i 1 Ja* flyr till dig i nö - den, Min sak jag läg-ger fram For 2 De° ar - mas lott du bli - vit, Du tog dig sa - ken an; Med 3 Låt ej mitt e - - - get va - - ra För - hind - ra di - - na rad., Mm 4*. I di - - na mil - - da hän - der Min sak jag läg - ga vill. Du h i — i ^ h TTT =*=t dig, som Ii - dit dö-den För oss på korsets stam. ed du löf-tet skrivit, Som ald- rig svik-ta kan. bön du vill be - sva-ra Och hjäl-pa mig av nåd, hoppets stjär-na tänder; I tron jag vi - lar still'. Låt mig din nåd få Så tag min nöd, jag Det gäl - ler nu din Du lo - vat har att II) l ' — 1 rö-na! Jag Iig-ger vid din fot. be- der, Låt hjälp från dig bli spord, ä - - ra att va - ra, den du är, hö - ra min bön om hjälp i nöd. Medhjälp du vill mig krö-na, O Till bar - net blic - ka ne -der; Jag Och mig din hjälp be - skä - ra, Jag vet, du så skall gö - ra, Du, Se

325 =|=fJ=t II f r*i n // f k i ritard. Her - re Se - ba tros -tar på ditt du, min Je - sus som för mig blev it: pi=#=i; ot. Med hjälp du vill mig kröna, O Herre Se - ba - ot. ord. Till bar-net blic -ka neder;Jag tröstar på ditt ord. kär. Och mig din hjälp be-skä ra, O du, min Je - sus kär. död. Ja^ vet, du så skall gö-ra, Du, som för mig blev död.

ZÉZDÉZ Itnwz __; — h -^ v ** 301. Pingstflammor. Det flammar uti salen Med tungor här och där. Nu, lösta ifrån kvalen, Guds folk sitt tecken bär. Se, panten är oss given Ren här på denna jord; : , : Envar är salig bliven, Som tror på Herrens ord. : Vad intet öga skådat, Vad världen aldrig sett Har Herren oss bebådat Och åt sitt folk berett: Se, Andens löfte sändes Från ovan till envar ; : , : Nu eldens flamma tändes, Oeh lågan brinner klar. : , : Nu helgas Jesu vänner, Hans köpta egendom, Och Andens eld förbränner Vad som med synden kora. En avskild Herrens skara Går ut med fridens bud, :,: Och jord och himlar svara: Pris, ära vare Gud! :.: K. G. S. 302. Vid källan. 1. Vid livets friska källa Jag vecklar ut mitt tält, Där sköna strömmar välla; Här är det väl beställt. Ej droppvis källan giver, Nej, strömmar åt envar, :,: Som öser och förbliver Vid källan djup och klar. :, 2. Envar får törsten släcka I hälsokällans flod. Dess strömmar alltid räcka. Här flödar Lammets blod. O kommen, dricken alla! Den sinar aldrig ut. :,: Dess friska vågor svalla, Dess vatten tar ej slut. : , : 3. Du som av törsten lider. Kom hit till källans rand! Hur än ditt hjärta svider, Här släckes törstens brand. Ditt käril må du sänka I källans klara våg :,: Och slippa mera tänka På brist, som förelåg. :,; 4. Kom hit i morgontimma, Kom hit i senan kväll, Och du skall få förnimma, Att du blir glad och säll. Här sångens lyra tonar Och lovets strängaspel :,: Om blodet som försonar — Kom tag i sången del! ;,: K. G.

325 =|=fJ=t II f r*i n // f k i ritard. Her - re Se - ba tros -tar på ditt du, min Je - sus som för mig blev it: pi=#=i; ot. Med hjälp du vill mig kröna, O Herre Se - ba - ot. ord. Till bar-net blic -ka neder;Jag tröstar på ditt ord. kär. Och mig din hjälp be-skä ra, O du, min Je - sus kär. död. Ja^ vet, du så skall gö-ra, Du, som för mig blev död.
ZÉZDÉZ Itnwz __; — h -^ v ** 301. Pingstflammor. Det flammar uti salen Med tungor här och där. Nu, lösta ifrån kvalen, Guds folk sitt tecken bär. Se, panten är oss given Ren här på denna jord; : , : Envar är salig bliven, Som tror på Herrens ord. : Vad intet öga skådat, Vad världen aldrig sett Har Herren oss bebådat Och åt sitt folk berett: Se, Andens löfte sändes Från ovan till envar ; : , : Nu eldens flamma tändes, Oeh lågan brinner klar. : , : Nu helgas Jesu vänner, Hans köpta egendom, Och Andens eld förbränner Vad som med synden kora. En avskild Herrens skara Går ut med fridens bud, :,: Och jord och himlar svara: Pris, ära vare Gud! :.: K. G. S. 302. Vid källan. 1. Vid livets friska källa Jag vecklar ut mitt tält, Där sköna strömmar välla; Här är det väl beställt. Ej droppvis källan giver, Nej, strömmar åt envar, :,: Som öser och förbliver Vid källan djup och klar. :, 2. Envar får törsten släcka I hälsokällans flod. Dess strömmar alltid räcka. Här flödar Lammets blod. O kommen, dricken alla! Den sinar aldrig ut. :,: Dess friska vågor svalla, Dess vatten tar ej slut. : , : 3. Du som av törsten lider. Kom hit till källans rand! Hur än ditt hjärta svider, Här släckes törstens brand. Ditt käril må du sänka I källans klara våg :,: Och slippa mera tänka På brist, som förelåg. :,; 4. Kom hit i morgontimma, Kom hit i senan kväll, Och du skall få förnimma, Att du blir glad och säll. Här sångens lyra tonar Och lovets strängaspel :,: Om blodet som försonar — Kom tag i sången del! ;,: K. G.

325 =|=fJ=t II f r*i n // f k i ritard. Her - re Se - ba tros -tar på ditt du, min Je - sus som för mig blev it: pi=#=i; ot. Med hjälp du vill mig kröna, O Herre Se - ba - ot. ord. Till bar-net blic -ka neder;Jag tröstar på ditt ord. kär. Och mig din hjälp be-skä ra, O du, min Je - sus kär. död. Ja^ vet, du så skall gö-ra, Du, som för mig blev död. ZÉZDÉZ Itnwz __; — h -^ v ** 301. Pingstflammor. Det flammar uti salen Med tungor här och där. Nu, lösta ifrån kvalen, Guds folk sitt tecken bär. Se, panten är oss given Ren här på denna jord; : , : Envar är salig bliven, Som tror på Herrens ord. : Vad intet öga skådat, Vad världen aldrig sett Har Herren oss bebådat Och åt sitt folk berett: Se, Andens löfte sändes Från ovan till envar ; : , : Nu eldens flamma tändes, Oeh lågan brinner klar. : , : Nu helgas Jesu vänner, Hans köpta egendom, Och Andens eld förbränner Vad som med synden kora. En avskild Herrens skara Går ut med fridens bud, :,: Och jord och himlar svara: Pris, ära vare Gud! :.: K. G. S. 302. Vid källan. 1. Vid livets friska källa Jag vecklar ut mitt tält, Där sköna strömmar välla; Här är det väl beställt. Ej droppvis källan giver, Nej, strömmar åt envar, :,: Som öser och förbliver Vid källan djup och klar. :, 2. Envar får törsten släcka I hälsokällans flod. Dess strömmar alltid räcka. Här flödar Lammets blod. O kommen, dricken alla! Den sinar aldrig ut. :,: Dess friska vågor svalla, Dess vatten tar ej slut. : , : 3. Du som av törsten lider. Kom hit till källans rand! Hur än ditt hjärta svider, Här släckes törstens brand. Ditt käril må du sänka I källans klara våg :,: Och slippa mera tänka På brist, som förelåg. :,; 4. Kom hit i morgontimma, Kom hit i senan kväll, Och du skall få förnimma, Att du blir glad och säll. Här sångens lyra tonar Och lovets strängaspel :,: Om blodet som

försonar — Kom tag i sången del! ;,: K. G.

326 221. Han lever. Med värme. i Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. %=# 1. Min Fräl - sa - - re 2. Är Kris - tus mitt 3. Är han för mig 4. Ja, ä- - - ra ske h le - - ver, liv, jag Ii - - vet, ho - - nom, ack, då sa - - Ii - - - ga rä - - des ej si ock - - na ej blöd - - de och p é i 1 L#£ h h h :&=! _ * w=. m $mm- -3. T VP -0 X - V ord! Hans liv har en mer, Min ro kan ej skall Min stjär - - na i dog Och upp - stod ur h -#- zzrpc _ # «_ bor - - gen mig bli - värl - - den för - - - stö mör - - kas - - te tim • gra - - ven med se 1^ ger! -K- T >~ . vit, Det ra; Ty ma; Ty Min skan först först lö - i-jLU ker mig trygg - - het mås - - te käl - - lan, mås - - te so - - - len sen är gil - - - lad, i 1 i 1 * > ^Éé^i \> re'n som bli och w m här upp - - på vat - - ten mig natt - - lig och det - - ta är l=±

327 "r * '* ' jord; Han le - - - ver, ger, Ut - - - si - - - na kall, Om stjär - - nor nog; Nu frid i -0- ty och nas min IÉIéé sa ström ljus Je - h står men skall - sus m det skri - upp - - hö - för - - svin jag a - r vet. - ra. na. ger. i 5. Du urtidens klippa, du bergfasta slott, Kring dig må väl stormarna leka, Jag lever i revan och har det så gott, Där pingstvindar fläkta och smeka. K. G. S. N:r 222, se n:r 152. N:r 223, se n:r 153.

328 224. Frälsningsfloden. Ganska livligt. mf rp-~ Mel. av K, G. Sjölin. Arr. av C.-B. Nordström. -A_J- p p 1. Frälsnings - flo - den kommen är, 2. du skö - na kor- sets flod, 3. Liv och ö - - ver nog- jag" har 4. Flo - dens hem - lig - het är stor, ^ x h h I [S h h Flö - dar Du som Ut - i Li - vet fe TT # #- T — #^ # J J- T ^_ mitt i - bland oss gi - ver kraft och flo - den djup och i dess vå - gor -#•. « — -0- a-- mf -J— *-H r T rTTTTTT — fTrrTTr här. I - från Gol - ga - ta den går, mod, Klai och ym - nig går du fram klar, Se - ger-kraft i ö - ver-flöd, bor. Stig då flod så un - der-bar, Hel-gar, re - nar, lä - ker sår. Från det blö-dan-de Guds Lamm. Frälsning i - från synd och död. Tills en värld da vun - nit har! t-gMtft — ^—9 — * f-f— F f 2 **— ?— ^ — =4-< ,i — ' — É=*=t=4 Kör. P Flo - den sti - ger mer och mer. .h J. & r^ r> ' När i tron jag kor-set ser. Låt den — f— T— r-TT" -S-iv f -f'--r~p— F = P= B ap; sti - - ga, Je - stis kär, Tills vi se h h dig som du är. is . (K - G - s -) I jl ± jl- h j> h i

329 Glättigt. fete 225. I nådens rike. Arr. av C.-E. Nordström, ii 1. Att va - - ra med - lem 2. Här ta - - las ald - rig 3. Fast vå - - ra syn - der 4. Jag ej vårt max - - i " I* i r T P i nå - dens ri - ke, Det är så om in - - ven - te - ring, Och kort - sy- vi de - kla - re - - ra -Men för att mi - pris kan glöm - ma : Allt är för -* *- /" J h -Xz=z^=^z - la sätt. Här du - kas ic - - ke till. Här näm-nes al - - la kvitt -Det blott vårt kung-ens nåd. En så - dan hl h f f bor-den för - u - tan ic - ke om ran - so- iin - der - håll kan för- kär-lek kan ing - en 1 h fe h N #_±- r-l K f- — K— r F 1/ P H r_i_ u — 1/ — ^ — ^_i_| ^ — 1 Yi få envar den bestämda nåden, Och mannat faller för varje dag, Vid Kristi kors ha vi riksförråden Med riklig tillgång på alla. slag. 9 V V Ej någon missväxt, ej dyra tider I nådens rike, hur än det går. Av vinningslystnad ej någon lider, Ty utan penningar allt man får. K. Ox. i

330 226. Stränga din lyra! i 3=É=3E=2= Mel av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. ii i» r } £r 0~ 53 T~r TT 1. Sträng - a 2. Gläd dig 3. Där på 4. Då skall din i de du ly - - ra, tår - dränk - ta ska - ra, Blic - ka mot hop - pet, him - mel du ä - ger; Sjung om din lju - - sa, här - - Ii - - ga höj - - der Skall du få Ii- - vets kro - - na få bä- - ra, E - vigt lov- m^ -#-- :B- JL_JL_JL I t l> U t I It: höj - den och tor - ka din tår. lyc - ka på him - me - lens kust! se, vad du trod - de upp - på, sjung - a din fa - der och Gud, b -j=t. =?=£ r #•• r. V V t Snart kom - mer Je - sus, hem får du Tan - ken på hem-met allt ö - ver- Nju - ta till full - lo, de - la de Gi - - va åt Je - sus hyll-ning och h h ± i=É=*=E -0- ^=£=£ -1—0 — — — #A_S_ J NI — * rr m -0- -0 — S=Zr. -3- z i=r- V x -t- fa - - ra, Sky - ar dig vin - ka, och hem - bud du får. vä - ger, Jor - den blott skän - ker dig sue - kan och pust. fröj - der Hel - go - - nen nju - - ta, som jub - lan - - de stå. ä - - ra, Som i - - från jor - - den har häm - tat sin brud. h -#-- t -*-?-

331 Kör. S m^ i -0- >_ i I :£: i — 1 Sträng - a din ly - - ra, sjung un- - der fär - den! Vän - ta f ^ b b *- -m- ~m- •+- -0 .]/ här nå - gon lyc - ka och Lyft di - na ving - ar högt j» ~ i J> j» j> — » -— », #-—#—#- -?-?- tJI m värl - den; Det är j n j der, som -v*-r V I I -0- \> * * * * \> din Fa J> * h is ^ h h r> _, # T #2- 0? J- T A ,-, ri - - ver ditt bo. -i- 5, Aldrig skall synden mera dig smärta, Aldrig du nån'sin skall fälla en tår. Ingenting där skall såra ditt hjärta, När inför tronen förklarad du står. K. G. S.

332 227. I smärtans stunder. Stilla, tröstefullt. mf Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-JE. Nordström. Om En stun- dom här Ii - - ten tid du av Hans e - - gen 4. Han kän - ner väl, när - het hur mås - te bit - tert Ii - da, nöd, om så skall va - ra, är dig nog på fär-den; du bland tör - net Ii - der; Så minns: din Blott Her-ren Då har du Snart rö - jer

i i- — ** — *-T~g- — * — * — * — + — aV"* — i * — * v ~ ±z±±:pz=pr=|5r±_t — |? — p — * ••- — P-*— j« — * * — 1> — v- r I Fa - der tro - get ro - sor han ditt di - na vid din på din b - den styr. si - da går. ö - ken-stig. tå - - re - äm - ne bort. I smärtans stunder tå - lig var och När ti - dens dun-kel byts i lju - set Hans kär-lek föl -jer dig i - ge -nom Han lä - ker så - ret, som så bit -tert l h h h h i is n n h & i Nisfcihr>hh N Ty# — *' — * — * — * — l*- — *~r ' g — i — *~—*-rV~ * — *— * — ^~ ~j*~1 -0'- TT bi - - da; kla - - ra, värl - den, svi - der; J i T- V SÉE3SÉ -0~ då a= Snart kommer dag, En full-vikt ut - av Den tro - get le - der Din tid bland sor - ger -0- - v -#*- V t I nö - dens skug-ga flyr. här - lig - het du får. och om - hul-dar dig. är än - då så kort. h h h fe j m »Kör.- K _> - V IÖE . -4* -4 i -- äp£ J mf -H" —v IC J I é \ ' T< ^ 1 Se, I I di fröj - de - äm - nen vä - ga me - ra Än allt, vad

333 nö - den i sitt . sfcö - te bar, Och himlens skat - - ter P " V v ä - ro många h . K N N ni*, ' i k k k*- - 1 fle - mr t: TT An al - la sor - ger, som dig — — 3^-é: p' -0- &• V t I mö - ta här. mm? *=t= £ I _« # - # -r- ss j.. 5. En evighet med Jesus i det höga, Det väger mer än smärtans stunder här. När sista tåren torkats från ditt öga, Du skall förklarad se din vän så kär. K. G. S. 228. O, sköna land! 1. O sköna land där uppe i det höga Med dina källors friska vattensprång! Vad än mig möter här jag aktar föga Mot det att evigt vara där en gång. Kör: O sköna land, o sköna land i ljuset! Hur kärt för mig att tro och hoppas på Att jag en gång får stå i fadershuset Och av hans händer livets krona få! 2; Vein mäktar väl att detta land beskriva? På avstånd blott jag ser det här i tron. Men skönare det skall ju en gång bliva, Då jag får blicka ut mot himlens zon. Ej någon fara mer jag där skall möta Och intet törne, som mig smärta ger, Men vila under träd med frukter söta, Yid livets flod, som evigt mot mig ler. O sköna land, i tron jag mot dig blickar, Då här jag vandrar på en öde strand. När då och då du mig en försmak skickar, Jag längtar hem till dig, du sköna land. K. G. S. 229. Förtrosta än! 1. Förtrösta än, håll i att tro och hoppas! Se, löftet står ju kvar i Herrens ord. Och medan fikonträdet gror och knoppas, Skall Herrens nåd ånyo bliva spord. Kör: Förtrösta än! Se, Gud kan icke svika ; Hans löfte fastare än klippan står. Snart skola alla nödens dimmor vika Och friden grönska i en evig vår. 2. Förtrösta än, om ock han kännes fjärran, Och vattna hoppets ros med än en tår. Se, bakom molnet lever ännu Herran, Han än som fordom vid din sida går. 3. Förtrösta än, fast ingenting du känner Och ingen ljusning syns från Tabors höjd ; Vid korset möter han dock sina vänner Och tolkar skriften om en evig fröjd. 4. Förtrösta än; låt världens dårar säga, Att ingen Gud det finns att trösta på. Det väger mer att i sitt hjärta äga Den frid, som världen aldrig kan förstå. 5. Förtrösta än! Han kommer snart och hämtar Sitt trötta barn till evig frid och ro. Förtrösta än, tills Salems klocka klämtar Och du får evigt i Guds rike bo. N:r 230, se n:r 176. K. G. S.

333 nö - den i sitt . sfcö - te bar, Och himlens skat - - ter P " V v ä - ro många h . K N N ni*, ' i k k k*- - 1 fle - mr t: TT An al - la sor - ger, som dig — — 3^-é: p' -0- &• V t I mö - ta här. mm? *=t= £ I _« # - # -r- ss j.. 5. En evighet med Jesus i det höga, Det väger mer än smärtans stunder här. När sista tåren torkats från ditt öga, Du skall förklarad se din vän så kär. K. G. S. 228. O, sköna land! 1. O sköna land där uppe i det höga Med dina källors friska vattensprång! Vad än mig möter här jag aktar föga Mot det att evigt vara där en gång. Kör: O sköna land, o sköna land i ljuset! Hur kärt för mig att tro och hoppas på Att jag en gång får stå i fadershuset Och av hans händer livets krona få! 2; Vein mäktar väl att detta land beskriva? På avstånd blott jag ser det här i tron. Men skönare det skall ju en gång bliva, Då jag får blicka ut mot himlens zon. Ej någon fara mer jag där skall möta Och intet törne, som mig smärta ger, Men vila under träd med frukter söta, Yid livets flod, som evigt mot mig ler. O sköna land, i tron jag mot dig blickar, Då här jag vandrar på en öde strand. När då och då du mig en försmak skickar, Jag längtar hem till dig, du sköna land. K. G. S. 229. Förtrosta än! 1. Förtrösta än, håll i att tro och hoppas! Se, löftet står ju kvar i Herrens ord. Och medan fikonträdet gror och knoppas, Skall Herrens nåd ånyo bliva spord. Kör: Förtrösta än! Se, Gud kan icke svika ; Hans löfte fastare än klippan står. Snart skola alla nödens dimmor vika Och friden grönska i en evig vår. 2. Förtrösta än, om ock han kännes fjärran, Och vattna hoppets ros med än en tår. Se, bakom molnet lever ännu Herran, Han än som fordom vid din sida går. 3. Förtrösta än, fast ingenting du känner Och ingen ljusning syns från Tabors höjd ; Vid korset möter han dock sina vänner Och tolkar skriften om en evig fröjd. 4. Förtrösta än; låt världens dårar säga, Att ingen Gud det finns att trösta på. Det väger mer att i sitt hjärta äga Den frid, som världen aldrig kan förstå. 5. Förtrösta än! Han kommer

snart och hämtar Sitt trötta barn till evig frid och ro. Förtrösta än, tills Salems klocka klämtar Och du får evigt i Guds rike bo. N:r 230, se n:r 176. K. G. S.

333 nö - den i sitt . sfcö - te bar, Och himlens skat - - ter P " V v ä - ro många h . K N N ni*, ' i k k k*- - 1 fle - mr t: TT An al - la sor - ger, som dig — — 3^-é: p' -0- &• V t I mö - ta här. mm? *=t= £ I _« # - # -r- ss j.. 5. En evighet med Jesus i det höga, Det väger mer än smärtans stunder här. När sista tåren torkats från ditt öga, Du skall förklarad se din vän så kär. K. G. S. 228. O, sköna land! 1. O sköna land där uppe i det höga Med dina källors friska vattensprång! Vad än mig möter här jag aktar föga Mot det att evigt vara där en gång. Kör: O sköna land, o sköna land i ljuset! Hur kärt för mig att tro och hoppas på Att jag en gång får stå i fadershuset Och av hans händer livets krona få! 2; Vein mäktar väl att detta land beskriva? På avstånd blott jag ser det här i tron. Men skönare det skall ju en gång bliva, Då jag får blicka ut mot himlens zon. Ej någon fara mer jag där skall möta Och intet törne, som mig smärta ger, Men vila under träd med frukter söta, Yid livets flod, som evigt mot mig ler. O sköna land, i tron jag mot dig blickar, Då här jag vandrar på en öde strand. När då och då du mig en försmak skickar, Jag längtar hem till dig, du sköna land. K. G. S. 229. Förtrosta än! 1. Förtrösta än, håll i att tro och hoppas! Se, löftet står ju kvar i Herrens ord. Och medan fikonträdet gror och knoppas, Skall Herrens nåd ånyo bliva spord. Kör: Förtrösta än! Se, Gud kan icke svika ; Hans löfte fastare än klippan står. Snart skola alla nödens dimmor vika Och friden grönska i en evig vår. 2. Förtrösta än, om ock han kännes fjärran, Och vattna hoppets ros med än en tår. Se, bakom molnet lever ännu Herran, Han än som fordom vid din sida går. 3. Förtrösta än, fast ingenting du känner Och ingen ljusning syns från Tabors höjd ; Vid korset möter han dock sina vänner Och tolkar skriften om en evig fröjd. 4. Förtrösta än; låt världens dårar säga, Att ingen Gud det finns att trösta på. Det väger mer att i sitt hjärta äga Den frid, som världen aldrig kan förstå. 5. Förtrösta än! Han kommer snart och hämtar Sitt trötta barn till evig frid och ro. Förtrösta än, tills Salems klocka klämtar Och du får evigt i Guds rike bo. N:r 230, se n:r 176. K. G. S.

334 231. Tro litet mer! Ej för fort. mf Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson* r\ I \ \ II K I " ' ' ii i i T I 1. Var - för 2. Var - för 3. Var - för 4. Var - för ej tro Ii - tet mer på Gud — Tro ut - i lust och smärta? ej tro Ii - tet mer på Gud? Svek han väl dig i nö-den? ej tro Ii - tet mer på Gud? Hör, hu - ru milt han sä-ger: ej tro Ii - tet mer på Gud, Då han dig allt har gi - vit? m 4: L 1 h I I -é g-T-^ T— »It ^m -&-*r --i- i r — Se, hur han gi - ver åt lil - jan skrud, Lä - ker ett så - rat hjär-ta. Hör - de han ic - ke ditt bö - ne - ljud, Tro - gen i Ii - vets ö - den? Jag har dig ko - rat till Lam-mets brud, Arvs - lott hos mig du ä - ger. Tro på hans löf - ten och håll hans bud, Då du hans barn har bli - vit. i i g^j iligig Kör. i i I I I I *zizz*± ZJ** ' Tviv - la då mind - re, tro Ii - tet mer! Tro- fast han är och bli SI -* » - ver, i zäi=.i=Éi=z=zä: CO" n mf j N K ^ r l * T f r r r * f Blic - kar t r kär - lek till bar - net ner; Nå - den han städ - se gi* i sm i m i U& -01Z T— t

335 Varför ej tro litet mer på Gud? Månne han tro skall finna, Finna hos dig, som han tog till brud, Troslampan härligt brinna? K. G. S, 232. Genom stormen. Kommer jag över till land en gång, Skall jag min Herre prisa, Tacka för hjälp uti faror mång', Den han mig täckts bevisa. Kör: Väl må du storma, upprörda sjö! En är, som makten äger. Våg, du må gärna din fradga strö! "Stilla!" snart Herren sä^er. 2. Bräcklig är båten och vinden hård, Stänket går stundom över. Herren, som har om de sina vård, Vet, vad envar behöver. 3. Se, ifrån stranden, där fyren står, Glimtar det ej så sällan. Och över djupen det hemåt går; Blott några knop emellan. Där bortom vågen mitt hem jag har, Glänser likt soluppgången. Livsfloden glimmar så underbar, Viskar om nya sången. K. G. S. 233. Vreda vågor. Lägg dig till vila, du stolta våg, Tro ej, du makten äger. Har du väl glömt att en gång du såg Honom, som "stilla!" säger? Kör: Ser du ej klippans urgamla fot? Vågar du mot den svalla „ Båtar det längre att med ditt hot Dig såsom hjälte kalla? 3. Dör du ej förr, så, jag vet, en gång, När du till klippan hinner, Då skall den tystna, din vreda sång Då, när din grav du finner. Söker du hindra mig på min stråt, Borde du mödan spara. Där, invid klippan vi skiljas åt; Då kan jag tryggad vara. Lägg dig till ro, då du ej kan nå Dem, som på klippan bygga. Klippan är Kristus; den skall bestå. Vi äro evigt trygga! K. G. S.

335 Varför ej tro litet mer på Gud? Månne han tro skall finna, Finna hos dig, som han tog till brud, Troslampan härligt brinna? K. G. S, 232. Genom stormen. Kommer jag över till land en gång, Skall jag min Herre prisa, Tacka för hjälp uti faror mång', Den han mig täckts bevisa. Kör: Väl må du storma, upprörda sjö! En är, som

makten äger. Våg, du må gärna din fradga strö! "Stilla!" snart Herren sä^er. 2. Bräcklig är båten och vinden hård, Stänket går stundom över. Herren, som har om de sina vård, Vet, vad envar behöver. 3. Se, ifrån stranden, där fyren står, Glimtar det ej så sällan. Och över djupen det hemåt går; Blott några knop emellan. Där bortom vågen mitt hem jag har, Glänser likt soluppgången. Livsfloden glimmar så underbar, Viskar om nya sången. K. G. S. 233. Vreda vågor. Lägg dig till vila, du stolta våg, Tro ej, du makten äger. Har du väl glömt att en gång du såg Honom, som "stilla!" säger? Kör: Ser du ej klippans urgamla fot? Vågar du mot den svalla „ Båtar det längre att med ditt hot Dig såsom hjälte kalla? 3. Dör du ej förr, så, jag vet, en gång, När du till klippan hinner, Då skall den tystna, din vreda sång Då, när din grav du finner. Söker du hindra mig på min stråt, Borde du mödan spara. Där, invid klippan vi skiljas åt; Då kan jag tryggad vara. Lägg dig till ro, då du ej kan nå Dem, som på klippan bygga. Klippan är Kristus; den skall bestå. Vi äro evigt trygga! K. G. S.

335 Varför ej tro litet mer på Gud? Månne han tro skall finna, Finna hos dig, som han tog till brud, Troslampan härligt brinna? K. G. S, 232. Genom stormen. Kommer jag över till land en gång, Skall jag min Herre prisa, Tacka för hjälp uti faror mång', Den han mig täckts bevisa. Kör: Väl må du storma, upprörda sjö! En är, som makten äger. Våg, du må gärna din fradga strö! "Stilla!" snart Herren sä^er. 2. Bräcklig är båten och vinden hård, Stänket går stundom över. Herren, som har om de sina vård, Vet, vad envar behöver. 3. Se, ifrån stranden, där fyren står, Glimtar det ej så sällan. Och över djupen det hemåt går; Blott några knop emellan. Där bortom vågen mitt hem jag har, Glänser likt soluppgången. Livsfloden glimmar så underbar, Viskar om nya sången. K. G. S. 233. Vreda vågor. Lägg dig till vila, du stolta våg, Tro ej, du makten äger. Har du väl glömt att en gång du såg Honom, som "stilla!" säger? Kör: Ser du ej klippans urgamla fot? Vågar du mot den svalla „ Båtar det längre att med ditt hot Dig såsom hjälte kalla? 3. Dör du ej förr, så, jag vet, en gång, När du till klippan hinner, Då skall den tystna, din vreda sång Då, när din grav du finner. Söker du hindra mig på min stråt, Borde du mödan spara. Där, invid klippan vi skiljas åt; Då kan jag tryggad vara. Lägg dig till ro, då du ej kan nå Dem, som på klippan bygga. Klippan är Kristus; den skall bestå. Vi äro evigt trygga! K. G. S.

336 234. Han är min sång. Uttrycksfullt. Arr. av C.~E. Nordström, -W — — r~ i-*— il— sr 1 -?--? — ¥-*—<* — \ — V 1 u ~ l V T P I I P P £ P 1. Det 2. När 3. Men lju - der en An -den till jag" får en ton där kor - set los - sad vill lo - va jag får Guds hos Gud en EP P £ P I P in - - ne, Och hjär - tat le - - der, Och skå • da tung - a Där hem - ma h N ., #— T — 0±- T — 1 T —~ * *— T ! P I P S |j Tj « U * U I I u u ti u u Gud. Det sjung - er i själ och sin - - ne Lamm, I still - het jag då till - be - der gång. Då skall jag hans namn be - sjung - a Likt kvitt - ran Min Her - re Med bätt - re de fåg - lärs på kor - sets och hög - re i * I \> V t l> I f I p p p ' -^ I I p p £ p I p I ^ ljud. Ett tu - sen - falt tack mitt hjär - ta Vill gi - va med var - je slag Till stam. Och to - ner så re - na, kla - ra Jag hör i - från Ii - vets land, Men %. Då kla-gar ej mer min ly - - ra, Och tor - kad är sor-gens tår; Då >P -f^-Y t h h ^ h I h I ^ — 0: I P Ii J* k // m f 1=1- I ho - nom, som bar min smär - ta kan dem ej rätt be - sva - ra; mäk - tar jag har - pan sty - ra, ©#^P#É It; n £=?#==!£ n i ±z>=zl*:_ I P i I lyd - nad, till Guds be - hag. Jag bor ju på ö - - de strand. När Je - sus jag skå - da får. N N N K ! -^ I .0 — _É. + =£ -i-r-t m

337 Kör. -r * II mf .///' I n =1=5=1 är min sång, Han är inin sång, Tills jag för tro - nen där en gång Får K i N I , h I * h I h I N I h j , I • b I* Ib I P I IjCD i f f f ib i #*•— .r b r *- 1 P stäm-ma Om h I P I Je - sus min, Som köpt mig med sitt blod till sin. h J. h _^_. i is I h 1 h I 235. Ljus i dalen. 236. En Gud, som hjälper. 1. Det lyser i mörka dalen, När Jesus emot mig ler. Då skingras de bittra kvalen, Ty kärlek i allt jag ser. Ej någonting mig förskräcker; Han leder mig med sin hand, Tills morgonen en gång bräcker Där uppe i ljusets land. Kör: Han följer mig, han följer mig, Han är mitt ljus på livets stig. Ej någon ann' mig lysa kan Igenom dalen såsom han. 2. Han aldrig de sina sviker, Han följer i med och mot. Allt mörker för honom viker, Och nattliga dimmors hot. I dalen hans röst jag hörer; Den tystar min klagans ljud. Sitt barn i triumf han förer På stjärnestig hem till Gud. 3. Det bräcker en dag omsider, Och fröjdernas morgon gryr. Var dimma, snart vad det lider, För glimmande solen flyr. På hemlandets sköna höjder, Där ljuset för evigt ler, Jag skådar min Gud förnöjder; För dalen jag räds ej mer. K. G, S. 3. Visst ha vi en Gud, som hjälper De sina i kamp och strid! Ej någonting då oss stjälper; Han hjälper i rattan tid. Han hjälper i bittra nöden, Han hjälper i med och mot, Han hjälper i själva döden, I svallande vågors hot. Kör: Min hjälp han är, min hjälp han är! Min frälsnings Gud är alltid när. Till korsets stam jag får gå

fram; Min frälsnings klippa är Guds Lamm. Han aldrig de sina glömmer, Han hjälper som ingen ann', Om än han i moln sig gömmer, Dock tron honom finna kan. När fränder och vänner sluta Och ensam du lämnas kvar, Du får till hans bröst dig luta Som barnet till älskad Far. När ofta du går och tänker, Att glömd och förglömd du är, Sin nåd han ånyo skänker Och dig uti famnen bär. O,' kärlek förutan like! Den värmer mitt hopp, min tro; Han hjälper mig till sitt rike, Där evigt jag finner ro. K. G. S. 22

337 Kör. -r * II mf .///' I n =1=5=1 är min sång, Han är inin sång, Tills jag för tro - nen där en gång Får K i N I , h I * h I h I N I h j , I • b I* Ib I P I IjCD i f f f ib i #*•— .r b r *- 1 P stäm-ma Om h I P I Je - sus min, Som köpt mig med sitt blod till sin. h J. h _^_. i is I h 1 h I 235. Ljus i dalen. 236. En Gud, som hjälper. 1. Det lyser i mörka dalen, När Jesus emot mig ler. Då skingras de bittra kvalen, Ty kärlek i allt jag ser. Ej någonting mig förskräcker; Han leder mig med sin hand, Tills morgonen en gång bräcker Där uppe i ljusets land. Kör: Han följer mig, han följer mig, Han är mitt ljus på livets stig. Ej någon ann' mig lysa kan Igenom dalen såsom han. 2. Han aldrig de sina sviker, Han följer i med och mot. Allt mörker för honom viker, Och nattliga dimmors hot. I dalen hans röst jag hörer; Den tystar min klagans ljud. Sitt barn i triumf han förer På stjärnestig hem till Gud. 3. Det bräcker en dag omsider, Och fröjdernas morgon gryr. Var dimma, snart vad det lider, För glimmande solen flyr. På hemlandets sköna höjder, Där ljuset för evigt ler, Jag skådar min Gud förnöjder; För dalen jag räds ej mer. K. G, S. 3. Visst ha vi en Gud, som hjälper De sina i kamp och strid! Ej någonting då oss stjälper; Han hjälper i rattan tid. Han hjälper i bittra nöden, Han hjälper i med och mot, Han hjälper i själva döden, I svallande vågors hot. Kör: Min hjälp han är, min hjälp han är! Min frälsnings Gud är alltid när. Till korsets stam jag får gå fram; Min frälsnings klippa är Guds Lamm. Han aldrig de sina glömmer, Han hjälper som ingen ann', Om än han i moln sig gömmer, Dock tron honom finna kan. När fränder och vänner sluta Och ensam du lämnas kvar, Du får till hans bröst dig luta Som barnet till älskad Far. När ofta du går och tänker, Att glömd och förglömd du är, Sin nåd han ånyo skänker Och dig uti famnen bär. O,' kärlek förutan like! Den värmer mitt hopp, min tro; Han hjälper mig till sitt rike, Där evigt jag finner ro. K. G. S. 22

337 Kör. -r * II mf .///' I n =1=5=1 är min sång, Han är inin sång, Tills jag för tro - nen där en gång Får K i N I , h I * h I h I N I h j , I • b I* Ib I P I IjCD i f f f ib i #*•— .r b r *- 1 P stäm-ma Om h I P I Je - sus min, Som köpt mig med sitt blod till sin. h J. h _^_. i is I h 1 h I 235. Ljus i dalen. 236. En Gud, som hjälper. 1. Det lyser i mörka dalen, När Jesus emot mig ler. Då skingras de bittra kvalen, Ty kärlek i allt jag ser. Ej någonting mig förskräcker; Han leder mig med sin hand, Tills morgonen en gång bräcker Där uppe i ljusets land. Kör: Han följer mig, han följer mig, Han är mitt ljus på livets stig. Ej någon ann' mig lysa kan Igenom dalen såsom han. 2. Han aldrig de sina sviker, Han följer i med och mot. Allt mörker för honom viker, Och nattliga dimmors hot. I dalen hans röst jag hörer; Den tystar min klagans ljud. Sitt barn i triumf han förer På stjärnestig hem till Gud. 3. Det bräcker en dag omsider, Och fröjdernas morgon gryr. Var dimma, snart vad det lider, För glimmande solen flyr. På hemlandets sköna höjder, Där ljuset för evigt ler, Jag skådar min Gud förnöjder; För dalen jag räds ej mer. K. G, S. 3. Visst ha vi en Gud, som hjälper De sina i kamp och strid! Ej någonting då oss stjälper; Han hjälper i rattan tid. Han hjälper i bittra nöden, Han hjälper i med och mot, Han hjälper i själva döden, I svallande vågors hot. Kör: Min hjälp han är, min hjälp han är! Min frälsnings Gud är alltid när. Till korsets stam jag får gå fram; Min frälsnings klippa är Guds Lamm. Han aldrig de sina glömmer, Han hjälper som ingen ann', Om än han i moln sig gömmer, Dock tron honom finna kan. När fränder och vänner sluta Och ensam du lämnas kvar, Du får till hans bröst dig luta Som barnet till älskad Far. När ofta du går och tänker, Att glömd och förglömd du är, Sin nåd han ånyo skänker Och dig uti famnen bär. O,' kärlek förutan like! Den värmer mitt hopp, min tro; Han hjälper mig till sitt rike, Där evigt jag finner ro. K. G. S. 22

338 iz 237. I dag hjälper Herren. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. ^ IS v _

p P i* nm 1. Jag slip - per sör - - ja, Ty Gud är när, Han sör - - jer 2. Är Gud min fa - - der — vad sör - - ja då? Sitt barn han 3. Han är en fa - - der så un - - der - bar; Vi går av 4. Ät spar - ven gi - - ver han dag - ligt bröd, Om än ej j h h h =&=&== zx == m=z£=z mm r ±z =i z 3=5= själv för mitt va - - ra; Ty ald - - - rig för - - glöm- mer. Han sorg jag då bun-den? För la - - - - da han ä - - ger. Han P P mig och järn - nar mins - ta hörs ej — • — *- — i- zMz

' P bör - dan vä - gen, få - - gel kla - - ga ~ Z

P han den han för :*=: P stan jag *W— ¥—- r-S — w ft r ' '~ — ' * P P I P V P I P P I bär. digt skall gå, om - sorg har, brist och nöd, ^=£ P I da - Fast han Så ock Där glad h h p gar i för han p mör - ka mol - net sip - pan re - - der p och sig i sitt kla - göm lun - lä - ! - ra. mer. den. ger. 3»Ei=É==3==e=^== n Kör. •^ .? U Ij * b * U p En p . p mor - gon - d ag P har jag P ke sett; p Min A. mm -0~ - :§8: går - dag h h zw—'-

339 crt—J- - H* f<— 1 • 3 I fr— re - i w

- dan i b är fjär - 1 r - ran. i r # — 1 —H- i Yad P V än mig tar - var, h — w P han t^-ff— £- — U — P t : 1 T j t -5- =Ehh=- — 0--AV- 5. Visst är jag lycklig för varje dag Och glad för den, som är fjärran. När sparven kvittrar, så kvittrar jag, Ty se, — "i dag hjälper Herran"! K. G. 238. Som enda barn. Som enda harn får jag tro på Gud, Fast han har många som sanden. De alla äro en enda brud, Som själv han leder vid handen. Kör : Som enda harn får jag tro på Gud, Han ömt i famnen mig sluter. Och alla höja vi lovets ljud, Ty intet barn han förskjuter. 2. I nåd och kärlek han mot mig ler, Som om han ägde ej flera, Men all sin nåd åt envar han ger, Kan jag väl önska mig mera? 3. Och sist skall himlen också bli min, Så alla barnen få säga. Nar genom tron vi ha kommit in, Envar får himmelen äga. 4. Som enda barn evigheten lång Jag skall få bo i hans rike, Och alla sjunga vi Lammets sång Och prisa Gud utan like. K. G. S.

339 crt—J- - H* f<— 1 • 3 I fr— re - i w

- dan i b är fjär - 1 r - ran. i r # — 1 —H- i Yad P V än mig tar - var, h — w P han t^-ff— £- — U — P t : 1 T j t -5- =Ehh=- — 0--AV- 5. Visst är jag lycklig för varje dag Och glad för den, som är fjärran. När sparven kvittrar, så kvittrar jag, Ty se, — "i dag hjälper Herran"! K. G. 238. Som enda barn. Som enda harn får jag tro på Gud, Fast han har många som sanden. De alla äro en enda brud, Som själv han leder vid handen. Kör : Som enda harn får jag tro på Gud, Han ömt i famnen mig sluter. Och alla höja vi lovets ljud, Ty intet barn han förskjuter. 2. I nåd och kärlek han mot mig ler, Som om han ägde ej flera, Men all sin nåd åt envar han ger, Kan jag väl önska mig mera? 3. Och sist skall himlen också bli min, Så alla barnen få säga. Nar genom tron vi ha kommit in, Envar får himmelen äga. 4. Som enda barn evigheten lång Jag skall få bo i hans rike, Och alla sjunga vi Lammets sång Och prisa Gud utan like. K. G. S.

340 239. Utan törne och tårar. Förtröstansfullt. fe£ m =§!i&£ i Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. Ii mf l 1. Ett land u - 2. Där skall ing - 3. I gröns - kan 4. Där frid och tan - en de rätt i i tör - - ne vin - - ter pa - - ra - fär - - dig # r och mer dis - het ÉeÉ=£ I I mmmmmm=t =t ._. — r i i tå - - rar Mig här - - ja, Där lim - - der, Yid väx - - a Och te W- z=£ II V mm vän - - tar där hem - ma hos Gud; fal - - nar ej kär - le - - kens ros. Ii - - vets kris - tall - kla - - ra flod, bil - - da till - sam - mans en krans. i i r^r. Det prun - kar i Men hop - pet skall Med sång - en om Och slu - tad är :t=t= -&- d— i=±=- __ — r \t \t t 'ftr * r &&$ ljuv - Ii - ga skör - dar - na Grol - ga - ta jord - Ii - vets ! , J I I vår - rar Med nej bär - ga, Då sor un - der Jag pri - sar läx - a — Vad fröjd att der ger I i blom- man - na flyk - tat min Fräl - sa - få helt va - de skrud, sin kos. re god. ra hans! =t=i= =t=t= * =|=P 4*=

341 Kör. mf , II f \ l i I l j//P rrrfrr* 1 * 111 ' O, land u - tan tör - ne och tå - rar, Där him-mels-ka lag - rar - na gro, Och I J . ! mm :t=t=t > I i I I I I hé ♦ hJ I , I *9- i i r r i ald - rig ett tör - ne mer så - rar i i him - me- lens sa - i- . i mfmmlå^åm r i ga M- I Salem hörs klockorna ringa Till sabbat för evigt hos Gud. Ej törne och tårar, nej, inga! Blott sällhet för längtande brud. K. a. S.

342 240. Ett kast i tro. Varmt, innerligt. i s s -JP- // Ife?. av iT. G. S/ö7m. JLrr. ay C. -i/. Nordström. =*= * T 4=P *=É ^ =Ä=J n -#^~ I 1. Kas-ta all din nöd på Je - sus, Lägg den där och giv dig 2. Kas - ta det vid Je - - su föt - ter, Allt som gör dig bry - de- 3. Bär det dit men ej till - ba - ka, Det som ängs - la vill din 4. Skul - le bör - dan kom-ma å - ter, Tag den ej på nå - got JL -X, ^p^l|EpEpiE^iE|LÉi^|l^ ro ! Dig och bör-dan vill han bä - ra, Då du gör ett kast i tro. n; Lägg det där och låt det va - ra, Kas-ta, så att du blir fri! själ! Låt det bli - va kvar vid kor-set, Och då har du kas - tat väl. sätt! Säg, att den är re - dan bu-ren, Och då har du kas - tat rätt. ijscz: Kör. sas 2i% f- P ' Y V " \ \ v V \' y y " \ Ut Läm-na stort och smått åt Je - sus, Läm - na allt - ej blott en del, Tag det t. — H- r— u — * • I i h j: m= rtz iEEEPE -t, p§

// mf 343 il till - ba - ka, Och du har t T kas - tat fel. r 1/ \> $ Skulle känslan till dig säga, Att du själv din börda bär, Svara: "Den är lagd på Herren, Och då bör den ligga där!" K. G. S. 241. Tomma kärl. Herren, Herren blott behöver 2. Få ett tomkärl såsom ditt, Ty hans kärlek flödar över Utav nåd till alla fritt. Kör: Giv ditt hjärta, det begär han, 3. Giv det då, så tomt det är; Ty då får han hela äran, När hans fullhet flödar där. Endast tomma kärl han söker; Andra tar han ej emot. Hjärtats frid han då föröker, Utestänger sorg och knöt. När din brist dig helt förskräcker, Nåden flödar mycket mer. För ditt tomma kärl den räcker; Gud sin fullhet åt dig ger. Tag då nåd för nåd och bida, Tills din tomhet flyktat har! För de sår, som ännu svida Har han mycken balsam kvar. K. G. S.

// mf 343 il till - ba - ka, Och du har t T kas - tat fel. r 1/ \> $ Skulle känslan till dig säga, Att du själv din börda bär, Svara: "Den är lagd på Herren, Och då bör den ligga där!" K. G. S. 241. Tomma kärl. Herren, Herren blott behöver 2. Få ett tomkärl såsom ditt, Ty hans kärlek flödar över Utav nåd till alla fritt. Kör: Giv ditt hjärta, det begär han, 3. Giv det då, så tomt det är; Ty då får han hela äran, När hans fullhet flödar där. Endast tomma kärl han söker; Andra tar han ej emot. Hjärtats frid han då föröker, Utestänger sorg och knöt. När din brist dig helt förskräcker, Nåden flödar mycket mer. För ditt tomma kärl den räcker; Gud sin fullhet åt dig ger. Tag då nåd för nåd och bida, Tills din tomhet flyktat har! För de sår, som ännu svida Har han mycken balsam kvar. K. G. S.

344 242. Mer än miljonär. Förnöjsamt Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. II P 1. Snart får jag lyf - - ta mitt arv där - 2. "Allt är det E - - dert", så står det 3. Min skatt är Je - - sus; det är min 4. Den ny - - a dräk - ten jag där får sfci hem - ma, Fast här på skri-vet — Nog har jag lyc - ka. Yem kan väl bä - - ra Och ej för- E9fefc*=:&= 4*- J> _P I J> k h h -» r— J— s -m * É É~ yl—J i r a pÉ iiH II mf =t- ¥ t » jor - den jag fat - - tig går. Min Je - sus sä - ger, han snart skall skat - ter, det må ni tro! Och bor - ger - ska - pet, det är mig fat - ta, hur rik jag är! Med Ii - vets kro - na han skall mig ak - tas av värl - den mer. Min Je - sus ta - ger mig hem med l^-T — t lÖÉ II P :t:-it - * m— — * i- -2—1. u r ij n i TT --£- Kör. p otz: — kom- ma; Vem vet, kan - hän - da i det - ta gi - vet : Jag får för e - vigt i him . len smye - ka; I tron jag bär den ju re - dan ä - - ra, Och him - la - ar - vet han åt mig SjÉÉIlöÉlÉfÉilil år! bo. här. ger., _ # -_ -*-- Vad gör det

345 II mf K II N] // m l N i p. b \> V ! P ^P P U I p P ^ ^ ' P P P då, om än ryk - tet sä- ger, Att jag är ring - a och fat - tig här? När ett o- N k ^ h i h n l\ K l I N r> N is J J\ h fr J <l J fr J i» J. n n u n //f N * * * * " IJ •»••*•# -0- -0- \J i j P" van -ske -ligt arv jag ä - ger, Då har jag mer h h h fe* l fr fr fr K-L än en mil - jo — * — * 0— — ^ — i i/ r 5. Så kan jag lycklig mot målet vandra, Fast jag är ringa och fattig här. Mitt testamente kan ingen klandra — Jag får långt mer än en miljonär. K, G. S. 243. Alltid lycklig. 1. Jag tror på Jesus och vilar stilla, Fast stormen rasar och stänket yr. Det kan på färden ej gå mig illa, Ty Jesus, mästaren, båten styr. Kör: Halleluja! Han kan stilla vågen Och tysta vinden, om än såsvår. Jag sjunger lycklig och glad i hågen, Ty han, min Jesus, vid rodret står. 2. Jag tror på Jesus de mörka stunder, Då ej en stråle av ljus jag ser; Ty bakom molnet— o, vilket under! — Han finns, min Jesus, och mot mig ler. 5. Jag tror på Jesus den skumma natten, Ty hoppets stjärnor do stå i brand. När skären hota, han står vid ratten Och håller rodret uti sin hand. Jag tror på Jesus den sköna stunden, Då jag får tälta på Tabors höjd. I dalen är han med mig förhunden, I ljus och skugga han är min fröjd. Jag tror på Jesus, när känslan viker Och egna planer ses gå i kvav. Hans fadersomsorg mig aldrig sviker; Den är ett bottenlöst kärlekshav. K. G. S.

345 II mf K II N] // m l N i p. b \> V ! P ^P P U I p P ^ ^ ' P P P då, om än ryk - tet sä- ger, Att jag är ring - a och fat - tig här? När ett o- N k ^ h i h n l\ K l I N r> N is J J\ h fr J <l J fr J i» J. n n u n //f N * * * * " IJ •»••*•# -0- -0- \J i j P" van -ske -ligt arv jag ä - ger, Då har jag mer h h h fe* l fr fr fr K-L än en mil - jo — * — * 0— — ^ — i i/ r 5. Så kan jag lycklig mot målet vandra, Fast jag är ringa och fattig här. Mitt testamente kan ingen klandra — Jag får långt mer än en miljonär. K, G. S. 243. Alltid lycklig. 1. Jag tror på Jesus och vilar stilla, Fast stormen rasar och stänket yr. Det kan på färden ej gå mig illa, Ty Jesus, mästaren, båten styr. Kör: Halleluja! Han kan stilla vågen Och tysta vinden, om än såsvår. Jag sjunger lycklig och glad i hågen, Ty han, min Jesus, vid rodret står. 2. Jag tror på Jesus de mörka stunder, Då ej en stråle av ljus jag ser; Ty bakom molnet— o, vilket under! — Han finns, min Jesus, och mot mig ler. 5. Jag tror på Jesus den skumma natten, Ty hoppets stjärnor do stå i brand. När skären hota, han står vid ratten Och håller rodret uti sin hand. Jag tror på Jesus den sköna stunden, Då jag får tälta på Tabors höjd. I dalen är han med mig förhunden, I ljus och skugga han är min fröjd. Jag tror på

Jesus, när känslan viker Och egna planer ses gå i kvav. Hans fadersomsorg mig aldrig sviker; Den är ett bottenlöst kärlekshav. K. G. S.

346 ii 244. Ur livets källa. Seeee §!|pe=*£ it: wmm 1. En häl - - so - dryck ur 2. Din häl - - so - - flod mig 3. Mitt kärl är tomt och 4. O käl - - la skön, på Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonessow zst: I P * Ii - - vets käl - - la ve - - der - kvic - ker törs - ten brän-ner; di - - na strän-der g # — j — G>~ Gör sjä-len I allvars- Ej nå - gon Min säll-het -0 1 _^_j mm i— ^ __ __ stark för da - gens id. ti - - dens kamp och nöd; sval - ka värl - den har, gröns-kar vid din flod. Eii wmm i l När An - dens fris - ka flö - den När jag i tron ur käl -lan Nej, ic - - ke en o - - as jag Mitt kärl e - mot ditt djup jag h JL I :t=É fa: *=s=t§E mi väl - - - la, dric - ker, kän - - ner, sän - - der — I Då Jag fro - - das tro och hopp och frid. se - - ger får mot and - - lig död. skön som kor - sets käl - - la klar. pur -- pur - - vå - gen, Lam-mets blod. ^ i -É- I

347 Kör. tt k k H N r J , " "J k k ,N - V rbi- p p - -ä ... " "i:.: ,K'" *k >w jf J ! ^ ' A m fil \ -j » fm ff • "'S h* é - 1 :-? -- i* —f—

"V i . .nr - Hf - 0\

^ 5 Så giv mig 1 all 1 tid r r di - - na flö - - den, Min dy "t - re ^ ^- ± -» 0- I jL ^^ÉF=E=fcf h *. is Is =fi= fäÄ 1 "3 3 j~: •f *_ -* f J 3 - n lf * .f -f--h i : zX 1 Ä 1 7 - u «£ =%) -p * ? i - i i r i Je - - sus, dag för dag; Och kraft jag har i Ii - vets 1 ^4 -r 1 1 JL M. 1 — -i -i - •f — « — « — p t? . # — i - p : r -J J J J -, m m i* ... "1 t^-#— t- H= — '- " t : 1 1 E ' * É -^ 3 :§:= ii -i. r f den, Ty ut om dig jag är så svag. h i i i i i — J— T J * ' (K. G. S.) t±zdtr T"

348 245. Vårvindar. Mel. av K. Gr. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. W==£ Äi -*r t I '5 -J- // g. — V i V 1. Det blå - - ser en vind så un - - der - - bar Från 2. Det stan - dar en skön och ljuv - - lig tid För B. På jor - - den skall fri - den här - - ska då; Med 4. Det vars - - lar om som - mar och ljuv - - lig vår I £ifÉ=E I " D 1 fc- m hem - lan - dets al - - la som kär - lek skall e - - - vi - - ga i // mf zJ=3l-=é=. t r skö - na höj - der; tro och hop-pas. värl - den fyl - las väx - ters ri 5- —£. r TT Det vär-mer och ly - ser en Det dräcker en dag med Och lej - on och kid till - -t-ke, Och bru - den sin Ko - nung ^" m m sol så klar, Som ljus och frid; Se, sam - mans gå Och skå - - da får I — *Z -0ZZZ väc - ker fi - - - kon - Frids - fur - strål-glans mitt hjär - tas fröj - der. - - - - trä - - det knop-pas. sten e - - vigt hyl - las. för - - u - - - tan Ii - - ke. :*=fc=t= ii

349 Kör Så värm då, sol, ocli blås då, vind, Att fröj-der-nas vår må komma! Värm si hl h i N J * h J * fc ^ J h J. i h ^—3—^—jL f v v r v i f jszrj^^ö; P I I I upp oss och smek var blek-nad kind, Att kär-lek och tro må blomma! (K. G. S.) i ^ fc l h l h i J* i $ } ! h i i It: iiéeéese h l ig :t— *-

350 246. Var hälsat, kors! Mel, av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. »EEEE f t r i r r~TT =1: -T- I m 1. Var häl - sat, kors, du en - da hopp För kval - da män' - sko- 2. Du e - vigt tri - um - - fe - ra skall Högt ö - - ver syn - dens 3. Din tron står fast; den grun - dad är På nåd, i fri - dens 4. Du tro - nar ö - ver la - gens makt, Du dö - dens bo - - jor I ^33=5= i e^eÉee#eNeM=F- : HSÉ sa * mm an - - den! Till hin - der; Be - ri - - ke, Och kros - sat; Som -jpL- dig - seg - tör - by - qrzit rat, no te lyf - vid kran - till ta din sen din h -4.. m blic - - ken fo ta - vitt - - ne fot du i i i. m opp, Likt pall Du bär Om lagt En fa blom - man mörk - rets kär - - lek §5!se ut - - ur väl - - de u - - tan värld, som du 4 JL V. san bin Ii för den. der. ke. los - sat. Kör, ¥=¥ -*-: -?=3 Var häl - sat, kors, du

351 i i p i lov 1 I J E9E5 — ,h — -r — r — r - nom sek - lers lopp Dig värl - dar - na hem - bä - ra. (K. a. S.) h i i i K J ! £ jL- _ # -_ Hi

352 247. En ton allt då och då. långsamt; med fritt föredrag. mf Göran Möller. yc — -a- — n — * -*— *-** T T ~W ~t S- ~Z. i> u u p p p 1. En ton jag hör allt då och då Från gyll-ne harpors land; 2. Kom frisk och ny med ord om den, Som för min synd blev död, 3. Väll ut och bliv mitt livs-ac-kord, Du ton från o - van där, 4. Kom, Hel - ge And', med ton så skön Om Je - sus gång på gång; IS IS V Cch Som Och Sä*, S=I=é U — ^4-*— * — é--*4 1 : — ±_^=*z=p=:H k h-t-h h b ^-+-* * # * +-I n i p— ^— ^— '— ut— '-" r? v- *- *— rf p i stil - la vill jag ak - - ta på, Tills sjä - len står i brand, gick ur grav till him - me - len Och fräls - te mig från nöd! giv min hjär - te-sträng så hård En ton om Je - sus kär! att jag är hans mö - - das lön, Och klangfull blir min sång! Kör. P P P P P P P P P P V P P I Kom, hem-lands-ton, kom då och då Från sängens skö - na värld; 2 M 2 ^ h J> js J> u.h .h .h js :

^fe=ftj=£ :p=:: w r> ^ ^ . r> r> r> ^ -P — V — V- _* -P— H // SS^ligOiigill Ji m ~ P P P vill och j'a< min har - pa y p P ^ " i, Högt ö - ver synd och flärd. h N ^ ^ ^ t ,(K.O.S.) 0^ «_ ^ #-

353 248. I ebb och flod. Jag sänka vill mitt ankar ned På klippans fasta grund. I tron, om än på farlig led, Jag vilar ut en stund. Kör: Se'n komme ebb, se'n komme flod Och storm av alla slag, Jag vilar trygg vid Lammets blod, Tills det blir lugnt en dag. 2. Visst är min farkost rank och svag På tidens vreda hav. Men har mitt ankar säkert tag, Min båt går ej i kvav. När sista stormen ridits ut Och vågen lagt sig har, När bränningar och skär ta slut, Till hamn i lä jag far. Jag bärgar mina segel då I hamn av frid och ljus, Där intet skum mig mer kan nå Och aldrig stormens brus. Se'n får jag lugn och ljuvlig ro, Då solig morgon ler; Och fri från stormar får jag bo, Ty havet är ej mer. K. G. 8. 249. Du vinner blott därpå. Misströsta ej i nödens stund! Var glad, lyft blicken opp! Stå stark på ordets fasta grund Och sätt till Gud ditt hopp! I nöden prövas vännen bäst, Hans kärlek likaså, Och när du lider här som mest, Du vinner blott därpå. När ugnen stundom ter sig svår Och lågan kännes het, En Gudason vid sidan går; Och vad du tål han vet. I nöden prövas etc. Ej skulle himlen bli dig kär, Om du på rosor gick; Men stinges du av törne här, Mot hemmet står din blick. I nöden prövas etc. När du från nöd och kors blir fri, Då skall du klart förstå, Att nöd och nåd gav harmoni; Och allt du vunnit på. I nöden, prövas etc. K. G. S. 250. Kom gärna, sol! Kom gärna, sol, och titta in, Kom med din varma flod Uti mitt hjärta, själ och sinn, Så har jag hopp och mod. Du hälsar mig ifrån den stad, Där Herren Gud själv bor: Det gör mig nöjd, det gör mig glad, Och Gud blir rik och stor. Kom in uti mitt hjärtas tjäli Och skingra köld och nöd! I morgonstund, i senan kväll Giv ljus och solskensglöd. Ty har jag sol uti min själ, Då har jag himmel re^. Mitt hem i ljus jag ser så väl Och stad av ädelsten. 3. Ack, lys mig då, du nådens sol, I tidens dunkla snår, Att jag kan se den nådastol. Där nåd för nåd jag får. Kom gärna, sol, och titta in, Med dina strålars glans, Och hälsa mig från Jesus min; Säg mig, att jag är hans. K. G. 23

353 248. I ebb och flod. Jag sänka vill mitt ankar ned På klippans fasta grund. I tron, om än på farlig led, Jag vilar ut en stund. Kör: Se'n komme ebb, se'n komme flod Och storm av alla slag, Jag vilar trygg vid Lammets blod, Tills det blir lugnt en dag. 2. Visst är min farkost rank och svag På tidens vreda hav. Men har mitt ankar säkert tag, Min båt går ej i kvav. När sista stormen ridits ut Och vågen lagt sig har, När bränningar och skär ta slut, Till hamn i lä jag far. Jag bärgar mina segel då I hamn av frid och ljus, Där intet skum mig mer kan nå Och aldrig stormens brus. Se'n får jag lugn och ljuvlig ro, Då solig morgon ler; Och fri från stormar får jag bo, Ty havet är ej mer. K. G. 8. 249. Du vinner blott därpå. Misströsta ej i nödens stund! Var glad, lyft blicken opp! Stå stark på ordets fasta grund Och sätt till Gud ditt hopp! I nöden prövas vännen bäst, Hans kärlek likaså, Och när du lider här som mest, Du vinner blott därpå. När ugnen stundom ter sig svår Och lågan kännes het, En Gudason vid sidan går; Och vad du tål han vet. I nöden prövas etc. Ej skulle himlen bli dig kär, Om du på rosor gick; Men stinges du av törne här, Mot hemmet står din blick. I nöden prövas etc. När du från nöd och kors blir fri, Då skall du klart förstå, Att nöd och nåd gav harmoni; Och allt du vunnit på. I nöden, prövas etc. K. G. S. 250. Kom gärna, sol! Kom gärna, sol, och titta in, Kom med din varma flod Uti mitt hjärta, själ och sinn, Så har jag hopp och mod. Du hälsar mig ifrån den stad, Där Herren Gud själv bor: Det gör mig nöjd, det gör mig glad, Och Gud blir rik och stor. Kom in uti mitt hjärtas tjäli Och skingra köld och nöd! I morgonstund, i senan kväll Giv ljus och solskensglöd. Ty har jag sol uti min själ, Då har jag himmel re^. Mitt hem i ljus jag ser så väl Och stad av ädelsten. 3. Ack, lys mig då, du nådens sol, I tidens dunkla snår, Att jag kan se den nådastol. Där nåd för nåd jag får. Kom gärna, sol, och titta in, Med dina strålars glans, Och hälsa mig från Jesus min; Säg mig, att jag är hans. K. G. 23

353 248. I ebb och flod. Jag sänka vill mitt ankar ned På klippans fasta grund. I tron, om än på farlig led, Jag vilar ut en stund. Kör: Se'n komme ebb, se'n komme flod Och storm av alla slag, Jag vilar trygg vid Lammets blod, Tills det blir lugnt en dag. 2. Visst är min farkost rank och svag På tidens vreda hav. Men har mitt ankar säkert tag, Min båt går ej i kvav. När sista stormen ridits ut Och vågen lagt sig har, När bränningar och skär ta slut, Till hamn i lä jag far. Jag bärgar mina segel då I hamn av frid och ljus, Där intet skum mig mer kan nå Och aldrig stormens brus. Se'n får jag lugn och ljuvlig ro, Då solig morgon ler; Och fri från stormar får jag bo, Ty havet är ej mer. K. G. 8. 249. Du vinner blott därpå. Misströsta ej i nödens stund! Var glad, lyft blicken opp! Stå

stark på ordets fasta grund Och sätt till Gud ditt hopp! I nöden prövas vännen bäst, Hans kärlek likaså, Och när du lider här som mest, Du vinner blott därpå. När ugnen stundom ter sig svår Och lågan kännes het, En Gudason vid sidan går; Och vad du tål han vet. I nöden prövas etc. Ej skulle himlen bli dig kär, Om du på rosor gick; Men stinges du av törne här, Mot hemmet står din blick. I nöden prövas etc. När du från nöd och kors blir fri, Då skall du klart förstå, Att nöd och nåd gav harmoni; Och allt du vunnit på. I nöden, prövas etc. K. G. S. 250. Kom gärna, sol! Kom gärna, sol, och titta in, Kom med din varma flod Uti mitt hjärta, själ och sinn, Så har jag hopp och mod. Du hälsar mig ifrån den stad, Där Herren Gud själv bor: Det gör mig nöjd, det gör mig glad, Och Gud blir rik och stor. Kom in uti mitt hjärtas tjäli Och skingra köld och nöd! I morgonstund, i senan kväll Giv ljus och solskensglöd. Ty har jag sol uti min själ, Då har jag himmel re^. Mitt hem i ljus jag ser så väl Och stad av ädelsten. 3. Ack, lys mig då, du nådens sol, I tidens dunkla snår, Att jag kan se den nådastol. Där nåd för nåd jag får. Kom gärna, sol, och titta in, Med dina strålars glans, Och hälsa mig från Jesus min; Säg mig, att jag är hans. K. G. 23

354 251. Lammets sår. Ej långsamt; med fritt föredrag. mf *= Göran Möller. |l :öl 3EEE *=¥ E3E £^

(• l> l> 1. 0, hu 2. o, hu 3. o, hu 4. o, hu ö: -*— -s- ♦ fr > — c- p p T r X S t ~r- t P p u» - u» u» P 1^ U» P ru stort, när jag får se All himlens prakt och glans ru stort att se Guds stad 1 här - lig - het och ljus ru stort att skå-da få De ga - tor ut - av guld ru stort att där få bo i e - vig - he-ten lång, Och Och Och Ut- ipzizp: • — j — * -* -V— -II P -0- p iÉ i-?-: rr É^É, " P u al - - la hel - gon strå - lan - de Med Ii - vets se - ger med de fräls - ta vand - ra glad Ut - - i min Fa - ders in - - för tro - nen bär - gad stå Från all min synd och i en ljuv - lig sab - båts - - ro, Och sjung - a Lammets -krans. hus! skuld! t m f*ÖÖ Ö=£ iF^Fff Kör. ii // ^5z:t r &% t» p p *" * * r i t t> t t>~ \ Men störst av allt jag skå - da får, Näst Gud och Je - sus kär, Det 3E SE =£==£ y ^ P P P p p p ^ T S * fT^l I p p p y p blir hans sår, hans dy - - ra sår, Som just för mig han bär. ®É V- h -*0- Ért2; -l jé— _j._^_ i

355 Ja, allt blir skönt och underbart I himlens sköna land; Och resan dit får bättre fart, Blott jag kan se dess strand. K. G. S. N:r 252, se n:r 144. 313. Det finns en stad. 1. Det finns en stad högt ovan där, Som aldrig vackla kan. Av ädelstenar byggd den är; Den Jesus åt mig vann. Kör : O, sköna stad, där Gud själv bor, Din like aldrig fanns! Dit upp, dit upp min Jesus for I härlighet och glans. 2. Där skall ock jag få bo en gång Och se dess sköna prakt, Och sjunga Lammets nya sång, Ty så min Fader sagt. 3. Re'n fröjdas jag vid tanken på Att snart få vara där, Dit ingen sorg mig mer skall nå; Det första gånget är. 4. Men störst av allt, som möter mig, Det blir att skåda Gud, Där frälsta skaror fylka sig Kring Lammet som dess brud. K. G. S.

355 Ja, allt blir skönt och underbart I himlens sköna land; Och resan dit får bättre fart, Blott jag kan se dess strand. K. G. S. N:r 252, se n:r 144. 313. Det finns en stad. 1. Det finns en stad högt ovan där, Som aldrig vackla kan. Av ädelstenar byggd den är; Den Jesus åt mig vann. Kör : O, sköna stad, där Gud själv bor, Din like aldrig fanns! Dit upp, dit upp min Jesus for I härlighet och glans. 2. Där skall ock jag få bo en gång Och se dess sköna prakt, Och sjunga Lammets nya sång, Ty så min Fader sagt. 3. Re'n fröjdas jag vid tanken på Att snart få vara där, Dit ingen sorg mig mer skall nå; Det första gånget är. 4. Men störst av allt, som möter mig, Det blir att skåda Gud, Där frälsta skaror fylka sig Kring Lammet som dess brud. K. G. S.

356 253. Lägg noten ut! Arr. av J. Sonesson. N _4 ••f P h u " f ij u i P »# p * r r L> r 1. Jag bi - da vill, till 2. Ja, ut på fis - ke 3. På strån - den vill jag 4. När så du ut på P P P dess du sä - ger! "Lägg ut och för din båt från vill jag fa - ra, Om än min båt är rank och nä - ten sköl - ja Och la - ga, vad jag kan for- ns - ke bju - der, Jag föl - ja vill på o - känd m te N is h '-i^- $ rit. fr *^i- v u I-* *Ev v i v wn r strand!" När blott ditt väl-be-hag jag ä - ger, Jag drö - ja vill än - nu på land. svag; I säll- skåp med din fis - kar - ska - ra Jag fis - ka vill min kor - ta dag. stå, För att på vi - kens kla - ra böl -ja Dem sän-ka ned och fis - kar få. stråt, Till dess din röst till äng-eln lju -der: "Drag no -ten upp, skilj fis - ken åt." -I- 3=5 h h h éi—5 — • — m -är—ä * »- r^_i« — — - =t=tc te AJL££ År h h V U 4, it v v v i v r r T&t t ^ p r G ^ ^ u ^ "P r u Jag läng - tar att ro Ut på fjär - den Och sjung - a glad min fis - kar- ^^EE^äE^EE^E^E^E^E^^EtE^^

357 rit. S r * p c r * ^ ^ i £ t? & ? r f% f f • sånsr. Ei ffi - ves bätt - re lott i värl - den Än att få fis - ka da - gen lång. g J 6 (K. G.S.) J. h h h -# # 0- p£ p p 320. Slummersång. 1. Jag slumra vill med Gud i hågen Och skåda mot

ett bättre land. När så den brister, harpobågen, Jag får en ny på andra strand. Se'n ljuder ej den brustna strängen, Som klagat här så vemodsfull; Ej missljud blandas i refrängen Från renstämd harpa utav gull. 2. Jag vill, min sista ton skall bliva Om Gud och Lammet, när jag far r Och då av hjärtat hyllning giva Åt honom, som mig frälsat har. Se'n blir det tyst med klagolåten; Där finns ej mera ack och ve, Ej någon kind, som är förgråten; Men alla Fadern hyllning ge. 3. Då skall min gyllne harpa klinga -- Se'n brister strängen aldrig mer! Och klagoämnen finnas inga, Då Gud och Lammet säll jag ser, länk, hur saligt det skall bliva 1 himlen där, bland helgons rad! Då får jag Lammet hyllning giva Och prisa Gud förnöjd och glad. K. G. S.

357 rit. S r * p c r * ^ ^ i £ t? & ? r f% f f • sånsr. Ei ffi - ves bätt - re lott i värl - den Än att få fis - ka da - gen lång. g J 6 (K. G.S.) J. h h h -# # 0- p£ p p 320. Slummersång. 1. Jag slumra vill med Gud i hågen Och skåda mot ett bättre land. När så den brister, harpobågen, Jag får en ny på andra strand. Se'n ljuder ej den brustna strängen, Som klagat här så vemodsfull; Ej missljud blandas i refrängen Från renstämd harpa utav gull. 2. Jag vill, min sista ton skall bliva Om Gud och Lammet, när jag far r Och då av hjärtat hyllning giva Åt honom, som mig frälsat har. Se'n blir det tyst med klagolåten; Där finns ej mera ack och ve, Ej någon kind, som är förgråten; Men alla Fadern hyllning ge. 3. Då skall min gyllne harpa klinga -- Se'n brister strängen aldrig mer! Och klagoämnen finnas inga, Då Gud och Lammet säll jag ser, länk, hur saligt det skall bliva 1 himlen där, bland helgons rad! Då får jag Lammet hyllning giva Och prisa Gud förnöjd och glad. K. G. S.

358 Ej för sakta. mf 254. Guldstaden. Ärr. av C.-E. Nordström. K =8- ;=te=*:=d= t r T U U U 1. Högt ö - ver 2. Där är vår 3. Him - me - len jt-rwf m =&: ti - dens köld och is Lju - der vår sång till Herrens rät - - ta hemlands ort, Byggd av en pär - - la var - je är värt skö - na mål, Sta - den den flarn - mar som ett , n r*i k h h n i P J1 N _j — JL-éJ _& j-4—* — 4_jE,_j_iL_=JL[L H -x *=P=i I fc=t -r pris, Hans, som med säll-sam mäs - tar-hand Ke - der oss hem i lju - gets port; Lam-m et och Gud är so - len där; Guds-bar-nens rät - ta hem det bål; Och i dess ljus vi teck-nat se, Att Her-ren Gud vill se - ger K v *. J. k i J» J. J» /> r> J *=t= fcE6=g fefe =g=É£ r^fe* // f— 1- N- — 1 K- // K i 1 land. är. ge. 1 t- Un Upp Ar * P der- till än h -rf- T P har den vår h \-4- F 1 är sta väg 1 — p vår den här h — — — .?. i *p sto - re mången ne - re t 'V * tit: f ?. ? T 0~ b r «c 3 i p p p i P Gud, Kor-set oss bring-arbud på gått, Arvslott i ljus de ha - va rang, Tyst-nar dock ej vår gla - da _#i — \?~ f— if-+-r — f—fi — T«-3 ,- ^r — }/— ^: ~l= — * — — i~ — 1/ -0 — -#- T tr] .^_^__ ^_?u4-u_ u— £_ £_] ing // cresc. 3ÖE ÉZ.Z±=ZÉZ p p i v i " i n P p i i i bud Om all hans nåds för-dol-da skatter och hans kär - - lek rik. fått, Pri - san - de Gud och Lammet, som så här - ligt fräl - - sat har. ; Runt vå - ra nej - der och mot himlens höjd den hö - - ras skall. LJLJ" l J ^ ii" i h i r- i i =±=l

359 Kör. 5Ö 1 r N- — * ä- — i^^ — «? — r<- ~ #i — * — #" -"i-^^ «? -*- i# l - — i 1_. Jf-- 0- -r- fr- V 1 - 1 " ^==-^ hfe p I guld - sta - dens prakt Vårt hem är för - lagt, Och N J. 4 — i- — . h h , i s \—P h d. J é 1. é P- é. é é ^ T=* der sång det går J jl I -£ T — H-s-fr •- I I ff|j I b l> I Guds - lam - mets spår. u =E Vi J__4 — -* * träng -a oss fram, .- • V |- — v Med tro på Guds Lamm, gggsjj ..=i__-ä ^s w/ 7 Som : fcE ZÉIZ zäi -**- T & S $=3E= I. här - - ligt kan T r=r fräl - - sa frän all El* p=± ^ I synd. iH

360 255. Gud tar nog vård om dig. Lugnt. Mel. av K. Arr. av Sjölin. Rosén. l> 1. Tryc - ker 2. Fruk - tar 3. Skul - le 4. Tro - fast h h -m 0- dig du du. han P v sraär - ta för att k än - na vår - dar -X 3= -0- -0- -r jéioé 5 -w-E och nöd och sorg, Gud tar nog vård om dig. du bortglömd är? Gud tar nog vård om dig. dig svag och arm, Gud tar nog vård om dig, dig dag för dag, Gud tar nog vård om dig. mm^^- h h h I -V- P P P — t-i-t — b- p P P I P : -7-?- : Sfeö=5 ~0 P Han är Se, ö Skän-ker Aid - rig" din ver dig han i _ lj \i_ M klip - pa, dju - pen vi - - la svi - ker $=!-- v i .#i. ^=? fe^å^i p i p i» p din fas - ta borg; Gud tar nog vård om dig. han själv dig bär; Gud tar nog vård om dig. in - vid sin barm ! Gud tar nog vård om dig. sin kär-leks lag; Gud tar nog vård om dig. -i-t—0 — — 1«4 X-V—i— V^\ =£=s:£: -3±i li=i±=*—l±z£zzi Gud tar nog vård om dig, .*• fc Jt l jl jt- i - ^ Ig P P P u " I Aid - rig, nej ald - rig han änd-rar sig, gte^i J*- .-^ -^ £S^EÖE* JL^JLJ5-JUU-JLJ P P P sopfe^-i^ p i P Ii - vets stig; Gud tar nog vård om dig. é. é. Mi r> j* r> i h p p w*. x — * i — « — * — — W~i— J^-P 1-. Och när du kommer till himlens port, Gud tar nog vård om dig. Salig för evigt — o, tänk, hur stort! Gud tar nog vård om dig. K. G. S. N:r 256, se n:r 171. N:r 257, se n:r 184.

361 258. Fader vår. i i i i fs I I 1-5;* —m—m m — m—y !=fc= ,-T=»wr. m -=i i l=Éz -I — V- ^w= Arr. av C.-E. Nordström. mf // 1 v i i i i i i i f i i i U i • 1. Fa - der vår, som är i him - len, Hel - gat var - de, Gud, ditt namn! 2. Ske din vil - ja här på jor - den, Så - som den i him - len sker! 3. Gud, för - låt oss vå - ra syn - der — Se vi lig - ga för din fot — 4. Och i fres - tel - - se ej led oss, Att vi ic - ke fal - la må, „ n cresc. II f K -ty — i- — * — p— ~r ~* — ? — p — T r- — t — f — r J -fS. — f iii I v I i i i I I I V I ' I Kom - me ock ditt him - mel - ri - ke, Slu - tes fol - ken i Giv vår nöd - torft al - la da - gar, Du, som till de ar - Så - som vi ock dem för - lå - ta, Som må bry - ta oss U - tan fräls oss i - från on - do, Låt oss Ii - vets kro ±=±x . - J J- * i i din famn. ma ser! e - mot. na få! -é-é- r ÉÉÉÉIÉIÉÉÉÉÉÉl II! I 5. Ty, o Fader, ditt är riket, Din all makt och härlighet; Dig ske lov och pris och ära, Amen, i all evighet! 259. Morgonsång. Tack, min Gud, att jag fått vakna, Styrkt av nattens frid och ro, För att ej behöva sakna Nåden att på dig få tro! 3. Änglars vakt omkring min hydda Gav du mig i senan kväll, De från faror helt mig skydda, Yaka troget vid mitt tjäll. Pris ske dig, att jag får börja Dagens id* i Jesu namn, Slippa knota, klaga, sörja, Då jag slutes i hans famn! Ingenting mig nu kan störa; I din kärlek mår jag väl. "Frid i mig", jag. där får höra. "Amen", svarar då min själ. K. G. S.

361 258. Fader vår. i i i i fs I I 1-5;* —m—m m — m—y !=fc= ,-T=»wr. m -=i i l=Éz -I — V- ^w= Arr. av C.-E. Nordström. mf // 1 v i i i i i i i f i i i U i • 1. Fa - der vår, som är i him - len, Hel - gat var - de, Gud, ditt namn! 2. Ske din vil - ja här på jor - den, Så - som den i him - len sker! 3. Gud, för - låt oss vå - ra syn - der — Se vi lig - ga för din fot — 4. Och i fres - tel - - se ej led oss, Att vi ic - ke fal - la må, „ n cresc. II f K -ty — i- — * — p— ~r ~* — ? — p — T r- — t — f — r J -fS. — f iii I v I i i i I I I V I ' I Kom - me ock ditt him - mel - ri - ke, Slu - tes fol - ken i Giv vår nöd - torft al - la da - gar, Du, som till de ar - Så - som vi ock dem för - lå - ta, Som må bry - ta oss U - tan fräls oss i - från on - do, Låt oss Ii - vets kro ±=±x . - J J- * i i din famn. ma ser! e - mot. na få! -é-é- r ÉÉÉÉIÉIÉÉÉÉÉÉl II! I 5. Ty, o Fader, ditt är riket, Din all makt och härlighet; Dig ske lov och pris och ära, Amen, i all evighet! 259. Morgonsång. Tack, min Gud, att jag fått vakna, Styrkt av nattens frid och ro, För att ej behöva sakna Nåden att på dig få tro! 3. Änglars vakt omkring min hydda Gav du mig i senan kväll, De från faror helt mig skydda, Yaka troget vid mitt tjäll. Pris ske dig, att jag får börja Dagens id* i Jesu namn, Slippa knota, klaga, sörja, Då jag slutes i hans famn! Ingenting mig nu kan störa; I din kärlek mår jag väl. "Frid i mig", jag. där får höra. "Amen", svarar då min själ. K. G. S.

362 260 a. Suckar och klocktoner. Innerligt. mf 2FEE Mel. av H. P. Danks. Ärr. av C.-E. Nordström. =& 1 ^ ^ P £ P I I \ V V V V * 1. Her - re, låt min suc - kan blan - das I den bön som nåd be- 2. Låt ock mig på nå - den le - va, Du, som re - der sva - lan 3. När en gång min har - pa dom - nat Och min suc - kan tyst - nat m$E& h J i J h __/ h h * tiii^=^:i=:t:=z=t==zt5=:=:tiz:z:^===:^-: föl @§s m ilJL\- ~0- -0 — X Mr ij r" 11 &==: = mm gär, Att bo. Låt har, Låt mig en mig när da - - gen en klip - po - på ditt "full T" ran - - das, Jag får va- Som mig skän- Ge - nom pär- - re - - va, • kom - nat' ii mmmm, T=T te= mm ^tJei tp T l m$ ra där du är. Och när him - - lens kloc - kor bju - da ker frid och ro. Då jag ä - - ger hopp för Ii - - vet le - - por - ten klar. Se - - dan skall min har - pa kling - a JEZ -Ji. iH i jSl

mf 363 // f t 1=1 & I Till Och Som l c: = mf 363 // f t 1=1 & I Till Och Som l c: = 364 260 b. Suckar och klocktoner. (Detta ackompanjemang är avsett för solosång eller brumkör med sopransolo.) Mel H. P. Danks. Innerligt. Arr. av C.-E. Nordström. ™ >f \ ,s N // V- I I Du, Och den bön som nåd som re - - der sva min suc - kan tyst fey n j h be - gär, - - Att lan bo. Låt nat har, Låt 4= en mig mig fe Ö 1 3= gång-, när da - få en klip gå på ditt l fr fr J h T r gen ran - - po - re - - u f ull-kom - j— i - das, - va, - nat" m f f f P* \> P P P T du =E* eirfl: Jag får va - ra där Som mig skänker frid och Ge - - nom pär - le - por - - ten J>l fri 1 fr N / -ztztztzzzzözzziiizz. fc=L;:=b:=:3 -«<j- II PP rfr =^Hw^¥4^^^^^ ar. - ro. - • klar. CL' Och Då Se - p au när him-lens klockor bju - - - - da jag ä - ger hopp för Ii - - - - vet dan skall min har-pa kling - - - a m. *-Tm~ * — *^ +~tr~ j " — g — " — * — r t~ £1 :p=zpz "r

365 m -0- Till Och Som HP é \ é t=2zl2==tzz Låt "Nåd Och I ii It ;Ö£ £==^ ^ u V -rr **^ n mm att i en trä - - - da dö - - den klock - ton ± te- in - Ii - e - h — 0— - för - ka vigt dig, så. - där L-*- !eg -0- -N - T // — »— en för min , f —0— V nå - - dens nåd" — då Je - - - sus klock - ton är mig hyll - ning lju - - - g-i b ring - da - - vet - - a -M mf _L LZZ - T- — 1 3-F-l— I ?a "^kd 1 ock in i suck han har nåd him hör här. (K. G. S.) &=& h h h jTTj j

261. "Du är den skönaste". O, så skön du är, min Jesus! Ingen skönare jag ser. Full av kärlek, nåd och sanning, I min nöd du mot mig ler. Kör: O, så skön du är, min Jesus, Yar jag än må möta dig! När i tron ditt namn jag nämner - O, så skön du är för mig! Ser jag dig som barn i krubban, Eller du förklarad står, Skön du är, den stig du vandrar, När du emot korset går. 3. Ser jag dig den mörka natten, När du kämpar för mitt väl, . O, så skön du är, min Jesus! Du är himmel för min själ. 4. Ser jag dig med törnekronan, När du upp till korset går, Skön, oändligt skön du bliver, När jag ser de djupa sår. 5. Skön du ses på skyar sväva Ifrån jorden hem till Gud; Skön du komma skall tillbaka, När du hämtar hem din brud. K. Ge.

365 m -0- Till Och Som HP é \ é t=2zl2==tzz Låt "Nåd Och I ii It ;Ö£ £==^ ^ u V -rr **^ n mm att i en trä - - - da dö - - den klock - ton ± te- in - Ii - e - h — 0— - för - ka vigt dig, så. - där L-*- !eg -0- -N - T // — »— en för min , f —0— V nå - - dens nåd" — då Je - - - sus klock - ton är mig hyll - ning lju - - - g-i b ring - da - - vet - - a -M mf _L LZZ - T- — 1 3-F-l— I ?a "^kd 1 ock in i suck han har nåd him hör här. (K. G. S.) &=& h h h jTTj j

261. "Du är den skönaste". O, så skön du är, min Jesus! Ingen skönare jag ser. Full av kärlek, nåd och sanning, I min nöd du mot mig ler. Kör: O, så skön du är, min Jesus, Yar jag än må möta dig! När i tron ditt namn jag nämner - O, så skön du är för mig! Ser jag dig som barn i krubban, Eller du förklarad står, Skön du är, den stig du vandrar, När du emot korset går. 3. Ser jag dig den mörka natten, När du kämpar för mitt väl, . O, så skön du är, min Jesus! Du är himmel för min själ. 4. Ser jag dig med törnekronan, När du upp till korset går, Skön, oändligt skön du bliver, När jag ser de djupa sår. 5. Skön du ses på skyar sväva Ifrån jorden hem till Gud; Skön du komma skall tillbaka, När du hämtar hem din brud. K. Ge.

366 262. Ungdomssång. Värdigt. xl mf *^ UK?'* V " I b Folkmelodi. ~P — ST l t t ÖS m 1. Nu en ung - doms - ska - ra sam - lats har 2. Låt oss då, o, Her - re Je - sus kär, 3. Tol - ka skrif - ten och din An - de sänd! 4. Res ditt kors - ba - ner i - bland oss här, É3=§i£=É För att hö - ra Vid ditt kors i Öpp - na, Her - re, Blod - be-stänkt, i -x —j^-f—ji—ji-j — — x—ji -JL sa • fär i dig, o, Je - sus, ta - la dag få sit - ta ne - der lig - he - tens brun - nar ger un - der - ba - ra, Om din nåd och kär - lek un - der- Och få skå - da så - ren, som du Och din eld i var - je hjär - ta Att en - var, som ung - doms-mär - ket ju* i jL jL i ert i --Z&Z v - *. — s. — v v v v v 1EÉI bar, Som så här - ligt kan var själ hug - sva - la. bär! Nu din ung - a ska - ra här - om be - der. tänd, När du oss i dag ditt ord för - kun - nar. bär, Må för - - bli i hel - gad ung - doms - ska - ra. i»- P Om din Och få Och din Att en- EP -£-} JUl ±- & ttt -0*~ -j—j- *=å

367 -T — P I I V V P v v I I nåd och kär - lek un - der - bar, skå-da så - ren, som du bär! eld i var - je hjär - ta tänd, var, som ung-doms-mär-ket bär, Som så här-ligt kan var själ hug-sva-la. Nu din ung - a ska - ra här - om be-der. När du oss i dag ditt ord för-kun-nar. Må för - bli i hel - gad ung-doms-ska-ra. 5 V v I I 5. Sänd din Ande över land och trakt, Så att frälsnings vågen högt må svalla, :,: Att de fallna resas upp med makt Och envar må här ditt namn åkalla.:,: 6. Så vi vilja prisa här ditt namn För din segerkraft och dina under :,: Och se'n där i himlens sälla hamn Evigt tacka för de sköna stunder.:,: K. G. S.

368 263. Glimtar i dalen. Mel. av K. G. Sjölin. Arv. av J. Sonesson. It 1. Följ mig ge - nom da - len, o, min Je - sus kär, Var min sol, när 2. Stun-dom dold du föl - jer på min stig så trång, Lå - ter dock för- 3. Har jag dig i da - len, ej jag fruk - tar då; Än som för Jo- 4. När min af - ton skym-mer, sänd en glimt av ljus, Att jag kan se T- N N I h h h b &__J1_JL_£. t _j! *L__* &_ mol - nen stim - dom skym - ma här. Du nim - ma glim - tar gång på gång; Och su - - a kan du stil - - la stå. Sol må - - let i min Fa - ders hus. Ser m&L är ljus i nat - ten, när dig jag ä - ger i stri - dens vim - mel, jag mel - lan mol - nen _> — -N- -s>- -0- -v m KC ljus i dal, på höjd, Sol på klar och mu - len tid, Sjung - er sol till Ii - vets slut! Sjung- er so - len glim - ma där, Sjung- er Ii - jag jag jag P P P P vets him - mel, ger mitt hjär - ta fröjd, i da - len, full av hopp och frid. i da - len, tills jag käm-pat ut. i da - len — tills jag hem-ma är. fefc .9 V- \ _jSL h -P V -J- ± h h -K |_. 1- h 1 1 — h v- h- K—

369 Kör. n^m -0- Sänd en m&i ?--ft^ ten strå - le, sol så un - der - bar, Låt den mel - lan h h h _ä i ♦_ h h h N I _* é å * SL '-¥=V- *: rf- — ^ TT h j mol - nen glim - ma p ljus =F=*=1!= och klar, p Om P ej I stan - digt sol - sken p£ ££ eS= =F : É^P „ , S IS h K K rit b N N P P ' P I P ' P P I I P P P ' I åa£ giv en glimt i -bland! Den för - vand - lar da - len till ett solskensland. (K. a. S.) _4 4 å å g> é — — — *. , S> S* é — — _t r N:r 264, se n:r 68.

N:r 265, se n:r 68. 24

370 266. Fläktar från korset Mel. av K. Gr. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. 1. Vad är det för fris-ka fläk-tar Jag känner ut - - i min själ? Det 2. Var stil - la, min själ, och lyss-na Och an-das i ful - - la drag. Det 3. Jag böj • er mig stil - la ne - der, Min torn-het jag an-das ut; Det 4. Här vil-le jag gär - na drö -ja, Tills hembud min an - - de fick; Men r i i r t r r v * * r * -7— är, som om vå - ren kommit Och vintern sagt sitt far - väl. är ju Guds hel - ge An - de, Som föl - jer sin giv - na lag: fläk - tar en Ii - vets an - de, Som gör på min vanmakt slut. ack, jag är än på jo r- den, Där pil - gri-men for - dom gick. I |fc N ,s.,|NI*N-' h ÅJ*_? * *-*' =fc X Det Han Här Men p i i p i t u i p r— p p sjunger som vå-rens lär-ka, Det kvittrar som få - gel - sång — O, ta - lar om Je - su hjär-ta, Han tol - kar hans kär-lek varm; O, fin -ner mitt ar - ma hjär-ta, Sin him-mel vid kor-sets stam: Jag, söt - ma min an - de fin-ner Vid kors - trä-det gång på gång ! Så ft J *- •*•. W i ^fe _|= p — p — t — £_. £=£ =B=t= i i » \ v t \ t, r~t r p r t v , p i^p mån -ne det är från kor-set, Där fräl-sa-ren dog en gång? skul-le jag då ej lyss -na Och lu - ta mig till hans barm? full ut - av säll-het, an-das Till - bed - jan - de för Guds Lamm. häm-tar jag kraft att i - - la Mot hemmet med ju - bel - sång. (K. G. S.) I fe t—- t ,T m W. W, I -I* -I- h * r- t t i p ^m

371 267. Nog ville jag sjunga. Nog ville jag ständigt sjunga Om vännen så underbar, Men ofta blir tyst min tunga För kärlekens stämma klar. 3. Och när invid Jesu hjärta I stillhet jag vila får, Då glömmer jag nöd och smärta Vid blicken uppå hans sår. Kör; När Anden om Jesus talar Och målar hans bild så skön, Det ringer i hjärtats salar Till stillhet i tack och bön. O, vore mig givet fatta Hans kärlek så mild och stor Och korset så helt uppskatta, Där friden i fullhet bor! När röstea från vännen ljuder: a Var stilla! Jag älskar dig", Och han till sitt bröst mig bjuder Att vila en stund hos sig; Då skulle min harpa klinga, Om stigen blev än så trång, Och fröjdernas klockor ringa Till sabbat vid korsets sång. K. G. S. 312. Jultoner. 1. Från Betlehems sköna nejder Det ljuder en hemlandston; Den kommer från löftets höjder Och går ifrån zon till zon. Min Fader, jag vill dig lova Jag stämmer i sången in — För himmelens stora gåva; Din enfödde Son är min. Kör: Se, gyllene harpor glimma med himmelska toners ljud. I morgonens arla timma Hör's änglarna lova Gud. 3. Vid krubban jag faller neder Och böjer mig stilla där. Vid barnet min själ tillbeder: Min frälsare kommen är. Var hälsad, Guds Son från höjden, Du furste av Davids stam, Som givit oss julefröjden! Vår hyllning vi bära fram. K. G. S. 315. Det håller. 1. Det håller att tro på Jesus — Allt annat är falska stöd. Hans namn är den fasta klippa, Som bär uti liv och död. Ej någon, som har förtröstat På vad Han har gjort och sagt, Har kommit på skam — nej, ingen Men fått uti striden makt! Kör: Det håller att tro på Jesus; Han bär oss uti sin famn. Med tro på hans fasta löften Vi finna en säker hamn. Så kom då, envar, och pröva Den kraften, som korset ger\ Var stilla och tro på Jesus, Tills honom du evigt serl 4. Det håller att tro på Jesus, När skuggorna läggas ut, Då aftonens sol går neder — Det håller till livets slut. K. G. S. — E. P— n.

371 267. Nog ville jag sjunga. Nog ville jag ständigt sjunga Om vännen så underbar, Men ofta blir tyst min tunga För kärlekens stämma klar. 3. Och när invid Jesu hjärta I stillhet jag vila får, Då glömmer jag nöd och smärta Vid blicken uppå hans sår. Kör; När Anden om Jesus talar Och målar hans bild så skön, Det ringer i hjärtats salar Till stillhet i tack och bön. O, vore mig givet fatta Hans kärlek så mild och stor Och korset så helt uppskatta, Där friden i fullhet bor! När röstea från vännen ljuder: a Var stilla! Jag älskar dig", Och han till sitt bröst mig bjuder Att vila en stund hos sig; Då skulle min harpa klinga, Om stigen blev än så trång, Och fröjdernas klockor ringa Till sabbat vid korsets sång. K. G. S. 312. Jultoner. 1. Från Betlehems sköna nejder Det ljuder en hemlandston; Den kommer från löftets höjder Och går ifrån zon till zon. Min Fader, jag vill dig lova Jag stämmer i sången in — För himmelens stora gåva; Din enfödde Son är min. Kör: Se, gyllene harpor glimma med himmelska toners ljud. I morgonens arla timma Hör's änglarna lova Gud. 3. Vid krubban jag faller neder Och böjer mig stilla där. Vid barnet min själ tillbeder: Min frälsare kommen är. Var hälsad, Guds Son från höjden, Du furste av Davids stam, Som givit oss julefröjden! Vår hyllning vi bära fram. K. G. S. 315. Det håller. 1. Det håller att tro på Jesus — Allt annat är falska stöd. Hans namn är den fasta klippa, Som bär uti liv och död. Ej någon, som har förtröstat På vad Han har gjort och sagt, Har kommit på skam — nej, ingen Men fått uti striden makt! Kör: Det håller att tro på Jesus; Han bär oss uti sin famn. Med tro på hans fasta löften Vi finna en säker hamn. Så kom då, envar, och pröva Den kraften, som korset ger\ Var stilla och tro på Jesus, Tills honom du evigt serl 4. Det håller att tro på Jesus, När skuggorna läggas ut, Då aftonens sol går neder — Det håller till livets slut. K. G. S. — E. P— n.

371 267. Nog ville jag sjunga. Nog ville jag ständigt sjunga Om vännen så underbar, Men ofta blir tyst min tunga För kärlekens stämma klar. 3. Och när invid Jesu hjärta I stillhet jag vila får, Då glömmer jag nöd och smärta Vid blicken uppå hans sår. Kör; När Anden om Jesus talar Och målar hans bild så skön, Det ringer i hjärtats salar Till stillhet i tack och bön. O, vore mig givet fatta Hans kärlek så mild och stor Och korset så helt uppskatta, Där friden i fullhet bor! När röstea från vännen ljuder: a Var stilla! Jag älskar dig", Och han till sitt bröst mig bjuder Att vila en stund hos sig; Då skulle min harpa klinga, Om stigen blev än så trång, Och fröjdernas klockor ringa Till sabbat vid korsets sång. K. G. S. 312. Jultoner. 1. Från Betlehems sköna nejder Det ljuder en hemlandston; Den kommer från löftets höjder Och går ifrån zon till zon. Min Fader, jag vill dig lova Jag stämmer i sången in — För himmelens stora gåva; Din enfödde Son är min. Kör: Se, gyllene harpor glimma med himmelska toners ljud. I morgonens arla timma Hör's änglarna lova Gud. 3. Vid krubban jag faller neder Och böjer mig stilla där. Vid barnet min själ tillbeder: Min frälsare kommen är. Var hälsad, Guds Son från höjden, Du furste av Davids stam, Som givit oss julefröjden! Vår hyllning vi bära fram. K. G. S. 315. Det håller. 1. Det håller att tro på Jesus — Allt annat är falska stöd. Hans namn är den fasta klippa, Som bär uti liv och död. Ej någon, som har förtröstat På vad Han har gjort och sagt, Har kommit på skam — nej, ingen Men fått uti striden makt! Kör: Det håller att tro på Jesus; Han bär oss uti sin famn. Med tro på hans fasta löften Vi finna en säker hamn. Så kom då, envar, och pröva Den kraften, som korset ger\ Var stilla och tro på Jesus, Tills honom du evigt serl 4. Det håller att tro på Jesus, När skuggorna läggas ut, Då aftonens sol går neder — Det håller till livets slut. K. G. S. — E. P— n.

372 268. Varför frukta? Något raskt. töÉta Arr. av C.-E. Nordström. ii -Ni -#*- tt -ä- ~ 1. Var - för fruk - tar du dig för den dag, du ej sett Och för 2. Var - för fruk - ta, när mot - gång - en bli - - ver din lott, Och när 3. Var - för fruk - ta, när vä - gen av tör - - ne blir trång? Her - rens 4. Var - för fruk - ta, då ut - sik - ten skym - mes i - bland? Se, hur 2-ÉÉ -b — w fUlÄLt-Xr ^ =$==$=£ -*~ &=£ ^ — i- — k .-I 3*=*3Z I =# I =S det, som du än - nu ej ser? Tac - ka Gud för den nåd, som han sor - gen vill tryc - ka dig ner? Tac - ka Gud för den nåd, som du sol - sken så milt mot dig ler. Tac - ka Gud för den nåd, som han här - ligt ditt hem - land sig ter. Tac - ka Gud för den nåd, att han E§3&£ ssm -•-*- I -C- 5QG ^ * - 4 * - -*-- fc =t fe»= II mf -~—-h- m=å åt dig be re - - dan har lo - - vat för dig en i i rett. fått. gång. land. VBR Om Om Om Om du le - ver, du le - ver, du le - ver, du le - ver, fr fc Y \j Ij * ZSÉSZ får du väl mer. får du väl mer. får du väl mer. får du väl mer. 5. Varför frukta, då rosorna blekna till slut? I det härliga land får du fler. Tacka Gud för den nåd, att han själv håller ut. Om du lever, så får du väl mer. 6. Varför frukta, om döden dig möter en dag, Då din Fader sin hjälp åt dig ger? Tacka Gud för hans nåd, fast du kän- ner dig svag ! Tänk, där hemma du får mycket mer. K. G. S.

373 269. Vad gör det? Mel av K. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson 1. Vad gör det om vå-gor-na vre - da gå, Då vin - dar - nas Herre har sagt: "Jag 2. Med Je - sus vid rod - ret jag räds ej mer För vå - görs och bränningars svall. Ty 3. Han ta -lar så vän-ligt, hans röst jag hör, När vå - gor - na vredgas mot mig; Och 4. Och fy - ren, den blin-kar, och stranden ler, Be - strå - lad av Gol-ga- tas ljus. Vid m dädBE. 8-fr-t- föl -jer dig sä-kert; så räds ej då! Jag har ö - ver vå-gor-na makt", ham-nen där bor - ta i tron jag ser, Där vin - dar - nas sa - ga är all. in- vid hans hjär-ta all o - ro dör, Han järn - nar i stilt - je min stig. löf - te - nas stjärnor jag må -let ser, Där tys - tat är stor-mar-nas brus. teöfcz*: is * h *=$&=?. ä — »i- • • 4=>- zit=$z V U P «: Kör. ? ? v . p u i \> \ \> p p * p p p r-r p För vå - gen mig upp - åt, jag ser ju land, Där vän-tan - de ska- ror- na stå; Och h M bi rrr~innr T"rry Ä=ÉI f st: r* ^s^- V i — i går det mot dju-pet, han tar min hand. I bå - ten jag sjung-er än - då. ^ , * l k (K.G.S. fe h h h . — p_ :t=t H=8fc=|Sz=pi r=f

374 270. Lys som en fyr b åk! Med känsla. t,, mf — — jr=£ Ärr. av C.-E. Nordström, , . // w m -t-. F — 1 C I rr ZÉZZZ 1. Stå ej vän -tan - de att stör - re ting du gö - ra må, Un-der- 2. Där finns skug - ga du kan skingra på en ens-lig stig, Där finns 3. Bru - ka gå - vor - na, som Gud dig gav, upp-på hans fält; Då skall 4. Kas - ta strå -lar ut till den, som ut - - i mör-ker går, Giv en h J? jl mm ±=4^, m% p U y v skat - ta ej vad prov -ning - ar och Je - - sus stads dig Ii - - ten strim-ma T som är nar. sorg som tär, va - - ra när. här och där. , t, / ji j* i i i Var-dags - Ii - vets mång-a Där finns bör - dor än att De - - la ut av Ii - vets Kär - var så - som lön du ^ h h ^ n ^ / s w* >*. >* -V =i=: \ I 1 m f I K småting gudstjänst är ock-så! Lys lät - ta — låt ej hind - ra dig; Lys bröd, Där Her-ren Gud dig ställt; Lys sä - kert en gång bär - ga får; Lys som en fyrbåk, där du är! som en fyrbåk, där du är! som en fyrbåk,

där du är! som en fyrbåk, där du är! -1 , . I — # h-

375 Kör. V V I j Lys som en fyr-båk, j. i ^ i T t — fl — t: p p 1 t-T ^ — 1__| 1 £_£ — ^ — brän-ning - ar och skär ; Lys m pI h i som en fyrbåk, där du är! Från engelskan, JL + ± | | , 271. Ungdomssång. 1. O, hur skönt att tro på Jesus uti unga da'r Och i honom hava all sin fröjd! Ungdomsglädje och en tryggad framtid, allt jag har; Pris vare Gud i himlens höjd! Kör: Pris vare Gud i himlens höjd! Pris vare Gud i himlens höjd! Härlig ungdomsglädje, lycka, frid och fröjd — Pris vare Gud i himlens höjd! 2. Nu jag valt att följa Jesus på min färd till Gud, Leva till hans ära glad och nöjd, Han som gav sitt liv i döden för sin kära brud — Pris vare Gud i himlens höjd! 3. Ingenting mig kan förnöja av vad värl- den har, Ty i Jesus är min själ förnöjd. Ungdomsglädje är att äga vännen un- derbar — Pris vare Gud i himlens höjd! 4. Jag är lycklig i min Jesus, ty han äls- kar mig; För hans vilja vill jag vara böjd. Ungdom sfriska rosor har han plantat på min stig — Pris vare Gud i himlens höjd! K. G. S.

375 Kör. V V I j Lys som en fyr-båk, j. i ^ i T t — fl — t: p p 1 t-T ^ — 1__| 1 £_£ — ^ — brän-ning - ar och skär ; Lys m pI h i som en fyrbåk, där du är! Från engelskan, JL + ± | | , 271. Ungdomssång. 1. O, hur skönt att tro på Jesus uti unga da'r Och i honom hava all sin fröjd! Ungdomsglädje och en tryggad framtid, allt jag har; Pris vare Gud i himlens höjd! Kör: Pris vare Gud i himlens höjd! Pris vare Gud i himlens höjd! Härlig ungdomsglädje, lycka, frid och fröjd — Pris vare Gud i himlens höjd! 2. Nu jag valt att följa Jesus på min färd till Gud, Leva till hans ära glad och nöjd, Han som gav sitt liv i döden för sin kära brud — Pris vare Gud i himlens höjd! 3. Ingenting mig kan förnöja av vad värl- den har, Ty i Jesus är min själ förnöjd. Ungdomsglädje är att äga vännen un- derbar — Pris vare Gud i himlens höjd! 4. Jag är lycklig i min Jesus, ty han äls- kar mig; För hans vilja vill jag vara böjd. Ungdom sfriska rosor har han plantat på min stig — Pris vare Gud i himlens höjd! K. G. S.

376 272. Släpp in fåglarna! J. A, Hultman 1. Släpp 2. "Gud 3. Gol - 4. Hör, it: P= -jkz in fåg-lar -na som sjunga! Låt ditt fönster stå på glänt! är kärlek", sjunga al - la, Sam - la - de vid kor-sets stam; ga - - ta är sång-ar - lun-den, Där de al - la gi - va ljud de sjung-a om ett hjär-ta, Som i dö - den brus-tit har Z*tT n -j-„ -0- =Ä -J>-- -&* i^ u •^ -N — ~ -rf ^ ^- — *-+ — i- — -P 1 £ P P P P P P Säng - en skingrar dimmor tung-a; Löf - tets fåg-lar Herren sänt. Och när de - ras sång -er skal-la. Hörs: "Full - kom-nat! Se, Guds Lamm!" Om den fas - ta frälsningsgrunden, Lagd ut - - av en e - vig Gud. För att sking-ra dödens smär-ta — O, en sång så un-der-bar! -Jl •I — j~i-| — I — I — H^^Esas 1 t — ^-f— F— f-F-fl &-& Kör. Löf - - tets fåg-lar med sin vi - sa Gi - - - va här-lig livs-mu-sik. m maMmmm

377 --«g >?* — 3* — k- ~» — w — 3 5 — ^- -rri — d~i — * t — *-+- *-* — i i> p Lyss- - - na och din Fa - der pri - sa, Och du blir på gläd-je rik. h 1 1 1 — t-- 1 -! — i — i — r-- 1 ^ I :t=t HH Släpp in fåglarna, som sjunga, Och du blir på himlen rik. Lyssnen, både gamla, unga. Till en underbar musik! K. G. S. 273. Ungdomssång. Framåt under korsets fana! Uppåt, hemåt till Guds stad Tåga vi på livets bana, Nu en ungdomsskara glad. Kör: Under sång vi hemåt tåga Till vårt rätta hem med fröjd, Och i Jesu namn vi våga Kämpa för vårt mål i höjd. 2. Livets lycka ha' vi funnit, Ungdomsglädje, framtidshopp, Ty, vår Konung allt har vunnit; Vi vår fana lyfta opp. Nu vår lösen är att följa Jesus i vår ungdoms vår Över hav och över bölja, Tills envar där hemma står. Kristi kors vi vilja dyrka — Kristen tro är lycka nog — Och bland fädren ha vår kyrka, Prisa den som för oss dog. K. G. S.

377 --«g >?* — 3* — k- ~» — w — 3 5 — ^- -rri — d~i — * t — *-+- *-* — i i> p Lyss- - - na och din Fa - der pri - sa, Och du blir på gläd-je rik. h 1 1 1 — t-- 1 -! — i — i — r-- 1 ^ I :t=t HH Släpp in fåglarna, som sjunga, Och du blir på himlen rik. Lyssnen, både gamla, unga. Till en underbar musik! K. G. S. 273. Ungdomssång. Framåt under korsets fana! Uppåt, hemåt till Guds stad Tåga vi på livets bana, Nu en ungdomsskara glad. Kör: Under sång vi hemåt tåga Till vårt rätta hem med fröjd, Och i Jesu namn vi våga Kämpa för vårt mål i höjd. 2. Livets lycka ha' vi funnit, Ungdomsglädje, framtidshopp, Ty, vår Konung allt har vunnit; Vi vår fana lyfta opp. Nu vår lösen är att följa Jesus i vår ungdoms vår Över hav och över bölja, Tills envar där hemma står. Kristi kors vi vilja dyrka — Kristen tro är lycka nog — Och bland fädren ha vår kyrka,

Prisa den som för oss dog. K. G. S.

378 274. Golgatafloden. Jublande. 9éeé: mf Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. II

1. Från 2. Den 3. 0, 4. Så -0- *=^ — -k — ^4- — ^ — p- — p — +- —i — * — p— *- Gol - ga - ta fly - - ter så här - - Ii - - ga kom, och du flö - dar stil - - la flod i - IeHö§=Se -0- -0- 3>= -0- en till från re - ning från mäk - - en kor syn _| • tig flod, och var, sets stam ! den får, r-A-S C \ // mf V- flit ^ k i fér»- _£_ ~| " r " 17* d ' H* - ^ _ Z^ n ^ ^ ^ — £- — *- #i- ^ ^ ! J ~ É ~ -i — ?— 3h P* ske ske ske ske #JLJ 1 Gud! Gud! Gud! Gud! ' 4 •7 Ä • 1 - Ä - Ä - 5 - ra - ra - ra - ra IS i ske ske ske ske T- (Gud, Gud, Gud, Gud, 1 ä - - ä - - ä - - ä - - ra ra ra ra P Flo- Två Pris Flo- h i» den dig, va - den h

är och re är _ — ._g_ — ^ -j p p p Guds-lam - mets ald - rig en Je - sus, Guds öpp - nad i 'cvit ^• - Ti ti%s. * # J n L_ljLtftu f •

m - - - - si ^-^ "fl. 0' fi f ' r rv i w ff p - V p ' ^ ,~ ^ : !>' ' - Ö — I? 1> t "i b ' t? i * // / -+, — i L7 :=PJ I dy - - - ra blod; Ä fläck blir kvar; Ä dy - - - ra Lamm; Ä Lam - - mets sår; Ä ra ske Gud ra ske Gud ra ske Gud ra ske Gud - ji JL-A =fKI Lfel=fe3 höjd. höjd! höjd! höjd! -0-- ^

379 Kör. m -i=t=i -r-p-f-Y-r^-r P u - - - - - i p p O, vil - ken un - der-bar, mäk- tig flod! Ä - ra ske Gud, il S C - h j^d^= J. ^ i.- F — p- -h h— K I // ## p t- gr ra ske Gud! =gz=3E=Kfc=t=: i m/" II f s i ZJSS^ m \> \j * * * * Här - Ii - ga fräls-ning i IS IS ^ ^ h ^ \> P I Lam-mets blod; Ä - ra ske Gud i höjd! J. ± ± ^ ^ \ r -*—*- 4^- (K. G. S.) I

380 Något långsamt. fe 275. Han kan. J. Sonesson. tm > r r r .f r r * ?T~ ^F 1. Hu - ru skall jag må - let hin - na, O - för - vit - lig, 2. Hur be - stå i var - je fa - ra, Som i Ii - vet 3. Hu - ru skall jag kun - na hä - va Allt det on - da 4. Vem be - seg - rar syn-dens lå - gor, Där . . I h I f ren och mö - ter mitt :Bvd?-rg-«— * h— ?— r=2 — » — # — #-— # r— r— t ._«• i 1 é_ mång-en själ för - -r t~ r 1^ skär? mig? bröst, brann? I i Hu - ru skall jag I Hur skall jag min Själ - visk-he - tens Vem för - ja - gar : BFb=* : J- Itz -£ — — # — ö - ver - vin - na fot be - va - ra stäm-ma kvä-va, dö-dens vå-gor, i i Fi - - en - - der- nas står- ka här? I - - från var - je vil - lo - - stig? Tviv - lens och be - kym-rens röst? Där så mång-et hopp för - svann? i— r n £=±å -§- r—r i Kör. Livligare'. Bi =± -0~- I i r i ii ut * i i ? Ic - ke jag, men Je - sus kan! i i h I I I gfeE= ^^E| ?=&*-- Jag i är svag, men ic - ke han. ^ ii jsL_ n —— ~~T "1 T- -i- f hrr ?3 Z~~

~~—j -j r J — 0 — ' 3 fl 1 1 I hans *Han", så 0, min Svar jag j I (•• * I v namn jag] hör jag själ, ej har på ! I h i- i traft or - må Ii - 1 é 1 1 skall fin det sva du bä vets frå- i J - na, -ra, - va: gor 1 é [-J-J- i Hu- u kan Je - - I n -v- i- ru full - sus det~~

~~1 svag kom kan — mäk i — H 1 1 jag -ligt -vad . ti - • | — : t själv fräl sa - ga s (E. i jL än är. - sa dig". lig tröst! Han kan! Gr. Bohman.) &$rt : p- ' i — i t i — p — i — -r- Fl t_L_ F _r z -r-t J : fc- t t — 0 — r J 1 — 1 — 1 — f. — k —~~

276. Vad vill du jag skall göra? 381 Säg- vad vill du jag skall göra Dig, som är så arm ocli svag — Kanske dina suckar höra Och fullborda mitt behag? Ja, jag vill! Jag hör din bön, Ty du är min mödas lön. Jag vill frälsa dig ur nöden , Giva frid och vila skön. Se, jag burit har din smärta, När jag dog på korsets stam; Och då brast för dig mitt hjärta, När jag led som offerlamm. Ja, jag vill! o. s. v. Ingen suck jag kan förgäta, Som från dina läppar går. All din längtan vill jag mäta, Nöden din jag väl förstår. Ja, jag vill! o. s. v. All din smärta har jag tagit, Uppå korset allt jag bar; I mitt blod jag dig rentvagit, Ständig rening nu du har. Ja, jag vill! o. s. v. K. g. S. 277. Frälsningsfloden. 1, Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån Lammets djupa sår. Syndens makt i hjärtat dödar, När jag fram till korset går. Kör: Sköna flod, så underbar! I din våg jag rening har. Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån korset, djup och klar. 2, Frälsningsflodens klara bölja Skänker rening stund för stund, Kan mig fri från tvivel skölja, Giva säker ankargrund. 3. Frälsningsflod, o, må du stiga I mitt hjärta mer och mer Och mitt liv så helt inviga, Att blott Herrens vilja sker! 4. Frälsningsflod, på dina stränder Frodas kärlek, hopp och tro, Tecknad på min Jesu händer, Har jag tröst och evig ro. 5. Här mitt hjärta svalka funnit — Aldrig ebb men ständigt flod. I dess djup min synd försvunnit - Pris ske Gud för Lammets blod! K. G. 278. Lammets bröllop. Snart skall Lammets bröllop firas, Väntanstiden blir ej lång. Då skall bruden härligt siras, Sjunga Lammets nya sång. Kör:

Bröllopsdräkten sömmad är, Livets krona väntar där. Halleluja, Jesus kommer! Snart det ljuder: Han är här. 3. Ingen tår skall fällas mera, Stungna handen torkat den. Tåreämnen finns ej flera Hos vår Gud i himmelen. Hemma inga suckar höras, Aldrig mer ett sorgebud. Sabbatsvilan kan ej störas; Evig frid vi få hos Gud. Ingen nöd, som vållat gråten, Intet kors skall trycka mer. Nya Edens port upplåten — Gud och Lammet säll jag ser. K. G. S.

276. Vad vill du jag skall göra? 381 Säg- vad vill du jag skall göra Dig, som är så arm ocli svag — Kanske dina suckar höra Och fullborda mitt behag? Ja, jag vill! Jag hör din bön, Ty du är min mödas lön. Jag vill frälsa dig ur nöden , Giva frid och vila skön. Se, jag burit har din smärta, När jag dog på korsets stam; Och då brast för dig mitt hjärta, När jag led som offerlamm. Ja, jag vill! o. s. v. Ingen suck jag kan förgäta, Som från dina läppar går. All din längtan vill jag mäta, Nöden din jag väl förstår. Ja, jag vill! o. s. v. All din smärta har jag tagit, Uppå korset allt jag bar; I mitt blod jag dig rentvagit, Ständig rening nu du har. Ja, jag vill! o. s. v. K. g. S. 277. Frälsningsfloden. 1, Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån Lammets djupa sår. Syndens makt i hjärtat dödar, När jag fram till korset går. Kör: Sköna flod, så underbar! I din våg jag rening har. Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån korset, djup och klar. 2, Frälsningsflodens klara bölja Skänker rening stund för stund, Kan mig fri från tvivel skölja, Giva säker ankargrund. 3. Frälsningsflod, o, må du stiga I mitt hjärta mer och mer Och mitt liv så helt inviga, Att blott Herrens vilja sker! 4. Frälsningsflod, på dina stränder Frodas kärlek, hopp och tro, Tecknad på min Jesu händer, Har jag tröst och evig ro. 5. Här mitt hjärta svalka funnit — Aldrig ebb men ständigt flod. I dess djup min synd försvunnit - Pris ske Gud för Lammets blod! K. G. 278. Lammets bröllop. Snart skall Lammets bröllop firas, Väntanstiden blir ej lång. Då skall bruden härligt siras, Sjunga Lammets nya sång. Kör: Bröllopsdräkten sömmad är, Livets krona väntar där. Halleluja, Jesus kommer! Snart det ljuder: Han är här. 3. Ingen tår skall fällas mera, Stungna handen torkat den. Tåreämnen finns ej flera Hos vår Gud i himmelen. Hemma inga suckar höras, Aldrig mer ett sorgebud. Sabbatsvilan kan ej störas; Evig frid vi få hos Gud. Ingen nöd, som vållat gråten, Intet kors skall trycka mer. Nya Edens port upplåten — Gud och Lammet säll jag ser. K. G. S.

276. Vad vill du jag skall göra? 381 Säg- vad vill du jag skall göra Dig, som är så arm ocli svag — Kanske dina suckar höra Och fullborda mitt behag? Ja, jag vill! Jag hör din bön, Ty du är min mödas lön. Jag vill frälsa dig ur nöden , Giva frid och vila skön. Se, jag burit har din smärta, När jag dog på korsets stam; Och då brast för dig mitt hjärta, När jag led som offerlamm. Ja, jag vill! o. s. v. Ingen suck jag kan förgäta, Som från dina läppar går. All din längtan vill jag mäta, Nöden din jag väl förstår. Ja, jag vill! o. s. v. All din smärta har jag tagit, Uppå korset allt jag bar; I mitt blod jag dig rentvagit, Ständig rening nu du har. Ja, jag vill! o. s. v. K. g. S. 277. Frälsningsfloden. 1, Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån Lammets djupa sår. Syndens makt i hjärtat dödar, När jag fram till korset går. Kör: Sköna flod, så underbar! I din våg jag rening har. Frälsningsfloden mäktigt flödar Ifrån korset, djup och klar. 2, Frälsningsflodens klara bölja Skänker rening stund för stund, Kan mig fri från tvivel skölja, Giva säker ankargrund. 3. Frälsningsflod, o, må du stiga I mitt hjärta mer och mer Och mitt liv så helt inviga, Att blott Herrens vilja sker! 4. Frälsningsflod, på dina stränder Frodas kärlek, hopp och tro, Tecknad på min Jesu händer, Har jag tröst och evig ro. 5. Här mitt hjärta svalka funnit — Aldrig ebb men ständigt flod. I dess djup min synd försvunnit - Pris ske Gud för Lammets blod! K. G. 278. Lammets bröllop. Snart skall Lammets bröllop firas, Väntanstiden blir ej lång. Då skall bruden härligt siras, Sjunga Lammets nya sång. Kör: Bröllopsdräkten sömmad är, Livets krona väntar där. Halleluja, Jesus kommer! Snart det ljuder: Han är här. 3. Ingen tår skall fällas mera, Stungna handen torkat den. Tåreämnen finns ej flera Hos vår Gud i himmelen. Hemma inga suckar höras, Aldrig mer ett sorgebud. Sabbatsvilan kan ej störas; Evig frid vi få hos Gud. Ingen nöd, som vållat gråten, Intet kors skall trycka mer. Nya Edens port upplåten — Gud och Lammet säll jag ser. K. G. S.

382 279. Stilla, tyst! Något långsamt. h-rj-f J. Sonesson. __j_ — _ i— 1— i ?r~?— r i i p i i I 1. Je - sus, da som mak - ten ä - ger, Tys - ta stor-men 2. Stormen ra - sar om-kring bå- ten, Li - ten jul - le 3. Kommer du på vred - gad böl-ja, Hjälp mig kän-na 4. Kommer störtsjö e - mot bå - ten, Till - säg den att I h I III! _J_Ujfe_irf_ T _ÉL__J \—ä é_*_* -0—0 |_=^_B ^J 02. 0- T T I I och dess makt-lös dig i - • gå för - i T i— i — r *=*=*=*

=p=p ^il t— r brus! är. gen! - bi, r£ =0= te^m * I I i zjfct -,/-#- i =* EÉl I SE*= När ditt "var - de" blott du sä - ger, Stänket yr på kind för - grå-ten; Skul-le o - känd dräkt dig höl -ja, Tills en gång jag lyk - tat strå ten; I h ! I I — J 4- 4 Då blir fär - den lugn och Ser blott brän-ning - ar och Lär mig se dig ock i Se - dan — må den helt gå ljus. skär. den. fri! n A i 3= Kör. f Livligare. 1 — j__^_ :*zq Säg ditt "stil I I I V la, I f I I I \JJ stil -la, tyst", Tills i mi r— r EJ^H h I i I ditt barn du kysst! h i , i *=t -#-i« --*£ --*= & =± -A — i- 3- 4-— 1~ V-T f I I U TTf i» När ditt "var- de" blott du sä - ger, Då blir i h i l I l f Jl J. , jl i Ä fär - den lugn och ljus. I -0 — — 0i. — 0- r— t— r — tr ~—\zz i

383 5. När den sköna hamn jag hunnit, Där ej mer en våg mig når, Skall jag se, hur blott jag vunnit På en färd, som var så svår. Säg ditt "stilla, stilla o. s. v. K. G. S. 28Q. Endast dig. Herre, tack att jag får äga Dig i klar och mulen tid! Sorgerna så litet väga, När jag smaka får din frid. Endast Jesus vid min sida — Och jag nog av sällskap har. Genom tron jag vill förbida Dagen, då han hem mig tar. Kör: Endast dig! Och jag är nöjd; Du är all min frid och fröjd. Har jag dig, då kan jag leva Och från jorden vara höjd. Endast Jesus med på vägen - Se'n må rosen sluta sig. Då jag slipper stå förlägen, När hans famn omsluter mig. 4. Endast Jesus, när jag gråter; Han kan torka tåren bort. Och när sorgen kommer åter, I hans sällskap blir den kort. K. G. S. 281. Över djupen. Se på Jesus, ej på vågen, Fäst din blick på Mästaren! Skåda framåt, glad i hågen, Lita blott på Frälsaren. 2. Sätt din fot på vredgad bölja,, Han har makt att stilla den. Löftet är: Jag skall dig följa Ända in i himmelen. Kör: Lämna egen båt, gå fram Över djupen till Guds Lamm. Se, han vill och kan dig frälsa, Han som dog på korsets stam. Där hans fötter fordom vilat, Kan du trygg och säker gå; Och där stormarna ha ilat, Du, som han, kan vila få. 4. Lämna hoppfullt egna stränder! Gå den böljomslagna stig i Där han står, dig räck's de händer, Som från djupen frälsa dig. K. G. S.

383 5. När den sköna hamn jag hunnit, Där ej mer en våg mig når, Skall jag se, hur blott jag vunnit På en färd, som var så svår. Säg ditt "stilla, stilla o. s. v. K. G. S. 28Q. Endast dig. Herre, tack att jag får äga Dig i klar och mulen tid! Sorgerna så litet väga, När jag smaka får din frid. Endast Jesus vid min sida — Och jag nog av sällskap har. Genom tron jag vill förbida Dagen, då han hem mig tar. Kör: Endast dig! Och jag är nöjd; Du är all min frid och fröjd. Har jag dig, då kan jag leva Och från jorden vara höjd. Endast Jesus med på vägen - Se'n må rosen sluta sig. Då jag slipper stå förlägen, När hans famn omsluter mig. 4. Endast Jesus, när jag gråter; Han kan torka tåren bort. Och när sorgen kommer åter, I hans sällskap blir den kort. K. G. S. 281. Över djupen. Se på Jesus, ej på vågen, Fäst din blick på Mästaren! Skåda framåt, glad i hågen, Lita blott på Frälsaren. 2. Sätt din fot på vredgad bölja,, Han har makt att stilla den. Löftet är: Jag skall dig följa Ända in i himmelen. Kör: Lämna egen båt, gå fram Över djupen till Guds Lamm. Se, han vill och kan dig frälsa, Han som dog på korsets stam. Där hans fötter fordom vilat, Kan du trygg och säker gå; Och där stormarna ha ilat, Du, som han, kan vila få. 4. Lämna hoppfullt egna stränder! Gå den böljomslagna stig i Där han står, dig räck's de händer, Som från djupen frälsa dig. K. G. S.

383 5. När den sköna hamn jag hunnit, Där ej mer en våg mig når, Skall jag se, hur blott jag vunnit På en färd, som var så svår. Säg ditt "stilla, stilla o. s. v. K. G. S. 28Q. Endast dig. Herre, tack att jag får äga Dig i klar och mulen tid! Sorgerna så litet väga, När jag smaka får din frid. Endast Jesus vid min sida — Och jag nog av sällskap har. Genom tron jag vill förbida Dagen, då han hem mig tar. Kör: Endast dig! Och jag är nöjd; Du är all min frid och fröjd. Har jag dig, då kan jag leva Och från jorden vara höjd. Endast Jesus med på vägen - Se'n må rosen sluta sig. Då jag slipper stå förlägen, När hans famn omsluter mig. 4. Endast Jesus, när jag gråter; Han kan torka tåren bort. Och när sorgen kommer åter, I hans sällskap blir den kort. K. G. S. 281. Över djupen. Se på Jesus, ej på vågen, Fäst din blick på Mästaren! Skåda framåt, glad i hågen, Lita blott på Frälsaren. 2. Sätt din fot på vredgad bölja,, Han har makt att stilla den. Löftet är: Jag skall dig följa Ända in i himmelen. Kör: Lämna egen båt, gå fram Över djupen till Guds Lamm. Se, han vill och kan dig frälsa, Han som dog på korsets stam. Där hans fötter fordom vilat, Kan du trygg och säker gå; Och där stormarna ha ilat, Du, som han, kan vila få. 4. Lämna hoppfullt egna stränder! Gå den böljomslagna stig i Där han står, dig räck's de händer, Som från djupen frälsa dig. K. G. S.

384 282. Solsken. ^ y. Amerikansk melodi. // ..v rp

Xb k i* 1 p -K * m i IF r n. fra" ? \ / J ,s * -i #- #• i i tän - ker, må - lar, bå - gen smär - ta, ! 1 ä v Fast En Och Ej \> u ku - len våg av loc - kar natt finns h h -w-— 1. 2. 3. 4. P r r J- * i U än för gyl mer h é 0— en gång, mitt hjär ler har av sorg — 0-1

p jag -ta - po - och + t + P u .P Nog blir det När An - den Då nå - dens Där skyms ej h h h sol-sken Je - sus sol för so - - len i i\ *&&- _ . — i — ? — £ ' m * " é" m m m ^ \y i» 1 / v V- — ö 1< öJ l- u V V v V - : l~ - É É p p - ! I höst ljus brus där UEÉÖEEjE gor mig ten i ^S=fc=£= T -v da - gen ly - - ser sträng att sol - - upp - mörk och på min gi - - va ing - - ens färd. ljud, land. Ett Det Jag Då sol - stänk flor, som ser mitt glömt är yfa = ~y — t -o- då och då mig him - len skym -mer Je - - sus - so - lens sol - skens-land där bort - om allt, som så - - rat har mitt skän-ker, Och hjär - tat jub-lar strå - lar, Det bris - ter snart, och vå - gen, Och hjär - tat] äng-tar hjär - ta. Jag ba - da får i m 1ZU~~9JZ

385 Kör. un - der ljus blir till ljus mitt på sol och sång. sjä - lens värld, hem hos Gud. Ii - - vets strand. i*ri— strr EtäEÉE Hii O, vad fröjd, o, vad fröjd ! (K. g. S.) j i iöill 283. Aftonklockan. O tänk, när tidens aftonklocka klämtar Och Herrens folk i vilan tågar in! När ifrån jorden han sin skara hämtar, Ur Jesu hand en var får kronan sin. Sälla dag, sälla dag! Då få vi se och möta våra kära Och aldrig mer behöva skiljas åt Men evigt giva Gud och Lammet ära Där sorg ej finns, ej saknad eller gråt. Sälla dag, sälla dag! 3. Då få vi se, vad ögat aldrig skådat, Få se i glans, vad här vi trodde på, Och äga allt, vad ordet oss bebådat; Då alla frälsta omkring tronen stå. Sälja dag, sälla dag! 4. Vi se de sår, ur vilka blodet flutit, Se honom själv i härlighet och glans, Han, som förbundet evigt med oss knutit - O; tänk, vad fröjd att evigt vara" hans! Sälla dag, sälla dag! k. g. s. 284. Min nåd är nog. Det blev så tyst, så mörkt som natt i sko- gen, Och solen sjönk i dystra molnet ned. Guds Ande, väl med skickeisen förtrogen, Jag hörde viska: Hoppas, tro och bed! Bida blott, bida blott! Men silverkransen omkring molnet dröjde; Den förde blicken mot en högre zon, Där midnattssolens strålar hoppet röjde, Och genom molnet glänste nådens tron. Bida blott, bida blott! 3. Där såg jag honom uti ljus förklarad, Som ofta sagt: Min nåd är nog för dig. Yar stilla, och du är av mig bevarad; Se, jag är med i skuggan på din stig. Bida blott, bida blott! 4. Det gav mig mod att inför Herren bida Och taga stunden, fylld med nöd så svår. "Av molnet skymd, jag står dock vid dia sida, Och nöd och nåd utur min hand du får. Bida blott, Bida blott!" K. G. S. N:r 285, se n:r 180, N:r 286, se n:r 180. N:r 287, se n:r 208. N:r 288, se n:r 176. 25

385 Kör. un - der ljus blir till ljus mitt på sol och sång. sjä - lens värld, hem hos Gud. Ii - - vets strand. i*ri— strr EtäEÉE Hii O, vad fröjd, o, vad fröjd ! (K. g. S.) j i iöill 283. Aftonklockan. O tänk, när tidens aftonklocka klämtar Och Herrens folk i vilan tågar in! När ifrån jorden han sin skara hämtar, Ur Jesu hand en var får kronan sin. Sälla dag, sälla dag! Då få vi se och möta våra kära Och aldrig mer behöva skiljas åt Men evigt giva Gud och Lammet ära Där sorg ej finns, ej saknad eller gråt. Sälla dag, sälla dag! 3. Då få vi se, vad ögat aldrig skådat, Få se i glans, vad här vi trodde på, Och äga allt, vad ordet oss bebådat; Då alla frälsta omkring tronen stå. Sälja dag, sälla dag! 4. Vi se de sår, ur vilka blodet flutit, Se honom själv i härlighet och glans, Han, som förbundet evigt med oss knutit - O; tänk, vad fröjd att evigt vara" hans! Sälla dag, sälla dag! k. g. s. 284. Min nåd är nog. Det blev så tyst, så mörkt som natt i sko- gen, Och solen sjönk i dystra molnet ned. Guds Ande, väl med skickeisen förtrogen, Jag hörde viska: Hoppas, tro och bed! Bida blott, bida blott! Men silverkransen omkring molnet dröjde; Den förde blicken mot en högre zon, Där midnattssolens strålar hoppet röjde, Och genom molnet glänste nådens tron. Bida blott, bida blott! 3. Där såg jag honom uti ljus förklarad, Som ofta sagt: Min nåd är nog för dig. Yar stilla, och du är av mig bevarad; Se, jag är med i skuggan på din stig. Bida blott, bida blott! 4. Det gav mig mod att inför Herren bida Och taga stunden, fylld med nöd så svår. "Av molnet skymd, jag står dock vid dia sida, Och nöd och nåd utur min hand du får. Bida blott, Bida blott!" K. G. S. N:r 285, se n:r 180, N:r 286, se n:r 180. N:r 287, se n:r 208. N:r 288, se n:r 176. 25

385 Kör. un - der ljus blir till ljus mitt på sol och sång. sjä - lens värld, hem hos Gud. Ii - - vets strand. i*ri— strr EtäEÉE Hii O, vad fröjd, o, vad fröjd ! (K. g. S.) j i iöill 283. Aftonklockan. O tänk, när tidens aftonklocka klämtar Och Herrens folk i vilan tågar in! När ifrån jorden han sin skara hämtar, Ur Jesu hand en var får kronan sin. Sälla dag, sälla dag! Då få vi se och möta våra kära Och aldrig mer behöva skiljas åt Men evigt giva Gud och Lammet ära Där sorg ej finns, ej saknad eller gråt. Sälla dag, sälla dag! 3. Då få vi se, vad ögat aldrig skådat, Få

se i glans, vad här vi trodde på, Och äga allt, vad ordet oss bebådat; Då alla frälsta omkring tronen stå. Sälja dag, sälla dag! 4. Vi se de sår, ur vilka blodet flutit, Se honom själv i härlighet och glans, Han, som förbundet evigt med oss knutit - O; tänk, vad fröjd att evigt vara" hans! Sälla dag, sälla dag! k. g. s. 284. Min nåd är nog. Det blev så tyst, så mörkt som natt i sko- gen, Och solen sjönk i dystra molnet ned. Guds Ande, väl med skickeisen förtrogen, Jag hörde viska: Hoppas, tro och bed! Bida blott, bida blott! Men silverkransen omkring molnet dröjde; Den förde blicken mot en högre zon, Där midnattssolens strålar hoppet röjde, Och genom molnet glänste nådens tron. Bida blott, bida blott! 3. Där såg jag honom uti ljus förklarad, Som ofta sagt: Min nåd är nog för dig. Yar stilla, och du är av mig bevarad; Se, jag är med i skuggan på din stig. Bida blott, bida blott! 4. Det gav mig mod att inför Herren bida Och taga stunden, fylld med nöd så svår. "Av molnet skymd, jag står dock vid dia sida, Och nöd och nåd utur min hand du får. Bida blott, Bida blott!" K. G. S. N:r 285, se n:r 180, N:r 286, se n:r 180. N:r 287, se n:r 208. N:r 288, se n:r 176. 25

386 se* lå 289. Se till mig, o Fader! Mel, av R. G. Sjölin. Arr. av J. Sonesson. \ W=G i t=-jn -* i Tf Se Se Se Se I I V till mig, o till mig, då till mig, då till mig, när det blir trångt på jor-den, Fa - der i det hö - ga, nö - den mig om - slu - ter gen grö - da brin-ner Ä wm — zr TTT^J I ga gä ra, ra, Då jag är din Fa -der och din Gud? T .. , Då jag är din Fa -der och din Gud? U1 S oca ggÉH i=t K-J-JUlJUl^l^LA h * ^=^i t ^=5e§e|

387 ^i: «= TV u v --J=T- TT ~? — r 1^1 bör-dan har jag lo - vat bä - ra, Tills du klä-des ut - i bröl-lops-skrud. §st= h h h h h i i I ipzzzpz -V P- ?c 5. Se till mig, när aftonklockan klämtar Och när arbetsdagen slutad är; När du mig till sabbatsvilan hämtar, Se till mig i nåd, o Fader kär. K. G. S. 290. Det lilla. Om din Fader giver dig det lilla, Tag då detta med ett ödmjukt mod. Tacka honom då, var sedan stilla, Kanske snart han sänder ymnig flod. Kör: Tag det lilla, lilla, som han giver. Små, små droppar bilda också hav. När i hjärtat större rum det bliver, Får du mycket mer än vad han gav. 2. Tag det lilla, som så mången glömmer ! Tag och tacka, tills du undfår mer! Ty i tacksamhet sig ofta gömmer Kika skatter, som i tron du ser. 3. Tag det lilla utav Herrens händer! I det mindre stora ting han lagt. När du tager grandet, som han sänder, Skall du se: Det växer, som han sagt. Tag det lilla utav jordisk lycka! Se, det stora är förvarat där, Varest ingen kan det från dig rycka, Då du valt din sällhet, där han är. K. G. S. 291. Tänk en gång! 1. Tänk en gång, när jag får Jesus skåda Uti härlighet på himlens strand. Och då, frälsad ifrån jordens våda, Aldrig mer jag nås av syndens brand. Kör: Sköna dag, du ler bak stjärne- randen Evighet, då ingen natt finns mer, Där till avsked ingen räcker han- den, Men där Gud och Lammet säll jag ser! 2. Där blir ljuvt för dem, som här fått lida, Där blir ljust för dem, som här haft natt. Kändes såren här så bittert svida, Där är läkt vart sår, vart hjärta glatt. 3. Vänner, som mig lämnat här på jorden — Hemma får jag evigt dem igen, Alla mötas vid de rika borden, Bärgad är var trogen Jesu vän. Tänk, när jordens nöd. är evigt borta Och sin lösning alla "varför" få! Nödens dagar synas då så korta, Och Guds vägar klart jag kan förstå. K. G. S.

387 ^i: «= TV u v --J=T- TT ~? — r 1^1 bör-dan har jag lo - vat bä - ra, Tills du klä-des ut - i bröl-lops-skrud. §st= h h h h h i i I ipzzzpz -V P- ?c 5. Se till mig, när aftonklockan klämtar Och när arbetsdagen slutad är; När du mig till sabbatsvilan hämtar, Se till mig i nåd, o Fader kär. K. G. S. 290. Det lilla. Om din Fader giver dig det lilla, Tag då detta med ett ödmjukt mod. Tacka honom då, var sedan stilla, Kanske snart han sänder ymnig flod. Kör: Tag det lilla, lilla, som han giver. Små, små droppar bilda också hav. När i hjärtat större rum det bliver, Får du mycket mer än vad han gav. 2. Tag det lilla, som så mången glömmer ! Tag och tacka, tills du undfår mer! Ty i tacksamhet sig ofta gömmer Kika skatter, som i tron du ser. 3. Tag det lilla utav Herrens händer! I det mindre stora ting han lagt. När du tager grandet, som han sänder, Skall du se: Det växer, som han sagt. Tag det lilla utav jordisk lycka! Se, det stora är förvarat där, Varest ingen kan det från dig rycka, Då du valt din sällhet, där han är. K. G. S. 291. Tänk en gång! 1. Tänk en gång, när jag får Jesus skåda Uti härlighet på himlens strand. Och då, frälsad ifrån jordens våda, Aldrig mer jag nås av syndens brand. Kör: Sköna dag, du ler bak stjärne- randen Evighet, då ingen natt finns mer, Där till avsked ingen räcker han- den, Men där Gud och Lammet säll jag ser! 2. Där blir ljuvt för dem, som här fått lida, Där blir ljust för dem, som här haft natt. Kändes såren här så bittert svida, Där är läkt vart sår, vart hjärta glatt. 3. Vänner, som mig lämnat här på jorden — Hemma får jag evigt dem igen, Alla mötas vid de rika borden, Bärgad är var trogen Jesu vän. Tänk, när jordens nöd. är evigt borta Och sin lösning alla "varför" få! Nödens dagar synas då så korta, Och Guds vägar klart jag kan förstå. K. G. S.

387 ^i: «= TV u v --J=T- TT ~? — r 1^1 bör-dan har jag lo - vat bä - ra, Tills du klä-des ut - i bröl-lops-skrud. §st= h h h h h i i I ipzzzpz -V P- ?c 5. Se till mig, när aftonklockan klämtar Och när arbetsdagen slutad är; När du mig till sabbatsvilan hämtar, Se till mig i nåd, o Fader kär. K. G. S. 290. Det lilla. Om din Fader giver dig det lilla, Tag då detta med ett ödmjukt mod. Tacka honom då, var sedan stilla, Kanske snart han sänder ymnig flod. Kör: Tag det lilla, lilla, som han giver. Små, små droppar bilda också hav. När i hjärtat större rum det bliver, Får du mycket mer än vad han gav. 2. Tag det lilla, som så mången glömmer ! Tag och tacka, tills du undfår mer! Ty i tacksamhet sig ofta gömmer Kika skatter, som i tron du ser. 3. Tag det lilla utav Herrens händer! I det mindre stora ting han lagt. När du tager grandet, som han sänder, Skall du se: Det växer, som han sagt. Tag det lilla utav jordisk lycka! Se, det stora är förvarat där, Varest ingen kan det från dig rycka, Då du valt din sällhet, där han är. K. G. S. 291. Tänk en gång! 1. Tänk en gång, när jag får Jesus skåda Uti härlighet på himlens strand. Och då, frälsad ifrån jordens våda, Aldrig mer jag nås av syndens brand. Kör: Sköna dag, du ler bak stjärne- randen Evighet, då ingen natt finns mer, Där till avsked ingen räcker han- den, Men där Gud och Lammet säll jag ser! 2. Där blir ljuvt för dem, som här fått lida, Där blir ljust för dem, som här haft natt. Kändes såren här så bittert svida, Där är läkt vart sår, vart hjärta glatt. 3. Vänner, som mig lämnat här på jorden — Hemma får jag evigt dem igen, Alla mötas vid de rika borden, Bärgad är var trogen Jesu vän. Tänk, när jordens nöd. är evigt borta Och sin lösning alla "varför" få! Nödens dagar synas då så korta, Och Guds vägar klart jag kan förstå. K. G. S.

388 292. Pingstsång. Ej fort. is mf 1EE 1. Fris 2. Dop 3. El - 4. Se ka i den han -P- vin - - dar An - den brin dö-fläk- och ner, som per än -ta ge i el- han kom som for - nom sa - dens flarn att t än dom - - ti - TTT len, ma, da, ma, TT Pings - tens Svar på Lo - vet Fri - gör =M ^=tc Jt £ h m flarn - ma präg - lar Her - rens folk, bön av him - la - fa - ren Drott, hö - res ö - ver dal och höjd. ska - ran i - från hö och strå, i is" k h h h i Stil Ny An - Och £=F il la löf - tet sän - ker sig mot a tung - or hö - ras språ-ken den fal - ler, som han gick att en - var får he - lig kraft för- fc i J^ h h N h x 5t-7- -V—9- —V- l$ ™ P I da - - len, stam - ma, sän - da. nim - ma Sf- Och bland Var och Him - len För att =& -0-- 3F=*= dö - - da en sin lyss - nar av - skild be - - nen del av un - - der Her - rens k, h h * ~P Jr V V i står en tolk. löf - - tet fått. he - - lig fröjd, vä - - gar gå. h iSi

389 ~"5 L 1 ^ S K K '1 f . .. i .. .\ ,_ K . : =1 -k" — _p * ^ — ting det sker på var - je J. h h h h N ta f — •*— • — b— s — f — p— r-å i t fl e :• ? S i An - den h h h * ¥ jL: ort. Folk och län - der dop l h h i--' \> \- * * *Hö Å ,.. ft . L -r u J r t? t - " 1? t t? 3 mot him - lens port. (K. G. S.) h h É *_

S90 Uttrycksfullt. mf 293. Vårtoner. Hp Mel. av K. G. Sjölin. Ärr. av C.-E. Nordström. p ? p " *~" r fif f p * t?? p p * 1. Jag läng-e väntat på bud om vå-ren, Ty nödens vin-ter, den är så 2. I ti-dens lunder en ska - ra hö-res; Om e -vig sommar de sjunga 3. En e - vig gläd-je skall sDart in - bry - ta I himlens lju - sa och skö-na 4. Så varslar ti - den med kla- ra rös-ter, Att bröl-lops-tim-men snart in -ne IP "4 1 m/" i r^-rrTY zzzur '^W- ? T P lång; Men bäst jag sök - te att tor - ka tå - ren, Kom hoppets glatt. Av des - sa to - ner mitt hjär - ta rö - res Till avskeds-land, Då frid och säll - het skall sam-man - kny - ta En e - vig är. Och bru - de - ska - ran med blick mot ös - ter Sin lam- pa tu ff~ Ö é. r> «> rfcc*=3t m i t* 3EEÖEE2 P P k- I T p p P B lär - - ka - - med sol och sång. Högt ö - ver da - len, med lyf-tad sång i från nöd och natt. Se, fi - kon - trä - den, de re - dan livs - - krans på and - ra strand. Snart få vi mö - tas i fa-ders- re - - do - - i han-den bär. Och ti-dens stor - mar T som bå - da Siiié it±-' ^ém •* *• •& 3=£ Z0=ÉZ m -v— V-

391 f T *• U U ö I f D b tf ving - e, Hon sjöng om vår med sitt kla-ra ljud; Min längtan väcktes: O, att jag knoppas, Och grå - a marken bär blomsterskrud. Vid den - na fäg-ring jag gläds och hu - set, där borden du-kats för Kris - ti brud. Så lyft då blicken dit upp mot vå - ren, De al - la kom-ma med hemlandsbud. Så höj då blicken och tor-ka tf= * -r 1-5 1-5 Kr -. H £=£= fing - e, Härnäst du flyt - tar, hop-pas Att näs - ta blom - ma lju-set; Här - näst kan - hän - da tå - ren; Den näs - ta tor - kar =é=é gå med till Gud! få se hos Gud. vi möts hos Gud, må - hän-da Gud. Min läng-tan Vid den - na Så lyft då Så höj "då ^ 3=ft I g i* .0 1 ^ rit. - - - ^ T- T T" "it if f f r r*T c r väcktes: O, att jag fing-e Härnäst du flyt -tar, gä med till Gud I fäg-ring jag gläds och hoppas Att näs -ta blom-ma få se hos Gud. blic-ken dit upp mot ljuset; Här-näst kan-hän - da vi möts hos Gud. blic-ken och tor - - ka tåren; Den näs - ta tor -kar må -hän -da Gud. m ÉÉÉ is r> _É i. (K. G. S.) Z*=S[Z VC T

392 294. Guds stad, Jerusalem. Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av J. :)-- I I T \ 1. Från hop • pets lju - - sa höjd Jag 2. Min tan - - ke of - - ta går Dit 3. Där får jag skå- - da Gud Och 4. Ej nå - - gon gråt finns mer Och I ser en stad så upp till pär - le- al - - la sys - kon ing - - en värk, som »» J J- - h J j j J i r* i i i präk - sta - - kä- - plå - - =3 I I I ^ i i =3~ - - tig. Den ler i e - vig fröjd, Och sång - en bru - sar - - den, Där hel - gon - ska - ran står Och Je - sus med i - - ra I här - lig, snö - vit skrud Och Lam - met lov hem- - - gar; Ej tör - net smär - ta ger, Men Kris - ti kär - lek J>- ~*~:i U= pH =f=: mäk tig. ra - - - - - den. ha - - ra. lå ----- - gar. 32: Där Bq feg^EÉM I =|=a mitt ?r-2Sr=: hem, 4 I mitt skö -

393 hem, Guds stad, &&?*=& % Guds stad, Je - lem ! j=*_l m 5. Där längtar jag ej mer Till jordens skumma dalar; Guds härlighet jag ser Uti de gyll'ne salar. K. G. S.

394 295. Min segerstod. Ej för sakta. v 5ÉEE Arr. av C.-E. Nordström. -- 1— ä 1. Så är jag -#-- fri i - från all synd och brist, 2. Så dog ock jag med Kris - tus i hans död 3. Ej nå - gon - ting mig nu för - dö - ma kan, 4. Det gjor - de Gud, då han på kor - sets stam IL: m i & j E^S^i^J -?—jb—±- Jag blev det I - från för- Ty la - gens Gav ut sin j. m a-- mf eö* i -£--*_-*_$- T—^~- ?• ^ P B < < T I v när han dog, min Je - sus Krist» dö -mel -se och e - vig nöd. krav i Kris - ti död för - svann, Son för mig som of - fer - lamm. På Gol - ga - ta, där står min se - ger- Nu le - ver jag ej mer, mön han i För - dö - mel - sen den finns nu ic - ke Nu har jag se - ger ge - nom Lammets £ tetes h j: ^ ± * j i *=* h b is fc =P=B= I. fr & 5! h £É?1 *=# '?-=£ ~&=^r- * v $ r-fl-ä-Ä- f i m f ^ S N BcSr — ä> — "' v it : : 3 N _ii J it i 3 d» Zf* p B** ä S t — Ti «* 3f . rp i ^ i*. — ~0~~\ • th- d |S ff ...0 i .g) 7 nad ger - den där X ge - sto - ut - står d. -N — S I ä \ Stod; mig, mer blod; 1 Min Hans För På h é u skuld kors den Gol - l är är som ga* r so - se - nå - - ta 1 5 - nom - den - - i min Lam - P å Kris se - h mets blod. min stig. - tus ser. ger - stod. * 1 ? ä m T" F h? A %8_ -"F —?- — — - -fl- — ^i_ — p. — — ^_ —p — — i/ — —p— H — "T" ff : . C - p ; | [^ It Ö V

395 Kör. O, Gol ga - ta, du gg strål - be - gjut - na höjd, Där Lam - ni et m JL^L^-^jl^JLé J: ^m^ & it HiHHI E£ * \> v ^r=fi I P P P p dog och gay mig frid och fröjd! För - dö - mel - sen är bor - ta — dy - ra J. m p * ä JL J. J" h fc _& fE:"fe|EE^^ EfeE g a m/" fe* r ord! säd: m Och jag har him - mel rX T=f ^ re - - dan här -1-1-JL I på jord. N (K.G.S.) 2 N;r 296, se n:r 4.

396 Stilla. It: 297. Morgonsång. Arr. av C.-E. Nordström. 1 . När so Med få 2. Ut - - i Han är 3. 0, Och 4. Med Och - len ler - gel - sång hans om vil - då sång ut - - gp& för ken av - ar - mig tröst i en ut - sorg får en klip mor - gon - stun - den • i lun - den att hjär - - tat ska - ran se - - na Gud kun ut - af - jag - po le - - va, re - - va, fä ä - - ga, -na sä - - ga: - i lun - den ton - - stun -den Och - Så Ut - Där När Han Jag Jag h I P hjär - tat gott det - i hans hjär - tat da - gen är mitt stäm - mer sjung - a ,_^_a^ I Kör. mf SO - är vil - har gryr allt in, vill, ker att ja för i tac får da - so - i liv att Gud att Gud - va - ka jag - gen - lens och är är I ljud Gud. bo. rov glöd, död! god, god. S=£ Han it är min sång; -# — -0- -2=1. ir må den m m ZDélZ kling - a! Han är mitt allt =fc #i- iH mor - gon-stund. Av sor - ger

397 —t-r-r-r—r-t-r-r-^-nr^r har mitt hjär - ta ing - a: Jag vi - lar trygg på or - dets grund. (K. G. S.) f> J i * h h h i n h h l i J. h h i h— 1 h r ^ i - It: -r-%w- -#--

398 298. Ack, visste du! Glatt. Arr. av C.-E. II Nordström . dfcj2 r k ji. 3*~ ^ r— i . . K _ n r 1 : : : 1 A*Vw\ «* J fc ^ p £ T* r _..-., ._ w .,. -frvr K b l • ••• - J* 1 — #— _p é J J _\SU r V 4 r

_É_j m 2 £. .....^N t f i T T •#-• V i (' t> & l 1. Ack, viss - te du, vad som bor i sång - en, Du skul - le Och bör -J* re - - dan i sol ' upp -gång - en Och slu - - ta 2. Be - sjung det nam - net, som här - ligt kling - ar, Låt sång - en Högt o - - ver jor - - den sig an - den sving - ar, Och själv du 3. När sång - en lju - - der i tern - pel - sa - len, Då får du Din an - - de lyf - - tes från jor - de - kva - len, Högt ö - - ver 4. Ja, sjung om ho - - nom, som föd - de sång - en, Som e - - vigt Och nar du sjung - er, då lyss - nar mång en, Som skall in- •> J> -&-, p J ,N ,N N J* i h h é é * -Rtrb-fc — -3-—*— ^ : 0— 0— — j — é- 4 =1 ^bri 2 f f- fl : #— — É__ — ^i_ —gr f —0. 0— — ^i__ ~tf / p U 4 L^ K Li , !/ L» w V v __& — r T ** t r 1" Epl rgjEisg 2. =3= =£=*=& T-y i sjung - a till se - - nan kväll da - gen så glad och säll. lju - - da för kval - da bröst; blir i - - från sor - - gen löst. skå - - da Guds här - - lig - het, mol - nen av sa - - lig - het. sjung - es i lju --sets land! stäm - ma, med själ i brand. mt& Xr-^-. 2* ilS :ö^£ -\T- t -0*~

Kör. $Ö| r; t HT c ' 5 -0- lig - ger, vad du ej a - nar: En makt, som

399 »SPI Hi£ -å K K N — j^iq p p p^ — ^ p — i -* • • 1* — g— H bär dig mot sångens värld. Så sjung om Je - sus, då an - den iWL -X ©£eje -0±- *ÉÖ i pfÉpi a 1 É5ÉE& se5^ * r - nar, Och tro mig: snart gör du him - mels - färd. h -É0- *==&: -02.- V (K. G. S.) N:r 299, se n:r 80. N:r 300, se n:r 87. N:r 301, se n:r 220. N:r 302, se n:r 220.

400 303. Stridssång. Kraftigt. 6— £ — 35— -p— - -c T P — ij — i £ P 1. Upp, fram - åt till strid, du Guds ut - val - da här! Glad - ligt skyn -da 2. Böl - jor - na väl ra - sa, jag hör de - ras svall, Men vår fa - na 3. Snart är stri - den slu - tad, och vi - - la vi få, När vi se - ger _ # -._ -0 — 0- -0 p ^ _ — • p — V tt J p p • -| k . . w 3 If* w VL - ' .^.0 — H K — $- 3 : N_ -^- — # — #— — —*— — 3*-Z —0 rm # \su 1 J i p i* P

| T- P i f P ? P

1 • P P fram, ty till se - - ger det här! Je - sus för oss an, se, vår sva - ,iar, och sva - - ja den skall, Till dess var - l'e - vän är vun - nit och him • len vi nå; o, vad änd - lös gläd - je och Epii i ! i h * £ i :_É_- -a 1 -,*- —*— — i— 1 é — 0— h _^ — —6- P B — m r — &—± ! P P — 1 0- P 1 • im ko - nung han är! hring - ad på fall ju hel då, I zwzz I -r Upp Och När då till strid, ut - val - da här! Her - - ren fräl - sat värl - den all. vi för tro - nen sko - la stå!

401 Kör. : *- 15 ^ - > ^ -s> 1 : F ?" * — h- -*- 7/ =1 = Kris - ten, r- . J * P vill ^t_ " p du ej fe

t gå — 0— 1 med? 1 Skyn r J -da, 1 1 r ställ * i dig -rt- — — P i h 4- * vårt led, i SL .:£.-* I— L — p — — [/ H — yt 1/ — ~tL -f- J M t . • k< V i* i<. U - -I- *=s>z 4: * "É— "V"? Käm - pa, va - ka, tro och bed, Tt F I p p Strid nu för den, som för dig stred! m J J> fe h IS ^ i h h j i J i I mmÉmkÉm r 26

402 3§E 304. Ungdomssång. Mel. av Ä. G. Sjölin Arr. av J. Sonesson mf EEE i r 5 1. Mot ny - - a 2. Visst är vår 3. Vårt mål är 4. Vi häv - da i SÉEESÉ seg - rar gå vi fram, En ung-doms - ska - ra väg av fa - - ror full, Men med oss Je - sus hem-met o - - van skyn, Vad än det kos -tar va - - ra fä - ders tro, Som gått i Lammets I H3E J i ZÉ=13 m HEEE£ 3 ^=f=fTf glad. går. här; spår, r Med blic - ken fäs - tad på Vi ö - - ver - vin - - na för Med Je - sus för vår in - Där ung - doms-gläd - jens ro - Guds Lamm, Vi i - - la hans skull, Som tog de - re syn I tron vi - - sor gro I Ii - vets EP l fl ' ' i i 'ii Kör. p -É j '_ _._ mot Guds stad. dju - - pa sår. lan - - da där. fris - - ka vår. V En fram - tid, full av ljus och hopp, så m i j m

40a S ^ — £~ x — ft här ligt mot §!=g§=£ ler. 4 Vid bön och sång vi Dtzq NP 4= ^ I W F- b I I ta opp Vårt I hel ga kors ba - - - nér. i^=g m ± 5, Vår fana sänka vi ej ner Men höja den alltfort. Vi längta ej till världen mer ; Vårt hemlands val är gjort. K. a. 8. N:r 305, se n:r 163.

404 306. Skulle jag ej sjunga? AfeJ. < aw Ä. (t. Sjölin, P##I- , — H= ^" — ^ -* =f* -*r " 4rr. av J. Sonesson. 1^ EP- E iF _ f U_ — 0— -r-e : i j f TT 1 i p h- — * f 1. Skul 2. I 3. 0, 4. Pris - le jag den äls vad fröjd, ske Gud! ej - ka då det sjung - a - de han ju - bel - jub - lar till Guds mig be - klang-en i mitt ä - - ra, - nå - dat, kling - ar hjär - ta, Han, som Nå - de- Och min Nåd för toddL. - 15 - X i. r— 0— — # — — # '- i i ;-* — £ f: h 2_?tf_C_^_ r 1 -^ =£ — £= 5 S : t t t- yi : 1^ 1 w nr nr ^ | f r t IT m äls - kat mig och äls - kar så, Att han mig och sor - ger - na vill hre - vet skrevs pa kor - sets stam. Och i or - det är det mig be- själ är fylld av frid och fröjd! När Gud» An - de ljus kring kor - set nåd jag i min Je - sus har; Ty han bu - rit all min synd och h h h h h EE*E3EES=_ä ö X-L r? cz=5i= * fc=± l£ P§É f=t= bä - - ra, Tills jag bå- - dat, Att min bring - ar, Sti - ger smär - ta — Fräls- nings -x i=e säll synd flod -K—i -0- -0- =gy^ får bland de fräls - ta stå? är so - nad av Guds Lamm. en upp mot him - lens höjd. så skön, så un- - der - bar! JL

405 i Kör. P t Fräls-nings - flo T IS P tt P sr-* mf T P r r ? den sti - ger — hal - le - lu ja! Ju - hel- Pfc Fräls-nings - flo - den sti - ger — hal - le - - lu - ja! — Jfc- *= i i =1=1= £=£=&:=&— te =WZ É itf=i- m Pff tr-r-r-nrr klang ;p|# 23ff Ju - - bel - klang - en -X to to nar nar mm min själ. Glad jag f -!? %mm *•= i *^ ♦. ♦• •+ -m- u f i r*^ |j K I U u Ij T f •» må sjung -er: Ä - ra, hal - le - lu - ja! I. h h N h h l l P t I v p u P P I In - vid kor-sets fot jag mår så väl. (K. G. S.) U*- h h i=^i **& =/• — i* — i«^=pi f V P P N:r 307, se n;r 80.

406 308. Morgonbön. Förnöjsamt, lugnt ÖEE 3E _ # «- *=P=t I I -*-~ -&*~ 1 . För nat-tens ro, för vi - la skön

Min lovsång, Her - re, tag. Jag 2. Ut - - - i din vård jag läm-nar mig, Så hjälp -lös som jag är. Yar 3. Är du mig när, då är jag säll Och lyck-lig var - je stund, Från 4. Då kan jag trygg se da - gen an, Om sti - gen än blir trång. Sen §s iill &? _ # -_ zpi. , i n u 1_ JS J N J . " _ 1 1 Z2 i TV &• A A* ! 1 i 1 1 "I J 1 1 . 1 -k i £j Ut? t* m \ m a j j • * ! 11, f 1 :i KrÖ ^ 3 2 # m • i i" a 1 ~ts / *• -r i * ' i i i F * , llÄ m i VT 1 J r * r nal - kas dig du mig när mor - gon och kom - me vad J é é * • r r r r i stil - la bön: Giv påK o - känd stig, Tills till se - nan kväll, Ut - som kom - ma kan, Jag j> i i i i f r mig din jag står - i ditt sjung -er 1 1 ' nåd i dag. bär - gad där. frids -för -bund. glad min sång. . J J i (K. G. S •) -CV u ** r ?• SJ -* i _T1jlJ2 V T 1 I*" r* # &> f 1 ,/^k P- 1> 1 — # _. 1 v \y T j- |- | : |_ 1 i 1 i 1 1 TrÖstefullt. 309. På färden hem* Arr. av C.-E. Nordström. n mf ii t- o , . * . i § L- *s é» é ~ * ft»' é i —J--*

*•I \j fi - p. ft f " m f -^ * ' "J \j c :]~*

*... **, | \y v \j V 5 **

406 308. Morgonbön. Förnöjsamt, lugnt ÖEE 3E _ # «- *=P=t I I -*-~ -&*~ 1 . För nat-tens ro, för vi - la skön

Min lovsång, Her - re, tag. Jag 2. Ut - - - i din vård jag läm-nar mig, Så hjälp -lös som jag är. Yar 3. Är du mig när, då är jag säll Och lyck-lig var - je stund, Från 4. Då kan jag trygg se da - gen an, Om sti - gen än blir trång. Sen §s iill &? _ # -_ zpi. , i n u 1_ JS J N J . " _ 1 1 Z2 i TV &• A A* ! 1 i 1 1 "I J 1 1 . 1 -k i £j Ut? t* m \ m a j j • * ! 11, f 1 :i KrÖ ^ 3 2 # m • i i" a 1 ~ts / *• -r i * ' i i i F * , llÄ m i VT 1 J r * r nal - kas dig du mig när mor - gon och kom - me vad J é é * • r r r r i stil - la bön: Giv påK o - känd stig, Tills till se - nan kväll, Ut - som kom - ma kan, Jag j> i i i i f r mig din jag står - i ditt sjung -er 1 1 ' nåd i dag. bär - gad där. frids -för -bund. glad min sång. . J J i (K. G. S •) -CV u ** r ?• SJ -* i _T1jlJ2 V T 1 I*" r* # &> f 1 ,/^k P- 1> 1 — # _. 1 v \y T j- |- | : |_ 1 i 1 i 1 1 TrÖstefullt. 309. På färden hem* Arr. av C.-E. Nordström. n mf ii t- o , . * . i § L- *s é» é ~ * ft»' é i —J--*

*•I \j fi - p. ft f " m f -^ * ' "J \j c :]~*

*... **, | \y v \j V 5 **

40.7- II f * 1 -£- 1 hem kär - att dju - i- p till lek ej pen h u fri - han må och h r dens mig - let mig i fl r ' — —*— L f ri - - Ii - hin fö - J ke; sar. - na, - rer. t» — — Och Som Han Han h -f- b — ä - in - tryc vis - h -v- ven om han gen fun - nes - ker mig in kar ömt: Yar — 0-J-É i i~ fl' P döl - mer - till vid jer än sin gott U^- t t tJ : i-— Ir V \ ' r v— V 15 - EpEEEÖEE sig, Han jag, Han barm; Och mod ! Se, äls - kar stan - digt bu - - ren fär - den mig mig kan din, för jag den u - tan nåd be - vä - gen är snart ZÉZZ Ii - ke. vi - sar. fin - na. ö - - - ver. a=e j> j. j! I 1 J I -g — * 5. Hans kärlek är så underbar, Han älskar alla dagar lika, Såväl i mulen tid som klar; Och aldrig kan han barnen svika. K. Gr. S.

408 310. Varför sjunger du ej? Uttrycksfullt m/ *= 3 : .MeZ. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. Nordström. II 1. 2. 3. 4. Var- Var Var Var f 1 för - för för för 3 L — # r sjung sjung - sjung - sjung - 1 r — # er er er er i du du du du »i r ej, ej ej ej 1 — #— ^7 ¥ med om om om -jL- 1 -^.- ett hjär den här den ljuv det so - Vr 1 - " £ f T t - ta i brand, Om din - Ii - ga stad, Som din - Ii - ga vind, Som ger nan - de blod, Var - i j! J* i h fe |2£5fl_fcL. i 1 1 p i r- tr- *P : i; tf t P — £3 # ^wpfffl TT I 1 r ? Fa - der, om Je - sus en sång, Då ett löf - te du fått om det Fa - der åt bar - nen be - rett, Där du vand -ra skall få i - bland sval - ka på livs - no - dens strand, Då du ald - rig skall se nå - gon liv och rätt - fär - dig - het bor, Där du sän - ka dig får — om den sptt -£ ^ =A=a Js. P P I P £ i i IP g här - - Ii - - ga land, När du flyt - tar från jord - Ii - vets tvång? hel - - go - nens rad Och få se, vad ej ö - - ga har sett? tår upp - på kind? De ha tor - kats av Fräl - sa - rens hand. re - - nan - de flod Och Guds nåd, så o - mät - lig och stor?

409 Kör. lådäEEi - —ä- --$1 -jtz: Stäm då vtttt _ #i - iSé= i i in, sjung hans lov, som har i - kat dig -A-J- V t m - V- * Att sin --v tf r=3 * -jiii =t p — ^2 — *_ f en - föd - de Son han dig gav, Han, som val - de den kors-tung - a -jtZL 1 «UL, * =F 5 I T ^==#: sti - gen att gå — Sjung om kär - le - kens sval- lan -de f hav! =*= iliilllli r- --#-- r- Varför sjunger du ej om det svallande hav, Där Guds kärlek i vågor går fram Och där blodröda synder ha bäddats i grav Uti djupet, vid korsträdets stam? K. G. S.

410 311. Jesu tillkommelse. Uttrycksfullt. P ÉHS=IÉ=S // t u P Arr. av C.-E. Nordström. II mf T- hm=M T TT "P"T =t r ^ T 1. Vil - ken un - der - bar syn: Se, en ljus - ning- i skyn! O, vad 2. Se, det ljus -nar allt - mer, Och för - vå - nad man ser, Hu - ru 3. Yil - ket då - nan - de brus, Vil - ka vå - gor av ljus Rul - la 4. Se, där tå - gar

han fram, Han, det re - - na Guds Lamm, Som i L) J U j ij Ij U V V i s> • P P P 3=#=É±z P P P P P y — * — r är det, som ter sig vid him-me-lens bryn ? Är det sol, som går opp, Som för- bä - van - de höj - der - na sfcn - ka sig ner, Hu - ru skuggorna fly Un - der fram vid de skim-ran - de ving - ar-nas sus. O, så gi - ven besked: Sän -kes ti - den blev spi - kad på korsträdets stam. Vilken 5u - da - ge-stalt ! Han är m b Is h p v £ fi — R— // mf "fVT z*iz=£i- i T £ * * p w — i» — t — sr-* — r P P P P P » P m £ö » r has - tat sitt lopp? El - ler nal-kas de sa - Ii - gas e - vi -ga hopp? kla - gan och gny Och för - föl - jas av strå-lar ur flamman-de sky. him - me - len ned Vid de lju - sa ge - - stal-ters o - änd - Ii - ga led? stör - - re än allt, och han kom - mer att härs-ka, som Fa-dern be-fallt. m h h h -* 1 »i é-f—ä Hi=i ± T-4- h h -* — ä- N ^ ^ _, IÉI ne P P *v p p

411 Ser du klädernas glans? Ser du kronornas krans Och den brinnande hästen, vars like ej fanns ? Dotter Sion, o, sjung! Ty nu nalkas din kung För att lossa din boja, som tryckte så tung. För hans vita baner Strykas fanorna ner, Och det heliga landet, det vidgas alltmer, Ifrån pol och till pol Under himmelens sol Falla skarorna ned för hans konungastol. Uti vågornas famn, Uti gravarnas hamn Skola dödsrikets slumrare höra sitt namn, Och i söder och nord, Över hela vår jord, Vakna släkterna upp på hans kaUande ord. O, vad under att se, Hur de jubla och le Och sin hyllning åt världarnes härska- re ge. Se, de likna- sin Gud, Där de stå som hans brud. Där de lysa som himmelens sken i sin skrud. Då är slut på allt hån; Under harpornas dån Samlas saliga skaror med fröjd kring Guds son, Och apostlarna stå Såsom domare då Uppå troner av bländande ljus i det blå. Okänd. N:r 312, se n:r 266. N:r 313, se n:r 251.

412 314. Han kan icke annat . . . i fc Mel. av K. G. Sjölin, Arr. av J. Sonesson m r -0- -0- -5- •#- r=t t V v v V u p 1. Han kan ic - ke an - nat än hjäl - pa, Ty så är hans 2. Han kan ic - ke an - nat än tros - ta — Ty så är hans 3. Han kan ic - ke an - nat än öm - ma För bar - - net, som 4. Han kan ic - ke an - nat än va - ka Och sör - - ja för £#* it; J- *frH~ 3 =it=E-^=-3= // -f*" : 3 - 1 / r - iöf - hjär tar - var 1 — — tes - - te - var je h — m — i ord. - lag — vård. själ. •p J P Han När De Han h -$-' L — 0— v lå - stun- si - kun P ter dom na - de h ej jag han sig h — # — bå får kan själv . j J •0- P - ten in - ej för - — # — 1 i stjäl - - hös - glöm - sa - 1

1 pa, ta - ma; - ka. -i —0— é ' / " P Då Av Han Men f^^fl- r - P a P t — 1«- p — 0— 1 P : t -t~ — — P — J Kör. 52S1 ÉE =*=e P P P ' P l — i u själv han är med om - bord. fruk - ter så bitt - ra slag. vatt - nar sin ro - sen - gård. an - dra han gjor - de väl. §#- -JL -J~J- .#. — * ♦ Din mäs - ta - re kan ic - ke Min mäs - ta - re kan ic - ke Din mäs - ta - re kan ic - ke Min mäs - ta - re kan ic - ke i 1 h m

413 ÉÉ Pi.* -#-- =S= P P r=r -fr-** 1 an - nat Än hjäl - pa sin köp - ta brud; ^r^-ir- 1 — fr~ V u v v Så var - der hans h h Jst '*£^ -i— i fr V " ord PÖ IS E3= *st P I 1 1 be - - san - nat: Eätt - fär - dig han är, vår Gud. zpc:: J*- j — ^-é j: — ± — ; — f r-^- ii N:r 315, se n:r 266.

414 316. Genomgång. Stilla, tröstefullt. P Mel. av K. G. Sjölin Arr. av C.-E. Nordström. I 1. När ut - av sorg ditt hjär - ta kän-nes bris - ta 2. Tro blott på Gud, låt e - gen om-sorg fa - ra; 3. Så lev då all - tid i hans hel - ga vil - ja, 4. När du har uppgång — in - gång i hans ri - ke, Och vä - gen Den är ett Trygg i hans Vad gör det JL m^mtm 4-. h - h h zH=p=t -0- m m IJ • I < of - - ta tyc - kes mörk och trång, re - dan viss-nat bloms - ter- fång. om - sorg bo och sjung din sång! då, om vä - gen kän-nes trång? i. h r> h h t [~v~- V -0 — r ff 7 p T Din Fa-ders omsorg skall du då ej För dig han vill en tro-fast fa -der Ej nå - gon nöd kan dig från honom Han är för dig en Fa - der u - tan JU I m ±rÅA m " v Han ger i nö - den Och själv få sör - -ja Han öpp - nar själv för Som ger i allt en v v T här - lig ge - nom-gång. för din ge - nom-gång. dig sin ge - nom-gång. här - lig ge - nom-gång. * ^^ Ty ge - nom-gång och iLji ver-gång han h * äi ål. gi - ver ! I Din Fa - der wm fe

415 (£ m m ~-k \ v u v v ing - a un - der-gång - ar har. hr h X-J- -= • JU- -**— -k- In - vid hans hjär - - ta ing - en gäc-kad b :$=g=E=i i m/" i x i r r bli - ver, T- * P! Ut - - i hans om-sorg h h $ i. r> ler en — •^ L ~^ him-mel klar. f (K. G. S.) ;^n fet m 317. Var finns en vän? 1. Var finns en vän, som kan min själ hugsvala, Som läka kan de sår, som svida än? Var finns väl den, som kan så ljuvligt tala, Att hjärtat känner vännens röst igen? Kör: Jo, Jesus, vännen framför andra vänner, Han, full av kärlek, talar frid och tröst; Han är den ende, som min smärta kän- ner, Som kan ge frid åt orosfyllda bröst. 2. Vem talar ljuvligt till de mest elända, Att sorgset hjärta finner evigt nog, Som vill och kan all nöd till godo vända Och säga: "All din synd jag på mig tog?" Vem stillar stormen

i mitt kvalda hjärta? Vem läker såren, som mig tornet gav? Och när jag lider utav bitter smärta, Vem giver då åt sorgen här sin grav? mig 4. Vem är den vän, som har minne Och ej, när känslan skiftar, ändrar sig, Som ej förråder, vad han hört "därinne" Men plantar fridens rosor på min stig? Vem styrker mig, då jag för graven fasar? Vem giver mitt i döden ljuvlig ro? Vem hämtar mig, när vedermödan rasar, Och låter mig i fridens himmel bo? K. GL S.

415 (£ m m ~-k \ v u v v ing - a un - der-gång - ar har. hr h X-J- -= • JU- -**— -k- In - vid hans hjär - - ta ing - en gäc-kad b :$=g=E=i i m/" i x i r r bli - ver, T- * P! Ut - - i hans om-sorg h h $ i. r> ler en — •^ L ~^ him-mel klar. f (K. G. S.) ;^n fet m 317. Var finns en vän? 1. Var finns en vän, som kan min själ hugsvala, Som läka kan de sår, som svida än? Var finns väl den, som kan så ljuvligt tala, Att hjärtat känner vännens röst igen? Kör: Jo, Jesus, vännen framför andra vänner, Han, full av kärlek, talar frid och tröst; Han är den ende, som min smärta kän- ner, Som kan ge frid åt orosfyllda bröst. 2. Vem talar ljuvligt till de mest elända, Att sorgset hjärta finner evigt nog, Som vill och kan all nöd till godo vända Och säga: "All din synd jag på mig tog?" Vem stillar stormen i mitt kvalda hjärta? Vem läker såren, som mig tornet gav? Och när jag lider utav bitter smärta, Vem giver då åt sorgen här sin grav? mig 4. Vem är den vän, som har minne Och ej, när känslan skiftar, ändrar sig, Som ej förråder, vad han hört "därinne" Men plantar fridens rosor på min stig? Vem styrker mig, då jag för graven fasar? Vem giver mitt i döden ljuvlig ro? Vem hämtar mig, när vedermödan rasar, Och låter mig i fridens himmel bo? K. GL S.

416 318. Pilgrimssång. Med känsla. m mf HÉBE J. *=f -? — t—r V \> V J(S! 1. I - - ge - nom trång - mål, ök - nar och mo - ras 2. När ö - - ken - san - den kän - nes het och svår 3. An fal - ler man - nat ut - - i mor - gon - stund, 4. Vid re - sans mål, då sta - ven läg - ges ner, Går vä - gen Och bit - tert Och sjä - len Ej nå - gon S b # h_ Jb J\ C ff Q U CL-I— £ Ö— --U J> l -JL =t *d= — — ä — g?q > — ? — r—^r-0- V U V V V zrr iJ IJ IJ f f l> is I ~p — * — r—r P x> u v hem till lan - det i det hö - ga: Ma- ra törs -ten blott för - ö - ker, häm - ta får vad den be - hö - ver, mer skall re- se-dräk-ten bä - ra; I h h h h h ± Men här och där det gi - ves en o- I pal-mers skug-ga Ii - vets käl - la Tills mog-na ax från hop-pets fas - ta Och ing - en vänd - ra - re ses täl - ta ►-. u J- J' J' J 1 J' J J é AU P NNJ S^hhh V P rit. m iä== r as, står grund mer, 5%=i Där tå - ren tor - kas från för - grå - tet ö - - ga. Så ren och klar, då vand-rar'n hen - ne sö - - ker. Ge e - vig skörd, och -— då blir man - nat ö - - ver! Men al - - la gi - va Gud och Lam - met ä - - ra. -A iåÉm

417 Kör. ^ . v p i v f> ?> \> ^ t rr v p &£ Slå upp ditt tält mot p p " p sol - upp - gång* - ens land Och täl - ta 1 P U p p 1j li i T7 h u T* i» P P "P en - dast för en natt i p sän - der! När da - gen gryr så m= J N h h N h | i *•_ i é é é é_ y _Jj N _> J _> p p p p i riv det ef - (er Iiand, h h h ^ 4 p ^ p I p p I Ty Ii - vets sol en e - vig mor-gon län- der! (K. ö. S.) ^ N P J. h n n r> J> ! j. P P P P P P 27

418 Glättigt % 3ZftE 319. Avskedshymn. p Mel. av K. G. Sjölin. Arr. av C.-E. JS 'ordström. //, 1. O, lm 2. Här blir 3. Där på 4. Då ha - ru vår vårt vi skönt det gläd - je hemlands slu - tat blir en gång of - - - ta störd,]ju - - sa strand jor - dens strid, I iSSiliiiiili l h J h ES||EEEii| -0— V V Sam - las Av - ske Aid - rig hos döts till In - - tet skall m E=5SE*EEE2= Gud med suck blir av - - - sked stö - - - ra ju - bel - of - - ta räcks en mer vår sång, Slip - pa att hörd; Så blir det hand; Aid - rig blir frid. Ty in - - om skil - jas där som ej i him - lens tyst vår lov - sångs him -lens stjär - - ne- -i=i :&=|:: yl 1 ra och och och där nan är! e - - - vig fröjd. Lam - mets tron. nöd och sorg. EiLfcE^EE »=*= _N J -> J _> J

419 Kör. *J h i) f i h i 1j i * * b I r r j Hem-ma hos Gud finns ing - - en gråt, Ald-rig vi me - ra skil - jas 1 v h h l •+ É. J É.-É. m^mmmmwmw^m^^^ \ \l r ^ ^ I | I * ♦ * I bl bl åt. 0, vilken fröjd och sa - lig -het: Va - ra hos Gud i e - vig-het! (K. G. S.) I i n h h i h J h i , . , i> i N:r 320, se n:r 253. \JL/

420 Innehåll. Anm. För att ifråga om numrering få fullständig överensstämmelse med den lflno-t förut utgivna sångboken (texten), ha sånger med samma innehåll ej kunnat i notboken (Tränas i nummerföljd, hur önskvärt detta än varit. ' u *«"^ Guds och Kristi kärlek: N:ris 83, 86, 93, 94, 105, 130, 148 149 183 185, 209, 309. " ' ' Guds härlighet: N:r 64. Inbjudnings- och väckelsesånger: N:ris 3, 4, 23 30 34 42 59 63 M, 76, 77, 78, 117, 122, 125, 127, 158, 257, 302. ' ' ' ' ' ' Trosvisshet och glädje i Herren: N:ris 14, 26, 36, 44, 45, 67 136 163 165, 170,

Rättelser.

N:r 1. Texten för *D. C. al Fine* återfinnes i körens andra versrad: "Tills jag står i den himmelska kören" o. s. v.

N:r 3, sid. 9. I 1:sta och 2:dra systemens 3:dje takter står: skall vara:

N:r 4, sid. 10. I 4:de systemets 2:dra takt står: skall vara:

N:r 112, sid. 187. I 2:dra systemets 2:dra och 4:de systemets 1:sta takter står: skall vara:

N:r 136, sid. 218. I 5:te och 6:te systemens 3:dje takter står: skall vara:

N:r 205, sid. 312. I 6:te systemets 4:de takt står: skall vara:

N:r 279, sid. 382. I 2:dra systemets 2:dra takt står: skall vara: